

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Teologická fakulta
Katedra teologických věd

Diplomová práce

**Sto let historie vzdělávání v průmyslové škole ve Volyni
v letech 1914-2014**

Vedoucí práce: prof. PaedDr. ThLic. Martin Weis, Th.D.

Autor práce: Ivo Kopka

Studijní obor: Pedagogika volného času

Ročník: 2

2015

P r o h l á š e n í

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., v platném znění, souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě (úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Teologickou fakultou) elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 31.3.2015

.....

I v o K o p k a

P o d ě k o v á n í

Touto cestou bych rád poděkoval prof. PaedDr. ThLic. Martinu Weisovi, Th.D. za odborné vedení, pomoc a poskytnuté konzultace při zpracování této diplomové práce.

Dále děkuji za pomoc a poskytnuté rady i materiálů RNDr. Jiřímu Homolkovi, řediteli VOŠ a SPŠ Volyně a zejména Mgr. Ivo Kopkovi, učiteli VOŠ a SPŠ Volyně.

Obsah:

1. Uvedení do tématu	6
1.1. Historie školství.....	6
1.2. Charakteristika doby uplynulých sto let.....	11
2. Město Volyně a jeho školství	12
2.1. Stručná historie města Volyně.....	12
2.2. Stručný přehled dějin školství ve Volyni do roku 1914.....	13
2.3. Stručný přehled škol ve Volyni po roce 1914	14
3. Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola Volyně.....	16
3.1. Královská česká zemská řemeslnická škola ve Volyni (1903-1918).....	16
3.2. Česká zemská řemeslnická škola a Zemská škola řemeslnická (1918-1923)	19
3.3. Zemská škola průmyslová ve Volyni (1923-1939).....	21
3.4. Landesgewerbeschule in Wolin (1939-1945)	37
3.5. Zemská škola průmyslová ve Volyni (1945-1948)	43
3.6. Průmyslová škola ve Volyni (1948-1951)	48
3.7. Střední průmyslová škola Volyně (1951-1996)	55
3.8. Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola Volyně (1996-).....	93
3.9. Semináře.....	125
3.9.1. Seminář Dřevostavby	125
3.9.2. Seminář Interiéry.....	126
3.10. Ubytování žáků – domov mládeže	126
3.11. Školní jídelna.....	138
Závěr.....	142
Prameny a literatura	143
Seznam zkratk	147
Seznam příloh.....	155
Přílohy	156

Úvod

Ve své práci se chci zaměřit především na střední školství v letech 1914-2014 ve městě Volyni. Toto téma a zaměření jsem si vybral s ohledem na to, že studuji na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích studijní obor pedagogiku volného času, která se vzděláváním úzce souvisí. Volyni jsem si vybral proto, že jsem v ní navštěvoval základní školu, později na střední průmyslovou školu a od narození v tomto městě žiji.

Tato práce naváže na moji bakalářskou práci „Sto let historie vzdělávání ve Volyni v letech 1912-2012“, která se zaměřila na historii a vývoj základního školství. Protože je však ve Volyni škol mnohem více, budu věnovat v této práci pozornost další škole.

Tématem této práce bude historie průmyslové školy ve Volyni od roku 1914 do současnosti. Při zpracování tohoto tématu chci vycházet zejména z almanachů školy, školních kronik a materiálů Státního okresního archivu Strakonice.

Cílem práce je zmapovat historii školy za posledních sto let, protože její historie nikdy nebyla podrobně zpracována. Myslím si, že je to vhodné, neboť 8. listopadu 2014 tato škola oslaví 150 let svého trvání.

Jelikož škola během svého trvání několikrát změnila název, chtěl bych její historii rozdělit na jednotlivé kapitoly s ohledem na tyto změny. Změna názvu totiž vždy reagovala na nějakou změnu, ať dobovou či výukovou. Škola se po celou svoji historii zaměřovala na výuku především stavebních a dřevozpracujících oborů a nepodléhala trendům změn oborů.

1. Uvedení do tématu

1.1. Historie školství

Vedle biskupských, kolegiálních a klášterních škol se ve 13.-15. století hojně rozrostla především síť městských farních škol. Nejvýznamnější stimuly pro jejich vznik představovalo především rozšiřování církevní správy v zemi, rozvoj měst a městského života.¹ Kolem poloviny 14. století je takováto škola doložena i ve Volyni. Významný byl pak rok 1348, kdy byla založena Karlova universita a za získáním akademického gradu se již nemuselo do ciziny. Absolventi artistické fakulty pak mnohdy působili i jako učitelé na městských školách. Objevují se i snahy po sjednocení náplně výuky městských škol. Autorem prvního oficiálního řádu pro městské školy v Čechách a na Moravě z roku 1586 byl rektor university Petr Codicillus z Tulechova². Záleželo ale na správcích škol a městských radách, zda byl tento či následné řády přijaty nebo zda měla škola řád svůj. Ve druhé polovině 17. století se po příchodu jezuitů do země začínají objevovat jezuitská gymnázia, ve kterých byla hlavním předmětem latina. Jezuité také ovládli po roce 1620 vysoké školství (už v roce 1573 zakládají universitu v Olomouci a v roce 1702 ve Vratislavi), kdy 14. listopadu 1622 převzali Karlovu univerzitu, což bylo definitivně požehnáno v roce 1654, kdy vznikla spojená Karlo-Ferdinandova universita (určitou nezávislost na jezuitech si podržely fakulty právnická a lékařská). I v této době se na universitě sporadicky vyskytují studenti z Volyně. Rok 1773 znamenal zrušení jezuitů a konec jejich školství.

Počátkem vlastních razantních změn ve školství monarchie se stala opatření přijímaná po roce 1760, kdy byla ve Vídni zřízena studijní dvorská komise, jejímž úkolem bylo připravit reformu nižších a středních škol. Z jejího podnětu inicioval opat augustiniánského kláštera v Zaháni Johann Ignác Felbiger vznik základní právní normy pro novou organizaci rakouského nižšího školství. Všeobecný školský řád pro německé normální, hlavní a triviální školy ve spojených císařsko-královských dědičných zemích, který byl vyhlášen 6. prosince 1774, se stal podkladem pro organizaci obecných škol v Rakousku v podstatě až do roku 1869.³ Tento řád zaváděl závaznou šestiletou školní docházku. Na úrovni elementárního školství tak byly ustaveny tři typy škol – školy triviální, hlavní a normální. Myslelo se i na vzdělání dívek a v roce 1779 vznikla v Praze první dívčí hlavní škola. V roce 1806 převzaly dozor nad elementárním školstvím jednotlivé biskupské konzistoře.

¹ NOVOTNÝ, M. a kol. *Dějiny vyššího školství a vzdělanosti na jihu Čech*, s. 39.

² NOVOTNÝ, M. a kol. *Dějiny vyššího školství a vzdělanosti na jihu Čech*, s. 42.

³ NOVOTNÝ, M. a kol. *Dějiny vyššího školství a vzdělanosti na jihu Čech*, s. 63.

Gymnaziální studium se snížilo ze šesti let na pět a v letech 1804 a 1805 byly pro ně schváleny nové předpisy. Dekret studijní dvorské komise ze dne 23. srpna 1816 povoloval výuku českého jazyka na českých a moravských gymnáziích v těch oblastech, kde Češi tvořili většinu obyvatelstva.⁴ Nové školské zákony z let 1866-74 (od 14. května 1869 povinná školní docházka byla osm let) zaváděly jazykovou rovnoprávnost na středních školách, objevila se reálná gymnázia a dívčí lycea. Existovaly tak vedle sebe tři typy gymnázií, ukončené maturitou: osmiletá klasická (připravující studenty na universitu), reálná (pro odchod na techniku nebo do obchodní a průmyslové praxe) a později ještě reformní reálná (určená plně pro praxi).⁵ Objevuje se i snaha o rozvoj předškolní výchovy a v roce 1869 vznikla v Praze první česká mateřská škola.

Po ukončení obecné školy mohl žák postoupit do měšťanky k prohloubení obecné látky nebo do tří typů střední školy. K těm patřily již tři zmíněné skupiny gymnázií, čtyřleté reálky, předchůdkyně průmyslových škol, a obchodní akademie.⁶ Do roku 1874 vzniklo v českých zemích přes 60 průmyslových škol. Průmyslové školy měly zaměření umělecko-průmyslové, odborné, řemeslnické, pokračovací a speciální. V té době fungovaly trojtřídní řemeslnické školy v Jaroměři, Kladně, Mladé Boleslavi, Litomyšli a Volyni.⁷

První světová válka znamenala určitou redukci tříd ve školách, zimní uzavírání škol pro nedostatek otopu, žáci a studenti byli využíváni pro různé práce, učitelé odcházeli na frontu.

Po vzniku Československa podstata školského systému zůstala zachována. Do čela školské správy bylo postaveno ministerstvo školství a národní osvěty, které přímo administrovalo vysoké školy. Na zemské úrovni pak pracovaly zemské školní rady, které měly v Čechách a na Moravě dvě sekce – českou a německou, a přímo řídily gymnázia, reálky, učitelské ústavy a také odborné školy (vyjma zemědělských, které byly spravovány ministerstvem zemědělství). Národní školství spadalo v první instanci do pravomoci příslušných okresních a místních školních rad.⁸ Po celou první republiku bylo školství v Českých zemích od školek po vysoké školy české a německé.

Nejvýznamnější právní úpravou před rokem 1948 se stal tzv. Malý školský zákon, přijatý 13. července 1922, který se týkal národních škol. Zákon nařizoval osmiletou povinnou školní docházku, zavedl koedukaci a deklaroval rovnost učitelů a učitelek před zákonem.⁹ Již v roce 1919 byl zrušen celibát učitelek. Na národní školy navazovaly jednak školy učňovské

⁴ VONDRA, R. *České země v letech 1792-1848*, s. 91.

⁵ EFMERTOVI, M.C. *České země v letech 1848-1918*, s. 346-7.

⁶ EFMERTOVI, M.C. *České země v letech 1848-1918*, s. 347.

⁷ EFMERTOVI, M.C. *České země v letech 1848-1918*, s. 349.

⁸ NOVOTNÝ, M. a kol. *Dějiny vyššího školství a vzdělanosti na jihu Čech*, s. 127.

⁹ NOVOTNÝ, M. a kol. *Dějiny vyššího školství a vzdělanosti na jihu Čech*, s. 127.

a také školy střední – odborné a všeobecně vzdělávací. Zatímco oblast odborného školství, zahrnující výrazně se rozšiřující síť průmyslových (jejich počet se zdvojnásobil), rolnických (byly spravovány ministerstvem zemědělství) či obchodních škol, dále též i lesnické školy, uměleckoprůmyslové, pro ženská povolání apod., byla nově regulována zákonem z roku 1920, gymnázia, lycea, reálky i učitelské ústavy setrvaly i nadále na legislativním základě monarchie.¹⁰ Na obecných a měšťanských školách vyučovali absolventi učitelských ústavů (zakončeny maturitou) a na středních školách a gymnáziích museli mít vyučující vysokoškolské vzdělání.

Po vzniku republiky se rozvinuly také školy pokračovací. Byly určeny těm, kteří po absolvování obecné či měšťanské školy nechtěli či nemohli jít na školu střední (vznikaly už před válkou a učilo se po večerech a nedělích) a mnoho těchto škol pořádalo večerní kurzy pro vzdělávání dělnictva. Doplnovaly je školy živnostenské a kupecké. Teprve v roce 1930 byly zpracovány povinné osnovy a vypracován platový řád učitelů pokračovacích škol.¹¹ Značně se rozmnožily hospodářské školy a nejprudšího rozvoje dosáhlo průmyslové střední školství (nejpočetnější byly průmyslové školy strojní). Členily se na nižší a vyšší (s dvěma a čtyřmi třídami), čtyřleté byly s maturitou. Totéž je možné říci o obchodních školách, dvouletých a čtyřletých s maturitou (tzv. obchodní akademie).¹² Prudký rozvoj odborného školství se odrazil i v tom, že do roku 1936 ubylo 30 klasických gymnázií, naopak přibylo 107 reálných gymnázií (zakládány zejména na Slovensku a Podkarpatské Rusi).¹³ Byly zde ještě vyšší odborné školy (termín z pozdější doby), které stály někde mezi středními a vysokými školami (někdy měly blíže k těm, jinde k oněm). V ČSR jich bylo 35, z toho bylo 24 bohosloveckých ústavů a 4 konzervatoře. Vedle toho úrovně středních škol s maturitou nedosahovaly ústavy pro vzdělávání učitelek domácích nauk (bylo jich v Českých zemích 16), učitelek mateřských škol (13), pro vzdělání a výcvik porodních asistentek (3) a ošetrovatelské školy (6).¹⁴

Pro dívky existovalo do vzniku republiky šestileté lyceum, které bylo nahrazeno dívčími gymnázii či reálkami. Dívky také mohly studovat na původně chlapeckých středních školách.¹⁵

Nacistická okupace znamenala v listopadu 1939 uzavření českých vysokých škol. Postupné omezování potkalo také školy střední, kdy postupně klesal jejich počet a základním předmětem se na všech školách stala němčina na úkor jiných předmětů. Tak jak klesal počet

¹⁰ NOVOTNÝ, M. a kol. *Dějiny vyššího školství a vzdělanosti na jihu Čech*, s. 128.

¹¹ KÁRNÍK, Z. *České země v éře První republiky*, díl I., s. 524.

¹² KÁRNÍK, Z. *České země v éře První republiky*, díl I., s. 526.

¹³ KÁRNÍK, Z. *České země v éře První republiky*, díl III., s. 257.

¹⁴ KÁRNÍK, Z. *České země v éře První republiky*, díl III., s. 271-2.

¹⁵ KLÍMEK, A. *Velké dějiny země Koruny české, svazek XIV.*, s. 97.

českých škol, tak narůstal počet německých škol. Ohledně českých škol zaznamenaly nárůst pouze školy průmyslové a učňovské. V českých školách byla zavedena nová šestistupňová škála známek, přičemž hodnocení s vyznamenáním mohl získat v každé třídě vždy jen jeden žák a u maturit rozhodoval o konečné známce pouze předseda komise nebo přítomný německý inspektor.¹⁶ V roce 1942 vzniklo Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě, které mělo přebrat výchovný proces zejména v hlavní škole. Zastupující říšský protektor Reinhard Heydrich dne 26. května 1942 řekl: „*Nejde přece o to, aby se každému dítěti dostalo vyššího vzdělání a aby dítě dosáhlo nějakého akademického titulu, ale jde o to, aby si každý podle svých schopností osvojil vhodné povolání a aby dostal v určitých letech zásadní orientaci k myšlence říše a vlasti. Nemůžeme si dovolit, aby byla mládež vychovávána v duchu nihilistického vagabundismu nebo jen intelektuálního diskutování pro diskutování.*“¹⁷ Byla výrazně omezena gymnázia a byla určena pouze pro chlapce. Od školního roku 1943-44 byly dva typy učňovských škol – učňovská škola a závodní učňovská škola. Měnily se názvy škol a zvyšoval se počet průmyslových a zemědělských škol (ty převzalo do své kompetence ministerstvo školství). Naopak se postupně omezovaly obchodní školy a po roce 1943 byly fakticky likvidovány soukromé a církevní školy. V létě 1944 pak bylo mnoho studentů totálně nasazeno.¹⁸

Květen 1945 znamenal začátek postupného návratu k předválečnému školství. Samozřejmě zmizely německé školy, což souviselo s odsunem německého obyvatelstva. Dekret prezidenta ze dne 27. října 1945 pak zakotvil nutnost vysokoškolského vzdělání i pro učitele národních škol a došlo ke zřízení pedagogických fakult.

Dne 21. dubna 1948 je novým školským zákonem zavedena důsledná koncepce jednotného školství v duchu marxisticko-leninské ideologie. Je zdůrazněna političnost škol a povinná školní docházka se prodloužila na devět let. Jednotná státní škola byla rozdělena na tři stupně – první stupeň tvořila škola národní (1.-5. ročník), druhý stupeň čtyřletá škola střední (6.-9. ročník) a třetí stupeň tvořily školy povinné a výběrové. Byly zavedeny základní odborné školy (od roku 1954 školy učňovské).¹⁹ Výběrové byly odborné školy (studijní doba kratší než čtyři roky) a vyšší střední školy (studijní doba nejméně čtyřletá) – vyšší odborné školy a gymnázia. Výběrové nebo povinné odborné školy bylo možno též zřizovat při státních a národních podnicích. Ustanovení § 40 tohoto zákona upravuje, že žáci výběrových škol

¹⁶ NOVOTNÝ, M. a kol. *Dějiny vyššího školství a vzdělanosti na jihu Čech*, s. 131-2.

¹⁷ GEBHART, J., KUKLÍK, J. *Dějiny země Koruny české, svazek XV.a*, s. 537-8

¹⁸ GEBHART, J., KUKLÍK, J. *Dějiny země Koruny české, svazek XV.a*, s. 546-8.

¹⁹ *Vývoj školství na našem území a současný školský systém* [cit. 2014-12-29]. Dostupné na WWW: <http://zameklomnice.cz/pdf/implementace/docs/1_rocnik/SOS/PED/vyvoj.pdf>.

kromě posledního ročníku jsou povinni v každém školním roce tělesně pracovat čtyři týdny v některém hospodářském oboru, zejména v zemědělství, průmyslu, řemesle a obchodu. Také bylo pamatováno na školy vyžadující zvláštní péči. Ustanovení § 60 pak stanoví, že školy se zřizují zejména pro mládež tělesně vadnou a s vadami smyslů, řeči, duševně a mravně vadnou, postiženou chorobami a umístěnou v léčebných ústavech a ozdravovnách. Při školách se zřídí podle potřeby žákovské domovy nebo jiná ubytovací zařízení, nutná pro účely školy. V § 67 se pak píše, že stát zřizuje domovy a družiny mládeže.

V roce 1953 se změnila povinná školní docházka na osmiletou a v roce 1959 je opět prodloužena na devět let. Nový školský zákon z 15. prosince 1960 pak zakotvil základní devítiletou školu, jejíž součástí je také školní družina. Dále se v něm uvádí, že střední vzdělání poskytují odborná učiliště, učňovské školy, střední školy pro pracující, odborné školy, střední odborné školy, střední všeobecně vzdělávací školy, podnikové technické školy, konzervatoře a příslušné ročníky hudebních a tanečních škol a škol pro mládež vyžadující zvláštní péče.

Od roku 1976 byl první stupeň základní školy zkrácen o jeden rok a základní škola byla osmiletá. Povinnou desetiletou školní docházku dokončovala mládež ve dvou prvních ročnících středního vzdělávání.

Nový školský zákon z 22. března 1984 zakotvil devítiletou školní docházku. Podle tohoto zákona soustavu základních a středních škol tvořily základní škola, učiliště, střední odborné učiliště, gymnázium, střední odborná škola a speciální školy. Gymnázium bylo čtyř, šesti nebo osmileté. Žáci mohli po maturitě pokračovat nejen na vysokých školách, ale také na vyšších odborných školách (denní studium trvalo 2-3,5 roku, dálkové 3-4 roky).

Rok 1989 přinesl nejen politický zlom. Ve školství zavládla do určité míry anarchie v tom smyslu, že došlo nejen ke vzniku soukromých a církevních škol (od mateřských škol po školy vysoké), ale také k rozšiřování množství oborů na státních školách. Přibylo také gymnázií.

Dne 24. září 2004 vychází další školský zákon, a to zákon č. 561/2004 Sb., který legislativně zakotvil nové principy kurikulární politiky, jež byly zformulovány již dříve v tzv. Bílé knize. Dochází k uzákonění toho, že pro každý obor vzdělání v základním a středním vzdělávání a pro předškolní, základní umělecké a jazykové vzdělávání se vydávají rámcové vzdělávací programy, podle nichž si každá škola vytváří školní vzdělávací program. Střední a vyšší odborné školy spadají pod krajské úřady, základní školství pak pod obce.

Rok 2011 přináší středním školám návrat k jednotným maturitám prostřednictvím státních maturitních zkoušek z českého jazyka a literatury a volitelného cizího jazyka či matematiky.

1.2. Charakteristika doby uplynulých sto let

Za uplynulých sto let prošel náš stát mnohými proměnami. Významnými mezníky byly roky 1914, 1918, 1938, 1939, 1945, 1948, 1968 a 1989. Co se vlastně kdy stalo.

Dne 28. června 1914 byl Gavrilo Principem v bosenském Sarajevu zastřelen následník rakouského trůnu František Ferdinand d'Este. Reakce na tuto událost byla taková, že 28. července 1914 vyhláší Rakousko-Uhersko válku Srbsku. Zatímco se G. Princip ocitl ve vězení v Terezíně, kde 28. dubna 1918 zemřel, svět zachvátila první světová válka. Rakouská monarchie bojovala po boku Německa, Bulharska a Turecka proti státům Dohody, kde hlavní tíhu války neslo Rusko, Francie a Velká Británie. Hospodářská situace monarchie byla stále horší a horší a narůstala nespokojenost. Konec války přinesl velké změny na mapě Evropy také rozpad Rakousko-Uherska.

28. říjen 1918 znamenal vznik nového státu Československé republiky. Nový stát se potýkal se značnými problémy nejen v důsledku války a následné epidemie španělské chřipky, ale také velkými rozdíly v ekonomice Čech a Moravy na straně jedné, Slovenska a Podkarpatské Rusi na straně druhé. Do slibně se rozvíjejícího státu zasáhla tvrdě světová hospodářská krize (1929-33), která postihla zejména lehký průmysl, který byl závislý na exportu. Tento průmysl (keramika, sklo, papír, textil) byl z velké části na území obývaným německým obyvatelstvem. To přinášelo, zejména po vzniku SdP, značné problémy. Hitlerova politika v Německu nakonec vedla k tzv. Mnichovské dohodě podepsané dne 29.9.1938, která znamenala odtržení značné části území ve prospěch zejména Německa, ale též Polska a Maďarska. Definitivní zánik Československa znamenalo vyhlášení Slovenské republiky dne 14. března 1939, přičemž následujícího dne 15. března vstoupila na zbytek území německá vojska a byl vyhlášen Protektorát Čechy a Morava.

Druhá světová válka znamenala pro Čechy nejen ekonomickou porobu, kdy vše bylo podřízeno práci pro německou armádu, ale také postupné poněmčování, likvidaci české inteligence, zavření vysokých škol a omezování českých škol. Zhruba 640.000 lidí bylo tzv. totálně nasazeno, to znamená, že byli nuceni vykonávat mnohdy otrockou práci zejména v Německu. Osвобоzení v květnu 1945 přineslo pro většinu obyvatel obrovskou úlevu.

Návrat k obnově republiky po osvobození již byl v menší podobě, protože Podkarpatská Rus připadla Ukrajině. Kromě toho probíhal odsun většiny německého obyvatelstva, po kterém zbylo velké území, které bylo mnohdy problematicky dosidlováno. Demokratická obnova pokračovala jen do února 1948.

V únoru 1948 došlo k vládní krizi odstoupením některých ministrů. Očekávalo se, že vláda, v jejímž čele byl Klement Gottwald, padne a dojde k volbám nebo jmenování úřednické vlády, ale stalo se něco jiného. Dne 25. února 1948 přijal prezident Edvard Beneš demisi ministrů a souhlasil s doplněním vlády. To v praxi znamenalo převzetí vlády komunisty, kteří pak vládli (v Čechách ještě společně s lidovci a socialisty) až do roku 1989. Evropa se rozdělila na kapitalistickou a socialistickou. Po únoru 1948 u nás proběhlo znárodnění průmyslu a živnostníků, kolektivizace zemědělství, zabavení majetku šlechty a církve. V tomto duchu proběhla i ideologizace školství. Padesátá léta přinesla politické procesy na straně jedné a nadšené budování zejména těžkého průmyslu na straně druhé. V roce 1960 byla vyhlášena Československá socialistická republika. V šedesátých letech došlo k uvolnění, které ale bylo zastaveno vstupem armád Varšavské smlouvy (mimo Rumunska) na naše území v noci z 20. na 21. srpna 1968 (sovětská vojska zde zůstala až do roku 1991). Následovala výměna vedení KSČ a nastoupilo období tzv. normalizace. Tisíce lidí přišlo o práci a mnozí odešli do emigrace. Osmdesátá léta pak přinesla postupné uvolnění a rozpad socialistického bloku vyústil u nás v listopadové události v roce 1989.

Tehdy došlo 17. listopadu k demonstraci, po jejímž potlačení se 28. listopadu vzdává KSČ monopolu vládnutí a 10. prosince je jmenována vláda národního porozumění. Volby v červnu 1990 přinesly svobodně zvolenou vládu. Brzy ale přišly problémy a rozpad republiky. K 1. lednu 1993 vznikla Česká republika. Privatizace pak do značné míry znamenala změny ve vlastnictví majetku, přičemž dodnes jsou problémem nevyřešení restituce, zejména pak církevního majetku. Lidé se dočkali svobody, ale také zvýšené kriminality, nezaměstnanosti a pro mnohé se hlavní modlou staly peníze.

2. Město Volyně a jeho školství

2.1. Stručná historie města Volyně

Městečko Volyně má dávnou historii. Nedaleké němětické hradiště je z doby halštatské a obnoveno bylo v 9. století Slovy, kteří osídlili tuto oblast již v 7. století. První zmínka o obci je z roku 1271. V roce 1299 povýšil probošt svatovítské kapituly Oldřich Volyni na město. V roce 1327 má už Volyně farní kostel sv. Václava (dnes Všech svatých), tvrz (na místě osídlení z 11. století, dnes muzeum) a opevnění. Z doby renesanční se dochovala radnice s novými sgrafity z roku 1927 a kostel Proměnění Páně (dnes hřbitovní), který byl původně protestantský. Volyně byla královským újezdem, ale brzy se stala církevním zbožím. Po

husitství zde byli světší majitelé, ale po Bílé hoře přišla násilná rekatolizace a návrat do rukou svatovítské kapituly, která si ve městě nárokuje majetky i dnes. Výrazného rozvoje doznala Volyně po roce 1848. Vzniká zde poštovní úřad, berní úřad, soud, v roce 1885 je vybudována nemocnice a přes město byla postavena železniční trať Strakonice-Vimperk-Volary. Volyně se stala soudním okresem, ale zůstala nedotčena průmyslem, nepočítáme-li panský a měšťanský pivovar, Minibergrovu továrnu či družstevní mlékárnu.²⁰ Po druhé světové válce zbyl jen pivovar a i ten byl v 70. letech zavřen. Dnes má město necelé tři tisíce obyvatel.

I když stojí toto městečko tzv. mimo dění, prošlo jím mnoho významných osobností. Pocházel odtud Mistr Martin z Volyně, žák a přítel Jana Husa. Jako kněz zde působil a je zde pochován spisovatel Václav Čeněk Bendl Stránický. Je zde pochován i architekt Josef Niklas, narodil se zde politik JUDr. Josef Kaizl, ministr financí vlády Franze hr. Thuna, žil zde a je zde pochován matematik Jindřich Svoboda či geolog Jan Vratislav Želízko. Na zdejších hřbitově je i hrob malíře Antonína Lhoty a jeho syna malíře a ředitele zdejší průmyslové školy Emila Lhoty. Ve Volyni se narodili a jsou zde pochováni bratři Boháčové (malíři Maxmilián, Alois a sochař Josef). Narodil se zde a je tu pochován spisovatel Jaroslav Hůlka, narodil se tu i literární kritik Antonín Matěj Piša a mládí zde prožil satirik Václav Lacina. Dožil zde dirigent František Belfín, základní školu zde navštěvoval filmový režisér Zdeněk Troška a zdejší průmyslovou školu pak vystudovali básník Jiří Žáček nebo herec Marek Daniel. Mnoho let do Volyně zajiždí na svoji chalupu herec Jiří Lábus.

2.2. Stručný přehled dějin školství ve Volyni do roku 1914

Škola se ve Volyni patrně objevuje již v době předhusitské. V té době jsou také doklady o tom, že mnoho synů měšťanů bylo posíláno na studia. Nejznámější z nich byl Martin z Volyně, bakalář a mistr svobodných umění, žák a přítel Jana Husa.²¹

Jinak se v podstatě žádné zprávy o škole nedochovaly. Strohé zprávy jsou z doby před Bílou horou. Školní budova tehdy stála „u pavláčky“ tj. pod farou při kostele.²² I když mnoho údajů není, ví se, že místní škola patřila k síti škol, odkud žáci odcházeli i na universitu. V letech 1433-1620 dosáhlo na Karlově universitě 8 žáků titulu bakalář a dva magistr.²³ Promoventi z Volyně se na universitě objevují i v letech 1654-1730.²⁴

²⁰ KOPKA, I. *Sto let historie vzdělávání ve Volyni 1912-2012*, s. 7.

²¹ TEPLÝ, F. *Dějiny města Volyně*, s. 37.

²² TEPLÝ, F. *Dějiny města Volyně*, s. 50.

²³ NOVOTNÝ, M. a kol. *Dějiny vyššího školství a vzdělanosti na jihu Čech*, s. 43.

²⁴ NOVOTNÝ, M. a kol. *Dějiny vyššího školství a vzdělanosti na jihu Čech*, s. 50.

Během třicetileté války vzala školní budova za své a učilo se v zadní světnici na radnici, ale již v roce 1637 odkazuje Jan Krištof Říčanský Kavka z Říčan na Dobrší městu dům, který město opravilo a byla v něm škola, zmiňovaná i v roce 1681²⁵ a opravovaná v roce 1706. Za Marie Terezie byla zavedena povinná školní docházka.

Obecné školství bylo minimem pro zajištění povinné školní docházky. Byla-li v dosahu měšťanská, řemeslnická nebo jiná škola pracující s odrostlejšími dětmi do 14 roku věku, do kdy byla povinnost chodit do školy, mohli rodiče poslat své ratolesti i tam. Pokud ale takové zařízení nebylo k dispozici, posloužila místní jednotřídní i více třídní obecná škola. Školský systém, zajišťující toto základní vzdělání, proto nebyl příliš přehledný.²⁶

Kvalita zázemí volyňských škol byla přímo úměrná velkorysosti jejich zřizovatelů, kterými byly katolická fara, židovská obec nebo nakonec samospráva a okresní školní rada.

Původní trojtřídní farní škola stála pod kostelem v budově čp. 119, přípravek byla na radnici. V roce 1879 byla ukončena výstavba nové školy dívčí na místě domu čp. 124.²⁷

V roce 1864 byla ve Volyni založena průmyslová škola, která dnes patří k nejstarším u nás. K roku 1882 je zmínka o škole košíkářské. V roce 1893 zde byla založena Zimní hospodářská škola. Objevuje se zde také dětská opatrovna pro malé děti.

Volyňští radní se skutečně snažili učinit co nejvíce v oblasti školství, i když možnosti, zejména finanční, byly omezené. Přesto zde na počátku 20. století fungovalo pět škol.

2.3. Stručný přehled škol ve Volyni po roce 1914

Válka nepřinesla pro školy nic pozitivního (odchody učitelů, použití škol na vojenské účely, využívání žáků na akce podporující válečnou mašinerii). Konec Rakousko-Uherska nepřinesl ve volyňském školství žádné zásadní změny. Důležité však bylo to, že město dalo v roce 1914 do provozu novou školní budovu (vysvěcena 20. září 1914) pro dívčí obecnou a měšťanskou školu, kam se postupně přesunula i škola chlapecká.

Po roce 1918 se Královská česká zemská škola řemeslnická ve Volyni změnila na Českou zemskou řemeslnickou školu. Od roku 1923 má v názvu „průmyslová“. V roce 1996 vzniká vyšší odborná škola, což je pomaturitní forma studia, a škola má dnes název Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola Volyně.

²⁵ TEPLÝ, F. *Dějiny města Volyně*, s. 254-5.

²⁶ KOPKA, I. *Sto let historie vzdělávání ve Volyni 1912-2012*, s. 7-8.

²⁷ POLANSKÝ, Z. *Modernizace Volyně*, s. 69.

O něco později, v roce 1921, se Zimní hospodářská škola ve Volyni mění na Odbornou školu hospodářskou ve Volyni. Od 1. září 1943 měla škola i nový název Zimní rolnická škola a zemědělská poradna ve Volyni. Do svého zrušení v roce 1966 změnila škola svůj název ještě šestkrát.

Košická škola byla v roce 1920 přeměněna na státní učebnou dílnu a v roce 1923 byla škola pro nedostatek žáků přesídlena do Boskovic na Moravě.²⁸

Na počátku okupace zde funguje obchodní škola, která sem byla přeložena z Vimperka. Po válce se do Vimperka tato škola vrací a ve Volyni vzniká učňovská škola, která měla v 80. letech pobočku v Husinci.²⁹ Po roce 1989 se postupně tato škola mění, mizí učební obory a vznikají obory nové, maturitní. Dnes má škola již desátý název, a to Střední škola a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Volyně.

Dne 1. září. 1912 byla dána do provozu budova dětské opatrovny, která se starala o děti předškolního věku. Správa opatrovny byla svěřena kongregaci milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Boromejky zde byly ještě krátce po druhé světové válce, kdy byly vystřídány občanskými pracovníci a z opatrovny se stala mateřská škola, která fungovala do svého uzavření v roce 1997. Mezitím byla 23. února 1981 uvedena do provozu druhá mateřská škola, která existuje dodnes. V letech 1953 – 1992 byly ve Volyni v provozu také jesle.³⁰

Základní umělecká škola ve Volyni byla založena v dubnu 1952 pod názvem Hudební škola ve Volyni a byla pobočkou strakonické školy. Hned v následujícím roce se 1. září 1953 škola osamostatnila. Od roku 1990 pak existuje pod názvem Základní umělecká škola ve Volyni.³¹

V roce 1985 byl do Volyně přemístěn dětský domov, a to do bývalé soudní budovy, kde byl po válce domov mládeže. Dětský domov je ve Volyni dodnes.

Dalšími školskými subjekty byly domov mládeže a školní jídelna. Dne 1. září 1971 vzniká samostatná organizace Domov mládeže ve Volyni, kde byli ubytováni žáci průmyslové školy. Později zde byli ubytováni i žáci druhé volyňské střední školy, která nakonec dosáhla v roce 1996 odtržení jednoho ze tří pavilonů domova mládeže pod svoji správu. Následně byly zbylé dva ubytovací pavilony převedeny 1. září 1997 pod správu průmyslové školy, a tak v roce 1997 končí samostatnost domova mládeže. Obdobně tomu bylo se školní jídelnou, která vznikla jako samostatný právní subjekt v roce 1997 po zániku samostatného domova mládeže.

²⁸ SOKA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 253.

²⁹ SOKA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 410.

³⁰ SOKA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-76, s. 9.

³¹ ZUŠ Volyně [online]. Posl. úpravy 29. 06. 2014 [cit. 2014-08-08]. Dostupné na WWW: <http://www.zus.volyne.cz/?page_id=168>.

Samostatně školní jídelna existovala až do 30. června 2014, kdy přešla pod správu průmyslové školy.

Posledním školským zařízením ve městě je Škola v přírodě Volyně, která provozovala činnost v letech 1985-2002 a byla zřejmě největší v naší republice. S nadsázkou se dá říci, že Volyně je městem škol.

3. Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola Volyně

3.1. Královská česká zemská řemeslnická škola ve Volyni (1903-1918)

Počátky dnešní školy musíme hledat v roce 1864. Text zakládací listiny průmyslové školy viz Příloha VI.

Tehdy bylo navrženo, že školní rok začíná 1. září a končí 30. června, ale může být shodný s národní školou. Bylo též navrženo vyučovat 4 hodiny denně, tj. 24 hodin týdně. Při zápisu se pak vybírala přijímací taxa, což bylo jakési školné. Škola byla určena pro žáky ve věku 12-14 let. Nejprve se učilo v domě čp. 108, pak v čp. 32.

Zakladatelem školy byla obec, která ji za podpory okresu, obchodní a živnostenské komory v Plzni a občanské záložny ve Volyni financovala. V roce 1883 byla obci přiznána pro školu státní podpora 600 zlatých ročně. Od roku 1888 dostávala škola zemskou subvencí 1.800 zlatých a státní potom zvýšena na 2.000 zlatých.³²

Dne 5. srpna 1880 přijalo obecní zastupitelstvo rozhodnutí o obnovení školy. Výuka začala ve školním roce 1882-83 v domě čp. 119. Škola nesla název Denní živnostenská škola ve Volyni a přijímání byli žáci od 14 let, od roku 1885 i mladší. Od roku 1886 nesla škola název Denní průmyslová škola ve Volyni a po dvou letech byl název změněn na Všeobecnou školu řemeslnickou ve Volyni, která byla dvoutřídní.³³ Týž rok byla založena ve Volyni a připojena ke škole řemeslnické i pokračovací škola průmyslová. Škola byla umístěna v domě pana Gabriela čp. 231. Ve školním roce 1889-90 byla při škole řemeslnické zřízena tzv. veřejná kreslárna pro živnostníky a místní a živnostenská škola pokračovací (nedělní a večerní).³⁴

V roce 1890 byla zastupitelstvem schválena výstavba nové školní budovy, kterou navrhl a postavil místní stavitel K. Náhlík za 35.783 zlatých a 91 krejcarů. Dne 27. listopadu 1892 byla nová budova v Kostelní (dnes Lidické) ulici čp. 135 vysvěcena. V přízemí se nalézaly dvě dílny (kovo a dřevo), tělocvična a byt školníka, v prvním patře byl byt ředitele školy (tři pokoje

³² *Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927*, s. 3.

³³ *Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola ve Volyni 1864-2009*, s. 11.

³⁴ *Jubilejní výroční zpráva 1864-1933/4*, s. 3.

a kuchyně), dvě učebny, ředitelna, sborovna a kabinet a ve druhém patře se nacházela kreslárna, modelovna, rýsovna, kabinet a místnost pro sbírky.³⁵ V jiných záznamech se píše, že škola obsahovala 6 učeben, 2 dílny, 2 truhlářské strojovny, 6 kabinetů pro sbírky, ředitelnu, sborovnu a byt školníka. Vedle toho byla 1 dílna, 1 klížárna a 1 sklad nábytku v protější budově obecné chlapecké školy.³⁶

V letech 1894-1902 stál v čele školy akademický malíř Emil Lhota, syn známého malíře Antonína Lhoty (oba jsou pochováni na místním hřbitově).

Od roku 1903 nesla škola název Královská česká zemská škola řemeslnická ve Volyni a byla převzata do zemské správy. Byla dvojtřídní s připojenou veřejnou kreslárnou. Od podzimu 1906 přibýly ke škole řemeslnické a pokračovací škole průmyslové zimní kurzy pro stavební řemeslníky. Z těchto tří částí se škola skládala až do konce monarchie.

V roce 1912 propůjčilo c.k. místodržitelství škole řemeslnické právo ke konání mistrovských zkoušek a jmenovalo ředitele Antonína Lukesleho předsedou a architekta Bedřicha Hlaváčka zástupcem předsedy zkušební komise.³⁷ V této době přichází na školu Ing. Emanuel Lukeš, který byl předtím asistentem na české technice v Praze.

Organizace školy byla v této době taková, že se dělí na řemeslnickou školu, zimní kurzy pro stavební řemesla a živnostenskou školu pokračovací. Řemeslnická škola a zimní kurzy měly dvě třídy a živnostenská škola pokračovací měla třídy tři. Zápis na řemeslnickou školu probíhal v polovině září, do živnostenské školy koncem září a přihlášky do zimních kurzů mohly být podány kdykoliv do zahájení výuky. Co se týče učitelského sboru, tento nejen vyučoval, dělal pomůcky, modely, návrhy atd. A tak např. architekt Bedřich Hlaváček působil jako živnostenský komisař stavebního společenstva, byl členem městské rady a místní školní rady, členem vedení městské spořitelny, předsedou komise pro zkoušky tovaryšské a zástupcem předsedy pro zkoušky mistrovské. Také se zúčastnil soutěže vypsané „Společenstvem stavitelů pro obvod obchodní a živnostenské komory v Praze“ na spisek pro zednické učně a získal první cenu.³⁸

Na školu pak dohlíželo „Kuratorium královské české zemské řemeslnické školy“ v čele se starostou, kterým byl v této době pan Karel Kavalírek (byl také předsedou místní školní rady). Jedním ze sedmi členů kuratoria byl také ředitel školy. Vedle toho byl zde ještě „Školní

³⁵ *Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola ve Volyni 1864-2009*, s. 11.

³⁶ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1, *Zpráva za rok 1947/48*. Volně ložený strojopis.

³⁷ *Dvacátá pátá výroční zpráva Královské české zemské řemeslnické školy ve Volyni, školní rok 1912-1913*, s. 14.

³⁸ *Dvacátá pátá výroční zpráva Královské české zemské řemeslnické školy ve Volyni, školní rok 1912-1913*, s. 15.

výbor živnostenské školy pokračovací“, v jehož čele byl také starosta Karel Kavalírek a jedním ze šesti členů byl ředitel školy Antonín Lukesle.³⁹

Do školy v této době chodili především žáci z Volyně a okolí, všichni byli Češi a katolíci (jen jeden evangelík). Ve školním roce 1913-14 na školu nastoupilo celkem 184 žáků (o 10 méně než v předchozím roce) a na konci roku jich bylo 165.

Pro žáky se také pořádaly exkurze. Např. ve školním roce 1913-14 to bylo do městské elektrárny, místní tkalcovny, měšťanského pivovaru. Byl také uskutečněn výlet na zříceninu hradu Helfenburk.

Dne 13. března 1914 se konala schůze školní rady ve Volyni, která mj. zamítla žádost Královské české zemské školy řemeslnické ve Volyni, která požadovala, aby jí byly v chlapecké škole postoupeny místnosti na truhlárnu.⁴⁰

Školní zprávy v letech první světové války byly oproti letům předešlým velice stručné a na horším papíře. Statistika, která se v nich objevuje, je zúžena pouze na počet žáků. O tom, co se učilo, se dozvídáme z výroční zprávy ze školního roku 1912-13.

Během první světové války se, co se týče skladby školy, nic neměnilo. Ubylo samozřejmě darů i peněz pro chudé žáky a sirotky. Do armády byl odveden architekt Bedřich Hlaváček, který ale dostal po sedmi měsících ze zdravotních důvodů roční dovolenou, byl zproštěn služby a nakonec se ze zdravotních důvodů již na školu nevrátil. Na vojnu byl také na začátku války povolán Ing. Josef Kuchař a v létě 1916 Ing. Emanuel Lukeš. To samozřejmě poznamenalo výuku. Ze zprávy ze školního roku 1914-15 se dozvídáme, že v tomto školním roce na školu nastoupilo jen 106 žáků a na konci školního roku jich bylo 89. Údaj ze školního roku 1915-16 chybí, neboť jsou ve výroční zprávě vytržené listy. Ve školním roce 1916-17 na školu nastoupilo již jen 66 žáků a skončilo jich 49. Kromě toho se nekonaly zimní kurzy pro stavební řemesla. Ve školním roce 1917-18 nastoupilo 85 žáků do řemeslnické školy, protože vedle zimních kurzů neprobíhala výuka ani v živnostenské škole pokračovací.

Přes všechny problémy s učiteli, penězi, otopem atd., probíhaly i v době války exkurze (městská elektrárna, továrna na kůže J. Minibergera, měšťanský pivovar, tkalcovna) a výlety (sv. Vojtěch, Kraselov, Helfenburk).

³⁹ XXVI. zpráva o školním roce 1913-1914, s. 7.

⁴⁰ KOPKA, I. *Sto let historie vzdělávání ve Volyni 1912-2012*, s. 12.

3.2. Česká zemská řemeslnická škola a Zemská škola řemeslnická (1918-1923)

Od podzimu 1918 do roku 1923 nejsou o škole téměř žádné zprávy. V té době nebyly vydávány klasické výroční zprávy formou tištěné brožury, tak jako do té doby každý rok a i městská kronika mlčí. Přesto se dá z různých zpráv dát dohromady určitý obrázek. Jeden údajů je ve XXX. zprávě o školním roce 1917/1918, kde se v závěru píše: „*Zápis pro nový školní rok 1918/1919 koná se pro školu řemeslnickou 14., 15. a 16. září od 8-11 hodin v ředitelně ústavu. Do zimních stavebních kursů možno učiniti přihlášky kdykoli u ředitelství. Vyučování v zimních stavebních kursech počíná 1. listopadem. Zápis učňů do živnostenské školy pokračovací se oznámí později.*“⁴¹ V zápisu z porady školy ze dne 27. listopadu 1918 se uvádí, že není námitek pro konání kurzu pro zpracování kovů. Dne 3. listopadu 1918 se pak žáci i učitelé zúčastnili slavnostního průvodu na oslavu vzniku Československa a 5. listopadu pak byla ve školní kreslárně z téhož důvodu slavnostní schůze. V roce 1919 byla připravena reorganizace školy, ale byla zamítnuta 11. září 1919.⁴² Někdy v tomto období také došlo k oddělení živnostenské školy pokračovací od školy řemeslnické. Ubývalo také žáků na řemeslnické škole a na zimních stavebních kurzech. Do nového školního roku 1920-21 vedl školu nový ředitel Ing. Emanuel Lukeš, který vystřídal 1. září 1920 Antonína Lukesleho, jenž odešel do výslužby. Dne 17. května 1921 zpráva kuratoria školy odůvodňuje návrh na reorganizaci školy. Hlavně se jedná o přeměnu zimních stavebních kurzů na mistrovskou školu pro stavební řemesla. Také se přispívalo na chudé žáky (zapůjčení pomůcek, darování psacích potřeb, peněžitá podpora a hrazení exkurzí). Dne 15. listopadu 1920 se žáci školy zúčastnili společně s žáky ostatních místních škol oslav 350. výročí úmrtí J.A.Komenského, které proběhlo v tělocvičně dívčí měšťanské školy. Problémem byly v této době dílny, kde kvůli nedostatku peněz neprobíhaly opravy a několik strojů bylo mimo provoz. Kromě toho navíc školní dílny využívali místní živnostníci. Například v kovoobráběcí dílně pracovalo během školního roku celkem 20 místních živnostníků zhruba 500 hodin.⁴³

Ze zahajovací porady školního roku 1922-23, konané 5. září 1922, se dovídáme, že povinné poplatky na školní rok jsou zápisné 10,-Kč, úrazové pojistné 7,50 Kč, příspěvek na pomůcky 20,-Kč, příspěvek na dílny 20,-Kč a vložné 25,-Kč, celkem tedy 82,50 Kč na rok. Řešila se také žákovská samospráva a bylo konstatováno, že: „*Pro žáky na oddělení školou*

⁴¹ XXX. zpráva o školním roce 1917-1918, s. 8.

⁴² Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola ve Volyni 1864-2009, s. 12.

⁴³ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1, Závěrečná zpráva za školní rok 1920-21. Volně ložený strojopis.

povinnou nelze samosprávu zaváděti ježto ve věku tom také nikde zaváděna nebyla. Pro žáky stavebního kursu nedoporučuje se by k samosprávě byli vedeni a to pro krátkou dobu vyučovací, pro velkou různost věku a pro zřejmou snahu žactva věnovati po tak krátký čas co největší píli jen a jen prospěchu...“⁴⁴ Také bylo řečeno, že dosud nedošel žádný pokyn ohledně pořádání kurzů, takže tyto nebudou a bylo by dobré udělat alespoň jeden krátký pro obrábění dřeva.⁴⁴ V tomto školním roce zde byla škola řemeslnická, do které se přijímali žáci od 12 let a zimní kurzy pro příslušníky stavebních řemesel, do kterých byli přijímáni žáci od 15 let, kteří mají za sebou 8 let školní docházky a rok praxe. Proběhl také od 14. března do 12. května kurz pro soustružení kovů s 18 účastníky. Poplatky za školu činily 62,-Kč (z toho zápisné 10,-Kč) a za kurz 45,-Kč. Vedle němčiny se vyučoval i ruský jazyk ve třech odděleních (jedno žakovské a dvě pro mimoškolní obchodníky a živnostníky). Na konci roku bylo konstatováno, že: *„Veškeré pokusy reorganizační nesetkaly se dosud přes poctivé úsilí kuratoria s prospěchem a teprve příští školní rok přinese bohdá ve směru tom nápravu, která by vešla v platnost od počátku školního roku 1923-1924.“*⁴⁵ Předsedou kuratoria byl v této době Karel Kavalírek, který v jeho čele stál prakticky po celou dobu první republiky. Je též zajímavé, že se objevují pod názvem pomocná síla MUDr. Josef Pešl vyučující zdravotvědu, katecheta Václav Chalupský vyučující náboženství a Michail Kučuguro, který vyučoval ruský jazyk.⁴⁶

I po první světové válce byli podporováni chudí žáci. Ve školním roce 1918-19 bylo na potřeby kreslicí, rýsovací a sešity vydáno pro 20 žáků 1.520,-Kč, v následujícím roce pro 40 žáků 3.120,-Kč a v dalším školním roce pro 55 žáků 4.170,-Kč. Vedle toho bylo během školního roku podporováno 5-6 úplně nemajetných žáků částkou v hotovosti 15-20,-Kč měsíčně.⁴⁷ Ve školním roce 1922-23 dostávalo 7 žáků měsíční příspěvek 15,-Kč ze zemského sirotčího fondu (celkem 1.110,-Kč), 8 žáků dostalo zase od okresní správní komise ve Volyni celkem 800,-Kč, 26 chudých žáků dostalo od zemského správního výboru podporu 4.320,-Kč, 5 žáků obdrželo od správní hospodářské komise a živnostenské komory v Plzni 520,-Kč a jeden žák od okresní péče o mládež ve Volyni 60,-Kč. Mimoto byla mnohým žákům

⁴⁴ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2, *Protokol o zahajovací poradě sboru učitelského zemské školy řemeslnické ve Volyni konané dne 5. září 1922 za přítomnosti všech členů sboru*. Volně ložený strojopis.

⁴⁵ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 7, *Výroční zpráva za školní rok 1923-24*. Volně ložený strojopis.

⁴⁶ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 7, *Výroční zpráva za školní rok 1923-24*. Volně ložený strojopis.

⁴⁷ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1, *Návrh na reorganizaci královské české řemeslnické školy ve Volyni*. Volně ložený rukopis.

zapůjčena rýsovací prkna, pravítka, trojúhelníky atd. a některým darovány sešity, kreslicí papíry, tuše, péra, barvy atd.⁴⁸

Protože situace po válce nebyla dobrá, dostávali učitelé mimořádnou drahotní výpomoc (tzv. nákupní přídavek). Ten se u některých dost lišil. Např. v roce 1919 dostal nejvyšší výpomoc odborný učitel Alois Machač ve výši 5.200,-Kč a nejnižší profesor Bedřich Hlaváček ve výši 800,-Kč. V následujícím roce pak nejvíce dostal opět pan Alois Machač 11.175,-Kč a nejméně pan Bedřich Hlaváček 1.400,-Kč. Tento příspěvek nepodléhal zdanění. Také se vyplácel příspěvek na stěhovací výlohy, když byl vyučující přeložen na jinou školu.⁴⁹ Po válce také od roku 1920 byli vyučující zařazeni do II. – XI. hodnotní třídy a do pěti platových stupňů. XI. nejnižší třída v prvním stupni představovala plat 2.808,-Kč a II. nejvyšší třída v prvním stupni pak znamenala plat 24.000,-Kč. Toto se týkalo učitelů na státních školách středních, obchodních, průmyslových a odborných a zemědělských. Profesorem se rozuměl dosavadní profesor, skutečný a hlavní učitel. Pak byl zatímní profesor, tj. ten, který vykonal profesorskou zkoušku. Lhůta pro jmenování profesorem pak byla čtyři roky. Dílejší učitelé byli jmenováni na dva roky, po kterých mohly být jmenováni učiteli definitivními. Profesori, správcové a ředitelé měli nárok na tzv. požitky (služné, místní, služební či činovní přídavky). Ředitel školy mohl dosáhnout VI. hodnotní třídy. Proplácely se také hodiny odučené navíc.⁵⁰

3.3. Zemská škola průmyslová ve Volyni (1923-1939)

V roce 1923 škola nejen mění název, ale zřejmě se jednalo dosti intenzivně o její budoucnost. Svědčí o tom přípis Okresní správní komise ve Volyni ze dne 22. října 1923, který je adresován kuratoriu školy a jehož obsahem je otázka subvence na zřízení nové průmyslové školy ve Volyni. V dopise se uvádí, že okresní správní komise dne 19. října 1923 rozhodla poskytnout škole příspěvek do výše 100.000,-Kč, pokud tato i nadále zůstane ve Volyni.⁵¹

Zpráva z r. 1927 uvádí: „Pravého rozmachu však nabylo působení školy po převratě, kdy v roce 1923 dosavadní zimní stavební kurzy zreorganizovány na: „Mistrovskou školu stavební“ a řemeslnická škola zrušena a místo ní v roce 1924 zřízena: „Odborná škola

⁴⁸ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 7, *Výroční zpráva za školní rok 1922-23*. Volně ložený strojopis.

⁴⁹ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 5, *Nákupní přídavky v r. 1919 a 1920 učitelstva zem. řemesl. školy ve Volyni*. Volně ložený rukopis.

⁵⁰ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 5, *Zemský správní výbor v Praze dne 1. dubna 1920*. Volně ložený strojopis.

⁵¹ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1, *Okresní správní komise ve Volyni, dne 22. října 1923*. Volně ložený strojopis.

truhlářská.⁵² Mistrovská škola stavební měla výuku od 1. listopadu do 30. března a tak tomu bylo ještě po druhé světové válce. Ve výroční zprávě z roku 1923-24 se píše, že škola obsahuje mistrovskou školu stavební pro zedníky a tesaře s vyučováním od 1. listopadu do 31. března a odbornou školu pro truhláře a soustružníky s vyučováním od 1. září do 30. června. Dále se uvádí, viz Příloha VII., že je třeba postavit novou budovu, která by kapacitně vyhovovala. Dnes již víme, že na novou budovu se čekalo ještě deset let. I nadále měla průmyslová a živnostenská škola stejné vedení i profesorský sbor. V této době také byli stále podporováni chudí žáci a zajímavý je údaj, že 4 ruští běženci jsou od ministerstva zahraničí podporováni částkou 500,-Kč na měsíc (20.000,-Kč za školní rok). Už se ale nevyučoval ruský jazyk a novým externím učitelem občanské nauky byl místní soudce JUDr. Jiří Burghauser.⁵³ Na začátku školního roku 1925-26 bylo ve škole 7 ruských žáků, na které přispívalo ministerstvo zahraničních věcí částkou 450,-Kč měsíčně na jednoho žáka (v květnu 1926 jich již bylo 9).⁵⁴

Další údaje o škole jsou z brožurky vydané školou s názvem *Nástin vývoje a činnosti* v letech 1923-1927. Škola také mění název na Zemskou školu průmyslovou ve Volyni. V roce 1923 se zimní stavební kurzy mění na „Mistrovskou školu stavební“ a v následujícím roce je řemeslnická škola nahrazena „Odbornou školou truhlářskou“ (tříletou).⁵⁵ Živnostenská škola pokračovací byla v této době samostatná, ale měla právo používat stejnou budovu jako škola průmyslová, tedy čp. 135. Mnozí učitelé průmyslové školy ale nadále vyučovali i na škole živnostenské a obě školy, jak průmyslová, tak živnostenská, měly stejného ředitele. Škola měla již také kancelářskou sílu paní Věnceslavu Rysovou. Školné na školní rok 1924-25 činilo 83,40 Kč.

Jaká byla organizace školy. Mistrovská škola stavební měla čtyři semestry se zimním pětíměsíčním vyučováním od 1. listopadu do 31. března. Byla určena vyučeným zedníkům a tesařům od 17 let s minimálně dvouletou praxí. Účelem bylo: *„Poskytnouti pomocníkům zednickým a tesařským příležitost k vyššímu praktickému a teoretickému vzdělání potřebnému k vedení stavby a pracem kancelářským, pro místo dílovedoucího, políra, stavitelského asistenta, k úspěšnému složení zkoušek mistrovských. Absolvování celé školy zkracuje také tesařům povinnou praxi před mistrovskou zkouškou o 1 rok.“*⁵⁶ Odborná škola truhlářská měla celoroční vyučování od 1. září do 30. června a byla tříletá. Byla určena absolventům školy

⁵² *Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927*, s. 4.

⁵³ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 7, *Výroční zpráva za školní rok 1923-24*. Volně ložený strojopis.

⁵⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 14, *Ministerstvo zahraničních věcí-Studijní podpory ruským žákům*. Volně ložený strojopis.

⁵⁵ *Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927*, s. 4.

⁵⁶ *Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927*, s. 8.

občanské starým minimálně 14 let, kdy vysvědčení ze školy bylo rovnocenné s průkazem o vyučení se řemeslu. Účelem bylo: „*Vyučiti žáky úplně řemeslu truhlářském, tj. poskytnouti jim nejen potřebných praktických dovedností, ale i nejdůležitějších vědomostí odborně technických i obchodních a dostatečné sběhlosti v kreslení odborném a základu k navrhování nábytku. Vysvědčení o absolvování III. třídy s prospěchem nahrazuje tovaryšský list a absolvent je oprávněn po jednoroční praxi u mistra nebo v továrně nastoupiti a samostatně provozovati živnost, již se ve škole vyučil.*“⁵⁷

Výnosem ministerstva školství a osvěty ze dne 24. dubna 1926 čís. 42.911/26-III. byly schváleny organizační stanovy zemské mistrovské školy stavební, viz Příloha VIII. Zajímavé je to, jaké doklady bylo nutné k přihlášce přiložit. Byly to úřední doklad o stáří, lékařské doporučení od úředního lékaře (v některých případech nebylo nutné), domovský list, vysvědčení zachovalosti (týkalo se starších), poslední školní vysvědčení, výuční popřípadě tovaryšský list, potvrzení o praxi a vysvědčení ze školy pokračovací, kterou žák navštěvoval během své praxe.⁵⁸

Výnosem ministerstva školství a osvěty ze dne 23. února 1926 čís. 27.417/III-1926 byl schválen organizační statut a stanovy odborné školy pro truhláře, kde se píše: „*Účelem školy jest vyučiti žáky řemeslu truhlářskému a poskytnouti jim při tom nejdůležitějších vědomostí odborně technických a obchodních a dobré zručnosti kreslířské. Škola má tři ročníky, každý o dvou pětiměsíčních bězích.*“⁵⁹ Další údaje jsou totožné s výnosem o mistrovské škole stavební.

V této době také začíná být problémem místo pro výuku a dílny. Dosavadní školní budova přestávala kapacitně vyhovovat, a tak odborná škola truhlářská začala od roku 1925 využívat tři místnosti v budově chlapecké obecné školy v čp. 119 (dílna, klížirna, sklad nábytku), která byla přes ulici. „*Vyučování teoretické tří tříd odborné školy truhlářské, čtyř semestrů mistrovské školy stavební a sedmi tříd a čtyř odborných oddělení živnostenských škol pokračovacích musí býti každodenně od 8-12 hod. a od 13-18 hod., ano na živnostenské škole pokračovací i v neděli dopoledne.*“⁶⁰ V dílnách se vyučovalo až 54 hodin týdně a truhlářské dílny se potýkaly s nedostatečným prostorem nejen pro dílny, ale i sklady materiálu a výrobků. I tak dokázala škola vyrábět nábytek, kdy na konci školního roku 1925-26 vystavovala 12 nábytkových souborů (dva z nich byly bohatě intarzované) a další nábytkové kusy i drobné

⁵⁷ *Nástin vývoje a činnosti v létech 1923 až 1927*, s. 8.

⁵⁸ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1, *Organizační stanovy zemské mistrovské školy stavební ve Volyni*. Volně ložený strojopis.

⁵⁹ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1, *Organizační status a stanovy odborné školy pro truhláře*. Volně ložený strojopis.

⁶⁰ *Nástin vývoje a činnosti v létech 1923 až 1927*, s. 9.

užitkové předměty. Například v roce 1926 škola za prodaný nábytek utřžila 84.000,-Kč.⁶¹ Z výše uvedeného vyplývá, že byl nejvyšší čas na stavbu nové školy. Pro zajímavost – stávající školní budova obsahovala 6 učeben, 2 dílny, 2 truhlářské strojovny (o výměře 5,2 x 4,9 m, 4,5 x 5,4 m), 6 kabinetů pro sbírky, ředitelnu, sborovnu a byt školníka.⁶² Když si uvědomíme, že se do dílen muselo v roce 1926 vejít 22 strojů na samostatný pohon a že škola měla 4888 kusů dalšího dílenského inventáře,⁶³ tak je jasné, že toto nemohly stávající prostory pojmout.

Zajímavé je také financování školy v polovině 20. let. Podle smlouvy z roku 1903 nese hlavní tíhu nákladů zemský správní výbor (ten ještě mimo to poskytuje zvláštní dotace na knihy a pomůcky). Na chodu školy se ovšem podílejí i další subjekty jako město Volyně, volyňský okres, Obchodní a živnostenská komora v Plzni, Občanská záložna Volyně či Městská spořitelna Volyně. V kalendářním roce 1926 byly výdaje školy 600.288,49 Kč, z toho zemský správní výbor poskytl 379.824,11 Kč, město Volyně 15.300,-Kč, volyňský okres 800,-Kč, Obchodní a živnostenská komora v Plzni 1.500,-Kč. Občanská záložna Volyně 800,-Kč a Městská spořitelna Volyně 300,-Kč. Kromě toho město Volyně hradí služební požitky školníka, poskytuje otop a elektřinu pro školu zdarma, stará se o udržování budovy, což stojí ročně 55.000-60.000,-Kč.⁶⁴

I po 1. světové válce probíhaly různé exkurze, výlety či vycházky žáků. Např. v letech 1923-27 navštívili žáci mistrovské školy stavební zámky Hluboká a Kratochvíle, města Prachatice, Sušice či Plzeň, byli v Praze v továrně na staviva a prohlédli si kolonii domků, navštívili firmu Calofrig v Českých Budějovicích a Borovanech, kaolinku v Dobřanech, továrnu na šamotové zboží ve Zlivi a elektrárnu Otavského Elektrárenského svazu v Mydlovarech. Žáci odborné školy truhlářské zase kromě místních firem si prohlédli závod na impregnaci dřeva ve Strakonících, některé závody na výrobu nábytku v Praze nebo byli na výstavě dekorativního umění a průmyslu v Českých Budějovicích. Školu také navštívil dne 22. března 1924 architekt DMc Cormick (asi má být D. McCormick), spolujatel velké stavební firmy v Pittsburgu v USA.⁶⁵

Na chod školy dohlíželo kuratorium. V roce 1926 byl jeho předsedou starosta města Karel Kavalírek a jeho členy pak byli zástupci zemského správního výboru, státní správy vyučovací, obchodní a živnostenské komory, volyňské obce, volyňského okresu a místní občanské záložny. Byly v něm zajímavé osobnosti, např. za obec JUDr. Stanislav Lacina,

⁶¹ *Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927*, s. 6.

⁶² *Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927*, s. 9.

⁶³ *Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927*, s. 14.

⁶⁴ *Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927*, s. 11-12.

⁶⁵ *Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927*, s. 16.

předseda velice agilního Klubu československých turistů ve Volyni (v roce 1925 se stal jednatelem volyňských turistů ředitel školy Ing. Emanuel Lukeš a bývalý ředitel Antonín Lukesle byl pak autorem většiny fotografií klubu – skleněných negativů a diapozitivů, které také koloroval) či Josef Dobr, ředitel Odborné školy hospodářské ve Volyni, který zde byl za volyňský okres.

Ve škole v této době učily dvě významné osobnosti. První byl architekt František Průša, žák Josipa Plečnika, který byl činný nejen ve škole, kde např. navrhoval i nábytek, ale prosadil se i mimo školu. Např. v roce 1927 navrhl a sám udělal nová sgrafita na místní renesanční radnici (v roce 1951 uzavřel závazek, že je zdarma opraví)⁶⁶, projektoval sokolovny ve Volyni, Blatné, Libáni a Hronově, bývalou Paclovu tiskárnu na Velkém náměstí ve Strakonících, vilu čp. 400 ve Volyni či pomník padlým z roku 1925 ve Volyni (postaven nákladem Občanské záložny ve Volyni)⁶⁷ a navrhl i prapor místních hasičů.⁶⁸ Zabýval se také návrhy soch na hroby a hrobky, např. návrh sochy ženy se dvěma holubicemi na hrobku rodiny Beranových (z této rodiny agrárník Rudolf Beran) na hřbitově ve Strakonících. V roce 1937 se stal velitelem jednoho z místních obvodů civilní protiletectké ochrany.⁶⁹ Není bez zajímavosti, že dnes na škole učí jeho pravnučka Mgr. Barbora Němcová, roz. Průšová. Druhou osobností byl sochař Emil Meissner, který studoval na Uměleckoprůmyslové škole v Praze. Za první světové války se dostal do Ruska a vstoupil do legií. Mezi válkami se věnoval své profesi a stal se profesorem na odborné škole ve Volyni. Je mj. autorem pomníku Václava Otty, postaveného v roce 1917 u stanice Meščiščovo východně od Břežan v Haliči,⁷⁰ pamětní desky (asi z roku 1930) na Velkém náměstí ve Strakonících čp. 47, na paměť návštěvy Masaryka ve Strakonících v roce 1891, je asi autorem desky na hrobce rodiny statkářů Piherů na hřbitově v Předslavicích. Navrhl též zařízení zasedací síně, kanceláře starosty a šatny na radnici v Chocni a zhotovil model pamětní desky Františka Heritese pro Okrašlovací spolek ve Bosňanech.⁷¹ V roce 1927 navrhl zařízení jídelny ve stylu rondokubismu, která byla vyrobena ve školních dílnách. Tento soubor nábytku se v roce 2010 objevil v restaurátorské dílně Václava Melichara v Praze.

Aktivní byli i jiní vyučující v polovině 20. let. Ing. Jan Adamec vykonával stavební dozor při stavbě zemské odborné školy v Litomyšli, Ing. Jan Kafka byl členem městské

⁶⁶ SOKA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 483.

⁶⁷ SOKA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 259.

⁶⁸ Hasiči Volyně [online]. Posl. úpravy 22. 10. 2014 [cit. 2014-09-02]. Dostupné na WWW: <<http://www.hasicivolyne.estranky.cz/clanky/historie-sboru/vznik-sboru.html>>.

⁶⁹ SOKA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně 1861-1945, s. 317.

⁷⁰ HEJL, A. Stavba pomníků pro padlé československé vojáky na území Ruska. *Kámen* [online]. 2014, č. 3 [cit. 2014-10-02]. Dostupné na WWW: <www.revuekamen.cz/legie1.htm>.

⁷¹ *Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927*, s. 23.

stavební komise, vedoucí dílen František Beránek se zabýval návrhy nábytku, tak jako architekt František Oktávec.⁷² O aktivitě ředitele školy Ing. Emanuela Lukeše se pak píše toto: „...je ředitelem samostatných živnostenských škol pokračovacích ve Volyni, na nichž též učí, působí jako živnostenský komisař společenstva živností kožních a živností stavebních ve Volyni, je členem obecního zastupitelstva a městské rady ve Volyni, předsedou obecní stavební komise, členem revisního výboru dozorčí rady Otavského elektrárenského svazu ve Vodňanech za město Volyni, přísežným soudním znalcem pro obor strojní při krajském soudu v Písku a je i jinak ve veřejném životě činný (...) je místopředsdou Spolku pro podporování žáků zemské školy průmyslové ve Volyni.“⁷³ U arch. Oktávce, který působil krátce ve Volyni, je zajímavé, že odmítl nastoupit 1. září 1925 do školy, kam byl přeložen ze zemské odborné školy v Litomyšli. Argumentoval mimo jiné tím, že má špatné zdraví a chtěl přeložit do Prahy s odůvodněním, že se musí starat o rodiče a také požádal o dvouměsíční dovolenou za účelem provádění prací pro Pražský hrad (doložil to potvrzením hradního architekta Josipa Plečnika), protože mu byl, na výslovné přání slečny Dr. Alice Masarykové, svěřen dohled na řemeslné práce pro byt presidenta republiky. Zemský výbor však tyto argumenty neuznal (nechal vyšetřit pana Oktávce svým lékařem) a konstatoval, že dotyčný neuposlechl rozkazu a že se nepřístojně choval vůči řediteli volyňské školy Ing. Emanuelu Lukešovi, s nímž měl nějaké spory. Za to dostal disciplinární trest a byl mu zaražen platový postup na dobu dvou let.⁷⁴

V roce 1924 (později se uvádělo 1925) byl založen Spolek pro podporování chudých žáků zemské školy průmyslové ve Volyni, který měl v roce 1927 zhruba 80 členů. Bylo řečeno, že spolek: „...podporuje žáky nejen peněžitými částkami, nýbrž vydrží také dvě noclehárny pro celkem 16 žáků, v nichž mají nejchudší a prospěchem vynikající žáci byt, osvětlení a otop zdarma, přispívá na lékařské výlohy atd. Mimo to zapůjčí se žákům veškeré pomůcky pro kreslení a rýsování.“⁷⁵ Jako noclehárna sloužila např. místnost v obecné škole chlapecké, kde od roku 1925 využívala odborná škola truhlářská také dvě třídy.⁷⁶ Mezi největší podporovatele žáků patřilo ministerstvo zahraničních věcí, zemský správní výbor, okresní správní komise, již zmíněný spolek aj. Ve školním roce 1923-24 bylo podporováno celkem 53 žáků částkou 27.350,-Kč a ve školním roce 1926-27 již bylo podporováno 107 žáků částkou 60.245,-Kč.⁷⁷

⁷² *Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927*, s. 23.

⁷³ *Zpráva o školním roce 1927-28*, s. 3.

⁷⁴ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 5, *Zemský správní výbor 27. prosince 1926*. Volně ložený strojopis.

⁷⁵ *Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927*, s. 21.

⁷⁶ KOPKA, I. *Sto let historie vzdělávání ve Volyni 1912-2012*, s. 22-23.

⁷⁷ *Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927*, s. 21.

Pozvolna také rostl počet žáků. Na mistrovské škole stavební bylo ve školním roce 1923-24 na konci 45 žáků a ve školním roce 1926-27 již 82 žáků. Na odborné škole truhlářské pak bylo ve školním roce 1924-25 na konci školního roku 23 žáků a ve školním roce 1926-27 již 44 žáků.⁷⁸

Ve škole se v této době také platily některé poplatky. Ve školním roce 1927-28 se v mistrovské škole stavební platilo zápisné 15,-Kč, příspěvky na pomůcky 20,-Kč, příspěvky na dílny pro tesaře 10,-Kč, úrazové pojistné pro tesaře 4,60 Kč, vklad na případné poškození školního nářadí 25,-Kč (koncem semestru se vracel) a školné 8,-Kč. V odborné škole truhlářské se platilo zápisné 15,-Kč, příspěvky na pomůcky 40,-Kč, příspěvky na dílny 20,-Kč, úrazové pojistné 4,60 Kč, vklad na případné poškození školního nářadí 25,-Kč (koncem semestru se vracel) a školné 25,-Kč.⁷⁹ Z uvedeného vyplývá, že poplatky na odborné škole truhlářské byly o něco vyšší. Od školního roku 1929-30 byla navíc vybírána na mistrovské škole stavební ještě záloha na exkurzi ve výši 60,-Kč.⁸⁰ Na této škole pak byl poplatek za semestr ve školním roce 1932-33 75,90 Kč.

V březnu 1928 navštívili žáci stavební školy pražský vzorkový veletrh a při té příležitosti i některé závody a zajímavé pražské stavby. Žáci odborné školy truhlářské pak v červnu jeli do Brna na výstavu soudobé kultury a také do závodu na výrobu dřevoobráběcích strojů a továrny na nábytek.⁸¹ V následujícím roce se žáci mistrovské školy stavební vydali mj. do cementárny v Králově Dvoře a na prohlídku Baťových závodů, kolonií domků ve Zlíně a zajímavých staveb v Brně. Žáci odborné školy truhlářské pak byli opět v Praze na Pražském vzorkovém veletrhu a v několika továrnách. Ve dnech 22.-24. června 1929 se ve školních dílnách konala výstava 10 nábytkových souborů a několika jednotlivých kusů nábytku (v tomto školním roce bylo vyrobeno 12 souborů a mnoho dalších výrobků v ceně 86.000,-Kč). Grafické práce žáků pak byly poslány na výstavu do Litomyšle.⁸² Na jaře roku 1930 již jeli na Pražský vzorkový veletrh žáci jak stavebního oboru (a Technické muzeum v Praze a historické památky), tak truhlářského (Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze). Samozřejmě, že následovaly i exkurze do firem, jako např. do továrny nábytku Emil Gerstel, továrny na dýhy J. Slezák a spol., do UP závodů či Calofrigu Borovany.⁸³ Na jaře 1931 byla nově navštívena výstava pražských truhlářů v Praze na Štvanici. Jako každý rok, i tentokrát se na konci června konala výstava truhlářských výrobků.

⁷⁸ *Nástin vývoje a činnosti v létech 1923 až 1927*, s. 20.

⁷⁹ *Nástin vývoje a činnosti v létech 1923 až 1927*, s. 25.

⁸⁰ *Zpráva o školním roce 1928-29*, s. 8.

⁸¹ *Zpráva o školním roce 1927-28*, s. 3.

⁸² *Zpráva o školním roce 1928-29*, s. 3.

⁸³ *Zpráva o školním roce 1929-30*, s. 3.

Ve školním roce 1929-30 byl v termínu 18.2.-15.4.1930 ve škole uspořádán kurz pro obsluhu dřevoobráběcích strojů za spoluúčasti Ústavu pro zvelebování živností obchodních a živnostenské komory v Plzni. Kurz měl 40 hodin ve dvou odděleních, vyučovali zde dílovedoucí František Beránek a Alois Dvořák a z 20 účastníků bylo 9 mistrů a 11 tovaryšů.⁸⁴ I nadále byla v podstatě samostatná Živnostenská škola pokračovací ve Volyni, na které vyučovali i učitelé průmyslové školy.

Ve školním roce 1930-31 byly pořádány dva kurzy opět za spoluúčasti Ústavu pro zvelebování živností obchodních a živnostenské komory v Plzni. Jednalo se o kurz pro kreslení nábytku (16 účastníků) a kurz pro kreslení stavebního truhlářství (12 účastníků). Vyučoval je dílovedoucí Alois Dvořák. Na jaře 1931 byla nově navštívena výstava pražských truhlářů v Praze na Štvanici. Jako každý rok, i tentokrát se na konci června konala výstava truhlářských výrobků.⁸⁵ Ve školním roce 1931-32 jsou na škole už dva externí učitelé, a to lékaři Jaroslav Kafka a Otakar Formánek, oba vyučující zdravotědu (první externista je zaznamenán ve školním roce 1928-29 MUDr. Alois Svoboda). Také se podstatně rozšířily odborné kurzy. Jednalo se o kurz o statických výpočtech jednoduchých konstrukcí ze železobetonu, který měl 36 vyučovacích hodin. Konal se v termínu 12.11.1931-15.3.1932 a vedl ho profesor Ing. František Hořejš. Další kurzy byly pořádány ve spolupráci s Ústavem pro zvelebování živností obchodních a živnostenské komory v Plzni. Byl to kurz o železobetonu v pozemním stavitelství (22.11.1931-14.2.1932), který měl 40 vyučovacích hodin a vedl jej profesor Ing. František Hořejš. Kurz pro strojní obrábění dřeva (14.11.1931-9.1.1932) měl 40 vyučovacích hodin a vedl ho učitel Alois Dvořák. Kalkulační kurz pro truhláře (16.1.-14.2.1932) probíhal v odborné škole pokračovací ve Strakonících, měl 30 vyučovacích hodin a vedl ho vedoucí dílen Miroslav Horných. Poslední byl kurz kreslení a rýsování pro truhláře (14.1.-30.4.1932), který měl 80 vyučovacích hodin a vedl jej učitel Alois Dvořák.⁸⁶ Vyučující i nadále učili na živnostenské škole a měli přednášky v Blatné, Strakonících a Písku (v předešlém školním roce v Blatné, Strakonících, Horažďovicích a Stachách).⁸⁷ Také ve školním roce 1932-33 byly pořádány odborné kurzy za finanční podpory Ústavu pro zvelebování živností obchodních a živnostenské komory v Plzni. Byl to kurz účetnicko-kalkulační (13.11.-15.12.1932), který se konal v Dubu u Prachatic a vedl jej odborný učitel Alois Dvořák. Dále to byl kurz statických výpočtů konstrukcí ze železového betonu ve stavitelství pozemním, který měl dvě části

⁸⁴ Zpráva o školním roce 1929-30, s. 3.

⁸⁵ Zpráva o školním roce 1930-31, s. 3.

⁸⁶ Zpráva o školním roce 1931-32, s. 4.

⁸⁷ Zpráva o školním roce 1931-32, s. 7-8.

(11.11.1932-31.3.1933) a vedl ho profesor Ing. František Hořejš.⁸⁸ Na jaře 1933 pak byly podniknuty zajímavé exkurze, kdy žáci mistrovské stavební školy studovali krov na místní měšťanské škole či vyměřovali architektonické detaily barokního poutního chrámu Navštívení Panny Marie Bolestné ve Strakonících-Podsrpu. Všichni žáci odborné truhlářské školy pak o prázdninách vykonávali praxi v dílnách či továrnách.⁸⁹ Také pilně pracovali na vybavení ředitelny a sborovny do nové budovy školy.

Stále větším problémem se ukazovaly prostory školy, které již byly nedostačující. Proto se od počátku 20. let začíná uvažovat o výstavbě nové školy. Již 18. října 1923 souhlasí volyňská obec s příspěvkem na stavbu nové školy. Za účelem výstavby nové budovy se jednalo s děkanským úřadem o postoupení části děkanské zahrady, která se nacházela mezi muzeem a dětskou opatrovnou, takže by všechny školy mohly být v jedné ulici. Jednání však v roce 1924 ztroskotala, což se do budoucna ukázalo jako velké štěstí. Dne 6. dubna 1925 rozhodli městští zastupitelé na své mimořádné schůzi o příspěvku na novou školní budovu do výše 500.000,-Kč. V červnu téhož roku rozhodla okresní správní komise o příspěvku do výše 200.000,-Kč. Také se v této době jednalo o možnosti pronájmu celé budovy chlapecké školy. Novostavbě přál i politik Rudolf Beran, který doporučil obrátit se na jednotlivé politické strany, a tak byly osloveny Živnostenská obchodní strana středostavovská, Československá strana lidová, Československá strana národně socialistická a Československá sociálně demokratická strana dělnická.⁹⁰ V létě 1926 padl návrh postavit novou školní budovu na okraji města, což se ukázalo jako dobrý nápad. Město také jednalo s místním Sokolem Volyně o zakoupení pozemku o rozloze 629.235 m² poblíž nemocnice, což okresní komise zamítla s odůvodněním, že toto místo je pro umístění školy nevhodné a doporučuje koupit pozemek vhodnější.⁹¹ V roce 1927 slibují pomoci ohledně stavby nové školy senátor za národní socialisty Josef Hubka (povoláním učitel) a poslanec Kašpar Hintermühler. Dokonce se objevila myšlenka přemístit školu do Českých Budějovic, ale brzy vzala za své.⁹² Nakonec bylo rozhodnuto postavit novou budovu školy na pahorku na severním okraji města. Zemský správní výbor se pak na své schůzi dne 28. června 1927 usnesl, že rok 1928 bude první lhůtou pro stavbu nové školy ve Volyni. Pověřil Ing. Vladimíra Wallenfelse, aby vypracoval

⁸⁸ *Zpráva o školním roce 1932-33*, s. 5.

⁸⁹ *Zpráva o školním roce 1932-33*, s. 5.

⁹⁰ *Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola ve Volyni 1864-2009*, s. 13.

⁹¹ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1, *Okresní správní komise ve Volyni, dne 8. října 1926*. Volně ložený strojopis.

⁹² *Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola ve Volyni 1864-2009*, s. 13.

v mimořádních hodinách za zvláštní odměnu ideový plán novostavby školy včetně dílen.⁹³ Dne 9. července 1928 přijela do Volyně zemská komise sestávající z panů přisedícího zemského správního výboru Zelenky, vrchního rady Dr. Krčmy, vrchního stavebního rady a přednosta technického oddělení pro stavby pozemní zemského správního výboru Ing. J. Weingärtnera a zemského stavebního adjunkta Ing. V. Wallenfelse, která rozhodla o tom, že v následujícím roce bude započato s výstavbou nové školní budovy podle návrhu Ing. Vladimíra Wallenfelse (ten školu opět navštívil 11. března 1929)⁹⁴ a Ing. arch. Františka Fialy, která byla navržena ve funkcionalistickém stylu. Stavba školy byla v tomto roce schválena vládou a měla být dokončena v roce 1930.⁹⁵ Náklady byly vyčísleny na pět a půl milionu korun.⁹⁶ Začalo se jednat o zemních pracích a začala jednání s paní Trnkovou, majitelkou cihelny v sousedních Zechovicích, o dodávce cihel.⁹⁷ Dne 10. února 1930 bylo vypsáno výběrové řízení na práce zednické, betonářské, tesařské, kamenické apod.⁹⁸ Stavba školy byla povolena výměrem Okresního úřadu Strakonice ze dne 26. dubna 1930 č. 15.594/30.⁹⁹ Se samotnou stavbou se začalo až 21. července 1930, kdy převzal staveniště stavební podnikatel Ing. Jan Matoušek z Prahy a 28. července začaly přípravné práce. Dozor na stavbě vykonával Ing. Jan Adamec, profesor školy a správu stavby vedl Ing. arch. Gustav Pinka, komisař zemského úřadu.¹⁰⁰ Strojní zařízení a elektrickou instalaci navrhl a vedl technický rada Ing. Jaroslav Berounský, topení a kanalizaci navrhl a vedl technický komisař zemského úřadu Ing. Albert Karger.¹⁰¹ Stavba areálu nové školy nepokračovala tak rychle, jak se předpokládalo, a tak se 1. října 1932 sešla komise, jejímž cílem bylo urychlení výstavby. Práce pokročily do té míry, že od druhé poloviny října byl obýván byt ředitele a dne 3. ledna 1933 začala v nové budově dílenská výuka.¹⁰² Výuka v nové budově začala v plném rozsahu 1. září 1933, ale k slavnostnímu otevření budovy došlo až o něco později. Dne 25. srpna 1933 se uskutečnilo komisionální šetření za účelem povolení užívání novostavby. Bylo konstatováno, že došlo k některým dílčím úpravám v suterénu školy, u vjezdu do dvora byl zřízen byt pro druhého školníka a v suterénu dílen vznikla šatna, sprchy a vanová lázeň. Komise vyslovila souhlas se

⁹³ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1, *Zemský správní výbor dne 28. června 1927*. Volně ložený strojopis.

⁹⁴ *Zpráva o školním roce 1928-29*, s. 3.

⁹⁵ *Zpráva o školním roce 1927-28*, s. 2.

⁹⁶ *Zpráva o školním roce 1928-29*, s. 2.

⁹⁷ *Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola ve Volyni 1864-2009*, s. 13.

⁹⁸ *Zpráva o školním roce 1929-30*, s. 2.

⁹⁹ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1, *Protokol sepsaný dne 25. srpna 1933 ve Volyni*. Volně ložený strojopis.

¹⁰⁰ *Zpráva o školním roce 1930-31*, s. 2.

¹⁰¹ *Zpráva o školním roce 1931-32*, s. 2.

¹⁰² *Zpráva o školním roce 1932-33*, s. 4.

změnami, vydala povolení k užívání a obývání stavby a doporučila, aby byla stavba zkolaudována, což se stalo téhož dne, jak o tom svědčí zápis. Při škole byla také zřízena 36 metrů hluboká studna, která zásobovala školu pitnou i užitkovou vodou.¹⁰³ Cesta ke škole byla upravována v obecní režii nákladem 20.356,- Kč, a to formou nouzové práce pro nezaměstnané v období od 3. prosince 1932 do 2. května 1933.¹⁰⁴

Slavnostní otevření nové školní budovy Zemské školy průmyslové ve Volyni se konalo ve výstavním sále školy dne 5. listopadu 1933 v 10.30 hodin za účasti Emanuela Hlavatého, přisedícího zemského výboru, Dr. Karla Krčmy, vrchního rady politické správy a ředitele živnostenské rady pro Čechy, Dr. V. Waita, rady zemského úřadu, Ing. arch. J. Weingärtnera, vrchního technického rady, Ing. arch. G. Pika, technického komisaře za stavební oddělení zemského úřadu, senátora Aloise Kříže, starosty města Karla Kavalírka, Ing. arch. Vladimíra Wallenfelse a dalších osobností.¹⁰⁵ Při zahájení zapěli žáci školy za řízení Ing. Františka Hořejše Smetanův sbor. Předseda kuratoria a starosta města Volyně pan Karel Kavalírek zahájil slavnost a přivítal hosty. Promluvili pan ředitel Emanuel Hlavatý, přisedící zemského výboru v Praze, pan Dr. Karel Krčma, vrchní rada politické správy a přednosta odd. 12. zemského úřadu, ředitel školy Ing. Jan Jilý, své poděkování přednesli žáci truhlářského a stavebního oboru, za obchodní zastupitelstvo ve Volyni promluvil odborný učitel Adolf Mráz, za Ústav pro zvelebování živností obchodní a živnostenské komory v Plzni promluvili pánové Vendelín Velíšek a J. Vlk. Slavnost byla zakončena hymnou.¹⁰⁶ Poté následovala prohlídka školy. Na slavnostním obědě ještě pokračovaly pozdravné projevy. Na pozvánce k otevření nové školní budovy bylo tehdy psáno: „*Zemská škola průmyslová ve Volyni dovoluje si zváti na slavnostní otevření nové školní budovy Zemské školy průmyslové ve Volyni dne 5. listopadu 1933 o 10^{1/2} hod. Pořad: 1. Zahájení a uvítání hostů. 2. Oficiální proslovy. 3. Vývoj školy. 4. Poděkování žáků. 5. Projevy zástupců korporací. 6. Prohlídka školy.*“ Na zadní straně pak byl připsán: „*Společný oběd v hotelu Šimák ve Volyni. Závazné přihlášky žádají se do 3. listopadu 1933 na ředitelství zemské školy průmyslové ve Volyni. Menu 15 Kč.*“¹⁰⁷

Škola, která byla postavena ve funkcionalistickém stylu, byla na svou dobu velice moderní s prostornými učebnami, kabinety, velkými dílenskými prostory, bytem ředitele a školníka a mnoha dalšími prostory. V této budově v Resslově ulici 440 sídlí škola dodnes. Ve

¹⁰³ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1, *Protokol sepsaný dne 25. srpna 1933 ve Volyni*. Volně ložený strojopis.

¹⁰⁴ SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 303.

¹⁰⁵ *Zpráva o školním roce 1933-34*, s. 2.

¹⁰⁶ *Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola ve Volyni 1864-2009*, s. 14.

¹⁰⁷ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 7, *Pozvánka na slavnostní otevření budovy zemské školy průmyslové ve Volyni dne 5. listopadu 1933*. Volně ložený strojopis.

výroční zprávě o ní bylo napsáno toto: „*Nová školní budova svým moderním zařízením vyhovuje všem požadavkům kladeným na moderní průmyslovou školu a bude zajisté ještě ve větším měřítku než dříve konati svoje kulturní poslání v našem pošumavském kraji.*“¹⁰⁸ Do nové budovy se také přestěhovaly všechny pokračovací školy ve Volyni.¹⁰⁹ Bylo zde 11 učeben pro odbornou školu truhlářskou (včetně kreslírny a fyziky), 5 tříd pro mistrovskou školu stavební, jedinou svého druhu u nás a 3 učebny pro školy pokračovací. Byl zde také výstavní sál (pod ním dílna), areál dílen, kotelna, velký byt ředitele (dnes tři byty), byt školníka a prostory internátu. Tímto ale stavba neskončila. Dne 29. října 1934 bylo firmě Ing. Kottland předáno staveniště – úprava okolí školy. Jednalo se o příjezdové cesty, úpravu dvora, vybudování schodů od cesty k bytu ředitele a oplocení zahrádky ředitele.¹¹⁰ Ze zahajovací porady odborné školy truhlářské, konané 1. září 1933, se dozvídáme, že k přestěhování do nové školní budovy došlo během prázdnin a že stará školní budova byla uzamčena a klíče budou předány obci až dá pokyn zemský úřad. Ředitel školy Ing. Jan Jilý také vydal pokyny ohledně pořádku v nové budově: „*Zatím účelem bude nutno udržovati dozor v hlavních přestávkách, k čemuž sestaven bude pořad členů sboru o přiděleném dozoru. Žáci v přestávkách bezpodmínečně opustí učebny a budou po tuto dobu na chodbách...Školní budova bude se otevírati ¼ hodiny před zahájením vyučování. Rovněž v polední přestávce bude budova zamčena.*“¹¹¹ Zajímavé byly v této době poplatky, které museli platit všichni žáci (nemajetní a prospívající mohli být osvobozeni od placení školného). Zápisné u odborné školy truhlářské činilo 15,-Kč, školné 25,-Kč, příspěvek na učební pomůcky 40,-Kč, příspěvek na dílny 20,-Kč, vložné na případné poškození školního zařízení 25,-Kč a úrazové pojištění 3,60 Kč, celkem tedy 128,60 Kč. Poplatky za semestr mistrovské školy stavební se skládaly ze zápisného 15,-Kč, školného 15,-Kč příspěvku na učební pomůcky 20,-Kč, příspěvku na dílny pro tesaře 10,-Kč, úrazového pojistného 2,60 Kč, vložného k úhradě škod 55,-Kč a zálohy na povinnou exkurzi 15,-Kč, celkem 132,60 Kč.¹¹²

Ve školním roce 1933-34 bylo poprvé zřízeno ve třetím semestru mistrovské školy stavební (do ní se přijímali žáci od 17 let) zvláštní oddělení pro tesaře, což nebylo možno dříve provést kvůli nedostatku místa.¹¹³ I v tomto školním roce se konaly odborné kurzy, a to o konstrukcích ze železového betonu v pozemním stavitelství (měl dva běhy v termínu

¹⁰⁸ Zpráva o školním roce 1933-34, s. 5.

¹⁰⁹ Zpráva o školním roce 1933-34, s. 5.

¹¹⁰ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1, Protokol sepsaný dne 29. října 1934 za přítomnosti podepsaných v kanceláři správy stavby zemské průmyslové školy ve Volyni. Volně ložený strojopis.

¹¹¹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3, Protokol o zahajovací poradě sboru učitelského odborné školy truhlářské při zemské škole průmyslové ve Volyni ze dne 1. září 1933 za přítomnosti všech členů sboru. Volně ložený strojopis.

¹¹² Jubilejní výroční zpráva 1864-1933/4, s. 11-12.

¹¹³ Zpráva o školním roce 1933-34, s. 5.

3.11.1933-24.3.1934), který vedl profesor Ing. František Hořejš. I nadále se scházelo 4x za rok na své schůzi kuratorium školy. Zajímavá byla v tomto školním roce exkurze pro žáky čtvrtého semestru mistrovské školy stavební, kteří 15.-17. března 1934 navštívili v Praze Pražské vzorkové veletrhy, novostavbu penzijního ústavu na Žižkově a památník tamtéž, osadu Baba s moderními domy, autobusové garáže hlavního města, francouzskou školu v Dejvicích, Masarykovy domovy hlavního města Prahy v Krči, technické muzeum, různé památky aj.¹¹⁴

V tomto školním roce se také dostalo žákům podpory od Průmyslové komory České Budějovice (200,-Kč) a Košice (200,-Kč), od Obchodní a živnostenské komory v Plzni (1.450,-Kč) a v Praze (100,-Kč), od Společenství stavitelů Plzeň (1.580,-Kč), Městského úřadu Písek (580,-Kč), Společenstva mistrů zednických Písek (150,-Kč), Zemského úřadu v Praze (4.900,-Kč) a od Spolku pro podporování chudých žáků ve Volyni. Zajímavé je zejména to, že ve výroční zprávě se nachází „Finanční zpráva o výsledcích hospodaření Spolku pro podporování chudých žáků zemské školy průmyslové ve Volyni od 1. září 1900 do 6. června 1934“. Z ní se dovídáme, že spolek byl založen v roce 1925, má 81 členů a roční příspěvek činí 8,-Kč. Dále je uvedeno, že příjem byl 33.861,14 Kč (nejvíce za stravné 25.705,-Kč) a vydání 33.861,14 Kč (nejvíce za kuchyni – stravné 19.825,55 Kč, zařízení 1.711,85 Kč a služné 2.922,95 Kč). Zajímavé jsou i další výdaje, kdy např. bylo vydáno 408,-Kč za obědy v hostincích, 1.015,40 Kč za školní potřeby, 450,30 Kč za praní prádla pro internát, 1.681,85 Kč za nocležné a 1.435,-Kč činil příspěvek na exkurze. Spolek obstarával stravování žáků, kterých se v zimním období stravovalo 49 a v letním 18, přičemž měsíční poplatek činil 170,-Kč. Zdarma byl stravován 1 žák a 8 žákům bylo poskytnuté levnější stravné. Kromě toho dostávali někteří žáci odborné školy truhlářské zdarma potřeby pro psaní, kreslení, rýsování a zapůjčovaly se jim potřebné pomůcky.¹¹⁵

Ve dnech 29.6.-1.7.1934 se konala výstava a sjezd absolventů u příležitosti 70. výročí založení školy. Dochoval se leták – program těchto oslav. Z něj se dovídáme, že v pátek 29. června byla v 10.30 hod. otevřena v nové školní budově zahajovacím proslovem a proslovu hostí výstava prací žáků školy. V sobotu 30. června probíhala v čase 8-12 a 14-17 hod. prohlídka školy a výstavy. Večer pak byla v sále hotelu U nádraží od 20. hodin „Hudební akademie,“ na které po úvodním proslovu zazněly skladby A. Dvořáka, B. Smetany, P. Křížkovského a J. Maláta. Vstupné bylo dobrovolné ve prospěch Spolku pro podporování chudých žáků zemské školy průmyslové ve Volyni. V neděli 1. června se v kreslírně školy konalo v 10.30 hod. uvítání zástupcem města, po kterém promluvil ředitel školy Ing. Jan Jilý.

¹¹⁴ Jubilejní výroční zpráva 1864-1933/4, s. 7.

¹¹⁵ Jubilejní výroční zpráva 1864-1933/4, s. 11-12.

Po prohlídce školy a výstavy se konal v sále hotelu Šimák společný oběd (na něj se musel každý, kdo ho chtěl, přihlásit do 23. června na ředitelství školy).

Ve školním roce 1934-35 činily poplatky za semestr při zápisu u mistrovské školy stavební 147,60 Kč, z toho školné a zápisné bylo po 15,-Kč, za školní rok u odborné školy truhlářské 128,60 Kč, z toho zápisné činilo 15,-Kč a školné 25,-Kč.¹¹⁶ Slavila se různá výročí (vzpomínka jihoslovanského sjednocení, sto let české hymny, narozeniny T. G. Masaryka) a u příležitosti 85. narozenin prezidenta byly vydány pamětní medaile, kdy ministerstvo školství a národní osvěty tyto věnovalo škole, která jimi odměnila s věnovacím listem čtyři žáky.¹¹⁷ Došlo k nárůstu žáků odborných kurzů na 135 (v předešlém školním roce jich bylo 48), kdy zde byly kurzy o konstrukcích ze železového betonu v pozemním stavitelství (dva běhy), psaní na stroji (dva běhy), strojní obrábění dřeva a lakování dřeva a kovů stříkacími smalty. Spolek pro podporování chudých žáků zemské průmyslové školy ve Volyni měl v tomto školním roce příjem 40.831,99 Kč a výdaje 40.831,99 Kč (nejvíce vybral za stravné (32.802,90 Kč) a nejvíce vydal za stravné (30.083,80 Kč), kdy se zdarma stravovalo 9 žáků a 8 jich mělo slevu.¹¹⁸

Školní rok 1935-36 se nesl ve stejném duchu jako předchozí, jen kurzů ubylo. Zajímavé je, že se konala oslava 500. výročí basilejských kompaktát (dohoda mezi koncilem basilejským a husity o povolení přijímání podobojí pro Čechy)¹¹⁹ v jednotlivých třídách. Ve škole působilo 8 profesorů, 2 učitelé, 2 dílovedoucí 1 externí učitelka, 1 kancelářská síla, školník a topič.¹²⁰ Spolek pro podporování chudých žáků měl příjem 38.629,92 Kč a výdaje 38.629,92 Kč. Příspěvky dostal mj. od Občanské záložny Táboře a Mělník či od Městské spořitelny Slaný, Obecního úřadu Galanta, Okresního úřadu Galanta obchodních, průmyslových a živnostenských komor, ale nejvíce jako vždy od Zemského úřadu v Praze (3.200,-Kč).¹²¹

Velký pokles žactva zaznamenal školní rok 1936-37, kdy oproti roku předešlému, ve kterém bylo 199 žáků, na škole studovalo jen 107 žáků. Bylo to mj. tím, že v tomto školním roce nebyly otevřeny žádné odborné kurzy (v předešlém roce je navštěvovalo 84 žáků). Dne 22. února 1937 navštívil školu spisovatel A. C. Nor (vl. jm. Josef Kaván). Objevuje se také informace o poplachové zkoušce konané v březnu. Exkurze do Prahy pak měla v programu mimo jiné návštěvu vojenské továrny na letadla „Letov“.¹²² Od různých institucí (hospodářské

¹¹⁶ *Jubilejní výroční zpráva 1864-1933/4*, s. 16-17.

¹¹⁷ *Zpráva o školním roce 1934-35*, s. 4.

¹¹⁸ *Zpráva o školním roce 1934-35*, s. 10-11.

¹¹⁹ NOVOTNÁ, A. a kol. *Československé dějiny v datech*, s. 139.

¹²⁰ *Zpráva o školním roce 1935-36*, s. 10-11.

¹²¹ *Zpráva o školním roce 1935-36*, s. 11-12.

¹²² *Zpráva o školním roce 1936-37*, s. 2-7.

a průmyslové komory, společenství řemeslníků, úřady atd.) dostala škola na podporu žáků 15.013,-Kč. Spolek pro podporování chudých žáků měl tento školní rok opět vyrovnaný rozpočet, kdy výdaje i příjmy činily 14.080,-Kč.¹²³ To je oproti předcházejícímu roku propad o 24.549,92 Kč.

Tak jako v předchozím, tak i ve školním roce 1937-38 nebyly kvůli malému počtu přihlášek otevřeny odborné kurzy. Zatímco se počet žáků na odborné škole truhlářské již po léta pohyboval mírně nad 40, u mistrovské školy stavební docházelo ke stálému poklesu, kdy ve školním roce 1932-33 nastoupilo 137 žáků a o pět let později to bylo již jen 54 žáků. Ve škole se už také odrážela politická situace, kdy 29. října 1937 bylo uspořádáno branné cvičení (s pochodem na zříceninu hradu Helfenburk) a 25. dubna 1938 měl Ing. Antonín Mádle přednášku o brannosti a armádě a na to následoval film Naše armáda. Exkurze, tak jako v předešlém roce, směřovaly na místní stavby (kostel na Malsičce, radnice, pozemkové knihy okresního soudu, školní studna a vodojem aj.) a do Prahy. Dále se dostali žáci druhého semestru mistrovské školy stavební, kteří podnikli 23.-26. března 1938 exkurzi na Slovensko do Vyšných Hágů (sanatorium), Bratislavy a Brna. Na konci školního roku pak již tradičně probíhala výstava grafických a dílenských prací žáků.¹²⁴ Na podporu žáků dostala škola celkem 13.830,-Kč.

Během třicátých let se rozvíjela výroba ve školních dílnách. Ze zápisu z roku 1937 vyplývá, že se ročně v dílnách vyrobily 2-3 kuchyně, 2-3 ložnice a 2-4 obývací pokoje a další drobnější předměty. „*Prodáno bylo až dosud vše, co bylo prodejné,*“ píše se v dopisu zemskému úřadu.¹²⁵

V květnu 1937 navštívil Strakonice prezident Edvard Beneš, který měl také navštívit Volyni. K této příležitosti byla ve škole vyrobena umělecká kazeta, která měla být prezidentovi při jeho návštěvě předána. Nakonec ale z cesty do Volyně sešlo, a tak kazetu prezidentovi Benešovi předal arch. František Průša v Pracejovicích, kde byl prezident na návštěvě u Rudolfa Berana.¹²⁶

I za první republiky žáci zlobili. Některé přestupky byly klukoviny (žáci z internátu otrhali v noci třešně v zahradě ředitele školy, navštívili bez dovolení hostinec nebo žáci hráli o polední přestávce kopanou na chodbě), ale byly i přestupky závažné, kdy bylo v dílnách odcizeno nářadí a úmyslně vypouštěna voda v kabinetu uč. Dvořáka u dílen a v noci ve

¹²³ Zpráva o školním roce 1936-37, s. 11-12.

¹²⁴ Zpráva o školním roce 1937-38, s. 4-6.

¹²⁵ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 14, *Osnova školního rozpočtu na r. 1938*. Volně ložený strojopis.

¹²⁶ SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 326.

sprchách v internátu. Díky tomu byl vyčerpán rezervoár vody a škola jí měla na krátkou dobu nedostatek.

Při nástupu do školy ve školním roce 1938-39 (i v roce následujícím) byly školní poplatky stejné jako ve školním roce 1934-35, tj. za semestr u mistrovské školy stavební 147,60 Kč, z toho školné a zápisné bylo po 15,-Kč, za školní rok u odborné školy truhlářské 128,60 Kč, z toho zápisné činilo 15,-Kč a školné 25,-Kč.¹²⁷ Tento školní rok však přinesl v rámci společnosti obrovské změny, které souvisely jak s Mnichovskou dohodou, tak s následnou okupací celých Čech. To bylo vidět i na tom, že 14. září 1938 bylo vzpomenuo úmrtí presidenta T. G. Masaryka a 17. dubna 1939 se už konala oslava narozenin Adolfa Hitlera. I exkurze již nesměřovaly daleko (místní měšťanský pivovar, turbina a pila firmy Šimák či okresní soud) nebo se jelo do Strakonice (okresní soud, občanská záložna, jatka, pivovar).¹²⁸ Již potřetí za sebou nebyly otevřeny odborné kurzy. Vyučování v tomto školním roce nebylo přerušeno, ale od 1. dubna 1939 vypadla z výuky branná výchova, která se učila jak na mistrovské škole stavební (každý semestr 2 hodiny), tak na odborné škole truhlářské (v každém ročníku 2 hodiny). Na podporu žáků dostala škola od korporací, peněžních ústavů a úřadů celkem 10.801,30 Kč (mj. i od Zemského úřadu pro péči o válečné poškozence v Bratislavě 900,-Kč, Okresního úřadu Žilina 500,-Kč a Okresní péče Kremnice 300,-Kč).¹²⁹

Opatřením zemského úřadu v Praze č.j. 1110/10/odděl.12 1938 z 23.XI.1939 a se schválením ministerstva školství a národní osvěty č.j. 135 820/39-II/1 z 31.XI.1939 byly k zemské průmyslové škole přičleněny živnostenské školy pokračovací, vše s účinností od školního roku 1938-39.¹³⁰

Z té doby se dochoval zajímavý materiál nazvaný „Počet žactva navštěvující živnostenské školy pokračovací v letech 1931/32-1939/40.“ Z něj se dozvídáme, že ve školním roce 1931-32 byly otevřeny tři ročníky odborné školy stavební, tři ročníky školy všeobecné a jedna třída (druhý ročník) odborné školy oděvní. Pokud bylo na nějaký obor více žáků, pak se tato škola otevřela, pokud jich bylo málo, šli do všeobecné (v tomto školním roce zde byli žáci kovoobráběcích, dřevoobráběcích, oděvních a uměleckých řemesel). V následujícím školním roce byly otevřeny dva ročníky odborné školy obchodní (někdy byla nazývána kupecká). Ve školním roce 1933-34 nebyl pro nedostatek žáků otevřen první ročník odborné školy stavební, o rok později nebyl otevřen první a druhý ročník a nebyla otevřena ani škola kupecká.

¹²⁷ Zpráva o školním roce 1937-38, s. 20.

¹²⁸ Zpráva o školním roce 1938-39, s. 2-3.

¹²⁹ Zpráva o školním roce 1938-39, s. 10.

¹³⁰ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1, *Počet žactva navštěvující živnostenské školy pokračovací v letech 1931/32-1939/40*. Volně ložený strojepis.

Všeobecná škola již neměla ročníky tři, ale dva (ubyl ročník třetí). Ve školním roce 1935-36 nebyla otevřena odborná škola stavební (žáci chodili do všeobecné) a kupecká. Škola oděvní se rozšířila na tři ročníky. Školní rok 1936-37 přinesl novinku – školu stavební a dřevoobráběcí (dřevoobráběči byli truhláři, bednáři, koláři apod.), která byla dvouletá. Škola kupecká opět nebyla otevřena. Ve školním roce 1937-38 fungovaly všechny školy (i škola obchodní měla dva ročníky). O rok později nebyl otevřen první ročník školy obchodní.¹³¹

Ministerstvo školství a národní osvěty dopisem ze dne 11. října 1938 sděluje městu, že do Volyně byla dočasně přemístěna dvouletá obchodní škola z Vimperka a dotazuje se, zda je město ochotno na tuto školu přispívat. Zápis ze dne 14. října 1938 uvádí, že město na to reagovalo tím, že potřebné místnosti poskytne v průmyslové škole a neslo by náklady na provoz těchto prostor (elektrina, otop, údržba). Vedle toho žádá, aby byla tato škola umístěna ve Volyni trvale. Škola pak dostává k dispozici dvě učebny a dva kabinety v průmyslové škole.¹³²

Dne 22. března 1939 se konala závěrečná klasifikační porada mistrovské školy stavební, na které bylo řečeno, že školní vyučování nebylo výjimečnými poměry nijak dotčeno. Dále se uvádí: „19. a 20. března 1939 navštívili školu důstojníci německé armády s velitelem posádky, velmi obdivovali školní budovu i zařízení, čistotu, rovněž tak práce grafické i dílenské žáků. Při tom prohlásili, že bylo by škoda umístiti vojsko v takové vzorné budově a velitel slíbil, že zůstane vše jak možno v normálním provozu. Podle tohoto prohlášení se podařilo při dalším příchodu vojska vyjednatí ponechání školní budovy svému účelu.“¹³³ Navíc se dovídáme, že byl ve školní budově uspořádán Řemeslnickou besedou ve Volyni kurz účetnictví.

3.4. Landesgewerbeschule in Wolin (1939-1945)

Zemský úřad v Praze zaslal škole dopis ze dne 23. listopadu 1939, ve kterém se píše: „Ministerstvo vnitra schválilo výnosem č. B 2473-28/10-39-2 z 20. listopadu 1939 usnesení zem. zastupitelstva ze 14. prosince 1937, jehož text je připojen, o spojení živn. pokrač. škol ve Volyni se zemskou průmyslovou školou, se změnami provedenými výnosy p. úřad. zemským vicepresidentem č. 1110/4 a 5-38 odd. 12. (Tyto změny jsou v textu vyznačeny.) Nebylo však dosud schváleno poplatkové ustanovení § 14 stanov (o zápisném a vkladném), jež vyžaduje

¹³¹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 5. Počet žactva navštěvující živnostenské školy pokračovací v letech 1931/32-1939/40. Volně ložený strojopis.

¹³² SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. Ministerstvo školství a národní osvěty v Praze dne 11. října 1938. Volně ložený strojopis.

¹³³ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Protokol závěrečné klasifikační porady učitelského sboru mistrovské školy stavební ze dne 22. března 1939. Volně ložený strojopis.

*schválení vlády.*¹³⁴ Dekretem ministerstva školství a národní osvěty č.j. 78 538/39-II/1 z 18. srpna 1939 byla zrušena všeobecná živnostenská škola pokračovací ve Stachách a podle dekretu č.j. 78 540/39-II/1 z 18. srpna 1939 byla zrušena všeobecná živnostenská škola pokračovací ve Vacově (totéž je ve výnosu ministerstva školství a národní osvěty ze dne 21. srpna 1940 č.102680/40-II/1, někde se u obou uvádí místo data 18. srpna datum 18. července). Obě byly od školního roku 1939-40 připojeny k volyňské zemské průmyslové škole.¹³⁵ A tak byly k průmyslové škole připojeny tři bývalé živnostenské školy. Podle výroční zprávy za školní rok 1939-40 škola obsahovala:

- a) mistrovskou školu stavební
- b) odbornou školu truhlářskou
- c) živnostenské školy pokračovací
- d) odborné kurzy

Živnostenská škola pokračovací pak obsahovala v této době tato oddělení:

- a) všeobecnou živnostenskou školu s odbornou skupinou dřevoobráběcí
- b) odbornou školu stavební a dřevoobráběcí s dílenským vyučováním
- c) odbornou školu obchodní
- d) odbornou sezónní stavební, pětiměsíční, v zimních měsících
- e) odbornou školu oděvní
- f) odbornou školu kovo

Dílenské vyučování měly obory dřevoobráběcí a kovoobráběcí. V tomto školním roce také proběhly tři kurzy, a to kurz stříhů pro krejčí, kurz autogenního sváření kovů a kurz kalení a sváření kovů. Škola měla v tomto školním roce na začátku 406 a na konci 358 žáků.¹³⁶ Ve školním roce 1940-41 měla škola na začátku školního roku 493 a na konci 488 žáků. Ve školním roce 1941-42 měla škola na začátku školního roku 552 a na konci 543 žáků. Ve školním roce 1942-43 měla škola na začátku školního roku 572 a na konci 552 žáků. Ve školním roce 1943-44 měla škola na začátku školního roku 612 a na konci 603 žáků.¹³⁷ Je velice zajímavé, že přes různé perzekuce, omezování výuky, propůjčování školy jiným subjektům atd., narůstal neustále během války počet žáků.

Dne 26. srpna 1939 byla v rozhlase vysílána reportáž o škole.

¹³⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Zemský úřad v Praze dne 23. listopadu 1939*. Volně ložený strojopis.

¹³⁵ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Dekret ministerstva školství a národní osvěty dne 18. srpna 1939*. Volně ložený strojopis.

¹³⁶ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Výroční zpráva za školní rok 1939-1940*. Volně ložený strojopis.

¹³⁷ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Výroční zpráva za školní rok 1943-1944*. Volně ložený strojopis.

Vyučování probíhalo i za okupace. Již 20. března 1939 se objevila komise za účelem zabránění školy a takových se později objevilo více, vždy se však podařilo školu uchránit. K 1. lednu 1940 byl penzionován Ing. arch. Ervín Glückauf, který musel utéci před nacisty a nakonec žil po válce v Palestině (Izraeli) a byl mj. správcem školní kuchyně. Dne 30. června 1941 byl penzionován profesor Emil Meissner, protože byl bývalý legionář a dne 15. května 1942 byl postaven mimo službu ředitel školy Ing. Jan Jilý (ale později v podstatě fungoval dál) a k témuž datu se stal prozatímním správcem školy Ing. Jan Kafka. Dne 13. října 1939 přichází do školy bývalý poručík dělostřelectva Miroslav Švrček, který byl převeden do resortu ministerstva školství a přidělen na živnostenskou školu jako „učitel průmyslových škol“. Již 12. února 1940 byl převeden na živnostenskou pokračovací školu v Moravské Ostravě. Přesto byl učitelský sbor stabilizován. Ve školním roce 1943-44 zde byl ředitel Ing. Jan Jilý, šest definitivních a jeden smluvní profesor, jeden definitivní učitel, dva smluvní dílovedoucí, dva definitivní dílenští učitelé a čtyři externí učitelé (místní občané, na plný úvazek Ferdinand Polok, na částečný úvazek krejčí Josef Kárník, krejčí František Procházka a obuvník Jindřich Urban).¹³⁸

Výše uvedené souvisí s tím, že nacisté omezovali postupně počet škol i žáků. Přesunuté školy ze Sudet byly po zabránění zbytku státu rušeny. V létě 1942 byly definitivně uzavřeny poslední židovské školy a vyšel úplný zákaz vyučování žáků židovského původu. Byla postupně likvidována zejména gymnázia, školy byly slučovány, počet žáků omezován. S blížícím se koncem války byli žáci stále více využíváni na různé práce, sběr plodin, bylin, dokonce i chroustů a druhotných surovin.¹³⁹

V dopise ze dne 22. července 1940 se ředitelství školy obrací na Zemský úřad v Praze se žádostí (s přípisem obce volyňské) o rozšíření stávajícího školského obvodu živnostenských škol pokračovacích o Vacov, Zdíkov, Stachy a Čkyni. Jako důvod uvádí zrušení školy ve Stachách, Vacově a o něco dříve i ve Čkyni. Žáky ze Stach, Zdíkov, Čestic atd. vozil do Volyně autobus Protektorátních drah (příjezd ráno před osmou hodinou a odjezd odpoledne před sedmnáctou hodinou).¹⁴⁰ V létě 1940 se ovšem objevil problém, neboť na ministerstvu školství a národní osvěty dospěli k názoru, že po dohodě obcí Vacov, Zdíkov a Stachy bude zřízena odborná škola pokračovací pro obory krejčovský a zednický ve Vacově, kde se v té

¹³⁸ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 5. *Soupis vyučujících sil ve škole ve školním roce 1943-44*. Volně ložený strojopis.

¹³⁹ ŠPRINGL, J. *Školství za Protektorátu* [online]. Posl. aktualizace 29. 9. 2014 [cit. 2014-10-10]. Dostupné na WWW: <http://skolakemvprotektoratu.pamatnik-terezin.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=85&Itemid=91>.

¹⁴⁰ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 5. *Zvětšení školního obvodu živn. škol pokračov. ve Volyni*. volně ložený strojopis.

době stavěla měšťanská škola, v jejíž budově měla tato škola být. Proti tomu protestovala obec Volyně, která argumentovala moderní školní budovou a poklesem stavebního ruchu, což by znamenalo nedostatek žáků pro obě školy.¹⁴¹

Dochovaly se některé zápisy z porad, které hovoří o počtech žáků, a tak víme, že 2. září 1940 nastoupilo do živnostenské školy pokračovací 336 žáků, z toho 102 dívek. Dosti bylo žáků na mistrovské škole stavební, kdy ve školním roce 1943-44 studovalo ve 4 semestrech celkem 157 žáků (zápis na další školní rok se konal již 1.-3. dubna 1944) a v učňovské škole stavební pak bylo ve třech ročnících 81 žáků. Odborná škola truhlářská měla 58 žáků. Ve školním roce 1944-45 byly uzavřeny třídy mistrovské školy stavební a odborné školy truhlářské. Svaz řemesel v Praze a ČZ Strakonice podaly 23. srpna 1944 návrh na ponechání vyučování prvních tříd na odborných školách a žádosti bylo vyhověno. Po jednáních se tedy podařilo otevřít první třídu odborné školy truhlářské s 25 žáky.¹⁴² Vedle toho ve školním roce 1944-45 fungovaly učňovské školy (3 třídy kovo se 67 žáky, 3 třídy dřevoobráběcí s 85 žáky, 3 třídy stavební s 54 žáky, 3 třídy obchodní s 51 žáky a 6 tříd oděvních se 183 žáky).¹⁴³

Od školního roku 1941-42 již byly shrnující zprávy za školní rok velice stručné a německy psané, za školní rok 1944-45 už není ani to. Škola měla ve školním roce 1941-42 následující oddělení:

1. stavební mistrovská škola - pro zedníky a tesaře, měla 4 semestry s pětíměsíčním vyučováním od 1.11. do 31.3.
2. odborná škola truhlářská - pro chlapce a děvčata od 14 let, se třemi třídami s vyučováním od 1.9. do 12.7.
3. učňovské školy - obory stavebnictví, zpracování dřeva, zpracování kovů, oděvnictví, obchodní, všeobecný.
4. odborné kurzy - určené pro živnostníky a jejich zaměstnance.¹⁴⁴

V následujících letech odborné kurzy již zřejmě nebyly. Také začátek vyučování se opožďoval. Vyučování v odborné škole truhlářské a učňovské škole začalo 1. října 1941, učňovská škola obor stavebnictví začala 1. listopadu a mistrovská škola stavební 3. listopadu. Jinak se již hovoří jenom o oslavách (nar. A.Hitlera, E.Háchy, výročí zřízení protektorátu) a návštěvách (2.-4. června navštívili školu vládní radové Dr. Nermath a Dr. Fritsch a vrchní

¹⁴¹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 5. *Dopis města Volyně ředitelství zemské průmyslové školy ze dne 18. července 1940.* Volně ložený strojopis.

¹⁴² *Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola ve Volyni 1864-2009*, s. 14-15.

¹⁴³ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Klasifikační tabulka Landesgewerbeschule in Wolin Zemská průmyslová škola ve Volyni.* Volně ložený strojopis.

¹⁴⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Jahresbericht für Schuljahr 1942-1943.* Volně ložený strojopis.

rada Dr. Fr. Gaertner). Ze zápisu z následujícího školního roku 1942-43 se dozvídáme pouze o tom, že v listopadu a prosinci proběhly učňovské zkoušky zedníků, truhlářů a krejčích a v květnu a červnu se konaly závěrečné učňovské zkoušky tesařů, krejčích, zedníků, truhlářů a kolářů. O nic víc neříká ani shrnutí za rok 1943-44.¹⁴⁵

Od září 1944 byla škola nucena pracovat se zbylými žáky 2. a 3. třídy odborné školy truhlářské pro zbrojovku ve Strakonících (tím si vlastně prodloužili studium o rok). Na práci byli také nasazeni čtyři pracovníci školy (dílenští učitelé Miroslav Hornych a Jindřich Kroupa, Jaroslav Pačes a školník Václav Michálek). Žáci z okolí Strakonice pracovali ve Strakonících, žáci ze vzdálenějších lokalit pak pracovali i s učiteli ve školních dílnách. Celkem bylo nasazeno na 152 žáků po dobu půl roku až tři roky. Učitelé pracovali o prázdninách 1944 ve školních dílnách pro ČZ Strakonice (již ale dříve o prázdninách museli vypomáhat při obecních či zemědělských pracích). Od února 1945 byly školní dílny obsazeny německou společností Deutsche Liefergemeinschaft, která zabavila většinu školního řeziva a poškodila téměř všechny stroje v truhlářské strojně. Bylo to mj. z toho důvodu, že lidé, kteří měli výrobu za německou stranu na starosti, byli neodborníci. Přes jasný písemný rozkaz nebylo německé společnosti vše uvolněno a mohly být proto konány učňovské zkoušky a 4. dubna 1945 se mohlo pokračovat ve vyučování přerušném v zimě.¹⁴⁶

Ještě se ale vraťme zpět. Dochoval se seznam žáků ze školního roku 1940-41, který tyto rozděluje podle živností žáků (ne podle oborů na které chodili). Tak se dozvídáme, že zde bylo 74 žáků stavebních živností (zedníci, kameníci, tesaři, pokrývači a sklenáři), 151 žáků a hlavně žákyň oděvních živností (krejčí a krejčová), 21 žáků obuvnické živnosti, 43 žáků dřevoobráběcích živností (truhláři, koláři, bednáři), 3 žáci holičských a kadeřnických živností (holiči a kadeřnice), 29 žáků mechanických a kovodělných živností (automechanici, zámečníci, strojníci, sítaři, klempíři, hodináři, nožíři, elektrotechnici, strojní zámečníci a kováři), 3 žáci uměleckých živností (malíři a fotografka), 7 žáků mlynářské živnosti a 27 žáků obchodních živností (koloniál, potraviny, železářství, drogerie a střížní zboží). V tomto školním roce také proběhl kalkulační kurz pro kováře a podkováře.¹⁴⁷ Ze školního roku 1943-44 se dochoval seznam žáků, ze kterého se dozvídáme nejen kolik bylo žáků na odborné škole truhlářské a mistrovské škole stavební, ale také že zde bylo 84 žáků na stavební škole učňovské, 90 na

¹⁴⁵ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Protokol závěrečné klasifikační porady při zemské průmyslové škole ve Volyni ze dne 7. července 1944*. Volně ložený strojopis.

¹⁴⁶ *Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola ve Volyni 1864-2009*, s. 15.

¹⁴⁷ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Seznam žáků živností ve šk. roce 1940/41*. Volně ložený strojopis.

učňovské dřevodělné, 67 na učňovské kovodělné, 13 na obchodní, 140 na oděvní a 12 na všeobecné pokračovací, přičemž na posledních třech bylo i dost dívek.¹⁴⁸

Výnosem ze dne 2. listopadu 1942, čís. 117.777/42-III/2 zavádělo ministerstvo školství na učňovských školách s českým vyučovacím jazykem novou učební osnovu německého jazyka. Důraz je dán na konverzaci, slovní zásobu, korespondenci, gramatiku a také: „*Důstojným způsobem jest žactvu přiblížiti Vůdce v jeho velikosti a v jeho významu pro spravedlivější uspořádání světového pořádku.*“¹⁴⁹ Samozřejmě, že byly vyřazeny závadné knihy z knihovny a závadné učebnice, narůstal počet vyučovacích hodin německého jazyka, učitelé museli navštěvovat kurzy němčiny (i o prázdninách 1942) a důležitá byla i požární školení apod. Při úředním jednání pak byl výnosem ministerstva školství z 6. června 1942 č.24.769/42-III/1 zaveden pozdrav zdvihnutím ruky při úředním jednání.¹⁵⁰

Za války se výuka omezovala také z důvodu nedostatku uhlí. Již ve školním roce 1939-40 byly pololetní prázdniny prodloužené až do 3. března 1940 a ve školním roce 1941-42 byly vánočním prázdniny prodlouženy do 3. března 1942. Škole byla také 19. února 1940 nařízena pracovní povinnost odhazování sněhu na silnici.¹⁵¹ V následném roce se žáci podíleli na sběru kovů. Ve školním roce 1940-41 byly prostory školy propůjčeny od 20. listopadu měšťanské dívčí škole, od 21. března měšťanské chlapecké škole, Řemeslná beseda ve Volyni zde pořádala kurz autogenního sváření, hřiště bylo propůjčeno obchodní škole k výuce tělocviku a od 25. ledna do 5. května 1941 byly školní sprchy k dispozici každou sobotu odpoledne posádce říšské branné moci.¹⁵² I nadále byly, tak jako za první republiky, učitelům propláceny přespočetné hodiny.

Tak jako za první světové války i za té druhé byli žáci povinni nejen nuceně pracovat, ale také leccos sbírat, železným šrotem počínaje a obuví pro dělníky konče.

I za války, byť omezeně, fungoval Spolek pro podporování chudých žáků zemské průmyslové školy ve Volyni, který se snažil podporovat nemajetné žáky. Byl zde i jeden zajímavý pokus, o němž hovoří dochovaný zápis: „*Součinnost s Národní pomocí na zabezpečení dostatku potravin pro stravovací akci /výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 20. dubna 1940 čj.51355/40-II./*. Ředitel znovu informuje sbor o tomto nařízení, které

¹⁴⁸ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Seznam žáků 1943-44*. Volně ložený rukopis.

¹⁴⁹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Deutsche Sprache - Německý jazyk*. Volně ložený strojopis.

¹⁵⁰ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Protokol závěrečné klasifikační porady učitelského sboru odborné školy truhlářské ze dne 6. července 1942*. Volně ložený strojopis.

¹⁵¹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Výroční zpráva za školní rok 1939-1940*. Volně ložený strojopis.

¹⁵² SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Výroční zpráva za školní rok 1939-1940*. Volně ložený strojopis.

*bylo již posláno oběžně v květnu t.r. a vyzývá členy sboru k součinnosti. Zjišťuje se, že pozemek školy jest jakožto bývalá pastvina kamenitý a neúrodný, takže zřízení poliček nepřineslo by žádaný úspěch. Přes to se na zkoušku upravují polička, kde se příští rok zasází zelenina a brambory. Výnos poliček by se použil v kuchyni internátu pro nouzovou stravovací akci.*¹⁵³

Ve školním roce 1939-40 dostávali nemajetní dojíždějící žáci ve škole polévky z prostředků „Sociální péče o mládež“ za součinnosti Národního souručenství. Nemajetní žáci také dostávali či jim byly zapůjčovány některé učební pomůcky.

Dne 6.5.1945 po 13 hodině projeli Volyní první američtí vojáci. Téhož dne večer se ve škole ubytovalo velitelství 4. tankové divize a část posádky.

3.5. Zemská škola průmyslová ve Volyni (1945-1948)

Ve školním roce 1945-46 měla škola na začátku školního roku 616 a na konci 618 žáků. V tomto školním roce nebyly pořádány žádné kurzy. Z důvodu nedostatku uhlí byly prodlouženy vánoční prázdniny pro mistrovskou školu stavební do 5. února a odbornou školu truhlářskou do 3. března 1946. Živnostenská škola pokračovací se už v této době změnila na učňovskou školu.¹⁵⁴

Důležitým mezníkem ve vývoji školy se stal výnos ministerstva školství a osvěty č.j. A-69 614/46-IV/7 z 11. února 1946, podle kterého se s účinností od 6. února 1946 (někde se uvádí 16. února) oddělila dosavadní učňovská škola od zdejší školy a připojila se k učňovské škole ve Strakonících.¹⁵⁵ Faktické předání bylo provedeno 27. února 1946. Tímto oddělením se uvolnily určité prostory a reakcí na tuto situaci je pak návrh vedení školy na částečnou reorganizaci. V něm se konstatuje, že je ve škole 10 učeben, 1 kreslárna, 4 dílny, 1 strojovna truhlářská, 1 strojovna zámečnická, 1 stříkárna, 8 kabinetů, ředitelna, sborovna, kancelář, knihovna, výstavní sál, sál sbírek, fotokomora, sklad materiálů, sklad řeziva, byt ředitele, byt školníka, byt topiče, školní kuchyně, 3 jídelny, 3 noclehárny, sklep na uhlí, kotelna a další menší místnosti v suterénu. Co se týče organizace, jsou zde dva návrhy. Jeden počítá s otevřením oboru nástavbová vyšší škola stavitelská (dvouletá) a dopravní škola, která by byla 5 měsíční od 1.2. do 30.6. a byla by určena zejména pro absolventy mistrovské školy stavební. Druhý návrh pak počítá s mistrovskou školou tesařskou (dvouletá) nebo odbornou školou

¹⁵³ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Odborná škola pro truhláře 1940-41*. Volně ložený strojopis.

¹⁵⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Výroční zpráva za škol. rok 1945/46*. Volně ložený strojopis.

¹⁵⁵ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Historie školy od roku 1864 do r. 1945*. Volně ložený strojopis.

tesařskou (čtyřletá) a dopravní školou.¹⁵⁶ Do Vimperka se po válce také vrátila škola obchodní. Ve školním roce 1946-47 bylo povoleno základní škole odborné (učňovské) používat školní dílny a to na dobu, než MNV ve Volyni obstará pro tuto novou školu vhodné prostory s příslušným vybavením.

Výnosem ministerstva školství a osvěty č.j. I-6b-556/2 ai 1945 ze dne 4. dubna 1946 bylo povoleno zřízení pobočky při prvním semestru mistrovské školy stavební.

Opatřením ZNV z 3. října 1945 byly ke stávající odborné škole truhlářské (3 leté) a mistrovské škole stavební (4 semestrové se zimmím 5ti měsíčním vyučováním) připojeny první třídy mistrovské školy truhlářské (2 leté) a mistrovské školy tesařské (2 leté).¹⁵⁷

Změny přinesl školní rok 1946-47. V jednom z materiálů se uvádí: „*Kompetentní činitelé ministerstva školství a osvěty v Praze a zemského národního výboru v Praze vystihli správně potřebu jižních Čech, když při zemské prům. škole ve Volyni zřídili dvouroční mistrovskou školu tesařskou a dvouroč. mistr. školu truhlářskou a to počínaje škol. rokem 1946/47. Je to nejen v souladu s dřevařským charakterem této oblasti, ale i s všeobecným požadavkem výchovy řádně kvalifikovaného odborného dorostu. Zejména tesařský stav je třeba povznést na úroveň, kterou přinesl dlouholetý vývoj v zahraničí, zejména v SSSR a výsledky výzkumu a pokroku převést i do naší tesařské praxe. Národohospodářský význam je patrný již z pouhého faktu, že při použití moderních dřevěných konstrukcí se ušetří 30-40% dřeva. Absolventi mistr. školy tesařské ve Volyni budou avantgardou v uskutečňování těchto vymožeností v praxi.*“¹⁵⁸ Už v této době, jak je vidět, se SSSR stává naším vzorem. Koneckonců už ve školním roce 1945-46 se kromě oslav narozenin prezidenta Edvarda Beneše či úmrtí amerického prezidenta Franklina Delana Roosevelta, slavilo i výročí založení Rudé armády či úmrtí soudruha Michaila Ivanoviče Kalinina. Zajímavé je, že 28. února 1946 bylo žactvo poučeno o prováděném odsunu Němců z ČSR. V této době měla škola také svůj pěvecký sbor.¹⁵⁹

V této době se na školu již přijímali vedle chlapců i dívky a v pololetí na škole studovalo 352 žáků. Také stále fungoval Spolek pro podporování chudých žáků zemské průmyslové školy ve Volyni, který obstarával stravování za režijní poplatek cca 500,-Kč.

¹⁵⁶ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Zemská průmyslová škola ve Volyni. Návrh na částečnou reorganizaci.* Volně ložený strojopis.

¹⁵⁷ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Historie školy od roku 1864 do r. 1945.* Volně ložený strojopis.

¹⁵⁸ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Nová oddělení při zemské průmyslové škole ve Volyni.* Volně ložený strojopis.

¹⁵⁹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Výroční zpráva za škol. rok 1945/46.* Volně ložený strojopis.

Pokud žák doložil vysvědčení o špatných majetkových poměrech (na tiskopisu, který se dostal na ředitelství školy), mohl se stravovat levněji.

Vedle školního řádu existoval i dílenský řád, který měl 41 bodů + desetibodové pokyny pro práci ve strojně. Byl psán pro nás dnes již zastaralou češtinou, kdy např. v bodě 3 se píše: „*Případné stížnosti přednésti jest správci dílen.*“ V bodě 5 se pak praví: „*Žáci musí býti 5 minut před zahájením výučování v dílnách, mají býti na svém vykázaném místě a po daném znamení mají prováděti přidělené jim práce.*“ Dílny měly v této době dva správce – uměleckého správce (měl na starost kolaudaci prací, nákup např. dřívka a kování, vedení porad, konzultace se zákazníky apod.) a řemeslného správce (rozpisy práce, provádění výroby, organizace práce).¹⁶⁰ Přespočetné hodiny vyučujících se i nadále proplácely, a tak např. učitel Alois Dvořák za ně ve školním roce 1946-47 obdržel 44.148,-Kč (za školní rok 1946-47 bylo 14 vyučujícím za přespočetné hodiny vyplaceno na odměnách celkem 201.681,-Kč, následující školní rok 237.187,-Kč a ve školním roce 1947-48 pak bylo mezi 16 vyučujících rozděleno 127.850,-Kč).¹⁶¹

Ve školním roce 1946-47 se také rozjely ve větší míře exkurze a výlety (veletrh v Praze, Písek, Zvíkov, Vimperk, Volary, Prachatice) a návštěvy filmových představení. Pro učitele byl uspořádán kurz používání logaritmického pravítka, pro žáky byl zdarma uspořádán místním automotoklubem kurz řízení motorových vozidel, Okresní osvětová rada Strakonice uspořádala ve škole knihovnický kurz a pro žáky kurz o lidové výchově. Fungovala také žákovská samospráva, která uspořádala mikulášský večírek (3.2.), žákovský ples (11.2) a večírek na rozloučenou s absolventy mistrovské školy stavební (27.3.). Na školu nastoupilo v tomto školním roce 245 a ukončilo ji 244 žáků.¹⁶²

Ve dnech 28. a 29. června a 5. a 6. července 1947 byla poprvé po osvobození uspořádána výstava dílenských a grafických prací žáků. Mimo jiné byly vystaveny 2 kuchyně, 4 ložnice, 5 obývacích pokojů, pracovna, kancelář, srubová stěna.¹⁶³ Další výstava se pak mimořádně konala přes vánoční svátky (21.-26.12.1947) kvůli potížím s pracemi na nábytku z volarské školy.¹⁶⁴

¹⁶⁰ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 5. *Zemská průmyslová škola ve Volyni. Dílenský řád.* Volně ložený strojopis.

¹⁶¹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 7. *Výkaz celkového nákladu za vyplac. záloh za přespočetné hodiny ve škol. roce 1947/48.* Volně ložený strojopis.

¹⁶² SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Výroční zpráva za škol. rok 1945/46.* Volně ložený strojopis.

¹⁶³ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Výroční zpráva za škol. rok 1945/46.* Volně ložený strojopis.

¹⁶⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Protokol č. 7 o třetí dílenské poradě konané dne 11.XI.48 ve sborovně školy.* Volně ložený strojopis.

Během oslav prvního máje v roce 1947 obdržel bývalý legionář profesor školy Emil Meissner Zborovskou pamětní medaili.¹⁶⁵ Profesor Meissner byl pak v následujícím roce členem MNV za legionářskou obec. Dále byli ze školy v zastupitelstvu odborný učitel Miloslav Horných za ROH a ředitel školy Ing. František Hořejš za KSČ.¹⁶⁶

Dochoval se též leták k zápisu na školní rok 1947-48, v jehož úvodu se krásně píše, že škola: „*Leží v krásné poloze v Předšumaví. Vychovává technické odborníky v oboru truhlářském a stavebním.*“¹⁶⁷ V této době byly na škole čtyři obory, a to odborná škola truhlářská (tříletá), mistrovská škola truhlářská (dvouletá), mistrovská škola tesařská (dvouletá), všechny s výukou celý školní rok a mistrovská škola stavební, o níž se píše, že je to jediná toho druhu a má čtyři semestry se zimním pětíměsíčním vyučováním do 31. března. Absolventi odborné truhlářské školy pak mohli pokračovat na mistrovské škole truhlářské.

Ve školním roce 1947-48 bylo v odborné truhlářské škole 62 žáků, v mistrovské truhlářské škole 40 žáků, v mistrovské tesařské škole 36 žáků a v mistrovské stavební škole 155 žáků; celkem tedy 293 žáků. K datu 3. března 1948 došlo také k nástupu nového ředitele Ing. Františka Hořejše. V tomto roce škola nepořádala žádné kurzy. Narůstá pomalu počet oslav a pěkný je příspěvek k 1. máji: „*Žactvo bydlicí ve Volyni se zúčastnilo oslavy 1. máje 1948 ve Volyni se standartou "Jednotnou školou k socialismu"*“ nebo se dozvídáme, že u příležitosti zvolení Klementa Gottwalda prezidentem, promluvil ředitel školy o této události do školního rozhlasu.¹⁶⁸ Vráťím se ještě k tomu, jak líčí oslavy 1. máje městská kronika: „*O půl desáté vyrazil od hotelu U nádraží (dnes hotel Na Nové) velký průvod, který se ubíral na náměstí presidenta Klementa Gottwalda (dnes náměstí Svobody), kde byl slavnostní projev. Průvodu se účastnilo 2.500 lidí. Večer byla v hotelu U nádraží májová veselice. Žáci průmyslové školy postavili u hotelu U nádraží velikou a krásnou slavobránu.*“¹⁶⁹ Dne 6. května pak promluvil ředitel školy Ing. František Hořejší při příležitosti vysazení lípy Svobody před mateřskou školou.¹⁷⁰ Exkurze pak v tomto školním roce směřovaly na Šumavu, do Prahy, Brna, Zlína, Mydlovar a Zlivi. Žákovská samospráva, tak jako předešlý rok, uspořádala mikulášský večírek a dva večírky na rozloučenou. Chyběl ovšem žákovský ples, zato se v plném počtu zúčastnila národní směny vítězství (21.3.). V listopadu 1947 navštívili školu reportéři z časopisu Svět

¹⁶⁵ SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 410.

¹⁶⁶ SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 426.

¹⁶⁷ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Zemská průmyslová škola ve Volyni, zápis pro školní rok 1947-48.* Volně ložený strojopis.

¹⁶⁸ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Koncept 1947/48.* Volně ložený strojopis.

¹⁶⁹ SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 447.

¹⁷⁰ SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 448.

v obrazech.¹⁷¹ Dne 11. listopadu 1948 také proběhlo pochodové cvičení na trase Zátoň-Boubín-Vimperk a zároveň pak měli třídní učitelé týden vzorné práce, což znamenalo, že prováděli kontrolu svých tříd a podporovali pracovní podněty žáků. V zápisu z pedagogické porady konané 17. listopadu 1948 se pak dozvídáme zajímavou věc: „*Státní rozhlas usneseno poslouchati jen příležitostně. Školní rozhlas: Ranní vysílání a tudíž i vyučování začne od 19.XI. v 7.55 min. /hodiny se nařídí podle toho/. I vyučující první vyučovací hodiny budou na svých místech v 7.50 min. Žáci ve třídě nejpozději 7.50 min.*“¹⁷² Následující den se žáci podrobili rentgenovému vyšetření, což svědčí i o zdravotní péči.

Žáci měli v této době také problémy s kázní, i když ne takové jako dnes. Svědčí o tom dopis adresovaný panu Karlu Kinštovi ze dne 28.2.1948, ve kterém se praví: „*Vážený pane Kinšt, Váš syn Miroslav v pátek 25.II. t.r. porušil hrubě školní řád ve třech směrech. a/ V době vyučování kouřil v tzv. zasklené chodbě směřující k dílnám. b/ Po osobní domluvě ve třídě ředitelem školy ještě před jeho odchodem se smál, čímž zdůraznil svůj negativní postoj k domluvě. c/ Při další výtce ředitele tvrdil, že se nesmál, tedy vědomě lhal. Ježto se taková porušení školního řádu naprosto nemůže trpěti, když žáci před tím nejrůznějšími prostředky byli vedeni ke kázní a odpovědnosti, hrozilo Vašemu synovi vyloučení z ústavu. Nestalo-li se tak, je to jedině s ohledem na duchovní nevyzrálou mládež a v předpokladu, že se již nedopustí sebe menšího poklesku. Rovněž doporučuji, aby kouření zanechal ev. podstatně omezil.*“¹⁷³ Z uvedeného vyplývá, že kouření je problém táhnoucí se celé generace, ale je zajímavé, že nevíme, zda byl a jak žák Kinšt potrestán. Následná reakce otce byla tato: „*Vážený pane řediteli, jsem Vám vděčen za upozornění o klackovitém chování mého syna a s vědomím hanby za něho, Vás ujišťuji že jsem jej přísně pokáral a dal mu lhůtu, aby své chování do konce školního roku napravil, jinak že vyvodím z jeho přestupku důsledky pro něho zahanbující. Ví že bych svou pohružku taky dodržel, proto věřím, že se včas vzpamatuje, a že také Vás poprosí o prominutí jeho sprostého a urážlivého počínání. Děkuji Vám pane řediteli a prosím Vás, abyste mě ještě později zděil, zda je na něm patrna snaha k nápravě.*“¹⁷⁴ Dnes by reakce některých rodičů byla bohužel úplně jiná.

¹⁷¹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Kronika školy*. Volně ložený strojopis.

¹⁷² SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Protokol č. 8 druhé klasifikační porady konané dne 17.XI.48*. Volně ložený strojopis.

¹⁷³ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Průmyslová škola ve Volyni dne 28. února 1948*. Volně ložený strojopis.

¹⁷⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Karel Kinšt strojní stavební a nábytkové truhlářství Dolní Jiřetín*. Volně ložený strojopis.

Jako každý školní rok, i tento dostali na jeho konci žáci vysvědčení. Nebylo to však zadarmo. Každý žák musel přinést na vysvědčení kolek v hodnotě 2,-Kč a na vysvědčení na odchodnou pak kolek v hodnotě 20,-Kč.

3.6. Průmyslová škola ve Volyni (1948-1951)

Rok 1948 byl rokem zlomovým pro vývoj celého státu. V letech 1948-53 se ministrem školství a osvěty stal prof. dr. Zdeněk Nejedlý, proslulý mj. svými rozhlasovými projevy „Na okraj dne“, kde se vyjadřoval ke všemu. Zákon o základní úpravě jednotného školství č. 95/1948 Sb. (platil do roku 1953) stanovil, že odborná škola je na 2-3 roky studia a vyšší odborná škola (pro průmysl, zemědělství, obchod) je na 4-5 let studia a je s maturitou.

Nový školní rok 1948-49, ve kterém studovalo ve čtyřech oborech 274 žáků (odborná škola truhlářská, mistrovská škola truhlářská, mistrovská škola tesařská a mistrovská škola stavební), přinesl mnohé změny. Výnosem Mšo č. A 161552/48-IV/5 ze dne 22. srpna 1948 přešly dnem 26. srpna 1948 zemské průmyslové školy do působnosti ministerstva školství a osvěty. Od 1. září 1948 se tak stávají školami státními. Škola se tak stala státní průmyslovou školou. Ředitelství školy pak bylo výnosem Mšo č. A-169897/48-IV/1 ze dne 17. srpna 1948 pověřeno návrhem na likvidaci státní odborné školy pro zpracování dřeva ve Volarech s tím, že převážná část zařízení připadne škole a zbytek jiným průmyslovým školám (z této školy přišlo 8 žáků).¹⁷⁵ Tento nový školní rok také začal jinak než předešlé, jak píše zpráva z tohoto školního roku: „S ohledem na uvádění nového školského zákona v život bylo zahájení provedeno v celé republice slavnostně. V našem městě se sešlo žactvo a učitelstvo všech typů škol na náměstí Svobody před radnicí v 9. hod., kde vyslechlo projev Oši Kušičky, zaslalo pozdravný a děkovný telegram přes. republiky Kl.Gottwaldovi, ministru školství Dr. Zd.Nejedlému. Učitelstvo a žactvo na veřejném fóru slíbilo, že se přičiní, aby poslání školy ve smyslu zákl. školského zákona bylo splněno. Na počátku slavnosti byla ze shromáždění vyslána deputace, jež položila věnec k pomníku padlých hrdinů. Asi v 10. hod. přešlo žactvo s náměstí do svých škol.“¹⁷⁶ Ve škole fungovala pobočka ČSM a žákovský výbor se změnil na ústavní organizaci v čele s pětičlennou ústavní radou. Z vyučujících se také stali důvěrníci (bylo 10 důvěrníků – důvěrník pro žákovskou organizaci, pro ČSM, sběr, výzdobu, dílny, bezpečnost, rozhlas, závodní kuchyni, spolek a styk s absolventy). Vyučovací hodina byla v této době dlouhá 50 minut. Do dílen byl instalován nový lis. Školní poplatky na tento školní rok činily

¹⁷⁵ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Protokol č. 1 první zahajovací porady v I. pololetí, konané 1. září 1948. Volně ložený strojopis.

¹⁷⁶ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Protokol č. 1 první zahajovací porady v I. pololetí, konané 1. září 1948. Volně ložený strojopis.

290,-Kč, přičemž největší částku tvořila záloha na exkurzi (200,-Kč). Žáci již neoslovovali učitele pane nýbrž soudruhu. Škola byla také vyhodnocena jako nejlepší v okrese v soutěži ve výzdobě k 70. narozeninám J. V. Stalina. Radikálně se opět změnila oslava různých výročí. V tomto školním roce se slavily narozeniny J. V. Stalina a K. Gottwalda, první výročí února 1948, vzpomenu se výročí smrti V. I. Lenina a VŘSR. Pokračovaly též exkurze (Zlín, Hluboká, Mydlovary, Horní Bříza, Plzeň, Most, Praha, Bučovice, Rousínov, Bystřice pod Hostýnem, Zlín, ale též Terezín, Tábor, Český Krumlov, Vyšší Brod, Rožmberk, Macocha) a všichni žáci navštívili ve Strakonících výstavu věnovanou dvouletému plánu (vystavovala i škola). Pro žáky bylo také určeno 9 filmových představení. Byly též pořádány nové soutěže, jako např. „Týden vzorné práce“ nebo „Soutěž ústavní zdatnosti a pohotovosti,“ ve které byly hodnoceny prospěch, školní docházka a dochvilnost, čistota a pořádek ve třídě, chování a činnost mimo školu, pochopení pro budovatelské úsilí a účast na něm. Pro obory dřevozpracující byla organizována „Soutěž zdatnosti a pohotovosti,“ při níž byly hodnoceny výsledky veřejného vystoupení z naukových předmětů, práce grafické, dílenské, docházka a čistota ve třídě, sběr odpadových hmot a

brigády. Žáci také pomáhali při sklizni lnu, byli na brigádě v Prachaticích a Kubově Huti, zúčastnili se „Národní směny mládeže,“ pořádali „Tělocvičnou akademii,“ provedli přípravu a dekoraci pro školu i město k oslavám IX. sjezdu KSČ, ale též uspořádali mikulášský večírek či večírek na rozloučenou se žáky mistrovské školy stavební (ta jako jediná měla kratší školní rok od 2. listopadu 1948 do 31. března 1949).¹⁷⁷ Okresní politická škola KSČ ve Strakonících uspořádala na jaře a v létě 1949 ve škole tři běhy školení.¹⁷⁸

Ve škole v tomto školním roce pracovalo, kromě ředitele, pět profesorů, sedm učitelů, tři smluvní učitelé, jeden externí učitel, dále zde byly dvě kancelářské síly (z toho jedna výpomocná), dva podúředníci (školník a topič) a čtyři kuchařky (tři výpomocné). Na podporu žactva škola získala 90.200,-Kč (nejvíce z min. školství 44.900,-Kč, ale třeba i 4.000,-Kč od Obchodní komory Opava či 1.000,-Kč od pana B. Povolného z Počátků). Dalšími dary byly většinou knihy.¹⁷⁹

Rok 1949 znamenal též první pětiletý plán (pětiletku), na což reagoval Věstník 48 č. 200 str. 581: Pětiletý plán a školy. Na pedagogické poradě mistrovské stavební školy bylo dne 17. ledna 1949 konstatováno: „Školské skupiny ČSM vytýčí úkoly žák. organisace a svoje za iniciativní pomoci svého referenta učitele J.Pačesa. Všichni členové se přičiní o seznámení

¹⁷⁷ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 7. Zpráva za školní rok 1948-49. Volně ložený strojopis.

¹⁷⁸ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 7. Zpráva za školní rok 1948-49. Volně ložený strojopis.

¹⁷⁹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 7. Zpráva za školní rok 1948-49. Volně ložený strojopis.

významu 5 LP pro sociál. budování státu.¹⁸⁰ Zároveň bylo na této poradě rozhodnuto využívat při různých oslavách a při výuce občanské nauky hrdiny z druhé světové války i osvětové důstojníky a byl osloven Svaz protifašistických bojovníků, odbočka Volyně.

Podle výše uvedeného je vidět, že se škola také, jako celé školství, politizovala. To se přeneslo i do pedagogických porad, kdy se např. 18. ledna 1949 konala porada pedagogického sboru, která měla na programu pouze tři body: první byl referát marxismus-leninismus (stručný výtah provedl prof. Emil Meissner), následoval stručný výtah o mechanickém materialismu, dialektickém materialismu a jeho aplikaci na marxismus-leninismus (přednesl učitel Bažant), a pak následovala diskuse k předneseným příspěvkům.¹⁸¹ Také se započalo s různými závazky, kdy si učitelé dali závazek k IX. sjezdu KSČ, který měl 22 bodů. Některé byly zajímavé, kdy zde byl např. závazek odpracování 52 hodin při porážení stromů pro školní dílny (hodina práce = 10,-Kč) nebo vyřízení Gottwaldovy knihovny (tato práce byla oceněna na 2.000,-Kč). Celkem zněl závazek na přínos 23.760,25 Kč.¹⁸² Dne 8. dubna 1949 byla zaslána jménem žáků a zaměstnanců školy mírová rezoluce, která končila slovy: „*Proto volají hlasy básníka ke všem vědcům a technikům světa: „Nedejte z mozků svých záhubu světla do rukou přírody nešťastných výplodů, raději s sebou ji odnese do hrobů. Chceme mír.*“¹⁸³

Na školu přišel výnos ministerstva školství, věd a umění č. 60539/49-II/3 ze dne 26. dubna 1949, který průmyslové školy upozorňoval na využití školních dílen. Dopis nabádá: „...*aby školy ve větší míře než dosud zaměstnávaly své dílny prací na zakázkách pro národní podniky. Na zakázkách může být pracováno v době vyučovací i v době mimo vyučování, a to jak učitelé, tak i žáci. Ministerstvo školství, věd a umění nečiní námitek, aby z částky získané za výrobky dodané národním podnikům a zhotovené v době mimo vyučování byly – po odečtení všech přímých a nepřímých výloh – vyplaceny žákům i učitelům přiměřené odměny. O výši těchto odměn rozhodne komise skládající se ze zástupce ředitelství školy, zástupce správy dílen, zástupce žáků a zástupce dílenských učitelů.*“¹⁸⁴ Z uvedeného vyplývá, že žáci i učitelé si mohou vydělávat mimo vyučování na zakázkách v dílnách.

¹⁸⁰ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Protokol 12. druhé porady /první klasif./ mistr. školy stavební konané 17.I.49.* Volně ložený strojopis.

¹⁸¹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Protokol č. 13 o mimořádné poradě konané dne 18.I.49.* Volně ložený strojopis.

¹⁸² SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Učitelský sbor průmyslové školy ve Volyni se zavazuje, že splní jako dar k IX. sjezdu tyto úkoly.* Volně ložený strojopis.

¹⁸³ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Mírová rezoluce průmyslové školy ve Volyni dne 8.IV.49.* Volně ložený strojopis.

¹⁸⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 5. *Ministerstvo školství, věd a umění. V Praze 26. dubna 1949.* Volně ložený strojopis.

Školní rok 1949-50 začal slavnostním zahájením na Gottwaldově náměstí (samozřejmě to byl nový název náměstí), kde byly všechny školy, projev měl ředitel Průmyslové školy Ing. František Hořejš a byl zaslán telegram (obsahoval i závazky) ministru školství PhDr. Zdeňkovi Nejedlému. Tento školní rok také přinesl převratnou věc. „*Vedení dřevozpracujících závodů n.p. Praha a n.p. Delta Praha ve spolupráci s příslušnými úředními činiteli MŠVU Praha, KNV Č.Budějovice, MNV Volyně a prům. školy ve Volyni se postaralo již letošním škol. rokem 49/50 o soustavné a řádné školení svých budoucích dílovedoucích pro obor stavebního truhlářství a tesařství. Dne 5.9.49 bylo zahájeno v průmyslové škole ve Volyni vyučování I. roč. mistr. školy staveb. truhlářství a dne 1. října t.r. I roč. mistr. školy tesařské pro vybrané zaměstnance n. podniku Delta.*“¹⁸⁵ Škola se tak v podstatě stala zčásti školou podnikovou. Přicházeli sem studovat zaměstnanci n. p. Delta, kteří se pak zavázali pracovat v podniku pět let. Podle výsledků ve škole dostávali během studia 50-100% mzdy. Potřebám podniku se musela také přizpůsobit náplň výuky. V záznamu o této škole ze dne 15. září 1949 a podepsaném ředitelem školy, se v závěru píše: „*Tímto škol. rokem začíná tudíž při prům. škole ve Volyni socialistická škola pracovní, neboť vedle hledisek ryze odborných bude zintenzivněno i všeobecné vzdělání na podkladě filosofie dialektického materialismu.*“¹⁸⁶ Na poradě učitelů dne 23.8.1949 bylo řečeno, že je nutné: „*Přizpůsobení se požadavkům doby, konkrétně zapojení se na národní podniky.*“¹⁸⁷ Ke škole n. p. Delta je třeba konstatovat, že slavnostní zahájení školního roku proběhlo o dva dny později než je výše citováno, a to 3. října 1949 v 9 hodin dopoledne. Program začal hymnou, po které následoval projev ředitele školy Ing. Františka Hořejše, projev zástupce n. p. Delta, projev za žáky, zazpíval žakovský pěvecký kroužek (píseň Již vzhůru národe), následovaly projevy hostů, byl zaslán telegram prezidentovi republiky, ministrům školství a průmyslu a vše zakončilo recitační pásmo. Z tohoto dne se dochoval krátký projev místní organizace KSČ.¹⁸⁸ Školní organizace KSČ měla koncem roku 1950 celkem 34 členů, odebíralo se 15 výtisků Rudého práva a 3 výtisky Funkcionáře.¹⁸⁹

Ale ještě zpět k tomu, co se zde v tomto školním roce učilo. Byla zde tříletá odborná truhlářská škola (měla všechny tři ročníky a 67 žáků), dvouletá mistrovská škola truhlářská (měla oba ročníky a 25 žáků), mistrovská truhlářská škola staveb. n. p. Delta (první ročník, 20

¹⁸⁵ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Národní podniky Delta, podnikové ředitelství Praha, se účinně starají o výchovu odborného dorostu.* Volně ložený strojopis.

¹⁸⁶ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Národní podniky Delta, podnikové ředitelství Praha, se účinně starají o výchovu odborného dorostu.* Volně ložený strojopis.

¹⁸⁷ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Protokol č. 1 mimořádné porady učitelského sboru konané dne 23.VIII.49.* Volně ložený strojopis.

¹⁸⁸ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 7. *Krátký projev bez nadpisu.* Volně ložený strojopis.

¹⁸⁹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 13. *Měsíční hlášení závodní organizace za měsíc prosinec 1950.* Volně ložený strojopis.

žáků), mistrovská tesařská škola n. p. Delta (první ročník, 14 žáků) a čtyřsemestrová mistrovská stavební škola (92 žáků), v níž stále probíhala výuka od 1. listopadu do 31. března. Ve škole bylo 8 kroužků, bylo uspořádáno 16 školních oslav a 5 exkurzí. Žáci obdrželi podporu, hlavně od ministerstva školství a osvěty, 80.300,-Kč.¹⁹⁰ „Kromě toho všichni žáci n.p. Delta získávají pravidelné studijní podpory ve výši 1500 až 5000 Kč měsíčně, aby byli na studium hmotně zabezpečeni. Je to novum, kde socialistické hospodaření prakticky ukazuje zásadní rozdíl oproti dobám před r. 1945, kdy se každý žák musil o sebe postarat sám,“ jak praví městská kronika¹⁹¹

Od 1. prosince 1949 byl ve škole pro ČSSZ pořádán kurz pro stavební dílovedoucí.

I v této době žáci zlobili a mysleli na jiné věci. O tom svědčí zápis výslechu žáků Fialy, Junga a Syrovátky z druhého ročníku mistrovské školy truhlářské, kteří zdůvodňovali absenci ve škole ve dnech 25.2.-3.3.1949. Zkrácená citace důvodů žáka Fialy: „25.II. Ráno mi bylo špatně, bolela hlava a žaludek...Večer jsem byl tančit ve Volyni. 26.II. Byl jsem již zdrav...Večer jsem šel na večeři k Fálům (podle výpovědi Junga však Fiala a Syrovátka byli tančit ve Strakonících kde u Vlka měli hasiči zábavu...). 27.II. Po fotbale...jsem snědl konzervu, načež mně asi v 18. hod. začal bolet žaludek. Večer jsem byl u nádraží na taneční zábavě. 28.II. ...jsem navštívil MUDr. Hončarenka, který mi nařídil ležet...Večer jsem šel k Fálům na večeři. 1.III. Bylo mi opět špatně... podle výpovědi Junga byl na taneční zábavě na Nové ve Volyni. 2.III. Bylo mi lépe, ale k doktorovi jsem nešel. Dopoledne jsem ležel... 3.III. Šel jsem k doktorovi a sdělil mu, že je mi již lépe...dopoledne jsem opět ležel... Podle výpovědi Syrovátky byl Fiala večer ve Strakonících za děvčetem.“ Kouzelná zdůvodnění a ještě stojí za zmínku omluva žáka Syrovátky na den 25.2.: „Když jsem se ve 4 hodiny ráno vrátil z taneční zábavy KSČ kde jsem byl s Fialou, napil jsem se trochu a byl jsem neschopen jít do školy.“¹⁹² Zajímavé je, kolik bylo v té době tanečních zábav, téměř ob den se něco dělo. Výše uvedení žáci měli být okamžitě vyloučeni ze školy, ale postavili se za ně výbory všech tříd s tím, aby jim byla dána možnost ukončit čtvrtletní klasifikaci a přestoupit na jiný ústav (týkalo se žáků Fialy a Syrovátky).

Dne 17. června 1950 se v sále hotelu Šimák konal večírek na rozloučenou s absolventy školy, hudbou a tancem. Od 25. června do 4. července se pak v prostorách školy konala výstava dílenských prací. Dne 29. června pak v sále hotelu Na Nové následovalo přednáškové

¹⁹⁰ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 7. Zpráva průmyslové školy ve Volyni do kroniky města Volyně za školní rok 1949/50. Volně ložený strojopis.

¹⁹¹ SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 460-1.

¹⁹² SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Protokol o výslechu níže uvedených žáků ve věci absence od 25.II. do 3.III. 1949 provedený v ředitelně školy. Volně ložený strojopis.

a diskusní odpoledne a zároveň probíhalo na hřišti místního Sokola Volyně sportovní odpoledne s fotbalovým zápasem. Tyto akce pořádaly společně s průmyslovou školou zemědělská a učňovská škola ve spolupráci se školskými skupinami ČSM. Také se již vesele brigádničilo a v roce 1950 odpracovali žáci školy při výstavbě kanalizace za bývalým velkostatkem 1230 brigádnických hodin.¹⁹³

V tomto období ještě stále fungoval Spolek pro podporování chudých žáků. Ze zápisu z porady ze dne 14. září 1949 víme, že disponoval částkou 25.000,-Kč, jenž byla spolku dána ONV Strakonice a byla určena na stravování chudých žáků. ONV také přispěl dalšími penězi, kdy 12 žáků obdrželo v tomto školním roce příspěvek na ošacení ve výši 237,50 Kč a 8 žáků obdrželo příspěvek učňům do zaměstnání 250,-Kč.¹⁹⁴ Na škole také pracovaly různé kroužky, vedené učiteli školy. V této době to byly tyto: technické fotografie, recitační, podnikové korespondence, dokončovacích prací, literárně řečnický, organizace a provádění práce na strojích a výtvarný. Ze zápisů z porad vyplývá, že se objevily i kroužky další: dopisovatelů, vnitropodnikového plánování, návrhů budov zemědělských a městských, vyšších znalostí, recitační a pěvecký, tělovýchovný a branný, vyměřování. Je vidět, že mnohé kroužky byly doplněním výuky. Pokračovalo se také v tradici školních výstav a ve školních dílnách se vyráběl nábytek pro ONV Strakonice, který byl vystaven na výstavě v Soběslavi. Problémem byly v této době exkurze, protože na ně chyběly peníze, zejména na cesty učitelů. A tak se stalo, že učitelé, kteří byli vysláni do Prahy na výstavu „SSSR náš učitel“, si museli hradit cestu ze svého.¹⁹⁵

Dochovalo se také výroční hlášení závodní organizace KSČ při průmyslové škole za rok 1950. Z něj vyplývá, že ve škole bylo 31 členů KSČ, z toho 19 dělníků a 12 úředníků, výbor měl 11 členů, z toho bylo 7 žáků. Ve škole bylo dále 96 členů ČSM, 141 členů SČSP a 19 členů ROH.¹⁹⁶

Nový školní rok 1950-51 byl tentokrát slavnostně zahájen s ostatními školami nikoliv na náměstí, ale v budově průmyslové školy. V této době také fungovali důvěrníci pro mimovyučovací pracovní úseky, kterých bylo 11. Byli to důvěrník pedagogický správce internátu, pro žakovské organizace, pro ČSM, pro sběr, výzdobu a svaz přátel SSSR, dílny, bezpečnost, rozhlas, závodní kuchyni a spolek pro styk s absolventy. I nadále zde byli žáci

¹⁹³ SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 458.

¹⁹⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Protokol č. 6 mimořádné porady konané dne 14.9.49.* Volně ložený strojopis.

¹⁹⁵ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Protokol č. 25 o mimořádné poradě dílenské konané 9/6 1950.* Volně ložený strojopis.

¹⁹⁶ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 13. *Výroční hlášení závodní organizace rok 1950.* Volně ložený strojopis.

n. p. Delta a z ČSSZ a uvažovalo se o dodatečném zřízení prvního ročníku školy truhlářské n.p. UP závodů, která měla být původně v Olomouci. Vyučovací hodina byla dlouhá 50 minut. V zápisu z porady ze dne 2. září 1950 se dozvídáme, že každá třída na začátku školního roku dostala sešit a musela vést pod kontrolou třídního učitele třídní kroniku. V zápisu z této porady se dále uvádí: „Ředitel upozorňuje, aby se ve zvýšené míře věnovala pozornost výchově žáků po stránce ideové a v kladné práci pro rozvoj našeho lid. dem. zřízení na cestě k socialismu.“¹⁹⁷

Dne 1. března 1951 se konala porada o reorganizaci školy. Ministerstvo školství, věd a umění zastupoval s. Šulc, přednosta oddělení škol lehkého průmyslu a byli zde i zástupci Ministerstva stavebního průmyslu, Československých závodů dřevozpracujících, Československých stavebních závodů, ředitel školy Ing. František Hořejší a ředitel ZOŠ Volyně Jan Jošt. Bylo zde sděleno, že počínaje školním rokem 1951-52 bude mít škola vyšší stavební školu (4 letá a počítá se až se 45 žáky ve třídě), tesařskou školu (2 letá), stavebně truhlářskou školu n.p. Delta (2 letá) a výcvikové středisko n. p. Delta (2 leté). Ruší se škola stavební (4 semestrová), odborná škola truhlářská (3 letá) a škola truhlářská (2 letá) – do těchto již nebudou přijímáni noví žáci. Soudruh Lukeš z ministerstva stavebního průmyslu zde uvedl možnost budoucího převedení stavební školy pod toto ministerstvo.¹⁹⁸ Na poradě 20. března 1951 bylo konstatováno, že při jednání na ministerstvu školství se nepodařilo docílit otevření školy nábytkového truhlářství ani převedení rušené truhlářské školy z Chrudimi (jen dobíhající třetí ročník odborné školy truhlářské bude posílen o žáky z Chrudimi). Také bylo řečeno, že plán pro truhlářské školy je naplněn a přebývající se ruší (Chrudim, Volyně, České Budějovice a Plzeň). Dále je řečeno: „Základní odbornou školu ve Volyni je nutno ponechat pro výchovu lakýrníků. Výchova kádrů dělnických je potřebou prvořadou.“¹⁹⁹

Ve Volyni proběhla také v roce 1951 zajímavá sportovní akce, o níž městská kronika praví: „Ve dnech 13. a 14. ledna byly ve Volyni Sportovní hry mládeže sektor „Dřevo“. Hry se konaly v Sokolovně a účastnily se jich tyto podniky: Delta Volyně, Solo Sušice, Interval n. p. Lišov, Šumavské pily z Kaplice, Harmonika Písek a Sublima Březnice. Hry v ping-pongu vyhrálo první Solo Sušice, druhá Delta Volyně a třetí Sublima Březnice.“²⁰⁰

¹⁹⁷ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Protokol č. 2 o zahajovací poradě I. pol. konané v sobotu 2/9. Volně ložený strojopis.

¹⁹⁸ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Protokol č. 19 o reorganizaci školy, konaný 1.III.1951. Volně ložený strojopis.

¹⁹⁹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Protokol č. 20 o třetí klasifikační poradě školy stavební konané dne 20.III.1951. Volně ložený strojopis.

²⁰⁰ SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 475-6.

3.7. Střední průmyslová škola Volyně (1951-1996)

Jak bylo výše řečeno, zrušila se odborná truhlářská škola (3 letá) a truhlářská škola (2 letá). Od září 1951 se na Základní odborné škole Volyně otevřelo oddělení: „*truhlářských učňů závodu Jitona ze Soběslavi. Dílny pro učně zapůjčila průmyslová škola. Za internátní budovu přidělena byla Jitoně budova čp. 470 v Bezručových sadech, která měla sloužiti jako jesle*“²⁰¹ (jesle zde byly nakonec otevřeny v říjnu 1953).

Školní rok 1951-52 zahájila škola s novým názvem i změněnou strukturou oborů. Bylo zavedeno čtyřleté maturitní studium a škola tak byla začleněna do systému škol II. cyklu jako střední průmyslová škola. Počátkem tohoto školního roku nastoupily ve škole první ročníky čtyřletého studia stavebního oboru.²⁰² Ten se nazýval vyšší škola stavební a škole se také začalo říkat vyšší průmyslová škola. Také vyšli poslední absolventi odborné truhlářské školy (tříleté).

Ze seznamu žáků přijatých od září 1951 do I. ročníku třídy truhlářské – Delta, který na školu zaslal KNV v Českých Budějovicích dne 4. července 1951, se dozvídáme nejen jména 20 přijatých, ale také tzv. třídní původ, tedy především zaměstnání otce (5 truhlářů, 9 dělníků, 1 zemědělec, 3 zaměstnanci, 1 důchodce, u jednoho neudáno). V srpnu přišel příspěvek o dodatečném přijetí ještě tří žáků. Pro dokreslení situace, uchazeč o studium Josef Pešout, pracovník n. p. Delta, do přihlášky ke studiu uvádí: „*Jsem z dělnické rodiny a chtěl bych po osvojení si odborných znalostí pomáhati svými vědomostmi při plnění úkolů, které musíme všichni plniti na naší cestě k socialismu. Jsem organizován v ČSM a ROH.*“ Školský referent ONV pak na přihlášku připsal: „*Jeho prospěch je průměrný, je slabší v matematice. Vyznačuje se však poctivostí a pilí.*“ Dochoval se též kádrový posudek OV ČSM Vimperk z 10. května 1951 na přijatého žáka do školy Delta Květuše Cvrka. V něm se píše: „*Jmenovaný jest členem ČSM od r. 1948. Do práce se zapojil aktivně, zastával různé funkce, později funkci předsedy MS ČSM a OV ČSM ve Vimperku. Ve svých funkcích se projevil jako dobrý a obětavý pracovník. Má velkou zásluhu na práci MS ČSM v Česticích, kde je jedním z nejlepších pracovníků.*“²⁰³ Národní podnik Delta Praha byl také patronátním závodem školy. Druhý ročník truhlářské školy byl přesunut z Volyně do Českých Budějovic. Dne 17. února 1952 bylo ustanoveno pro vyšší stavební školu (I. ročník) Sdružení rodičů a přátel školy (SRPŠ), které mělo dvě schůze, ale činnost se zatím moc nerozvinula z důvodu vzdálenosti bydliště rodičů.

²⁰¹ SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 490.

²⁰² *Průmyslová škola ve Volyni, 1974*, s. 11.

²⁰³ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Soudruh Cvrk Květuš, kádrový posudek*. Volně ložený strojopis.

Na pedagogické poradě 23. června 1952 bylo mj. vyjmenováno 7 nedostatků školy, nutnost rekonstrukce příjezdové cesty ke škole, oprava střechy dílen, oplocení školního pozemku, řešení přestárlého sboru či vedení internátu. Nejzajímavější je však hned první nedostatek: „*Základním nedostatkem ve škol. roce 1951/52 bylo velké přetížení odborníků, zejména ředitele školy, který vedle své ředitelské funkce vykonával funkci normálního vyučujícího, nehledě k pracím ostatním, což není trvale únosné.*“²⁰⁴ Žáci se tento školní rok zapojili do různých soutěží (matematická, literární) a odeslali 70 dopisů studentům do SSSR (přes ÚV SČSP v Praze), přičemž se nedočkali ani jedné odpovědi. Na škole aktivně pracovaly organizace KSC, SČSP (byla ze tří poboček ve městě největší a v roce 1951 získala 107 nových členů),²⁰⁵ ČSM (pod ní dokonce pracoval pěvecký soubor, který několikrát vystoupil i v následujícím roce) a ROH.

O politizaci školy také svědčí dopis z OV KSC ze dne 15. října 1952, ve kterém se řeší odběr stranického tisku (viz Příloha IX.). Dokonce se konaly Okresní konference čtenářů Rudého práva, kdy každá organizace vysílala na každých 10 členů jednoho delegáta.

Zajímavá akce se uskutečnila na jaře v roce 1952. „*Ve dnech 21., 22. a 23. května uspořádal MNV spolu s ředitelstvím všech místních škol akci „otevřených dveří“, kteroužto akci umožňuje rodičům majícím děti na místních školách a všem pracujícím navštívit ve stanovené dny všechny místní školy a přesvědčiti se na místě samém o způsobu, jak je mládež vychovávána.*“²⁰⁶ Dá se říci, že to byl předchůdce dnešních dnů otevřených dveří. Krátce předtím 17. května se v hotelu U nádraží konal majáles průmyslové školy, který pořádala školská skupina ČSM, kdy po průvodu městem v maskách následovala večer taneční zábava za účasti 320 osob.²⁰⁷

Školní rok 1952-53 přinesl problém z hlediska výuky tzv. přidružené výroby, kdy se přihlásilo celkem 23 žáků, kteří byli rozděleni do oborů prefa-kovo a prefa-dřevo (dvouletý obor, který skončil ve školním roce 1954-55). Také tento školní rok skončila škola Delta. Od 1. října bylo přikročeno k vytvoření jedné třídy, kdy k dělení dochází při odborných předmětech. Suterén školy byl v té době vybrán za kryt pro cca 250 osob. V zápisu z porady dne 13. května 1953 se uvádí: „*V současné době není potřeba dělat žádné adaptace z toho důvodu, že za objekty krytu jest možné určití obě jídelny při školní kuchyni a suterénní prostoru t.zv. archiv. Pro uskladnění cenných spisů, strojů a zařízení školy byla určena suterénní prostora pod*

²⁰⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 4. *Protokol č. 35 o závěrečné poradě klasifikační všech celoročních oddělení školy, která se konala v pondělí 23.6.1952.* Volně ložený strojopis.

²⁰⁵ SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 502.

²⁰⁶ SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 512.

²⁰⁷ SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 422.

hlavním vchodem do školní budovy, která bude uzavřena oplechovanými dveřmi – přístup z prostory t.zv. archivu.“²⁰⁸ V tomto školním roce vyšli poslední absolventi mistrovské stavební školy.

Dne 25. listopadu 1952 se řešil ve škole případ 7 žákyň, které vytrhly z učebnic dějepisu portréty Klementa Gottwalda a Josifa Vissarionoviče Stalina. Uváděly, že je potřebovaly na nástěnku. Výbory ČSM školy i města shledaly, že tento čin neměl politický podtext. Žákyně nakonec dostaly ředitelskou důtku a trojky z chování.²⁰⁹ V této době už také běžely naplno závazky k různým výročím, např. k VŘSR. Probíhaly také různé formy politických školení pro pedagogy (členy i nečleny KSČ) – základní kurzy politického školení, kroužky životopisů V. I. Lenina a J. V. Stalina a kroužky studia Dějin VKS (b).

Důležitým datem pro všechny občany byl 1. červen 1953. Tehdy byl zrušen přídělový systém (zaveden již v roce 1939) a zároveň došlo k měnové reformě. To se promítlo i v platech. Ve škole se dochovala kniha nazvaná „Platební seznamy, Opisy 1953-1962.“ Z ní se dozvídáme, že např. Ing. Ota Šlemar měl mít celkový hrubý příjem za měsíc 7.790,-Kč (pevný příjem 7.490,-Kč + 300,-Kč přídavky na děti). Daň ze mzdy činila 835,-Kč, takže čistý příjem byl 6.955,-Kč. Po přepočtu kvůli měně měl za měsíc červen hrubý příjem 1.568,-Kč (přídavky byly 70,-Kč), daň ze mzdy činila 167,-Kč a čistý příjem byl 1.401,-Kč. Příjmy postupně rostly, a tak např. v červnu 1957 měl ředitel školy Ing. Ota Šlemar základní plat 2.550,-Kč a např. učitel arch. Jaroslav Vondrášek 1.572,-Kč a v červnu 1963 měl ředitel školy Ing. Ota Šlemar základní plat 2.980,-Kč a učitel arch. Jaroslav Vondrášek 1.657,-Kč. Je vidět, že inflace tehdy nebyla vysoká a platy, na rozdíl od dneška, nešly nahoru nijak rychle.

Dne 25. června se konala tělovýchovná akademie žáků školy, kterou zhlédlo na 270 diváků.²¹⁰

Ve školním roce 1953-54 skončila mistrovská škola tesařská (dvouletá) a byl otevřen první ročník nového oboru vnitřní zařizování budov. Také byl otevřen první ročník pilařského oboru, ale zůstalo jen u této třídy, neboť další ročníky již otevřené nebyly. V městské kronice k tomu najdeme zprávu, že průmyslová škola má: „...vyšší školu stavební 4 letou s maturitou, vyšší školu pilařskou 4 letou, vyšší školu instalatérskou 4 letou s maturitou...“²¹¹ Na škole působilo 16 vyučujících, 3 externí vyučující, administrativní síla, školník, topič, údržbář, pomocný topič a tři uklízečky. V tomto školním roce byl požádán Vojenský útvar Vimperk

²⁰⁸ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Zpráva o činnosti družstev C.O. a pracovních poradách. Volně ložený strojopis.

²⁰⁹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 4. Zápis o vytrhání obrazů presidenta K. Gottwalda a J.V. Stalina z učebnic v II. ročníku vyšší školy stavební ve Volyni. Volně ložený strojopis.

²¹⁰ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 13.

²¹¹ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 12.

o patronát nad školou, čemuž bylo vyhověno a útvar pomáhal zejména při zajišťování sportovních akcí. Z podniků se spolupracovalo zejména se Západočeskou prefou, n.p. Přeštice, Pozemními stavbami, n.p. závod Strakonice a Šumavskými pilami, n.p. Strakonice.²¹² Na podzim měli žáci týdenní brigády (v lese u Nových Hutí, v zemědělství v Račím mlýně, Horní Vltavici, Kunžvartu, někteří tesaři a truhláři pracovali u Okresního stavebního podniku Strakonice a někteří stavaři na stavbě drůbežárny v Nišovicích).²¹³ U dílen byla v roce 1954 vybudována betonová rampa, opravovala se střecha dílen, byla vybudována nová jímací studna pitné i užitkové vody a osazena čerpadlem. Také se začíná jednat o výstavbě podkrovního bytu v půdní prostře v obytné části školy, jakož i o výstavbě bytových jednotek. Ve dnech 4.-10. července 1954 byl ve škole pořádán kurz stavebnictví – konstrukční směr. Zajímavý je údaj, že v tomto školním roce pobíralo státní studijní příspěvky ve výši 40 – 700,-Kč celkem 184 žáků (celková suma byla 53.260,-Kč).²¹⁴

Dne 30. září 1953 proběhla oslava Dne československé armády, na které účinkoval soubor průmyslové školy, projev měli poslanec Kutíš a učitel Vozka a oslavy se zúčastnilo 400 osob. Byla to větší účast než na taneční zábavě žáků školy 17. října, které se zúčastnilo zhruba 340 osob.²¹⁵ Kromě toho v předvečer prvního máje 1954 účinkovala Na Nové, kde byl závěr lampiónového průvodu, hudba školy.²¹⁶ Krátce poté, 16. května, se konaly volby do MNV, ve kterých byl zvolen dílenský učitel Miroslav Hornych a Ing. Josef Chyška.²¹⁷ Učitel Hornych se stal předsedou kulturně-osvětové komise.²¹⁸ Velice zajímavý je pak zápis v městské kronice z roku 1954, ve kterém se praví: *„Každým rokem na ukončení škol. roku pořádají žáci průmyslové školy tělocvičnou akademii s kulturním i tělovýchovným programem. Dne 30. května přihlíželo mnoho lidí této akademii, kde žáci měli pěkné vystoupení na nářadí, v prostných a co je letos zvláštního, prvně vystoupil dechový orchestr, který též účinkoval 30. dubna a 1. máje. Plných 90 let, co je průmyslová škola ve Volyni, neměla dechovou hudbu ani jinou až letos, která také žáky doprovázela na cvičení tělovýchovy a sportu do Českých*

²¹² SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Závěrečná zpráva o činnosti vyučujících, žáků a zaměstnanců školy podle hodnocení při závěrečné klasifikační poradě ze dne 21.6.1954.* Volně ložený strojopis.

²¹³ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 4. *Protokol z pracovní poradě, konané 28. října 1953.* Volně ložený strojopis.

²¹⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 14. *Krajský národní výbor v Čes. Budějovicích referát pro školství, osvětu a tělesnou výchovu.* Volně ložený strojopis.

²¹⁵ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 14.

²¹⁶ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 17.

²¹⁷ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 18.

²¹⁸ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 19.

*Budějovic, na krajskou spartakiádu mládeže škola III. stupně.*²¹⁹ O prázdninách se ve škole konal pro učitele z celého kraje tělovýchovný kurz.²²⁰

Ve školním roce 1954-55 odpracovali svazáci na brigádách v zemědělství a lesnictví 18.309 hodin. Také byly opraveny školní dílny a vybudován nový vodovod, upravovala se studna a vodárna. Ve škole chyběl zástupce ředitele, protože navrhovaný nebyl schválen z důvodu nedostačující kvalifikace. Také definitivně skončily obory dřevo – mistrovská škola a kovo-prefa – mistrovská škola. Po maturitě nastoupila většina žáků tam, kam dostali umístěnky – např. 10 absolventek nastoupilo do n.p. Agroprojekt České Budějovice. Žáci v té době mohli získat studijní příspěvek až do výše 360,-Kč, pokud měsíční příjem rodičů nepřesahuje 800,-Kč (kdo měl snížený stupeň z chování, neměl nárok na stipendium).²²¹ Na rozdíl od roku 1950 už nefungovali tzv. důvěrníci ale referenti, kteří byli pověřeni vykonáváním některých funkcí. A tak byli referenti (14 oblastí) vychovatelé, pro ČSM, socialistické zdravotnictví, pro spolupráci se SRPŠ, kulturně politický růst učitelů + výzdobu, ideově politický růst a politické školení, sběr, styk školy s praxí, organizace zájmových kroužků, sportovní a tělovýchovné akce, plánování školní práce-rozvrh, zastupování ředitele v době nepřítomnosti, správu dílen, vedení skladu. Fungovalo také devět předmětových komisí.

Zajímavá byla v této době zadání maturitní písemné práce z českého jazyka. Bylo jich pět a byla to tato: 1. Jsem nejryzeji vlastenecký, když dílo své jsem udělal. S. K. Neumann, *Moje vlastenectví (Úvaha)*. 2. Vliv lidové slovesnosti na rozvoj českého básnictví v XIX. století. (Výklad se zřetelem k četbě). 3. Každý řád má svou Metodu práce. Socialistické soutěžení bylo vyzdviženo po revoluci jako Metoda budování socialismu, jako svědectví nového řádu. Dělník se v něm ukazuje v celé šíři své funkce hospodáře. J. Fučík, *V zemi, kde zítra již znamená včera*. (Výklad o socialistickém soutěžení). 4. Průkopníci socialistického realismu v české poesii. (Výklad se zřetelem k četbě). 5. Úkoly mládeže při budování socialismu. (Proslov). Zajímavé je také to, že ze IV. stavební třídy maturovalo 41 žáků, z toho 13 dívek, 39 jich odmaturovalo a z nich se pouze 3 hlásili na vysokou školu a ostatní odcházeli do praxe.²²² Dnes je situace přesně opačná. Dochoval se i zápis, který hodnotí maturitní zkoušku této třídy. V něm se mj. konstatuje, že se nedostavili pozvaní zástupci OV KSČ a OV ČSM, naopak za MNV Volyně zde byl s. Pelouch a za školský odbor KNV inspektor Karel Gall. Hodnocení maturit bylo kladné, jen soudruh Josef Bláha z n.p. Pozemní stavby

²¹⁹ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 19.

²²⁰ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 21.

²²¹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Protokol o pracovní poradě dne 8.9.1954*. Volně ložený strojopis.

²²² SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 10. *Témata písemné maturitní zkoušky z jazyka českého v jarním období 1955*. Volně ložený strojopis.

připomněl, že shledal nedostatky v odborném zvládnutí konstrukcí a příčinu viděl v nedostatečné praxi žáků. Průměrné výsledky z českého jazyka zdůvodnila vyučující s. Personová vysvětlením, že je knihovna nedostatečně vybavena knihami z české literatury, které se snaží stále doplňovat. Dále uvádí: „*Přesto u žáků, zvláště z venkovského prostředí nebylo docíleno žádoucích výsledků.*“²²³ Po maturitě nastupovali žáci tam, kam dostali umístěnku. Dochoval se dopis školy do n.p. Stavoprojekta České Budějovice ze dne 25. dubna 1955, kde se píše: „*Ministerstvem školství nám byly přiděleny dne 23.t.m. 3 umístěnky čísel B-8063, B-8064, B-8065 pro absolventy čtyřleté školy stavební, kat. XIII/89a. Umístěnky nejsou dosud vyplněny pracovními podmínkami, zasíláme Vám proto tyto 3 umístěnky k doplnění,*“ a dále jsou jména tří zájemců (z toho dvou dívek).²²⁴ Ono mnohdy nic jiného než přijmout umístěnku žákům nezbývalo. Ve Směrnici pro rozmisťování absolventů odborných škol v r. 1955, kterou vydalo ministerstvo školství 3. prosince 1954 pod č.j. 84.763/54-B II/3 se uvádí: „*Nepřijme-li absolvent umístěnku z důvodů, jejichž závažnost ředitel školy uzná, vyzve ředitel školy absolventa, aby tyto důvody uvedl písemně ve formě žádosti o změnu pracovního přidělení nebo o uvolnění pro jiný ressort. Ředitel školy zašle tyto žádosti se svým vyjádřením a návrhem spolu s celou umístěnkou ústřednímu úřadu, který je uveden na umístěnce, nejdéle do 20. dubna 1955 a opisem uvědomí ministerstvo školství. Ústřední úřady vyřídí tyto žádosti do 20. května 1955 a uvědomí o tom pro kontrolu ministerstvo školství nebo pověřenectvo školství dopisem.*“ Také se pamatuje na další studium: „*Ministerstvo školství sdělí školským odborům rad krajských národních výborů nejdéle do 5. února 1955 počty absolventů odborných škol (podle oborů), kteří mohou být doporučeni k dalšímu studiu na vysoké školy. Školské odbory rad krajských národních výborů v českých krajích rozvrhnou tyto počty na jednotlivé odborné školy a sdělí jim je do 15. února 1955. Počet těchto absolventů uvedou ředitelé škol v hlášeníh podle odstavců 10, 11 a 12. Pro tyto absolventy si ponechají rezervní umístěnky pro případ, že některý z nich nebude přijat na vysokou školu. Nebude-li některý z nich přijat na vysokou školu, podá řediteli školy návrh na jeho umístění, jakmile mu to absolvent oznámí a vyžádá si pro něho umístěnku.*“²²⁵

I v tomto školním roce se 18. května konala tělovýchovná akademie. Uskutečnila se v sokolovně a žáci předvedli ukázky ze spartakiádního cvičení, cvičení na náradí aj.²²⁶

²²³ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 10. *Zápis o hodnocení výsledků maturitních zkoušek podle odst. 7 čl. XII Věstníku MŠ z 31.1.1954.* Volně ložený strojopis.

²²⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 10. *Stavoprojekt, n.p. kádrové oddělení Žižkovo nám. 37. České Budějovice.* Volně ložený strojopis.

²²⁵ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 10. *Směrnice MŠ pro rozmisťování absolventů odborných škol z 3. prosince 1954.* Volně ložený strojopis.

²²⁶ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 31.

V roce 1955 dostala škola státní vyznamenání „Za vynikající práci“. Je datováno 1. září 1955 a je v něm uvedeno, že jej škola obdržela „za zásluhy o úspěšné provedení I. celostátní spartakiády.“²²⁷

Ve školním roce 1955-56 maturovala pouze jedna třída, a to stavební obor. Obor stavební – vnitřní zařizování budov měl v této době třídy v 1.-3. ročníku, přičemž ve druhém ročníku byly dvě třídy. Stavební obor měl po jedné třídě v 1., 2. a 4. ročníku a ve třetím ročníku byla jedna třída pilařského oboru. Výuku zajišťovalo 16 interních a 2 externí učitelé. Důraz byl v té době mimořádně kladen na výuku ruského jazyka, používání sovětských odborných knih a přípravu ruských učebních textů s čistě odborným zaměřením. O situaci té doby nejlépe vypovídá zápis z úvodní porady 25. srpna 1955. V něm se praví: „Poradu zahájil s. ředitel proslovem v němž zdůraznil, že veškerá činnost učitelů naší školy bude se řídit usnesením ÚV KSČ, které připomíná jakou sílu ve výchově k socialisti. vlastenectví představuje láska k vlasti...Vyučování musí být politické. Toto musí být splněno všemi vyučujícími. /Doba alibistická je za námi/.“²²⁸ Byla to do určité míry reakce na to, že mnoho žáků nenastoupilo o prázdninách na letní aktivitu a odvolávali se na dobrovolnost. V tomto školním roce byla škola vyhodnocena jako nejlepší na okrese při práci ve Svazarmu. Ve škole pracovali v té době se Svazarmem spjaté zájmové kroužky: motoristický, šermířský, plachtařský a bezmotorového létání. Naopak byla úplně zanedbávána, jak konstatuje závěrečná pedagogická porada, turistika. O pololetních prázdninách se žáci třetích ročníků zúčastnili lyžařského zájezdu na Šumavu, kdy bydleli v chatě Javorina na Javorníku. Při praktickém výcviku na podzim 1955 odpracovali žáci čtvrtého ročníku stavebního oboru 4176 hodin při výstavbě školek v Praze-Strašnicích (ostatní třídy byly v té době na brigádě v zemědělství). V létě pak žáci vykonávali tzv. letní aktivitu zejména na různých stavbách a v JZD. Absolventi školy pak dostávali tzv. umístěnky, kdy se na poradě 6.7.1956 konstatuje, že „Všichni absolventi byli rozmístěni, přijali umístěnky zasláné M.Š. bez námitek.“²²⁹ V květnu byla uspořádána školní výstava prací žáků, kterou navštívili též žáci některých osmiletých škol (Čkyně, Štěkeň, Vacov a Volyně). Školní skupina ČSM byla vyhodnocena jako nejlepší na okrese, na krajskou výstavu do Č.Budějovic byl zaslán model znázorňující rozvoj výstavby objektů JZD ve Volyni a hudební soubor vyhrál okresní kolo a postoupil do krajského. Zajímavé je složení poradního sboru školy, ve kterém byli zástupci podniků, konkrétně České závody motocyklové Strakonice (patronátní závod),

²²⁷ Průmyslová škola ve Volyni, 1974, s. 4.

²²⁸ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Zápis o 1. poradě ve šk.r. 1955/56 ze dne 25.8.1955. Volně ložený strojopis.

²²⁹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Zpráva o ukončení školního roku 1955-56. Volně ložený strojopis.

Pozemní stavby České Budějovice – závod Strakonice, Státní projektový ústav pro výstavbu měst a obcí České Budějovice, Šumavské pily Strakonice a Impregnační závody Strakonice.²³⁰

Ve zprávě ze zasedání rady MNV Volyně ze dne 22. srpna 1956 je patrné, že se tato zabývala novým školním rokem 1956-57. Bylo mj. konstatováno, že tento školní rok je pouze čtvrtý ročník čtyřleté pilařské školy. Tím vlastně školní dílny nebudou mít nadále využití, a tak je třeba, aby zde byla obnovena mistrovská škola stavebně truhlářská. Bylo rozhodnu vyvíjet tlak na KNV a ministerstvo školství, aby bylo konečně učiněno rozhodnutí o definitivním zaměření školy. Část truhlářských dílen se změnila na dílny instalační. Zatím platí přípis ministerstva, že bez jeho vědomí se s dřevodílnami nesmí nic dělat.²³¹ Další problém, který zpráva zmiňuje, je nedostatek kvalifikovaných nových učitelů za staré odcházející a to zejména z důvodu nedostatku bytů. I když se z dřívějšího bytu ředitele školy udělaly byty tři, je to stále málo.

Zajímavý je též dopis ze dne 31. srpna 1956, který je adresovaný radě MNV ve Volyni: *„Dne 3. září 1956 v 9.00 hodin bude zahájen v naší škole školní rok 1956/57. Zahájení bude provedeno rozhlasem v budově školní. Přivítání žáků provede ředitel školy s. Ing. Šlemar, projev bude ukončen hymnami ČSR a SSSR. Ředitelství školy žádá, aby podle možnosti se dostavil do školy zástupce rady MNV, který by též krátkým proslovem uvítal žáky a přislíbil jim veškeru pomoc se strany rady MNV při splnění úkolů vyučovacích i při konání výcviku a brigád, které budou v letošním roce zaměřeny především na zvládnutí zemědělských prací a pomoc při výstavbě JZD. Účast zástupce našeho města by jistě zvýšila slavnostní ráz zahájení školního roku, prosíme proto z toho důvodu o zastoupení. Čest práci! Ing. Ota Šlemar.“*²³² Takováto slavnostní zahájení se konala až do konce 80. let, jen se měnila v tom, že to někdy bylo na školním dvoře či na školním hřišti.

A ještě jedna poznámka k roku 1956 z městské kroniky: *„První televizor v našem městě měla průmyslová škola v roce 1956.“*²³³

Žáci se také zúčastňovali různých brigád, jarním úklidem počínaje a brigádami v zemědělství (sbírání brambor) konče. Ve školním roce 1956-57 bylo na podzim škole zasláno uznání za práci ze zemědělských družstev v Kakovicích a ve Volyni. Žáci I. a II. ročníku stavební třídy byli na podzim 6 dní na sklizni ve státních statcích Volary, kde byli i žáci I.-IV.

²³⁰ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Zpráva o ukončení školního roku 1955-56.* Volně ložený strojopis.

²³¹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Zpráva k zasedání rady MNV konanému dne 22.VIII. t.r. o vykonaných přípravách k zahájení šk. roku 1956/57.* Volně ložený strojopis.

²³² SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Radě místního národního výboru ve Volyni.* Volně ložený strojopis.

²³³ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 59.

ročníku tříd instalačních, žáci III. ročníku třídy stavební byli 6 dní na stavbě v JZD Vadkov a Třešňový Újezdec. Na jaře se pak žáci II. ročníku stavební školy zúčastnili výstavby kravína v Zechovicích.²³⁴

Na pedagogické poradě dne 2. dubna 1957 kritizoval ředitel školy Ing. Ota Šlemar, že: „...ustala vůbec mimotřídní práce se žáky. Nejsou pořádány kontrolované zájmové kroužky se žáky...“ Dále říká: „Chci zde připomenout dřívější živou činnost žáků ve škole, zvláště v dobách dřívějších mistrovských škol, kdy žáci v době mimovyučovací pracovali na různých úkolech pro MNV i na pracích soukromých pro četné vyučující školy. S těmi dobami bylo již skončováno nejsou povolovány práce v zájmu soukromém, nutno však zlepšiti úsilí o pozvednutí pracovní morálky u žáků.“ Ze všeho byly vyvozeny tyto závěry: „Bude zkvalitněna práce všech vyučujících v tom smyslu, aby podle podprůměrných výsledků byly utvořeny zájmové a doučovací kroužky ve všech třídách. Budou předkládány měsíční výkazy jednotlivých učitelů s splněním práci v době mimovyučovací.“²³⁵ Na pedagogické poradě konané 12. dubna 1957 bylo konstatováno, že jsou špatné výsledky žáků, že je třeba věnovat zvláštní péči dětem z dělnických rodin a je třeba vést doučovací kroužky. Výbor ČSM pak vyloučí ty žáky, kteří budou mít horší prospěch než 2,5. Řešil se také problém s dojížděním vlakem od Strakonice: „Počátek vyučování v 8.hod. ráno nevyhovuje dojíždějícím směrem ze Strakonice. Navrhuje, že neprosadili SRPŠ změnu jízdního řádu, bylo by žádoucí požádati ČSD o dovolení přepravy žáků náklad. vlakem, který jede později (za nynějšího stavu čekají žáci ve škole již od 6.hod.).“²³⁶

V hotelu Šumava se konala 26. března 1959 oslava Dne učitelů. Projev k učitelům přednesl zástupce MNV a KSČ soudruh Němeček. Program připravili žáci všech škol (recitace, zpěv, tanec). K tanci a poslechu pak hrála rytmická skupina průmyslové školy. Ta ostatně vystoupila 8. března v hotelu Beseda v rámci oslav MDŽ.²³⁷ Žáci školy se zúčastnili i tělovýchovné akademie, kterou 1. dubna uspořádala TJ Slavoj Volyně.

Ve školním roce 1959-60 byla otevřena jedna třída mistrovské školy truhlářské (dvouletá, ta původně skončila v roce 1951), ale další rok již nová otevřená nebyla.

Školní rok 1960-61 přinesl otevření nového čtyřletého oboru truhlářství. Kromě toho žáci začali dostávat bezplatně učebnice. Městská kronika o tom píše: „Velkou událostí v novém

²³⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Zázpis o klasifikační poradě 2. čtvrtletí školního roku 56/57. Volně ložený strojopis.

²³⁵ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Porada všech vyučujících konaná dne 2. dubna 1957. Volně ložený strojopis.

²³⁶ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Porada konaná na základě celoročního plánu dne 2. dubna 1957. Volně ložený strojopis.

²³⁷ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 64.

školním roce je bezplatné poskytování učebnic a pomůcek školním dětem zdarma. Na osmileté střední škole v našem městě to činí 56000 Kč, na učňovské škole 24000 Kč a na průmyslové škole 70.000 Kč. Dne 1. září v 9 hod. sešli se žáci všech místních škol na náměstí Kl. Gottwalda, kde učinilo projev předseda MNV s. Hadraba. Žáci všech škol poděkovali straně a vládě za dar učebnic a pomůcek a přednesli závazky.²³⁸ V rámci Měsíce československo-sovětského přátelství přednesl ředitel školy Ing. Oto Šlemar přednášku na téma „Sovětská věda a technika“, kterou navštívilo 250 osob.²³⁹ V rámci tohoto měsíce pořádal Svazarm také tzv. Sokolovský závod, kterého se zúčastnili nejen žáci naší školy, ale i učňovské školy, místních závodů a Slavoje Volyně (325 startujících v různých kategoriích).²⁴⁰

V hotelu Beseda se 28. března 1961 konala oslava Dne učitelů. Na ní obdrželi někteří učitelé za školní a mimoškolní práci knižní odměnu. Z průmyslové školy to byli s. Miroslav Horných, Marie Chalupová, Ing. Oto Šlemar, Lubomír Paleček a Jaroslav Vondrášek. V předvečer 1. máje se uskutečnil lampiónový průvod, po kterém se večer na Ostrovci konala estráda ČSM Volyně a průmyslové školy.²⁴¹

V roce 1962 měla škola tři obory: 091-02/2 pozemní stavby (4 třídy, 110 žáků, z toho 10 dívek), 091-04/2 technická zařízení budov (5 tříd, 146 žáků, z toho 47 dívek), 083-03/2 truhlářství (3 třídy, 76 žáků, z toho 35 dívek). Celkem měla škola 335 žáků.²⁴²

V městské kronice se dá najít i zápis o práci svazáků ve škole v roce 1962 (má zajímavý sloh): „Školská organizace ČSM průmyslové školy byla velmi bohatá. Ve všech třídách byly kroužky „Učíme se o KSC“. Na počest XII. sjezdu KSC uzavřeny závazky, že každý člen odpracuje 15 brigádnických hodin, což bylo značně překročeno. Mimo závazek odpracovali svazáci v rámci letní aktivity během prázdnin 30 tisíc hodin, při sklizni chmelu 13.760 hodin, při sklizni brambor 5386 hodin na zemědělské výstavě 2100 hodin. Připravili kult. vložku na slavnostním zakončení Měsíce SČSP. Do Soutěže tvořivosti mládeže se přihlásilo 25 jednotlivců a 3 kroužky. Na základě navázání družby s našimi přáteli v Německé demokratické republice byl uskutečněn praktický výcvik žáků v erfurtské škole a naopak. Výcvik byl žákům jako odměna za jejich výsledky ve škole, ale i za jejich aktivitu při praktickém výcviku, sledování bratrských styků se studenty v NDR a poznávání technologie stavebnictví a výměny zkušeností obou stran.“²⁴³

²³⁸ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 75.

²³⁹ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 76.

²⁴⁰ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 77.

²⁴¹ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 82.

²⁴² SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 95.

²⁴³ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 94-5.

Dne 29. ledna 1964 udělila rada MNV Volyně škole „Čestné uznání za plnění úkolů spojených s výstavbou internátu v rámci akce Z/1964.“²⁴⁴

Od roku 1964 se vede školní kronika. Z jejího úvodu se dozvídáme, že se konaly již dříve praxe žáků (nazváno prázdninové výcviky). „*Výcviky byly konány během prázdnin i na poměrně vzdálených pracovištích u nově vzniklých závodů n.p. Pozemní stavby. Výcviky žáků se konaly především na stavbách objektů nově utvořených JZD, na stavbách státních statků i na stavbách nově budovaných průmyslových kombinátů. Výcviky byly konány na těchto stavbách: Bytové stavby na sídlišti Ostrava-Stalingrad. Obytné domy na sídlišti v Mostě-Podžatecké. Obytné domy na sídlišti pro Lipenskou přehradu. Obytné domy v Prachaticích, ve Volarech, v Želnavě a v Lenoře. Výstavba sídliště ve Strakonících. Stavba obytných budov v rámci asanace města Chebu. Výstavba obytného domu ve Volyni. Výstavba panelových domů v Čes. Budějovicích.*“ Dále se dozvídáme, že se žáci podíleli na stavbách kravínů v Sedlici, Kakovicích, Předslavicích, Marčovicích, Spůli, Zehovicích, Chrobolech a Třešňovém Ujezdci, na stavbách teletníků v Pelhřimově a Kvildě, drůbežárny ve Volyni a Neměticích. Stavěli i dřevokombinát ve Volarech či masnokombinát ve Vodňanech, velkolom v Prachaticích a novou školní budovu na sídlišti ve Strakonících. Nejvíce se ale to po celý rok pracovalo na budování města Volyně, opravou mostu počínaje a úpravou obřadní síně městského úřadu konče.²⁴⁵

Ve dnech 12. a 13. září 1964 se konaly oslavy stého výročí založení školy. Oslavy byly zahájeny na hřišti školy za přítomnosti 400 žáků školy, 150 absolventů a 35 hostů. Z hostů to byl např. náměstek ministra školství a kultury Hendrych, náměstek ministra výstavby Rychtář, absolvent školy. Dále zde byli zástupci školského odboru KNV, ONV, okresního a místního výboru KSČ, předseda MěNV ve Volyni Jedlička, zástupci patronátních závodů, a družební školy v Erfurtu a další. Po projevech následovala prohlídka školy a vystavených prací žáků. Absolventi měli společný oběd v hotelu Beseda (u nádraží) a čestní hosté v kavárně hotelu Šumava. Večer se konala taneční veselice mladých absolventů a žáků v sokolovně. Starší absolventi se sešli v sále hotelu Beseda. Ve škole natáčela i televize a den před oslavami byla k výročí relace v televizi. V neděli si mohli všichni prohlédnout školu a pro zájemce byl pořádán výlet na Šumavu.²⁴⁶

Celý školní rok 1964-65 se pracovalo za zhoršených podmínek. Úvazky učitelů dosahovaly až 30 hodin týdně, prostory ve škole byly nedostačující, protože se zabíraly některé

²⁴⁴ *Průmyslová škola ve Volyni, 1974, s. 14.*

²⁴⁵ Školní kronika 1964-84.

²⁴⁶ Školní kronika 1964-84.

prostory pro ubytování dívek i některých vyučujících školy. Proto se v některých ročnících muselo zavést střídavé vyučování. Celkem měla škola v 15 třídách 408 žáků, z toho 162 dívek. Proběhl také lyžařský výcvik v Krkonoších a rozvíjela se spolupráce s patronátním vojenským útvarem 7341 ve Střelských Hošticích (vojáci pomohli při stavebních akcích, zúčastnili se kulturních večerů ve školní tělocvičně, pomohli při školení a při zimním branném kurzu).²⁴⁷

Tak jako každý rok, tak i v roce 1965 se 26. března sešli učitelé místních škol v hotelu Šumava na oslavě Dne učitelů. Kulturní vložku měli na starost žáci průmyslové školy.²⁴⁸

Školní rok 1965-66 se učilo ve 14 třídách 366 žáků, z toho 146 dívek. Nebyl otevřen první ročník oboru pozemní stavby. Škola měla 22 interních a 3 externí učitele. Při škole i nadále pracoval poradní sbor složený se zástupců podniků, který měl za úkol blízké sepětí školy a praxe, pomáhal při zajišťování exkurzí a podkladů pro maturitní práce žáků. Organizace ČSM se zaměřovala zejména na rozvoj zájmové činnosti, kdy fungovaly kroužky sportovní (kopaná, odbíjená, stolní tenis, judo), hudební, recitační, pěvecký a střelecký.²⁴⁹

Den učitelů se konal 28. března 1966 v hotelu Beseda. Zúčastnil se ho přednosta školství a kultury KNV s. Eduard Klečka, okresní školní inspektorka s. Vidinová, předseda MěNV ve Volyni s. Jedlička a další. Ing. Vladimír Drápalík dostal za vzornou školní práci obraz.²⁵⁰ Toto je poslední zpráva o společné oslavě Dne učitelů. Městská kronika v roce 1968 konstatuje, že se Den učitelů již neslavil společně, ale každá škola ho slavila samostatně.

Školní rok 1966-67 přinesl opětovné otevření prvního ročníku oboru pozemní stavby. Ve 13 třídách se učilo 350 žáků, z toho 159 dívek. Na vybavení učeben, kabinetů a laboratoří bylo vydáno 42.218,-Kč. Žáci čtvrtých ročníků prováděli poprvé maturitní zkoušky experimentálním způsobem – vypracováním ročníkové práce, písemnými zkouškami z odborných předmětů. V rámci snah o zlepšování podmínek pro vyučování se přistoupilo k přípravě budování laboratoří v prostoru bývalé dílny kovo, rozdělené již dříve na tři místnosti, používané zprvu pro žákovský domov dívek, později jako učebny a kabinet. Byly provedeny nutné stavební úpravy a zakoupeno základní vybavení.²⁵¹

Nový školní rok 1967-68 už zahájil nový ředitel Ing. Václav Kozák a jeho zástupcem se stala Marie Chalupová. Do provozu byly dány nové laboratoře. Opět nebyl otevřen první ročník oboru pozemní stavby. Ve 12 třídách studovalo celkem 358 žáků. Dvacet žáků se zúčastnilo svářečského kurzu. O tom, že byla škola více než politická svědčí nejen záznamy

²⁴⁷ Školní kronika 1964-84.

²⁴⁸ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 117.

²⁴⁹ Školní kronika 1964-84.

²⁵⁰ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 128.

²⁵¹ Školní kronika 1964-84.

o oslavách různých výročí (VŘSR, zal. KSČ, MDŽ atd.), ale zápis ve školní kronice z roku 1968 hovoří o určitých změnách ve společnosti. V něm se říká: „1.4.1968 se konala celoškolská schůze všech žáků a vyučujících, při níž byly prodiskutovány aktuální otázky demokratizačního procesu, probíhajícího od lednového zasedání ÚV KSČ. Ředitel školy a předseda ZV KSČ, případně i další, odpovídali na dotazy žáků, odevzdávané písemně. Schůze potvrdila souhlas většiny s polednovými změnami a nově nastoupenou cestu ve vývoji naší země k socialismu.“ Dne 12. června byl ve škole slavnostně otevřen „Klub mládeže“. Místnosti v suterénu školy, které byly k tomuto účelu propůjčeny, si členové klubu sami upravili a vybavili, za použití finančních prostředků od OV KSČ. Žáci školy jezdili na exkurze po závodech v Čechách i na Moravě. Škola spolupracovala také s mnoha závody, jako Pozemní stavby České Budějovice, závod Strakonice, Jitona n.p. Soběslav, Armabeton Praha, OSP Strakonice, Jihočeské dřevařské závody n.p. České Budějovice, ZVVZ Prachatice, Krajský projektový ústav pro výstavbu obcí a měst České Budějovice.²⁵²

V letech 1967-69 nebyl přechodně otevírán první ročník oboru pozemní stavby. Takže ve školním roce 1967-68 měl obor pozemní stavby dvě třídy (62 žáků), technická zařízení budov šest tříd (189 žáků) a obor truhlářství čtyři třídy (116 žáků). Celkem měla škola 367 žáků.²⁵³

Objevuje se také jiná kultura než dříve, a tak 16. května 1968 „vystoupil v hotelu Na Nové soubor big-beat při Střední průmyslové škole, který byl dobře navštíven mladými lidmi.“²⁵⁴ Dá se říci, že i zde se promítaly změny ve společnosti, kdy liberalismus v KSČ vyvrcholil 5. ledna 1968 volbou Alexandra Dubčeka do čela KSČ na místo Antonína Novotného, jehož na postu prezidenta vystřídal 30. března Ludvík Svoboda. Vznikl specifický československý model „socialismu s lidskou tváří,“ počítající s postupnými reformami v hospodářské i politické oblasti. Tzv. československé jaro trvalo jen do 21. srpna 1968.²⁵⁵

Ve školním roce 1968-69 byla pouze jedna třída oboru pozemní stavby. V 11 třídách se učilo 362 žáků. Ve škole také vznikla nová studentská organizace Unie středoškoláků a učňů. Žáci druhých ročníků byli na lyžařském výcviku v Krkonoších.²⁵⁶ Škola se také podílela na opravě staré radnice, jak je o tom zmínka v městské kronice: „Na podzim byla provedena oprava sgrafit staré radnice pracovní četou z Tábora nákladem 86 tisíc Kč. Nad věží sošku sv. Václava zhotovily žákyně Střední průmyslové školy z Volyně z mosazného plechu Alena

²⁵² Školní kronika 1964-84.

²⁵³ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 160-1.

²⁵⁴ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 152.

²⁵⁵ ČORNEJ, P. *Vše podstatné z českých dějin*, s. 43-44.

²⁵⁶ Školní kronika 1964-84.

*Němečková a Bohumila Střechová s Helenou Vojtovou.*²⁵⁷ K 50. výročí vzniku republiky obdržela škola od města „Čestné uznání“.²⁵⁸ Sociálně slabým žákům bylo vypláceno stipendium v celkové částce 17.574,-Kč.

Dne 28. června 1969 proběhly oslavy 105. výročí školy, kdy se uskutečnilo slavnostní setkání absolventů školy v hotelu Na Nové. Dopoledne se konalo přivítání žáků školy s hosty a hrála dechová hudba LSD Jednota za řízení Václava Bláhy. Následoval společný oběd, kterého se zúčastnili zástupci školy, zejména ředitel Ing. Václav Kozák, z ministerstva školství Ing. Pomezný, z KNV České Budějovice s. Vodák, za MěNV s. Jedlička a Plechatý a zástupci patronátních podniků a závodů. Odpoledne slavnostně přivítal přítomné ředitel školy a dále promluvili s. Jedlička, Pomezný a Vodák. Následoval program o historii školy v humoru, který přednesli bývalí žáci Zdeněk Fál a Jan Křiváček. Poté proběhlo setkání s nejstaršími učiteli školy. Průvod ke škole, který měl následovat, se nakonec pro nepřízeň počasí nekonal a každý se do školy přesunul sám. Ve škole byly k vidění také práce žáků. Společenský a seznamovací večer se uskutečnil v hotelu Na Nové a v místní Sokolovně. Druhý den ráno byly položeny kytice na hřbitově, uskutečnil se autobusový zájezd na Javorník a Povydří, prohlídka místního muzea, promenádní koncert na náměstí, oběd a rozloučení s účastníky. K tomu opět hrála hudba pod vedením V. Bláhy.²⁵⁹ Oslav se zúčastnilo kolem 500 absolventů.

Ve školním roce 1969-70 byl otevřen nový maturitní obor dřevařství. Škola měla 393 žáků, z toho 156 dívek a vyučovalo se ve 12 třídách. Na konci roku 21 žáků prospělo s vyznamenáním a 13 neprospělo, 17 žáků dostalo druhý a 3 třetí stupeň z chování. Na vysokou školu se přihlásilo 19 žáků. Jako poslanci MěNV působili Antonín Němeček, Josef Novotný a Václav Skřivan. Marie Chalupová pak byla předsedkyní sboru pro občanské záležitosti.²⁶⁰ V důsledku chřipkové epidemie byly delší vánoční prázdniny (do 12.1.1970). Dne 19. září natáčela televize některé záběry ve škole pro pořad o městě Volyni v cyklu Naše městečko (uváděn 11. ledna 1970) a 12. listopadu proběhla v krajském rozhlasu zpráva o práci školy. Velmi dobře v tomto roce pracoval kroužek Svazarmu, kdy žák Zatloukal obsadil první místo v celostátní branné soutěži v Mnichu. Na škole tehdy existoval kroužek matematiky a počítání na logaritmickém pravítku, kde se tři žáci dostali do krajského kola a žákyně Bláhová do celostátního kola, kde skončila na čtvrtém místě. Také je první zmínka o tom, že 28. května

²⁵⁷ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 157.

²⁵⁸ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 164.

²⁵⁹ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 174-5.

²⁶⁰ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 186.

proběhly přijímací zkoušky a ve stejný den bylo branné cvičení. Celková suma stipendií pak byla 15.002 Kč.²⁶¹

Ve školním roce 1970-71 měla škola čtyři obory (jejich charakteristika viz Příloha IX.) do školy nastoupilo do 12 tříd 382 žáků, z toho 116 dívek. Opět byl otevřen první ročník oboru pozemní stavby, ale nebyl otevřen první ročník oboru technická zařízení budov. Přijímací zkoušky se konaly z českého jazyka, matematiky a tento rok poprvé ještě z tzv. profilujícího předmětu (u oboru pozemní stavby z rýsování, u oborů dřevařství a truhlářství z fyziky).²⁶² Na podzim pomáhali žáci, vyjma 4. ročníků, při vybírání brambor. Také se během školního roku konala dvě branná cvičení. V červnu se pak podíleli na opravách selských štítů v nedalekých Jiřeticích, což 16. června 1971 filmovala Československá televize pro pořad o zedníkovi Jakobovi Bursovi nazvaný „Vystavitel tohoto jména.“²⁶³ Ohledně různých oslav se ve školní kronice uvádí toto: „*Ve škole i v domově mládeže byla uskutečněna řada oslav a upomínek – Den tisku, Den čsl. armády, Den znárodnění, akce k Měsíci čs.-sovět. přátelství, 300. výročí J.A.Komenského, Mezinárodní den studentstva, 150. výročí narození B.Engelse, Vítězství čs. pracujícího lidu, 101. výročí narození V.I.Lenina, 100. výročí Pařížské komuny, 10. výročí 1. letu člověka do vesmíru, Pražské povstání a osvobození, 50. výročí vzniku KSČ.*“²⁶⁴ Začátkem roku vznikla na škole organizace Socialistického svazu mládeže (SSM), když skončila svoji činnost Unie středoškoláků a učňů. Svazáci, kterých bylo zpočátku 40, pomáhali v adaptaci zařízení ve Lhotě pod Rohanovem a ve druhém pololetí pořádali ve školní klubovně středeční diskotéky. Výbor SSM navázal družbu s VÚ ve Střelských Hořticích. Pořádaly se sportovní i vzdělávací soutěže, kdy např. čtyři žáci postoupili do krajského kola v chemické olympiádě. Tento školní rok byl zakončen slavnostním shromážděním (ta se v 70. letech konala buď na školním dvoře nebo na hřišti u školy; tak vypadala i zahájení školního roku) již 18. června, protože od 21. června nastoupili žáci s učiteli na 14 denní praxi v závodech. Celková suma vyplacených stipendií za školní rok činila 18.196,-Kč. Od 1. února byla provedena ministerstvem školství nová úprava stipendií tím, že byla zvýšena hranice čistého měsíčního příjmu na jednoho člena domácnosti na 450,-Kč.²⁶⁵

Po invazi spojeneckých vojsk nastalo období tzv. normalizace. Již 27. října 1968 přijalo Národní shromáždění zákon o československé federaci. Dne 17. dubna 1969 byl do čela ÚV KSČ zvolen Gustáv Husák. Nastala čistka, která probíhala v celé společnosti, skončila až v

²⁶¹ Školní kronika 1964-84.

²⁶² Školní kronika 1964-84.

²⁶³ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 193.

²⁶⁴ Školní kronika 1964-84.

²⁶⁵ Školní kronika 1964-84.

roce 1971.²⁶⁶ V roce 1970 probíhaly v základních organizacích KSČ po celé republice pohovory se členy KSČ a mnoho jich bylo vyloučeno. To se nevyhnulo ani školní organizaci, která se rozšířila, protože pod ní přešli členové KSČ z učňovské školy a z domova mládeže. Vznikla tak jedna základní organizace pro tři volyňské školské subjekty. Předsedou ZO KSČ byl s. Antonín Němeček.²⁶⁷ Také odborová organizace – ZO ROH, byla společná pro školu a domov mládeže a v jejím čele byl Vilém Peřka.²⁶⁸

Školní rok 1971-72 začal slavnostním shromážděním. Do školy nastoupilo do 12 tříd 384 žáků, z toho 93 dívek (dvě třídy oboru pozemního stavitelství, tři třídy technických zařízení budov, čtyři třídy truhlářství a tři třídy dřevařství). Ve výuce se objevil nový předmět – občanská nauka. V květnu proběhl svářečský kurs pro 30 žáků a 4 zaměstnance. Většina tříd pak navštívila výstavu „Kosmos míru, věd a lidstva“ v Praze. Zajímavý je údaj o konci roku, kdy 19 žáků prospělo s vyznamenáním, 26 propadlo (z toho 19 jich dělalo opravnou zkoušku, v 1. pololetí propadlo 67 žáků), 24 žáků dostalo druhý stupeň z chování a 3 žáci třetí stupeň z chování. U maturity prospěli 4 žáci s vyznamenáním a 26 velmi dobře. Na vysokou školu pak šlo 11 žáků. Některým žákům se také vyplácela stipendia, jejichž výše v tomto školním roce činila 23.519,-Kč. V této době (po celá 70. léta) také probíhal boj proti dlouhým vlasům, což se odrazilo i ve školní kronice větou: „*Nejsme spokojeni se zevnějškem několika jedinců na škole, případně neuvědomělým či nespolečenským vystupováním žáků ve škole či na veřejnosti.*“ Byl také v některých bodech upřesněn domácí řád školy: „*Žáci přicházejí do školy nejpozději 5 minut před začátkem vyučování. Žáci budou přicházet vždy řádně upraveni – společensky vhodný účes. Volný čas mohou žáci využívat ke kulturnímu vyžití, nikoliv k návštěvě hostinců.*“ A další věta „*Od počátku školního roku sledovali třídní učitelé soustavně výsledky žáků z dělnických a rolnických rodin,*“ nám ukazuje určité přitvrzení po roce 1969. V dílnách došlo k zavedení samostatného učitele ve strojojně a pracovalo se na centrálním skladu nářadí. V dílnách se také pracovalo na zakázkách pro veřejnost (což bylo i za Rakouska či první republiky). Pedagogický sbor měl tehdy 25 členů, z toho 7 bylo členy KSČ.

Při škole pracoval poradní sbor složený ze zástupců podniků, který měl dvě skupiny – stavební a dřevařskou. Ze stavební skupiny vzešel požadavek na zřízení mistrovské školy stavební pro zaměstnance OSP a n.p. Pozemní stavby jako dvousemestrálního zimního cyklu. Zajímavý je i výčet podniků, které spolupracovaly se školou: Pozemní stavby České Budějovice, závod Strakonice, Okresní stavební podnik Strakonice, Krajský projektový ústav

²⁶⁶ KREJČÍŘ, J., SOJÁK, S. *Dějiny české*, s. 109.

²⁶⁷ *Střední průmyslová škola ve Volyňi, 1984*, s. 63.

²⁶⁸ *Střední průmyslová škola ve Volyňi, 1984*, s. 66.

pro výstavbu obcí a měst České Budějovice, Jihočeské dřevařské závody České Budějovice, Západočeské dřevařské závody Mariánské Lázně, Středočeské dřevařské závody Praha, Jihlavské dřevařské závody Jihlava, Jitona Soběslav, Dřevopodnik Vimperk, Vojenské lesy a statky Horní Planá, ZVVZ Prachatice.²⁶⁹

Ve školní kronice byl nastíněn další školní rok, kdy se mj. uvádí: „*jako základní úkoly příštího školního roku si vytyčujeme:*

- 1) *Dále prohlubovat a upevňovat socialistický charakter školy.*
- 2) *Věnovat všestrannou péči ideově politickému růstu učitelů.*
- 3) *Systematicky pečovat o žáky z dělnických a rolnických rodin, především ze strany třídních učitelů.*
- 4) *Dále prohloubit uplatňování vedoucí úlohy strany a součinnosti práce společenských organizací na škole.*“²⁷⁰

Ve školním roce 1972-73 studovalo ve škole ve 12 třídách 377 žáků, z toho 79 dívek. Již po třetí za sebou nebyl otevřen obor technická zařízení budov. Poprvé v tomto školním roce byli přijati vyučení žáci do 2. ročníku (6 na obor truhlářství, 1 dřevařství a 2 pozemní stavby) s podmínkou, že vykonají do 22. prosince rozdílové zkoušky z ruštiny, dějepisu, chemie a na oboru pozemní stavby z deskriptivní geometrie. Ve třetích ročnících byl zaveden nový nepovinný předmět „řízení motorových vozidel“ a pro žáky čtvrtých ročníků pak hodiny nepovinné matematiky. Škola měla 25 učitelů (7 bylo členy KSČ) a 2 externí mistry odborného výcviku.

Již po několikáté se žáci zapojili do soutěže technické tvořivosti mládeže (STTM), kdy 178 žáků vystavilo 209 exponátů. Všichni účastníci soutěže pak jeli na zájezd do Technického muzea v Praze. Na okresní výstavu STTM bylo zasláno 8 exponátů. Ve škole pracoval sportovní a fotografický kroužek a proběhla soutěž v počítání na logaritmickém pravítku. Ve škole pracovala také organizace Svazarmu. Žákyně Caisová postoupila do celostátního přeboru ve střelbě z malorážky. Se školou spolupracovaly závody OSP Strakonice, STHS Strakonice, JDZ Strakonice, JDZ Volary, JDZ Jihlava, Jitona Vimperk, Dřevopodnik Vimperk.²⁷¹ Maturitní vysvědčení byla v této době slavnostně předávána na MěNV ve Volyni.

Tento školní rok je též zaznamenána školní inspekce, na které se podílelo 10 osob. Také byla zřízena chemická laboratoř a doplnilo se vybavení strojní laboratoře, laboratoře betonu a zemin. Téměř všechny třídy a zaměstnanci školy navštívili výstavu v Praze „50 let SSSR“.

²⁶⁹ Školní kronika 1964-84.

²⁷⁰ Školní kronika 1964-84.

²⁷¹ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 215.

Již po několikáté byla ve škole při příležitosti Dne učitelů uspořádána tribuna rady MěNV, kdy zástupkyně ředitele Marie Chalupová obdržela titul „Vzorná učitelka“. I tento školní rok proběhla soutěž STTM (178 žáků vystavilo 209 exponátů). Ve škole úspěšně pracoval kroužek stolního tenisu a fotografický kroužek. Lyžařský kurs proběhl opět v Krkonoších tentokrát ve třech turnusech, neboť se ho zúčastnili žáci 1. a 2. ročníků (165 žáků). Školní rok už opět končil koncem června, kdy souvislá praxe 1.-3. ročníků probíhala na závodech za dozoru pedagogů od 11. do 24. června. Na škole pracovaly organizace KSC, SSM, ROH, SRPŠ a Svazarmu. Stále palčivějším problémem byl stav školní tělocvičny, která byla v bývalém výstavním sále, jenž byl malý a špatné to bylo také s jejím zázemím. Proto došlo k přístavbě týkající se skladu tělovýchovného náradí, šaten a sociálního zařízení.²⁷²

Na konci roku celkem 22 žáků prospělo s vyznamenáním a 10 neprospělo, 8 dostalo druhý a 5 třetí stupeň z chování. Průměrná absence byla 26,8 hod. na žáka. Celková suma vyplacených stipendií činila 26.088,-Kčs. Tento školní rok maturovalo 91 žáků a z nich se jich na vysokou školu přihlásilo 15. Maturitní vysvědčení se slavnostně předávala v obřadní síni MěNV, kdy toto předání doprovázel krátký kulturní program (žáci školy či LŠU). Ve školní kronice se dochovala jak pozvánka na předávání vysvědčení, tak desky, které každý žák dostával a kde byli podepsáni předsedkyně sboru pro občanské záležitosti, předseda MěNV, předseda SRPŠ, ředitel školy a třídní učitel. V těchto deskách se píše: *„Škola, kterou opouštíte, ať je vírou, pravdou, láskou, příslibem a branou nového života, nového zákona, podle kterého prohlédnete kolem sebe. Snažte se najít v životě své místo a svou budoucnost, protože život je příliš vzácný dar, aby směl být prozahálen, a příliš krátký, takže žádná ztracená chvíle nemůže být vykoupena a nahrazena.“*²⁷³

Česká tělovýchovná organizace ve Strakonici udělila v roce 1973 škole „Čestné uznání za úspěšné provedení tělovýchovných slavností pořádaných na počest 25. výročí Února a sjednocení československé tělesné výchovy“.²⁷⁴ Toto čestné uznání nenese žádné datum. Dne 30. června 1973 udělil ONV – odbor kultury Strakonice a Okresní komise zájmové umělecké činnosti Strakonice diplom recitačnímu kroužku SPŠ Volyně za účast v soutěži aktivity zájmové umělecké činnosti na počest 55. výročí VŘSR, 50. výročí vzniku sovětského státu a 25. výročí Vítězného února.²⁷⁵ Podobných diplomů dostala škola, zejména v éře socialismu, celou řadu.

²⁷² Školní kronika 1964-84.

²⁷³ Školní kronika 1964-84.

²⁷⁴ *Průmyslová škola ve Volyni, 1974*, s. 14.

²⁷⁵ *Průmyslová škola ve Volyni, 1974*, s. 16.

Školní rok 1973-74 byl rokem, kdy škola oslavila 110 let svého trvání. Záštitu nad oslavami převzal MěNV Volyně. Akce, které se během roku uskutečnily, byly tento rok brány v rámci oslav výročí (maturitní ples a předání maturitních vysvědčení v obřadní síni MěNV, výstava prací STTM, účast na Volyňském divadelním jaru atd.). V rámci oslav se poprvé konala soutěž v recitaci pro žáky středních odborných škol okresu „Zlatá kniha SPŠ“. První vítězkou se stala Jana Mrvíková ze SPŠ Volyně. Oslavy vyvrcholily koncem června. Dne 26. června se konal společenský večer pro žáky školy, na kterém vystoupil Prácheňský soubor písní a tanců ze Strakonice. Následujícího dne byly v prostorách školy otevřeny dvě výstavy - výstava prací žáků a výstava nábytku LSD Jednota. Zároveň bylo uskutečněno několik přednášek pro žáky o technických novinkách v jednotlivých oborech. Dne 28. června byla slavnostně otevřena přístavba tělocvičny (šatny) za účasti předsedy ONV Strakonice s. Karla Kolesy a tajemníka OV KSČ s. Ladislava Macha. Dne 29. června se uskutečnila setkání žáků, absolventů a učitelů školy. Odpoledne pak byl na Nové kulturní program. Byla zde řada hostů: delegaci KV KSČ vedl Ing. Jiráček, vedoucí oddělení pro průmysl, delegaci Jč KNV vedl dr. Vobořil, tajemník kraje, delegaci OV KSČ Ing. Slavík, vedoucí tajemník OV KSČ, delegaci ONV s. Kolesa, předseda ONV a delegaci z Erfurtu ředitel školy Ing. Stamms. Přítomni byli zástupci dalších organizací, města, patronátních závodů. Při této příležitosti bylo škole předáno zástupcem Jč KNV čestné uznání za úspěšnou výchovně-vzdělávací práci a angažovanou veřejnou činnost. Přítomen byl i redaktor rozhlasu a reportáž z oslav byla vysílána 18. července 1974.²⁷⁶

Tento školní rok nastoupilo do 13 tříd 398 žáků (na konci bylo 392 žáků), o které se staralo 26 učitelů. Chyběl již obor technická zařízení budov. Na konci školního roku mělo 20 žáků vyznamenání a 16 jich neprospělo, druhý stupeň z chování dostalo 6 žáků a třetí 1. Maturovalo 107 žáků, z toho 5 externistů a všichni uspěli. Na vysokou školu se hlásilo 20 žáků. Celková suma vyplacených stipendií činila 20.420,-Kčs. Odborná a politická úroveň vyučujících byla zvyšována účastí na seminářích ideově politického vzdělávání. Všichni účastníci zpracovali seminární práce a nejlepší z nich byly dány k dispozici na kraj – práce s. Fr. Hokra, Ing. L. Jelínka a Ing. J. Smoly. Soutěže STTM se zúčastnilo 152 žáků, kteří vystavili 159 exponátů, které byly rozděleny do 4 kategorií (modelářství, učební pomůcky, bytové doplňky a dekorační předměty). Na škole pracovaly i nadále organizace KSČ, ROH, SSM, SRPŠ a Svazarmu. Byly uzavřeny patronátní smlouvy s Generálním ředitelstvím Dřevařského průmyslu Praha, Jihočeskými dřevařskými závody n.p. České Budějovice, OSP

²⁷⁶ Školní kronika 1964-84.

Strakonice, Pozemními stavbami n.p., pobočka Strakonice, OZSS Strakonice, Jitonou n.p. Soběslav a Dřevopodnikem Vimperk.²⁷⁷

Školní rok 1974-75 zahájilo 406 žáků ve 14 třídách (na konci jich bylo 397). Celková suma stipendií činila 40.124,-Kčs. Na škole proběhla řada soutěží – STTM, soutěž V zemi, kde zítra již znamená včera, recitační soutěže O zlatou knihu SPŠ a Puškinův památník, řada sportovních a branných soutěží. Také se nacvičovalo na spartakiádu, kdy 48 žáků a dva zaměstnanci školy cvičili i v Praze. Ve škole též proběhla beseda s generálmajorem Ing. Josefem Slabým. Žáci odpracovali v rámci plnění volebního programu 4926 brigádnických hodin, mj. na úpravě ulic, svozu šrotu, stavbě skladů, výrobě výzdoby k různým akcím. Pokračovala též soutěž mezi třídami a třídními učiteli o nejlepší třídu (hodnotil se prospěch, docházka či aktivita). I nadále probíhalo vzdělávání pedagogů a psaly se seminární práce při politickém vzdělávání. Na škole pracovalo 7 předmětových komisí, různé kroužky, fungovalo doučování. V tomto školním roce byla také dokončena modernizace sušárny řeziva. Příjímací zkoušky se dělaly z českého jazyka a matematiky. Na vysoké školy se hlásilo z 88 maturantů 22. Jako nepovinný vyučovací předmět bylo řízení motorových vozidel. Dne 30. dubna 1975 byla škole předána pamětní medaile. Na diplomu k ní se píše: „*PAMĚTNÍ MEDAILI K 30. VÝROČÍ SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ, KVĚTNOVÉHO POVSTÁNÍ ČESKÉHO LIDU OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA SOVĚTSKOU ARMÁDOU uděluje kolektivu zaměstnanců Střední prům. školy stavební Volyně ÚV KSČ, ÚV NF ČSSR.*“ Podepsán je Gustáv Husák, od 29. května 1975 prezident ČSSR.²⁷⁸

Ve školním roce 1975-76 se vyučovalo v 15 třídách 424 žáků (na konci školního roku jich bylo 418) a vyučujících bylo 31, z toho dva důchodci. Také zde byli tři externí učitelé. K provizornímu ubytování pro nastupující učitele, než dostanou přidělen byt, sloužily šatny u tělocvičny. Z 94 maturantů se jich 22 hlásilo na vysokou školu. Brigády a praxe žáků směřovaly v tomto školním roce na výstavbu prvního pavilonu nového domova mládeže. Brigádničilo se i na různých akcích, stavbách města a celkem bylo odpracováno 17620 brigádnických hodin.²⁷⁹ V tomto školním roce byla realizována stavba skladů pro odbornou praxi oboru pozemní stavby.²⁸⁰ Ve školních dílnách se také vyrobilo nové zařízení pro obřadní síň města Volyně, která byla nově slavnostně otevřena 9. června. Ideové vzdělávání pracovníků měli na starosti Ing. Jiří Fišer a Ing. Václav Kozák.²⁸¹

²⁷⁷ Školní kronika 1964-84.

²⁷⁸ Školní kronika 1964-84.

²⁷⁹ Školní kronika 1964-84.

²⁸⁰ *Střední průmyslová škola ve Volyni, 1989*, s. 6.

²⁸¹ Školní kronika 1964-84.

Ve školním roce 1976-77 se vyučovalo v 18 třídách 471 žáků, na konci jich bylo 464, z toho 79 dívek. Na konci roku mělo 24 žáků vyznamenání a 36 jich neprospělo. Průměrný prospěch byl 2,48. Druhým stupněm z chování bylo hodnoceno 12 a třetím 4 žáci. Ze 106 maturantů nebyli 4 žáci připuštěni k maturitě, 9 žáků prospělo u maturity s vyznamenáním a na vysoké školy se hlásilo 25 žáků. Ve škole působilo 31 učitelů (z toho 4 důchodci), 2 externí učitelé a 11 administrativních a provozních zaměstnanců. Poprvé byla otevřena jedna třída denního studia oboru pozemní stavby pro žáky přijaté do druhého ročníku po absolvování tříletého učebního oboru. K tomuto tříletému vzdělávání nastoupilo 21 žáků. Do druhých ročníků přistoupilo 11 vyučených žáků. Ve školních dílnách byla realizována náročná zakázka soupravy stolů a židlí do kolegia MŠ ČSR v Praze v Karmelitské ulici a zařízení vstupní chodby před obřadní síní MěNV Volyně. Tradiční byly soutěže STTM, recitační a sportovní. Na škole také 11. května proběhlo okresní kolo Závodu branné všestrannosti. Také byla dokončena rekonstrukce školní kotelny z tuhých paliv na lehké topné oleje v celkové hodnotě 1.107.040,-Kčs. Nová kotelna byla uvedena do provozu 20. října 1976 a znamenala odstranění těžké práce s uhlím a problematické vynášení popela ze suterénu školy, kde byla kotelna umístěna. U organizací máme v tomto školním roce i jména. ZO KSČ vedl s. Antonín Němeček, ZO ROH s. Josef Staněk, čestným tajemníkem SSM byl Ing. Alois Dolejš a předsedou SRPŠ byl s. Korbel. Na škole mimo to rozvíjely činnost i organizace SČSP, ČSVTS a Svazarmu. Byly také uzavřeny patronátní smlouvy nejen s podniky, nově s Okresním zemědělským stavebním sdružením Strakonice, ale i lidovými milicemi ČZM Strakonice.²⁸²

Od 1. září 1977 měla škola 18 tříd denního studia (9 tříd oboru pozemní stavby, 5 truhlářství a 4 dřevařství). Opět byla otevřena jedna třída denního studia oboru pozemní stavby pro vyučené žáky (22 žáků) a nově jednu třída oboru truhlářství pro vyučené žáky (25 žáků). Zároveň byla nově otevřena jedna třída dálkového studia oboru dřevařství (25 žáků). Kromě toho bylo na škole externí studium všech oborů. Celkově nastoupilo k dennímu studiu 509 žáků (na konci 484 žáků), z toho 79 dívek. Na konci školního roku mělo 24 žáků vyznamenání a 26 jich neprospělo, opravnou zkoušku konalo koncem srpna 21 žáků. Druhý stupeň z chování obdrželo 9 a třetí stupeň 4 žáci. Maturitní zkoušky konalo 92 žáků, 5 jich nebylo ke zkouškám připuštěno. Na vysokou školu se hlásilo 19 žáků. Na stipendiích bylo vyplaceno 21.785,-Kčs. Celkový počet zaměstnanců školy byl 44, z toho bylo 32 pedagogických. I tento školní rok byla ve spolupráci s MěKS ve Volyni realizována akce „Kultura a mládež,“ skládající se zejména z přednášek a besed. Za nejzdařilejší byla

²⁸² Školní kronika 1964-84.

považována přednáška Kultura odívání a beseda se spisovatelí Boženou Rotterovou a Michalem Černíkem. Ve sportu dosáhlo družstvo chlapců ve sportovní gymnastice vítězství v okresním a na třetí místo v krajském kole. Do krajského kola také postoupili tři žáci v matematické olympiádě.²⁸³ Na Volyňském divadelním jaru obdržel učitel Ing. Alois Dolejš cenu za výtvarnou scénu pro místní divadelní soubor.²⁸⁴ Ve škole byla dána do provozu sušárna řeziva, opravily se olejové nátěry a byla prováděna rekonstrukce pavilonu pod školou na tři laboratoře. Po dohodě s OÚNZ ve Strakonících bylo ve škole otevřeno zdravotní středisko, ve kterém pravidelně pro žáky místních škol II. cyklu ordinovala dorostová lékařka MUDr. Šimerová. Ordinance byla v místnosti v přístavbě u tělocvičny a počítalo se s jejím přemístěním do domova mládeže.²⁸⁵ V dílnách bylo zhotoveno zařízení pro učebny Vysoké školy zemědělské v Českých Budějovicích, pro pracovnu MŠ ČSR, intarzované erby – městské znaky pro výzdobu nové zasedací síně ONV Strakonice.²⁸⁶

U příležitosti oslavy Dne učitelů v roce 1978 obdržela škola od vlády ČSSR a ÚRO diplom tohoto znění: „*Udělují čestný název VYNIKAJÍCÍ KOLEKTIV ROKU 1977 kolektivu pracovníků střední průmyslové školy ve Volyni za mimořádné výsledky pracovní iniciativy k 60. výročí Velké říjnové socialistické revoluce.*“²⁸⁷

Ve školním roce 1978-79 se vyučovalo již ve 20 třídách. Školu navštěvovalo 571, na konci školního roku 566 žáků, z toho 90 dívek. Opět byla otevřena třída ve druhém ročníku obor truhlářství pro vyučené žáky, tato třída ale již nebyla otevřena pro obor pozemní stavby. Na konci školního roku prospělo s vyznamenáním 26 žáků a neprospělo 17 žáků. Průměrný prospěch byl 2,47. Ke studiu na vysoké škole se přihlásilo 45 žáků ze 132 maturantů. Písemné maturitní zkoušky se konaly v dubnu z českého jazyka a ruského jazyka, dále pak z odborných předmětů technologie a betonu, pozemního stavitelství, ze strojů a zařízení nebo z konstrukcí a ekonomiky. Stipendium pobíralo 8 žáků, přičemž celková výše vyplacených stipendií byla 24.600,-Kčs. Výuku mělo na starost 36 pedagogů a dále zde bylo 12 provozních a administrativních pracovníků. Ve školních dílnách bylo zhotoveno zařízení do pracovny a sekretariátu vedoucího školského odboru Jč KNV v Českých Budějovicích. Pro ministerstvo školství byl rozpracován projekt úprav a doplňkového vybavení předpokoje ministra a toto bylo v dílnách realizováno. Montáž zařízení byla dokončena v prosinci. V dílnách též bylo zhotoveno základní zařízení a obložení stěn pro vědeckou radu VŠZ v Českých Budějovicích.

²⁸³ Školní kronika 1964-84.

²⁸⁴ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 46.

²⁸⁵ Školní kronika 1964-84.

²⁸⁶ *Střední průmyslová škola Volyně 1974-1979, 1979*, s. 7.

²⁸⁷ Školní kronika 1964-84.

V tomto roce byla dále provedena úprava zařízení v adaptovaném pavilonu pod školou, kde se od 4. září učilo ve dvou učebnách. V objektu školy se vybudovaly dvě školní garáže. Stavební praxe se realizovaly především na výstavbě domova mládeže. Zařizovala se též dřevařská laboratoř, kde byl instalován a uveden do provozu nový zkušební trhací stroj. V této době se již také sledovalo, jaký kdo ze zaměstnanců odebírá denní tisk či časopisy. Velký zájem vzbudila soutěž na elektrických kalkulátorech, která vystřídala soutěž na logaritmickém pravítku. V STTM se do celostátního kola dostali žáci Blaho a Prchal. Do celonárodního kola SOČ postoupil žák Dovolé. Mezi nové patronátní organizace se zařadil vedle Střelských Hoštic také VÚ Vimperk.²⁸⁸

K výuce praxe je zajímavý článek vedoucího školních dílen Františka Hokra v almanachu školy. V něm se mj. uvádí: „*Důležitost pracovního vyučování na všech typech škol a hlavně na průmyslových školách byla potvrzena v referátu a usnesení ÚV KSČ z 3. a 4.7.1973. Toto bylo také vodítkem pro vypracování zásad modernizace výuky dílenského vyučování na naší škole. Realizací návrhu modernizace se nám podařilo, že již od 1. ročníku pracují žáci na produktivních pracích. Toto má velký význam pro podchycení zájmu žáků o studovaný obor.*“²⁸⁹ Dále se dozvídáme, že žáci 1. ročníků nacvičují konstrukční spoje, a pak vyrábějí skříňku se sklápěcími dvířky. Žáci druhých ročníků zhotovují sedací soupravy a skříňky sestavené z rámových konstrukcí. „*Pro zajímavost uvádím, že tvar a konstrukce sedacích souprav zaujal vedení Okr. podniku služeb v Milevsku tak, že si od nás vyžádali dokumentaci na tyto výrobky a zařadili jejich výrobek do svého výrobního programu.*“²⁹⁰ Část výuky probíhala v závodech n.p. Jitona a v Dřevopodniku Vimperk. Ve 3. ročníku zůstávali truhláři ve školních dílnách, pracovali na různých zakázkách. Dřevaři pracovali v JDZ Strakonice a Volary a třetinu školního roku byli ve škole, brousili nástroje a dělali údržbu strojů.²⁹¹

V roce 1979 se konaly oslavy 115. výročí založení školy, o čemž píše i městská kronika (viz Příloha XI.). Nutno poznamenat, že zde byla celá řada hostů. Vedle ministra stavebnictví Karla Poláka, absolventa školy, to byl JUDr. Vobořil, tajemník Jč KNV, s. Michálek, vedoucí školského odboru Jč KNV, Ing. Slavík, vedoucí tajemník ONV, s. Kolesa, předseda ONV Strakonice, Ing. Novotný, generální ředitel VHJ Dřevařský průmysl Praha, s. Hálek, náměstek generálního ředitele VHJ Pozemní stavby a další. Z programu, který se zachoval, se dozvídáme, že již 27. června večer měla v sále Na Nové koncert dechová hudba Budvarka. Dne

²⁸⁸ Školní kronika 1964-84.

²⁸⁹ *Střední průmyslová škola Volyně 1974-1979, 1979, s. 25.*

²⁹⁰ *Střední průmyslová škola Volyně 1974-1979, 1979, s. 25.*

²⁹¹ *Střední průmyslová škola Volyně 1974-1979, 1979, s. 25-6.*

30. června byla dopoledne prezence účastníků a prohlídka školy, koncert dechové hudby LŠU Strakonice, slavnostní projevy, po kterých byl kulturní program, na jehož přípravě se podílel žák školy, člen Prácheňského souboru písní a tanců, volyňský dudák Martin Matějka. Odpoledne se v sále Na Nové uskutečnilo divadelní představení hry Výtečníci. Na hřišti Slavoje byl koncert dechové hudby a sportovní odpoledne. Den vyvrcholil od 20. hodin v sále Na Nové kulturním programem k 680. výročí povýšení Volyně na město, po němž následovala taneční zábava, na které hrály taneční orchestr Jednoty Volyně a dechová hudba LŠU Strakonice.²⁹²

I ve školním roce 1979-80 se tak jako v roce předchozím vyučovalo ve 20 třídách denního studia a jedné třídě dálkového studia (3. ročník dřevařství s 19 žáky). Opět byla přijata jedna třída vyučenců na obor truhlářství. K externímu studiu byl na obor truhlářství přijat jeden žák, tak jako na obor pozemní stavby a na obor dřevařství bylo přijato sedm externistů. Na konci školního roku bylo ve škole 587 žáků (na začátku 593), z toho 84 dívek, o které pečovalo 35 pedagogických, 3 administrativní a 10 provozních zaměstnanců. Vyznamenání mělo 29 žáků, velmi dobrý prospěch 144 a 24 jich neprospělo. Průměrný prospěch byl 2,46. Druhý stupeň z chování dostalo 11 a třetí 3 žáci. Celkem 15 žáků pobíralo měsíční stipendium v celkové výši 46.110,-Kčs. Maturitní zkoušku konalo 162 žáků a 48 z nich se hlásilo na vysokou školu. Opět je zmínka o lyžařském výcviku, který se konal v Krkonoších na Labské boudě. Zmínka je proto, že se výcviku zúčastnily pouze dvě třídy. Další neodjely z důvodu výskytu žloutenky na Labské boudě. Žáci pracovali v rámci praxe na přístavbě bytu topiče v objektu školy, na stavbě domova mládeže, na sídlišti ve Volyni, na stavbě kulturního zařízení v Nišovicích, na vybudování poutačů u nádraží a na náměstí ve Volyni či na stavbách OSP ve Strakonících. V dílnách se pro školu vyrobilo 20 psacích stolů a pro SRTŠ Vodňany zařízení a obložení stěn. Letní aktivity mládeže se zúčastnilo 306 žáků, kteří pracovali na stavbách statků v Dolním Dvořišti, OSP Strakonice a Prachatice, na stavbách Pozemních staveb Strakonice, na stavbách JZD Nišovice, MNV Katovice, výstavbě domova mládeže nebo v Jitoně Vimperk.²⁹³ Na jaře v roce 1980 probíhal nácvik spartakiády, kdy dorostenci se zúčastnili jedné okrskové, dvou okresních spartakiád a dvě družstva po 18 žácích jela na celostátní spartakiádu do Prahy.²⁹⁴ Do cvičení se zapojilo v rámci města 9 zaměstnanců školy, z nichž 4 vystoupili na Strahově. V okresním závodě branné všestrannosti získalo družstvo dívek školy 1. místo.

²⁹² Školní kronika 1964-84.

²⁹³ Školní kronika 1964-84.

²⁹⁴ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 108.

V květnu 1979 obdrželi svazáci ocenění, ve které se píše: „*Ministr vnitra České socialistické republiky vyslovuje uznání kolektivu celoškolské organizace SSM při SPŠS ve Volyni okres Strakonice za významnou pomoc při plnění úkolů v soutěži národních výborů v roce 1979.*“²⁹⁵ V dubnu 1980 obdržela celoškolská organizace SSM od Českého ústředního výboru SSM „Štít šesté pětiletky I. stupně“ za rozvoj aktivity na počest 35. výročí Slovenského národního povstání. O měsíc později v květnu 1980 obdržela celoškolská organizace SSM „Uznání“ ministra vnitra České socialistické republiky za významnou pomoc při plnění úkolů v soutěži národních výborů v roce 1979.²⁹⁶

V roce 1980 proběhly volby poslanců do městského zastupitelstva. Ředitel školy Ing. Václav Kozák se stal předsedou komise výstavby a životního prostředí, komunikací a vodního hospodářství. Učitel Ing. Alois Dolejš byl předsedou komise pro školství, kulturu a tělesnou výchovu a školník Václav Skřivan členem této komise a předsedou aktivu ochrany přírody, v tomto aktivu byl i shora uvedený Ing. Alois Dolejš.²⁹⁷ Ing. Václav Kozák byl také v místním výboru KSČ.

Školní rok 1980-81 přinesl výuku v 18 třídách denního (opět od druhého ročníku třída vyučenců na oboru truhlářství) a jedné třídě (4. ročník dřevařství) dálkového studia. Koncem školního roku bylo ve škole 560 žáků (nastoupilo jich 567), z toho 66 dívek, o které se staralo 38 pedagogických pracovníků (z toho 3 důchodci), 2 administrativní a 9 provozních zaměstnanců. S vyznamenáním prospělo 26 žáků a neprospělo 16 žáků. Průměrný prospěch byl 2,46. Ze 141 maturantů jich prospělo 17 s vyznamenáním. Na škole pracovalo pět předmětových komisí. Lyžařský výcvik prvních ročníků se uskutečnil v Peci po Sněžkou a náklady na něj činily 99.000,-Kčs. Stipendium pobíralo 11 žáků v celkové výši 34.550,-Kčs. Opět se slavila všechna možná výročí a k 60. výročí založení KSČ byla 15. května uspořádána školní oslava s kulturním programem. Ve spolupráci s MěKS a Socialistickou akademií bylo, jako každoročně, uspořádáno v rámci aktivity „Kultura a mládež“ mnoho besed, přednášek, soutěží a návštěv divadla. Zajímavá byla beseda se spisovatelem Františkem Kožíkem, Zdeňkem Pluhařem a Milošem Tůmou, která se uskutečnila 28. dubna 1981. I nadále se pracovalo v rámci praxe na přístavbě bytu topiče a nového domova mládeže. V dílnách bylo zhotoveno zařízení kanceláře pro plánovací odbor Jč KNV, speciální stůl pro Ministerstvo školství ČSR, zařízení do síně tradic VŠZ v Českých Budějovicích, a také zařízení síně tradic LM ČZM

²⁹⁵ *Střední průmyslová škola ve Volyni, 1984, s. 71.*

²⁹⁶ Školní kronika 1964-84.

²⁹⁷ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 126-8.

Strakonice.²⁹⁸ Byl také upraven vestibul školy. Kroužek dovedných rukou zhotovil v dílnách hračky pro místní mateřskou školu.²⁹⁹ Ve škole se opravovaly nátěry chodeb a šaten, vybuďovala se nová trafostanice a elektrická přípojka pro hlavní rozvaděč ve škole. Školská organizace SSM měla v každé třídě základní organizaci. Na škole byla také vedena „Kniha cti“, do níž byly zapisovány úspěchy svazáckých kolektivů i jednotlivců. Od 1. února 1981 vystřídal ve funkci čestného tajemníka školní organizace SSM Ing. Aloise Dolejše Václav Zábranský. Družstvo chlapců obsadilo 1. místo v okresním kole gymnastiky, v kraji byli 4. Velkého úspěchu dosáhlo družstvo chlapců v atletice, když vyhrálo okresní i krajské kolo a zúčastnilo se celostátního finále ve Vítkovcích. V rámci letní aktivity SSM se pracovalo u zemědělských podniků v Dolním Dvořišti, Volarech, Vyšším Brodě, v JčDZ Vodňany, ZNZZ České Budějovice, OSP Strakonice, na stavbě domova mládeže či ČZM Strakonice.³⁰⁰

Školní rok 1981-82 přinesl výuku v 17 třídách pro 546 žáků, z toho bylo 71 dívek. Byla otevřena jedna třída vyučenců v oboru truhlářství, ale nebyl otevřen první ročník tohoto oboru. Celkem 25 žáků mělo vyznamenání, 35 jich neprospělo, průměrný prospěch byl 2,48 a 11 žáků mělo druhý stupeň z chování. Kromě toho byla jedna třída dálkového studia dřevařství s 18 žáky. Maturovalo 173 žáků, z toho 17 mělo vyznamenání a 5 neprospělo. Stavební odborná praxe se realizovala na výstavbě nové tělocvičny, na stavbě třetího pavilonu domova mládeže a v dílnách se vyrábělo nejen zařízení do nové tělocvičny, ale také nové zařízení do školní sborovny. Také se rekonstruovala elektroinstalace v dílnách. V SOČ postoupil do celostátního kola žák Petr Kloiber ze čtvrtého ročníku oboru truhlářství. Delegace školní organizace SSM se zúčastnila Setkání mládeže na Šumavě v Sušici. Ohledně spolupráce už tento rok není spolupráce s VÚ Střelské Hoštice, ale pouze s VÚ Vimperk. V čele odborové organizace vystřídal Josefa Staňka pan Vilém Peřka. Letní studentská aktivita, které se zúčastnilo 353 žáků, proběhla na pracovištích MěNV Volyně, MěNV Strakonice, Státní statky Šumava Vyšší Brod a Volary a Pozemní stavby Strakonice.³⁰¹

Další školní rok 1982-83 přinesl výuku pro 548 žáků denního studia, z toho 76 dívek, v 17 třídách a byla otevřena jedna třída, první ročník, dálkového studia oboru dřevařství (23 žáků, z toho 3 ženy). Opět byl otevřen první ročník oboru truhlářství, ale nebyla otevřena třída pro vyučené truhláře. Nově byl otevřen první ročník dvouletého studia oboru pozemní stavby, který byl určený pro absolventy gymnázií (nastoupilo 39 žáků, z toho 11 dívek). Celkem 30 žáků denního a 3 dálkového studia prospěli s vyznamenáním, 20 jich neprospělo a průměrný

²⁹⁸ Školní kronika 1964-84.

²⁹⁹ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 154.

³⁰⁰ Školní kronika 1964-84.

³⁰¹ Školní kronika 1964-84.

prospěch žáků byl 2,84. Na konci roku měli dva žáci druhý a pět třetí stupeň z chování. Delegace svazáků se zúčastnila Setkání mládeže na Šumavě ve Vimperku. Opět proběhly tradiční soutěže, jako recitační O zlatou knihu SPŠ, Puškinův památník, STTM a SOČ, branné a sportovní závody (družstva chlapců postoupila do krajského kola v atletice a odbíjené) a i nadále se za podpory MěKS Volyně a Socialistické akademie plnil program „Kultura a mládež.“ Za aktivní podíl studentů na letní aktivitě v roce 1983 (uskutečnila se u MěNV Strakonice, JZD Nišovice, JZD Hoslovice, OSP Strakonice, Mykoprodukty Blatná a na DM ve Volyni), udělil KV SSM školské organizaci SSM čestné uznání.³⁰² Tady je třeba vysvětlit, co to byla letní aktivita. Všichni svazáci, což byli v podstatě všichni žáci školy, museli v létě pracovat většinou 14 dní ve vybraných provozech (stavby, zemědělská družstva, výrobní podniky) a s nimi tam byl samozřejmě i pedagogický dozor ze školy. Mnohdy tato činnost z hlediska oboru nedala žákům žádné teoretické ani praktické poznatky. Později se školské organizaci SSM podařilo prosadit, s odůvodněním nadregionální působnosti školy, že by měla praxe něco žákům dát, a tak byla škole, zřejmě jako jediné v kraji, dána možnost nečekat, kam děti přidělí, ale škola sama uzavírala dohody se závody i mimo kraj, aby žáci, zejména dřevoobráběcích oborů, vykonávali letní aktivitu, která přispěje k získání praxe ve studovaném oboru.

Velmi důležité bylo pro školu vybudování nové tělocvičny. Její projekt vypracoval v rámci VHČ učitel Josef Staněk. Stavba byla umístěna do prostoru školního dvora v návaznosti na objekt bývalého výstavního sálu a k němu přiléhajícího sociálního zařízení. Stavbu realizovalo OSP Strakonice a jako mistr zde pracoval Jiří Janda, který byl zároveň hostinským v Hořticích u Volyně (je znám jako hostinský z filmů Slunce, seno...). Stavební dozor měl na starosti Josef Staněk. Stavba byla zahájena v roce 1981 a 1. dubna 1982 byla položena první tvárnice obvodového zdiva (obezdívala se ocelová konstrukce), což bylo považováno za položení základního kamene. Na stavbě pracovali jak žáci, tak učitelé a 16. června 1983 proběhla její kolaudace. Celkové náklady na výstavbu činily 2 milióny Kčs.³⁰³ Pod částí tělocvičny jsou tři třídy a další menší prostory.

Ve školním roce 1983-84 již byly na škole čtyři obory. Přibyl obor technická zařízení budov, kde byl otevřen první ročník. Nebyl otevřen první ročník třídy pro gymnázia ani druhý ročník pro vyučené truhláře. Byla jedna třída dálkového studia dřevařství. V 16 třídách studovalo 514 žáků, z toho 97 dívek, 53 žáků prospělo s vyznamenáním, 19 žáků neprospělo. V tomto školním roce byla provedena rekonstrukce elektroinstalace v pavilonu školy a tento

³⁰² Školní kronika 1964-84.

³⁰³ *Střední průmyslová škola ve Volyni, 1984*, s. 81.

byl připojen na ústřední topení školy. Nový nábytek dostala učebna fyziky a školní dvůr byl vyasfaltován. Delegace svazáků se opět zúčastnila Setkání mládeže na Šumavě v Sušici (tato akce byla každý rok střídavě v Sušici a ve Vimperku). Letní aktivita proběhla u MěstNV Strakonice a Volyně v JZD Nišovice a Hoslovice, Sodovkárně Volyně a Mykoproduktě Blatná. Zapojilo se do ní 212 žáků, do individuální aktivity 34 žáků (např. jako táboroví vedoucí) a 30 žáků se bez omluvy nezúčastnilo.³⁰⁴

V roce 1984 proběhly oslavy 120. výročí založení školy. Dne 29. června se ve 14.00 hod. konala ve školní jídelně slavnostní členská schůze ROH za účasti mnohých hostů – dr. Šetelové, vedoucí školského odboru Jč KNV České Budějovice či Dipl. Ing. Udo Karaczewitze, ředitele školy v Erfurtu. V kulturním programu vystoupili žáci a žákyně školy a Prácheňský soubor písní a tanců ze Strakonic (v něm hrál na housle učitel školy Ing. Zdeněk Pilík). V sobotu 30. června se konalo setkání absolventů školy. Dopoledne probíhala prohlídka školy a k tomuto byla ve škole instalována výstava o její historii. Oficiální hosté byli přivítáni v ředitelně školy – Ing. Miroslav Slavík, vedoucí tajemník JčKV KSČ, František Samec, předseda Jč KNV, Ing. Oto Turek z ministerstva školství, Václav Mašek, vedoucí tajemník OV KSČ, Karel Kolesa, předseda ONV, František Pitman, předseda MěNV Volyně, zástupci dalších institucí, závodů, družební školy a místních škol. Odpoledne se konal kulturní program v parku Na Ostrovci, kde hrála kapela Budvarka. Ta hrála i večer na společenském večeru v sále Na Nové. K tomuto výročí byl vydán též almanach.³⁰⁵

Následující školní rok 1984-85 přinesl výuku čtyř oborů v 15 třídách denního (opět byla otevřena třída pozemního stavitelství pro absolventy gymnázií) a jedné třídě dálkového studia (dřevařství). Školu navštěvovalo 482 žáků, z toho 117 dívek. Vyznamenání mělo 40 žáků, neprospělo 22 žáků a průměrný prospěch byl 2,36.³⁰⁶ V prvních ročnících začala výuka podle nové koncepce a název oboru truhlářství byl změněn na nábytkářství. Do užívání byla dána nová učebna fyziky, která byla vybavena zařízením vyrobeným ve školních dílnách. Do provozu bylo dáno nové kopírovací středisko. Pod novou tělocvičnou byly zařizovány laboratoře betonu, pozemního stavitelství, technického zařízení budov a elektrotechniky. V druhé polovině září začaly praxe (4. ročníky) a bramborové brigády (2. a 3. ročníky). Praxe probíhaly v StřDZ Řevničov, JmDZ Rájec-Jestřebí, Jitoně Vimperk a Bohumilice a na MěNV Volyně a Strakonice. Brambory se sbíraly v JZD Předslavice, Paračov a Nišovice. Výbor SSM si, tak jako i dříve, pronajal fotbalové hřiště Slavoje Volyně, kde žáci vždy ve středu odpoledne

³⁰⁴ Školní kronika 1964-84.

³⁰⁵ Školní kronika 1964-84.

³⁰⁶ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 311.

hráli mezitřídní zápasy či turnaje (15. května se hráli utkání profesori se žáky PS4.B, které porazili 5:0). Žáci třetích ročníků se také zapojili do nácvičku spartakiády a 18 žáků jelo do Prahy. Do nácvičku spartakiády se zapojilo i 11 pracovníků školy. Ve škole také probíhal výcvik branců. V listopadu proběhla beseda se spisovatelem Petrem Pavlíkem. Dobrovolným tajemníkem ŠO SSM se stal Ing. František Volmut, předsedou ZO ČSVTS na škole byl Ing. Zdeněk Pilík, v čele SČSP byl Josef Štítkovec a organizaci Svazarmu vedl Václav Klimeš. Ve škole pracovalo 7 předmětových komisí – společenské předměty, přírodní vědy, pozemní stavby, technická zařízení budov, truhlářství, dřevařství, tělesná a branná výchova. Na škole pracoval úspěšně historický kroužek. Ke Dni učitelů obdrželi ředitel školy Ing. Václav Kozák a ředitel DM Antonín Němeček „Pamětní medaili ke 40. výročí osvobození“. Dne 7. května 1985 obdržela škola státní vyznamenání „Za zásluhy o výstavbu.“ Stejný den obdržel vedoucí dílen František Hokr medaili „Budovatel okresu Strakonice II. stupně“, Marie Chalupová „Čestné uznání OV KSČ“ a Ing. Alois Dolejš „Čestné uznání MV KSČ.“ Dne 13. května byla v bývalém výstavním sále, později tělocvičně, slavnostně otevřena síň tradic a stálá výstava úspěchů školy. Na této výstavě byly prezentovány významné osobnosti města, historie města a školy i úspěchy školy.³⁰⁷

Školní rok 1985-86 byl slavnostně zahájen 2. září shromážděním na školním dvoře za účasti zástupců OV KSČ, OV SSM a MěNV Volyně. Po shromáždění si všichni, jako obvykle, vyslechli rozhlasový projev ministra školství. Ve škole bylo na konci školního roku 527 žáků, z toho 135 dívek, v 17 třídách denního a dvou třídách dálkového studia (dřevařství). 41 žáků prospělo s vyznamenáním a 18 jich neprospělo. Maturovalo 127 žáků, vyznamenání mělo 21 žáků a všichni maturitu udělali. Na vysoké školy se hlásilo 54 žáků, z toho 2 na vojenské školy, 11 na pedagogické fakulty a 2 na umělecké školy. Ve škole pracovaly kroužky recitační, odbíjené, výpočetní techniky, historický, ruského jazyka, fotokroužek a technické tvořivosti. K různým výročím se dělaly relace do školního rozhlasu. Také bylo v listopadu zahájeno svazácké vysílání školního rozhlasu, které bylo každou středu o velké přestávce. Opět probíhaly sportovní a jiné soutěže, kdy kolektiv třídy T4. postoupil do celostátního kola SOČ. Do starobního důchodu odešla zástupkyně ředitele Marie Chalupová a novým zástupcem se stal Ing. František Volmut.³⁰⁸

Školní rok 1986-87 přinesl výuku ve čtyřech oborech (pozemní stavby, technická zařízení budov, nábytkářství – dříve truhlářství a dřevařství) v 16 třídách denního studia pro 572 žáků, z toho 143 dívek a třech třídách dálkového studia dřevařství. Průměrný prospěch na

³⁰⁷ Školní kronika 1984-96.

³⁰⁸ Školní kronika 1984-96.

konci školního roku byl 2,35, 42 žáků prospělo s vyznamenáním a 16 jich neprospělo. Žáci 4. ročníků měli v září praxi a 2.-3. ročníků sbírali brambory v JZD Nišovice, Němětice, Třebohostice, Pracejovice a Předslavice, na jaře se na polích sbíralo kamení. Ve sběru brambor byla škola nejlepší na okrese a získala 5.000,-Kčs na nákup sportovních potřeb. Červnové praxe žáků 2. a 3. ročníků proběhly v StřDZ Řevničov, OSP Strakonice, StřDZ Březnice, ZDZ Nýrsko, JZD Nišovice, MěNV Strakonice, MěNV Volyně, JčDZ Volary, Jitona Vimperk, Dřevopodnik Vimperk a ve škole. Tři žáci byli za práci v SSM na zájezdu v Polsku. Konaly se tradiční sportovní, recitační, dovednostní a branné soutěže, i soutěž ve sběru druhotných surovin. Družstvo chlapců vyhrálo okresní kolo v odbíjené (v kraji byli druzí) a atletice (v kraji čtvrtí) a žákyně Liliana Sejrková zvítězila v plavání. Lyžařský výcvik prvních ročníků se konal v Krkonoších. Proběhla také řada oslav, z nichž nejoblíbenější byla oslava MDŽ. Oblibě se těšila také fotbalová utkání mezi žáky a učiteli – ti porazili třídu D4. 6:5. V kronice je také záznam o složení maturitních komisí, ze kterého se dozvídáme, že předseda pro obor dřevařství byl ze SPŠD Zvolen, truhlářství ze SUPŠ Praha, pozemní stavby a technická zařízení budov ze SPŠ České Budějovice. V červnu se delegace školy zúčastnila Setkání mládeže na Šumavě ve Vimperku. V létě pak probíhala letní aktivita.³⁰⁹

I v této době žáci zlobili. Tento školní rok se urodilo několik vyloučení a podmíněčných vyloučení ze studia. Kronika o tom říká: „5.11. byl vyloučen ze studia žák Martin Štěpánek z PS3. za hrubé přestupky proti školnímu řádu – falšování omluvenek, opilství a napadení veřejného činitele. SSM mu odmítl poskytnout společenskou záruku. 3.12. byl na poradě třídních projednán případ žáků třídy D2. Markovce a Bezpalce, kteří fyzicky napadli 4 žáky ZŠ. Jako výchovné opatření byla oboum udělena důtka ředitele školy. Proti oboum vznesl prokurátor obvinění pro ublížení na zdraví. Během vyšetřování vyšlo najevo, že byli vyprovokováni a k žádnému ublížení na zdraví nedošlo. SSM poskytlo oboum záruku a obvinění bylo zrušeno.“ A dalo by se pokračovat dále.³¹⁰

Výuku ve školním roce 1987-88 navštěvovalo v 16 třídách 496 žáků, z toho 129 dívek (všechny obory měly ve všech ročnících po jedné třídě). I nadále zde byly tři třídy dálkového studia dřevařství. Průměrný prospěch žáků byl v denním studiu 2,44. Září bylo tradičně ve znamení praxí a brambor. V září došlo ke změně ve stranické organizaci KSČ, která byla dosud společná pro SPŠ a SOU Volyně. Nyní došlo k rozdělení na dvě samostatné organizace. V čele nové školní organizace stanul Vilém Peřka, kterého v čele ROH nahradil Ing. Jiří Fišer. Ing. Zdeněk Pilík se stal výchovným poradcem. Žáci byli úspěšní ve sportovních aktivitách.

³⁰⁹ Školní kronika 1984-96.

³¹⁰ Školní kronika 1984-96.

V okresním kole středoškolských her obsadili 1. místo v odbíjené a házené, 2. a 3. místo v košíkové, 2. místo v lehké atletice, jeden žák se umístil na druhém místě v Běhu stranického tisku a čtyři první místa ve svých kategoriích obsadili žáci školy na běhu Mladé fronty. Ve středoškolské odborné činnosti postoupila 4 družstva se svými pracemi do krajského kola, kde se žák Lívanec z N4. umístil z prací „Zařízení bytu v panelovém domě“ na druhém místě a postoupil do celostátního kola. Žák Vladimír Kubeš se v srpnu 1988 stal v polském Lešně mistrem světa v leteckém modelářství v juniorské kategorii. Lyžařský výcvik tentokrát proběhl na Kubově Huti a Frymburku na Šumavě, kdy každá třída prvního ročníku jela zvlášť. I nadále se maturitní vysvědčení předávala na městském úřadě, kde se slavnostně předávaly i občanské průkazy a průkazy SSM. Probíhala stále branná cvičení i výcvik branců. Zajímavá akce proběhla na škole ve dnech 23.-25. října, kdy se konala tzv. „II. dudácká dílna“, pořádaná ve Strakonických strakonickém muzeem a kulturním střediskem v Českých Budějovicích. Na škole se pak v rámci této dudácké soutěže se zahraniční účastí konala praktická část – práce na výrobě nástrojů ve školních dílnách a soubory koncertovaly též na nádvoří a v tělocvičně školy. V březnu škola obdržela medaili „Budovatel okresu 1. stupně.“ V červnu se konala souvislá praxe a v létě letní aktivita, kdy se podařilo pro dřevozpracující obory prosadit brigády, které byly pro žáky přínosem a uskutečnily se v ZDZ Klatovy a Domažlice.³¹¹

Ve školním roce 1988-89 bylo na konci školního roku v 16 třídách 490 žáků a ve třech třídách dálkového studia dřevařství 48 žáků. V září byla tradiční bramborová brigáda. Kromě sportovních kroužků byl na škole např. kroužek šachový či výpočetní techniky a v únoru proběhl tenisový turnaj o putovní pohár školy. Kromě sportovních soutěží proběhla soutěž O zlatou knihu SPŠ, Puškinův památník, Co víš o ČSLA, O zemi, kde zítra již znamená včera. Proběhla i matematická a fyzikální olympiáda. Pokračovalo také ideově politické vzdělávání učitelů. Dne 1.července proběhla oslava 125. výročí školy na které opět nechyběli nejen bývalí žáci, ale i čestní hosté. Na oslavách hrála kapela Budvarka a večer byla taneční zábava Na Nové.³¹²

Školní rok 1989-90 začal slavnostním zahájením pro žáky v 16 třídách denního a dvou třídách dálkového studia. Počet žáků není nikde uveden, z kroniky se dozvídáme, že na konci školního roku 24 žáků prospělo s vyznamenáním, 64 jich neprospělo, druhý stupeň z chování mělo 19 a třetí 1 žák. Hned začátkem září proběhl pro žáky třetích ročníků branný kurz a po něm nastoupili žáci 2. a 3. ročníků na bramborovou brigádu. Každou středu odpoledně byly žákům, v rámci STTM, k dispozici školní dílny. V témže termínu byly dílny k dispozici Stanici

³¹¹ Školní kronika 1984-96.

³¹² Školní kronika 1984-96.

mladých techniků pro žáky ZŠ. Dne 30. září se v hostinci U Boty konala oslava šedesátin ředitele školy Ing. Václava Kozáka, který k tomuto datu odešel do důchodu. Do funkce ředitele školy nastoupil dosavadní zástupce ředitele Ing. František Volmut a jeho zástupcem se stal RNDr. Jiří Homolka. V říjnu se rozdělila organizace ROH na dvě samostatné – SPŠ a DM. V čele školní organizace zůstal Ing. Jiří Fišer. Ing. Ivan Kočí se stal vedoucím dílen, kdy po celá léta je měl na starosti František Hokr.³¹³

I školu zasáhly revoluční události konce roku 1989. Dne 22. listopadu se ve škole začalo tvořit Občanské fórum ve složení Ing. Roman Hončarenko, Ing. Stanislav Kovář a Vladimír Sellner a začínal se tvořit stávkový výbor studentů. Do školy také přijíždějí studenti z Prahy. Dne 27. listopadu proběhlo v tělocvičně shromáždění zaměstnanců a žáků školy za účasti zástupce OV KSC a promluvili zde i zástupci místních podniků – Domáci potřeby, Mototechna a ACHP (první dva již neexistují). Škola se tak připojila k celostátní generální stávce. O dva dny později se konalo v tělocvičně další shromáždění, na kterém odpovídali na dotazy žáků ředitel školy Ing. František Volmut a ředitel domova mládeže Bořivoj Korejs. Pedagogické fórum školy vydalo 13. prosince svůj první program. Dne 19. prosince bylo ve škole ustaveno Občanské fórum a jeho mluvčími se stali Ing. Roman Hončarenko a Ing. Stanislav Kovář. K 31. prosinci ukončila ve škole činnost ZO KSC a v lednu SSM, skončilo i SČSP a Svazarm. Druhý program Pedagogického fóra byl vydán 10. ledna 1990 a byla vyslovena nedůvěra dosavadnímu vedení ZO ROH a rozhodnuto o nových volbách. Proběhlo též hlasování o důvěře stávajícímu řediteli Ing. Františku Volmutovi, při kterém mu byla v tajném hlasování vyslovena nedůvěra (22 hlasů pro odvolání, 6 pro setrvání ve funkci). Toto rozhodnutí se nelíbilo části žáků školy. Zájem o funkci ředitele měli např. Ing. Emil Pancer a RNDr. Jiří Špilauer. O sedm dní později se hlasovalo o odvolání zástupce ředitele RNDr. Jiřího Homolky (21 hlasů pro setrvání ve funkci, 3 proti a 1 se zdržel). Týž den byl vyhlášen třetí program Pedagogického fóra, jehož novými mluvčími se stali Pavel Formánek a Anna Soumarová. Na funkci ředitele nakonec byli navrženi dva kandidáti – Ing. Lubomír Jelínek (vzdal se kandidatury) a RNDr. Jiří Homolka. Ten se nakonec stal k 1. únoru ředitelem školy a za svého zástupce si vybral Ing. Lubomíra Jelínka. ZO ROH pak uspořádala 27. ledna první autokarový zájezd do západní ciziny, a to do Vídně (další zájezd byl 12. května do Lince, Salcburku a na jezera v jeho okolí). Také byla zrušena síň tradic a místo ní byla obnovena tělocvična – gymnastický sál. Koncem února stanul v čele odborové organizace Ing. Stanislav

³¹³ Školní kronika 1984-96.

Kovář a ta se v dubnu přejmenovala na Českomoravský odborový svaz pracovníků školství a v okresní radě školu zastupoval Ing. Josef Havelka.³¹⁴

Přes vypjatou dobu pokračovaly sportovní soutěže, kdy družstvo chlapců vyhrálo okresní i krajské kolo v košíkové. Do krajského kola postoupilo i družstvo chlapců v odbíjené, kde obsadilo 4. místo. Tento školní rok byl zakončen po pedagogické poradě 27. června v restauraci U Pošů.³¹⁵

Dne 24. listopadu 1990 proběhly volby do obecního zastupitelstva, ve kterých byl ze školy zvolen Ing. Stanislav Kovář za Občanské fórum a RNDr. Jiří Špilauer za Podnikatelsko-živnostenskou stranu.³¹⁶

Školní rok 1990-91 byl už rokem po změně režimu. Na škole zakončilo tento rok 491 žáků denního studia v 16 třídách a byla zde jedna třída dálkového studia dřevařství. Průměrný prospěch byl 2,59, přičemž 28 žáků mělo vyznamenání a 64 jich neprospělo. Hned na začátku školního roku došlo ke kurióznímu přestupku, kdy se „...žák Jiří Jeník ze třídy D1. klouzal po zábradlí a srazil prof. Soumarovou. Způsobil jí zranění, které si vyžádalo pracovní neschopnost dva týdny. Byl potrestán důtkou třídního učitele.“ A ještě jeden přestupek: „Žák Dyršmíd z N4. byl podmíněčně vyloučen ze studia za noční návštěvu domova mládeže a potyčku s ředitelem DM.“ Tento žák byl nakonec v březnu vyloučen za hrubé chování, „kdy se ve stavu podnapilém domáhal stravy v jídelně domova mládeže, kde se nestravuje.“³¹⁷ Dne 15. září vyjeli zaměstnanci školy na výlet do Mnichova v Bavorsku. Ve škole se také dělaly nové telefonní rozvody. Škola měla vždy vlastní studnu. Nyní došlo k napojení na městský vodovod. Městská voda tekla pouze z jednoho kohoutku u dílen, zbytek školy byl dále napojen na vlastní studnu, ale voda byla brána jako užitková. Dne 1. prosince se poprvé uskutečnil den otevřených dveří, který byl určený zájemcům o studium na škole. Tato akce probíhá dodnes, v dnešní době jsou to celkem 4 dny (2 pátky a 2 soboty). Lyžařský výcvik proběhl na Kubově Hutí. V květnu se dostal RNDr. Jiří Špilauer do okresní školské rady. Během maturit se konaly praxe žáků 2. a 3. ročníků, a tak je tomu dodnes.³¹⁸

Ve školní roce 1991-92 bylo ve škole 18 tříd. Na konci školního roku bylo 517 žáků (na začátku 528, z toho 103 dívek), z nichž 23 mělo vyznamenání, 68 neprospělo, 1 nebyl klasifikován, 7 dostalo druhý a 5 třetí stupeň z chování. Nově byla otevřena třída KN1. Jednalo se o dvouleté kvalifikační studium oboru nábytkářství pro absolventy gymnázií. Přijímací

³¹⁴ Školní kronika 1984-96.

³¹⁵ Školní kronika 1984-96.

³¹⁶ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1989-2000, s. 48.

³¹⁷ Školní kronika 1984-96.

³¹⁸ Školní kronika 1984-96.

zkoušky se dělaly z deskriptivní geometrie, matematiky, chemie a všeobecných znalostí z nábytkářství. Toto studium už další rok otevřeno nebylo. Od začátku roku nastoupil ve škole nový školník Milan Bečvář, který dostal byt u zadního vjezdu do areálu školy. Na začátku školního roku také došlo v podstatě k umrtvení činnosti odborové organizace (v prosinci bylo rozhodnuto rozdělit peníze na účtu mezi členy a část odeslat na konto zdravotnictví), ale formálně fungovala dále a 16. listopadu ukončilo činnost SRPŠ. Tento školní rok poprvé po dlouhých letech nenastoupili žáci na bramborovou brigádu (některé třídy chodily na brigádu ve volném čase). Dne 3. října se představil nový vyučující angličtiny, (která nahradila společně s němčinou výuku ruštiny) Gil Johnson, který přijel z Oregonu v USA společně se svojí manželkou, která učila angličtinu na SOU Volyně. Bydleli na domově mládeže. Své působení na škole ukončil 20. prosince. Dne 21. listopadu byla zaslána petice na podporu návrhů prezidenta ČSFR Václava Havla, který žádal posílení svých pravomocí. Petici podepsalo 25 pedagogických pracovníků. Večer 20. ledna se konal ve strakonické zimní hale hokejový zápas mezi učiteli a žáky N4. Učitelé vyhráli 9:6 před 150 diváky. Další hokejové utkání proběhlo 10. února mezi učiteli naší školy a učiteli SPŠ Strakonice. Opět utkání skončilo 9:6, ale pro učitele ze Strakonice. Koncem ledna nastoupila na školu slečna Suzan Jane Nerlinger z USA na výuku angličtiny (skončila v listopadu 1994). V únoru byl učitel Ing. Josef Havelka jmenován do nové funkce provozního ekonoma a dne 26. února oznámil ředitel školy RNDr. Jiří Homolka, že byl odvolán z funkce a byl vypsán konkurz na místo ředitele školy. Dne 21. května přišel jmenovací dekret na ředitele školy RNDr. Jiřího Homolku. Ten ke konci školního roku jmenoval dva své zástupce – Ing. Lubomíra Jelínka pro věci pedagogické a Ing. Josefa Havelku pro věci ekonomické.³¹⁹

Duben a květen 1992 byl ve znamení velkého vzrušení. Na krátké poradě odborů 14. dubna se většina učitelů postavila negativně k návrhu valorizace spíše práce než platů. Návrh zněl zvýšit základní úvazek o 4 vyučovací hodiny. O měsíc později 18. května se konala porada na téma platy vyučujících a kronika o tom říká: *: Na školu přišel pokyn ministra školství Č.j. 1360/92 z 30.4.1992, kde se mj. praví:*

Čl. 2

Pro zařazení do vyšší tarifní třídy doporučuji:

- ředitelům právních subjektů nepřekročit výši 33% z celkového počtu učitelů.

Čl. 4

³¹⁹ Školní kronika 1984-96.

Kritéria, která lze uplatnit pro zařazené do vyšší platové třídy (učitel musí splňovat alespoň jedno z těchto kritérií):

a) spoluautorství učebnic, které zůstaly na seznamu platných

b) odborná publikační činnost

c) metodická činnost na úrovni regionu, školy, místa apod.

d) dlouhodobá výborná pedagogická práce“

Na základě pokynu ministra se uskutečnila neveřejná anketa na deset vyučujících, kteří by měli být zařazeni do 10 platové třídy (ostatní do 9). Ředitel vzal anketu na vědomí a zařadil do 10 platové třídy ještě o jednoho víc. Také proběhla anketa o tom, zda přijmout či nepřijmout na školu bývalého kolegu Ing. Aloise Dolejše. Pro bylo 13, proti 15 a nevyjádřilo se 10 vyučujících. I z této ankety ředitel vyšel při svém rozhodování.³²⁰

Celkem 19 tříd měla škola ve školním roce 1992-93. Kronika ovšem nic neříká o počtu žáků, jen o tom, že na konci školního roku mělo 20 žáků vyznamenání, 23 jich neprospělo a 11 mělo druhý a 5 třetí stupeň z chování. Dne 17. září se škola ocitla v důsledku dlouho trvajícího sucha bez vody. Voda ve školní studni klesla do té míry, že musela být přerušována dodávka vody. Dne 1. října byla ustavena „Nadace střední průmyslové školy ve Volyni,“ která funguje dodnes. Na školu už v této době po roce 1989 jezdili zástupci různých firem, kteří přibližovali své produkty formou výstavek, předváděcích akcí, přednášek apod. Tento rok na podzim např. předvedli elektrické ruční nářadí firmy NAREX a BOSCH a probíhaly ukázky zejména barev firmy JUB. I tento školní rok proběhly oblíbené sportovní zápasy mezi žáky a učiteli. Fotbalový zápas se třídou N4. prohráli vyučující 4:6 a s PS4. 3:5. Po letech také učitelé prohráli volejbalový zápas, kdy je porazil výběr žáků 3:2. Jediné vítězství tedy učitelé zaznamenali v hokeji proti D4. 7:4. V průběhu maturit se konaly opět praxe a před koncem školního roku byly školní výlety a sportovní akce – tzv. sportovní den.³²¹

Zajímavá možnost se naskytla pro žáky druhých ročníků o prázdninách. Mohli využít možnosti získání výučních listů. Žáci oborů PS a TZB mohli získat výuční list zedník a instalatér při absolvování 2x čtyřtýdenního kurzu o prázdninách na SOU Vimperk a SOU Písek, a to 25 v oboru zedník a 10 v oboru instalatér. Žáci oboru nábytkářství mohli získat výuční list v oboru truhlář pro nábytkářskou výrobu v SOU Čížová (pro dojíždějící) nebo v oboru stavební truhlář na SOU Březnice (12 žáků). Žáci oboru dřevařství mohli získat výuční list v oboru strojník pro dřevařskou výrobu na SOU Březnice (12 žáků).³²²

³²⁰ Školní kronika 1984-96.

³²¹ Školní kronika 1984-96.

³²² Školní kronika 1984-96.

Ve školním roce 1993-94 studovalo v 19 třídách 508 žáků. Na škole bylo 8 předmětových komisí – pozemní stavitelství, technická zařízení budov, nábytkářství, dřevařství, přírodní vědy, společenské vědy, tělesná výchova a výpočetní technika. Koncem září se uskutečnil výlet učitelů na Moravu, do okolí Mikulova. Nebyl to první společný výlet a v dalších letech bylo těchto výletů po vlastech českých ještě celá řada. Ve škole byly dokončeny nové kabinety v 1. a 2. patře a zakoupen do nich kancelářský nábytek z Hikoru Písek. Pokračovalo se v úpravě tzv. prosklené chodby a pracovalo se na zprovoznění rampy u sušárny řeziva. Opravovala se také elektroinstalace a šatny a došlo k výměně telefonní ústředny. Ve škole zahájil činnost kroužek výpočetní techniky a i nadále fungovala autoškola pro žáky. Ta ostatně fungovala po desetiletí a funguje dodnes. Každou středu odpoledne byly již tradičně k dispozici školní dílny pro žáky dřevozpracujících oborů. Z důvodu rozvoje výpočetní techniky se učitelé zúčastnili počítačového kurzu a počítače byly dány do kabinetů. Ve třetích ročnících oboru nábytkářství došlo ke specializaci na čalounictví (přihlásilo se 17 zájemců). Na jaře 25. března se uskutečnila brigáda pracovníků školy v jejím okolí. Ve spolupráci s Vysokou školou zemědělskou v Praze, pracoviště Kostelec nad Černými lesy, se u školy vysázelo mnoho okrasných keřů. Ve škole 1. dubna proběhla beseda s poslancem za sociální demokracii Mgr. Eduardem Zemanem, členem parlamentního výboru pro školství a vědu a místopředsedou komise pro transformaci školství. Besedy se zúčastnili vyučující školy i ředitelé středních škol okresu. Ve dnech 28.6.-1.7. se ve škole uskutečnila 1. letní aktivita čalounických odborníků. Hlavními organizátorkami byly Ing. Helena Prokopová a Ludmila Šildbergerová z Brna. Prezentovaly se zde firmy Greiner, AMANN SPONIT, HEMAX, PEGAS a další z České republiky, Slovenska, Rakouska, SRN, Belgie a Dánska.³²³

V sobotu 2. června se konala oslava 130. výročí založení školy. Přípravy probíhaly celé jaro a byl také vydán almanach, který se prodával za 20,-Kč. Již od rána přicházeli do školy bývalí absolventi, kteří si kromě almanachu mohli zakoupit též odznaky jednotlivých oborů (5,-Kč) či trička se znaky oborů nebo školy (65,-Kč). V 10.00 hod. se ve sborovně školy konala slavnostní schůze pro pozvané hosty. Kdo měl zájem, mohl si předem objednat oběd či nocleh na domově mládeže. Odpoledne proběhlo setkání s učiteli, které se z velké části odehrávalo v malé tělocvičně a v 16.30 hod. vystoupil na letní scéně Na Nové Prácheňský soubor písní a tanců ze Strakonic společně s několika žáky školy, kteří přednesli příspěvky ze života studentů a školy. Večer se pak konala v sále Na Nové taneční zábava (vstup 20,-Kč).³²⁴

³²³ Školní kronika 1984-96.

³²⁴ Školní kronika 1984-96.

Ve školní roce 1994-95 měla škola 21 tříd (opět byla otevřena třída vyučenců pro obor nábytkářství), ve kterých bylo v pololetí 528 žáků. 15 nejlepších žáků oboru nábytkářství a 3 oboru dřevařství pobírali 500,-Kč prospěchového stipendia měsíčně. Začala fungovat nová jazyková učebna v 1. patře a to v místech, kde dříve býval sklad knih (za bývalou kreslírnu). Přepažením velké třídy (kreslírny) před jazykovou učebnou vznikly dvě nové třídy, které byly zúženy o novou chodbu vedoucí do jazykové učebny. V bývalém klubu v suterénu školy byla uvedena do provozu učebna – kreslírna, která byla vybavena rýsovacími stojany. Ve 2. patře byl z bývalé fotokomory na konci chodby (odtud vstup na střechu) budován nový kabinet. Podle projektu Ing. Vladimíra Říčaře se zastřešovalo atrium – volný dvorek mezi dílnami (firmy Jihospol Strakonice a OBS, s.r.o. Praha). Také se dělal parovodní kanál do laboratoří pod tělocvičnu (Prima Strakonice). V prosinci začala přestavba pavilonu pod školou, který se zvyšoval o patro (prováděla firma Jihospol Strakonice a pak H&T Strakonice). U kotelny došlo k úpravám šaten pro převlékání žáků na dílenské vyučování. Ve školních dílnách se vyrábělo obložení pro sokolovnu ve městě. Také začali každé pondělí od 16.00 do 18.00 hod. využívat tělocvičnu vyučující. Ti zde hráli volejbal a později ho vystřídal florbal. V 1. patře vznikl nový kabinet zkrácením jedné třídy. Koncem září bylo do učebny fyziky instalováno video. Na škole začaly pracovat čtyři kroužky – intarzijní, badmintonový, francouzského jazyka a výpočetní techniky. Každou středu odpoledne pak byly tradičně žákům k dispozici školní dílny. Také se uskutečnilo několik oblíbených sportovních utkání mezi žáky a učiteli. Učitelé porazili ve volejbalu PS4. 3:0, N3.B 3:0 a prohráli hokej s N2.A 2:6 a s N4.B 4:5 a utkání v kopané s N4.A 1:2. Někteří vyučující se zúčastnili zájezdu na veletrh dřevařských strojů v Norimberku a žáci třetích ročníků oboru nábytkářství navštívili veletrh nábytku ve Vídni.³²⁵ Dva žáci dřevozpracujících oborů se zúčastnili týdenní stáže v italské firmě STETON, která se zabývá výrobou dřevozpracujících strojů a nástrojů. Veškeré náklady hradila italská firma.³²⁶ Dne 21. března navštívil školu její bývalý absolvent oboru pozemní stavby básník Ing. Jiří Žáček, který besedoval se žáky školy. V květnu proběhl oblíbený výlet pracovníků školy a rodinných příslušníků do Příbrami, na Křivoklát a do Koněpruských jeskyní. Provozní praxe žáků 2. a 3. ročníků proběhla souběžně s maturitami. V téže době měli žáci prvních ročníků týdenní turistický kurz na Hájně Hoře u Vimperka.³²⁷

Důležité pro další vývoj školy bylo to, že se na podzim roku 1994 škola přihlásila do Asociace škol organizujících vyšší studium. Předpokládalo se, že od září 1995 by bylo na škole

³²⁵ Školní kronika 1984-96.

³²⁶ *Výroční zpráva SPŠ Volyně 1995.*

³²⁷ Školní kronika 1984-96.

vyšší (pomaturitní) tříleté studium na dřevařských oborech. Dne 9. prosince pak navštívila školu paní Celestýna Novotná z ministerstva školství a jednala zde ohledně zavedení vyššího odborného studia. Ředitel školy se ve dnech 25. a 26. ledna 1995 zúčastnil jednání zástupců vyšších škol ve Zlíně. Školu pak navštívila 21. února evaluační komise ve složení Ing. Josef Novotný, ředitel VOŠ České Budějovice, RNDr. Milan Vacka, zástupce ředitele VOŠ České Budějovice a Ing. Vladimír König, generální ředitel ZDP Mariánské Lázně a.s. Tato komise posoudila připravenost školy na zavedení vyšší odborné školy a doporučila ministerstvu školství zařazení školy mezi školy s vyšším studiem. Jednání se kromě vedení školy zúčastnili Ing. Pavla Králová, ředitelka ŠÚ Strakonice, Mgr. Václav Sládek, vedoucí referátu regionálního rozvoje OÚ Strakonice, František Mašek, starosta Volyně a Ing. Josef Korda, ředitel obchodu a marketingu Jitony Soběslav a.s. V květnu 1995 zakázalo ministerstvo školství další povolování vyššího studia až do vytvoření nové legislativy.³²⁸ Na podzim roku 1995 proběhlo několik schůzek vyučujících podílejících se na projektu vyšší školy. Dne 5. března 1996 přišlo z ministerstva školství dlouho očekávané rozhodnutí o vyšším studiu. Škola se dočkala schválení projektu a od 1. září 1996 bylo povoleno vyšší studium. Za účelem propagace nového stupně studia škola rozeslala informační materiály na střední školy, gymnázia a také bývalým absolventům školy. Dne 12. dubna proběhlo jednání poradního sboru VOŠ. Druhý den byl den otevřených dveří věnovaný zájemcům o toto studium.³²⁹ Příjímací zkoušky se konaly 11. června. Z 39 pozvaných uchazečů o studium se jich dostavilo 33 a 2 uchazeči se omluvili. Přijato bylo 31 uchazečů.³³⁰

Ve školním roce 1995-96 měla škola 21 tříd, z toho dvě třídy nástavbového studia oboru nábytkářství. V pololetí studovalo ve škole 540 žáků na čtyřech oborech. V září proběhla kolaudace pavilonu pod školou, který ale byl v této době bez fasády. Zvýšením pavilonu o patro vznikly tři nové učebny i kabinet. V této době zde, kromě tří tříd, byly dvě rýsovný a laboratoř chemie. Učilo se zde od začátku školního roku, i když byl slavnostně uveden do provozu až 17. listopadu, za přítomnosti pracovníků okresního školského úřadu v čele s jeho ředitelkou Ing. Pavlou Královou, Ing. Ludmilou Jeráčkovou z ministerstva školství, starostou Volyně Františkem Maškem a dalšími osobami. Před pavilonem byla položena nová zámková dlažba. Některé třídy, kabinety, ředitelna a sborovna dostaly nové žaluzie. Rekonstruoval se školní rozhlas, předělávaly se hromosvody, dokončila se izolace potrubí topení. Za školou se stavěly nové sklady. Před koncem školního roku začala rekonstrukce záchodů v celé škole

³²⁸ Školní kronika 1984-96.

³²⁹ Školní kronika 1984-96.

³³⁰ Školní kronika 1996-.

(mimo WC u dílen). Před prázdninami se upravovaly sklady řeziva a prken ve dvoře, kdy dřevěné vnitřní konstrukce byly nahrazeny kovovými. Dne 19. září požádal Ing. Josef Havelka o uvolnění z funkce zástupce ředitele a jeho žádosti bylo vyhověno. Byl pověřen vedením dílen a místo zástupce po něm nebylo obsazeno. V listopadu probíhala v místním muzeu výstava zájmové činnosti žáků. Dne 29. ledna přijel do školy na besedu se žáky místopředseda parlamentu ČR Jiří Vlach. Se žáky také besedoval při své návštěvě 20. května František Benda, ministr životního prostředí. Smutnou zprávu oznámil ředitel školy 13. března, kdy v souvislosti se zavedením devátých tříd na základních školách nenastoupí žádný žák do prvního ročníku a bude nucen propustit některé vyučující.³³¹

Ve škole i nadále pracovaly různé kroužky, žáci se zúčastňovali sportovních i jiných soutěží. Také jeli opět na Moravu na exkurzi po výrobních závodech. Jezdili tam již před rokem 1989 a jezdí tam dodnes. Obdobné je to s brněnským veletrhem. Nejzajímavější byla soutěž tvořivosti sponzorovaná firmou Centroglob, která do soutěže věnovala ruční elektrické nářadí. Během maturit se konaly opět praxe a turistický kurz na Hájně Hoře. Žáci třídy TZB3. navíc dělali svářečský kurz.

3.8. Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola Volyně (1996-)

Od 1. září 1996 nese škola nový název, a to Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola Volyně (VOŠ a SPŠ Volyně). Od školního roku 1996-97 tak nezačala jen výuka na průmyslové škole, ale nově také na vyšší odborné škole, kde studium zahájilo 34 studentů (k 20. září jich bylo 38). Tento školní rok nebyly, díky zavedení devátých tříd, otevřeny třídy v prvním ročníku. Jediný první ročník byla nástavba pro vyučené žáky v oboru nábytkářství. Toto studium byla snaha škole odebrat, a tak 5. března 1997 proběhlo na školském úřadu jednání, kde se podařilo zachovat jednu třídu nástavbového studia. V pololetí měla střední škola 466 žáků v 18 třídách. Dne 7. října proběhla na škole beseda o drogách s naším předním odborníkem MUDr. Jiřím Preslem, spisovatelem a publicistou Mgr. Radkem Johnem a zpěvákem Janem Kalouskem. Škola v této době nepořádala jen dny otevřených dveří, ale též se objížděly základní školy za účelem získávání žáků na školu. Kromě toho se také začaly v okresních městech konat prezentace středních škol, kterých se škola dodnes zúčastňuje. Zpočátku byly tyto akce pro školy zdarma, dnes již za ně platí.

Konaly se obvyklé sportovní akce a družstvo chlapců vyhrálo okresní kolo v odbíjené. Významného úspěchu dosáhl žák Michal Brynda z N4.A, který se svojí prací zvítězil

³³¹ Školní kronika 1984-96.

v kategorii od 17 let v české části celoevropské soutěže „Evropa ve škole“. Vyhrál týdenní zájezd v srpnu do Bonnu v SRN. Tento školní rok se konala ještě jedna akce (ta se koná na různých místech). Ve dnech 19.-20. června 1997 uspořádala Stavoprojekta Brno, školící středisko MŠMT ČR a ABF - Nadace pro rozvoj architektury a stavitelství ve škole 4. letní aktivitu čalounických odborníků. Zúčastnili se jí zástupci 38 firem z ČR, Slovenska, Rakouska, Německa a USA.

Dne 1. května 1997 se na škole uskutečnilo setkání ředitelů tradičních škol maturitních dřevařských oborů existujících již před rokem 1990, kterého se zúčastnili ředitelé škol z Bystřice pod Hostýnem (Ing. Aleš Zapletal), SPŠ Hranice (Ing. Rudolf Perstický), SUPŠ Praha (Ing. arch. Josef Kadlčík) a SPŠ Volyně (RNDr. Jiří Homolka). Jednání se zúčastnil i místopředseda Hospodářské komory ČR Ladislav Bechyně a vyučující odborných předmětů z Bystřice pod Hostýnem, Hranic a Volyně. Výsledkem tohoto setkání bylo zpracování optimalizačního projektu na zrušení ostatních dřevařských a nábytkářských škol poskytujících maturitu (maturitní nastavby), což se týkalo 91 škol. Další setkání proběhlo 22. května v Praze, kdy ředitelé zmíněných škol jednali o svém návrhu optimalizace s náměstkem ministra školství Dr. Svobodou. Od tohoto návrhu 29. května odstoupila SUPŠ Praha, a tak tento návrh oficiálně podaly na ministerstvo školství 30. května VOŠ a SPŠ Volyně, SPŠ Bystřice pod Hostýnem a SPŠ Hranice. Tento optimalizační návrh nakonec neprošel.

Na jaře 1997 navrhlo ministerstvo školství a vláda schválila zvýšení počtu vyučovacích hodin učitelů z 21 na 23. Zároveň bylo rozhodnuto, že vyučující obdrží pouze 20% z tzv. čtrnáctého platu. Za rok 1996 činil průměrný hrubý plat učitele ve volyňské průmyslové škole 13.541,-Kč.³³²

Od 1. srpna 1997 vystřídal ve funkci zástupce ředitele Ing. Lubomíra Jelínka Ing. Petr Červený.

Školní rok 1997-98 začal pro několik zaměstnanců školy již 18. srpna. Ten den totiž začala inventura na domově mládeže, který se 1. září stal součástí školy. Úvodní pedagogické porady 25. srpna se tak zúčastnili i vychovatelé domova mládeže. Ministerstvo školství zkrátilo v rámci úspor od září mzdy o 4 % a provozní výdaje o 16%, takže školní rok nezačal nejveseleji. Průmyslová škola měla v pololetí 345 žáků v 16 třídách, z nich tři byly nastavbové v oboru nábytkářství. Koncem září zasedli vyučující dřevozpracujících oborů středních škol z Volyně, Hranic a z Bystřice pod Hostýnem. Pracovali na společných tematických plánech. Dne 22. října se ve sborovně školy uskutečnila premiéra videoklipu „VOŠ a SPŠ Volyně“,

³³² Školní kronika 1996-.

kteřý vyrobil učitel Ing. Zdeněk Junek. Cílem tohoto videoklipu byla především propagace školy na základních školách. Vybraní vyučující též objížděli rodičovská sdružení na školách okresů Strakonice, Písek, Prachatice a Klatovy. Dne 5. listopadu navštívil školu a promluvil k žákům 4. ročníků místopředseda poslanecké sněmovny PhDr. Jiří Vlach.

Firma Aldast začala 17. listopadu upravovat bývalý klub v suterénu školy na novou školní knihovnu, která se v těchto prostorách nachází dodnes. Koncem března byl pak do knihovny přivezen a instalován nový nábytek. Zakrátko však došlo k nemilé události, kdy dne 1. května při bouřce nestačil brát septik na školním dvoře vodu a došlo k provalení vody z žumpy do nové knihovny, kdy byla zničena parketová podlaha a poničen nový nábytek. Parkety musely být vytrhány, nábytek opraven a byla také čištěna žumpa a kanalizace pod školou. V knihovně byl po opravě podlah položen 1. června nový koberec.³³³ K dalším stavebním úpravám došlo v květnu rovněž v suterénu školy, kdy prostory, původně sloužící jako tesařská dílna a později jako sklady, byly firmou Salvete Strakonice do konce srpna rekonstruovány na učebny výpočetní techniky. Také proběhlo výběrové řízení na zařízení učebny s 15 počítači. Kolaudace tří nových učeben proběhla 25. srpna.³³⁴ Škola se také ve dnech 27.-30. května zúčastnila vlastní expozicí veletrhu FOR HABITAT 98 v Praze na Strahově.

Dne 1. června přijel na maturitní zkoušky oboru nábytkářství zástupce Hospodářské komory ČR Ing. Harazím, CSc., který sledoval odbornou část maturity. Šest žáků získalo osvědčení Hospodářské komory ČR (žák musí mít u maturity vyznamenání, jedničku z praktické zkoušky a za celou dobu studia nesmí mít trojku z praktické výuky). Osvědčení žáci později převzali v sídle hospodářské komory ČR v Praze v Kaiserštejnském paláci na Malostranském náměstí.³³⁵ Ve škole mohli vybraní žáci absolvovat svářečský kurz a získat výuční list.³³⁶ Volitelnými předměty pro žáky 4. ročníků byla matematika a fyzika. Na škole pracovaly kroužky řezbářství, intarzijsní, výpočetní techniky, práce se dřevem, badmintonu a francouzského jazyka. Pro žáky a studenty proběhla školní soutěž „Židle 98“ o nejlepší návrh sedacího nábytku. Tato soutěž probíhá dodnes. Studenti VOŠ vydávali časopis „Řev málomocných.“³³⁷

V této době, a tak je tomu dodnes, jezdí žáci, kteří si vybrali jako hlavní cizí jazyk němčinu, na zájezdy a exkurze do Německa a Rakouska. Tento školní rok byli 14. dubna na

³³³ Školní kronika 1996-.

³³⁴ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1997/98*, s. 10.

³³⁵ Školní kronika 1996-.

³³⁶ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1997/98*, s. 5.

³³⁷ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1997/98*, s. 14.

exkurzi v Dingolfingu, kde si prohlédli závod na výrobu automobilů BMW. Poté si prohlédli město Landshut.

Co se týče sportu, v říjnu začalo nové volejbalové mužstvo školy hrát pod vedením Mgr. Jiřího Hájka okresní přebor mužů ve volejbalu (8 studentů VOŠ a 5 žáků SPŠ). Tým skončil soutěž bez jediné výhry. Dne 16. listopadu vybojovala žákyně Karasová 4. místo v judu na mistrovství republiky v kategorii starších žákyň. O den později se ve školní tělocvičně uskutečnil třetí ročník basketbalového turnaje o putovní pohár školy. Dne 13. ledna obsadilo družstvo chlapců 1. místo okresního kola středoškolských her v basketbalu a o tři dny později obsadil hokejový tým druhé místo. V sobotu 7. února pak škola pořádala 1. ročník volyňského víceboje, který byl určen pro žáky 8. a 9. tříd ZŠ. Zúčastnilo se ho 7 družstev ze škol ve Volyni, Katovicích a v Sedlici.³³⁸ Místo lyžařského kurzu měli žáci prvních ročníků týdenní sportovně-turistický kurz.³³⁹

Ve školním roce 1998-99 měla škola na začátku roku 566 žáků a na konci 501. Na SPŠ to bylo na začátku 430 a na konci 405 žáků v 18 třídách, z nichž tři byly vyučenci oboru nábytkářství. Studentů VOŠ bylo na začátku školního roku 136 a na konci 96.³⁴⁰ Studenti VOŠ platí školné 1.500,-Kč za pololetí. Na začátku školního roku přešly některé pravomoci školského úřadu ze Strakonice do Českých Budějovic, takže škola měla dva pány. Dne 25. září navštívila školu Ing. Ludmila Jeráčková z ministerstva školství, která si mj. prohlédla nové učebny výpočetní techniky a nové palandy na domově mládeže. Na škole byl zaveden pro studenty VOŠ kurz restaurování nábytku. Dne 12. října proběhla ve škole beseda žáků prvních ročníků o drogách a kriminalitě s MUDr. Pavlem Bémem, starostou Prahy 6, emeritním policejním radou panem Dočekalem a zpěvákem Janem Kalouskem. Na 17. listopad připravila Mgr. Jaroslava Řáhová pásmo „Jak nás neznáte aneb Setkání s poezií, prózou, hudbou a zpěvem,“ ve kterém vystoupilo 17 žáků SPŠ. Ve školní knihovně začala výstava grafických prací žáka TZB4. Jiřího Hubáče. Knihovna slouží tomuto účelu dodnes. Škola dostala do dílen vysukovačku z družební školy ve Vilshofenu a od firmy Rojek Častolovice byla přivezena fréza a zapůjčena formátovací pila.³⁴¹

V roce 1998 proběhla také kontrola na 53 vyšších odborných školách v republice a volyňská škola dopadla ze všech nejlépe. Koncem školního roku se pak uskutečnily první závěrečné zkoušky (absolutorium) studentů VOŠ.

³³⁸ Školní kronika 1996-.

³³⁹ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1997/98, s. 6.

³⁴⁰ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1998/99, s. 3.

³⁴¹ Školní kronika 1996-.

I tento školní rok hrálo volejbalové družstvo školy okresní soutěž. Škola též pronajímala tělocvičnu basketbalistům ze ZŠ a přes zimu mladým fotbalistům Slavojce Volyně (přes zimu se pronajímá tělocvična různým sportovcům z okolí dodnes). Družstvo chlapců vyhrálo 12. listopadu okresní kolo středoškolských her v basketbalu. Místo lyžařského výcviku měli první ročníky cyklokurz.³⁴² Velkého úspěchu dosáhl ve 46. ročníku celoevropské soutěže „Evropa ve škole 99“ žák třídy TZB4. Jiří Hubáč, který byl oceněn výjezdem do zahraničí a žák N4. Tomáš Houska obdržel čestné uznání. Žák Mlnářik ze třídy N4. získal třetí místo v celostátní soutěži „Cena juniorů“ pořádanou Truhlářskými listy. Studenti VOŠ vydávali svůj časopis Řev málomocných.³⁴³

Dne 3. července 1999 se konaly oslavy 135. výročí založení školy a k této příležitosti vyšel almanach školy. V tělocvičně byla uspořádána výstava sponzorských firem, v dílnách vystavovala dřevoobráběcí stroje firma Rojek Častolovice a ve třídě u dílen vystavoval své řezby externí učitel sochař Jan Novotný z Písku. V největší třídě proti hlavnímu vchodu se konalo shromáždění čestných hostů, na kterém, jak píše kronika, promluvili: „vedle ředitele školy prorektor TU Zvolen doc. Ing. Juraj Mahút, CSc., který předal škole medaili rektora TU Zvolen. Dále promluvili děkan TU Zvolen prof. Ing. Anton Osvald, CSc., viceprezident Hospodářské komory ČR Ladislav Bechyně, děkan Lesnické fakulty ČZU Praha doc. Ing. Josef Gross, CSc., přednosta Okresního úřadu Strakonice Ing. Josef Kalbáč, starosta Volyně Jan Pruner, ředitel Školského úřadu České Budějovice Mgr. Pavel Zeman, ředitel SPŠ, SOU a OU Bystřice pod Hostýnem Ing. Aleš Zapletal a další. Promluvil i nejstarší žijící učitel arch. Jaroslav Vondrášek, který se letos dožívá 85 let.“³⁴⁴ Přítomni byli zástupci firem, škol, úřadů, novin, bývalí učitelé a absolventi školy, přičemž z největší dálky přijel absolvent Tomas Stastny (Ladislav Šťastný, pozemní stavby 1965) z Dallasu v USA. Po obědě byl pro zájemce z řad čestných hostů připraven výlet na poutní místo Lomec u Chelčic. Odpoledne hrála na letní scéně Na Nové kapela Šlapeto. Večer se pak v sále Na Nové konal 1. reprezentační ples VOŠ a SPŠ Volyně, na kterém hrála skupina Mramor.³⁴⁵

Ve školním roce 1999-2000 nebyly maturitní ročníky, a to vzhledem k zavedení devátých tříd od září 1996.³⁴⁶ Na začátku školního roku měla škola 622 žáků, na konci pak 587. Na SPŠ začalo studovat 513 žáků a skončilo jich 503 (17 tříd). Ze 109 studentů VOŠ jich na konci roku bylo 84. Měl být otevřen obor nábytkářská a dřevařská výroba, který ale nebyl

³⁴² Školní kronika 1996-.

³⁴³ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1998/99, s. 14.

³⁴⁴ Školní kronika 1996-.

³⁴⁵ Školní kronika 1996-.

³⁴⁶ Školní kronika 1996-.

otevřen z důvodu nedořešené optimalizace škol zabývajících se zpracováním dřeva.³⁴⁷ Nebyl již otevřen první ročník nástavbového studia oboru truhlářství. Od 1. září také došlo ke změnám u jednotlivých oborů – změnila se čísla oborů a u jejich názvů se místo malého písmena píše velké. Z ministerstva školství škola obdržela nové osnovy, platné od 1. září, takže bylo nutné úplně předělat tematické plány, zejména pak v předmětech český jazyk a literatura, dějepis a občanská výchova. Škola se také připravovala na tzv. státní maturity, které měly být od roku 2002 z českého a cizího jazyka.

Od tohoto školního roku začal být pro žáky 1. ročníků SPŠ organizován tzv. adaptační kurz. Každá třída na něm strávila jeden den a noc. V programu byly seznamovací, komunikativní, kreativní a sociálně psychologické aktivity, volný čas, psychologické hry, techniky učení, adaptace na středoškolský typ studia, sportovní hry, prevence sociálně patologických jevů, kriminalita, horolezectví aj. Tento program, který probíhal v kempu Podskalí ve Strakonících, byl ministerstvem školství označen jako vzorový. Adaptační kurzy probíhají dodnes.

Od září začalo fungovat florbalové družstvo, vedené vychovatelem Radkem Čejkou, které začalo hrát 4. florbalovou ligu. Hrál se o víkendech turnajovou formou za účasti 12 celků. Družstvu školy patřila na konci soutěže třetí příčka. Ve středoškolských hrách vyhrálo družstvo chlapců okresní kolo ve volejbalu (18.10.) a basketbalu (23.10). Dne 14. března proběhlo jednání ředitele školy RNDr. Jiřího Homolky a starosty města Jana Prunera, jehož výsledkem byla dohoda o společném vybudování hřiště s umělým povrchem na pozemku domova mládeže nad pavilonem A. Opět se nekonal lyžařský výcvik, cyklokurz byl v Rakovicích u Čimelic.

Ve dnech 20.9.-8.10. se čtyři žáci VOŠ 3. ročník zúčastnili v rámci mezinárodního programu Leonardo stáže u firmy ECKU v Thirnau v SRN. Ve dnech 23.-26. ledna byli studenti VOŠ, zaměření dřevostavby, na exkurzi ve Švýcarsku, kde je provázal Ing. G. Zelenka.

Od 27. září fungoval ve školní knihovně internet volně pro učitele i žáky. Škola byla napojena pevnou linkou a platila za to paušální poplatek 10.000,-Kč měsíčně. V květnu byly instalovány žaluzie do oken v hlavním křídle školy a nové počítače (15) byly nainstalovány do třetí učebny výpočetní techniky v suterénu školy. Největší změny nastaly v dílnách. Na podzim došlo ke zrušení brusírny nástrojů, která byla ve strojovně, a tato byla přesunuta do prostoru mezi dílnou kovo (u vjezdu do dvora) a ruční dílnou. Dále došlo k výměně dřevěných podlah

³⁴⁷ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1999/2000, s. 3.*

v dílnách za betonové nebo za podlahy z OSB desek a k rekonstrukce odsávání ve strojovně. Strojovna byla vymalována a došlo k výměně průhledné výplně na stropu. Bylo zrušeno silo na střeše dílny, ze kterého padaly piliny do podzemí dílen. Místo něj je na střeše briketovač pilin a dřevěné brikety padají do pytlů ve strojovně. Ty se následně začaly prodávat za 50 haléřů za 1 kilogram. V červnu se ve škole opravovaly dešťové svody a v červenci se upravovala učebna chemie na pavilonu.

Dne 8. října byla: „...slavnostně předána „Osvědčení“ Hospodářské komory ČR v jejím sídle v Kaiserštejnském paláci na Malostranském náměstí v Praze. Toto „Osvědčení“ získali nejlepší studenti asi deseti vybraných škol. Od nás to byli Jiří Kesl, Michal Balek a Kamil Vaniš, všichni obor nábytkářství. Osvědčení předávali RNDr. Zdeněk Somr, prezident HK ČR, Ladislav Bechyně, viceprezident HK ČR a Ing. Petr Hoffmann, zástupce MŠMT ČR.“³⁴⁸ Za účelem propagace školy začali od konce října vybraní učitelé školy jezdit na třídní schůzky na základních školách v okresech Prachatice, Příbram, Písek, Strakonice a Klatovy. V této souvislosti také vyšly reklamy v periodickém a denním tisku. Rovněž probíhaly tzv. „Dny otevřených dveří“, kdy např. ve dnech 12.-13. listopadu si školu a domov mládeže prohlédlo 123 zájemců (rok předtím to bylo dokonce 132 zájemců). Škola se snažila prezentovat i jinak. Ve dnech 28.-30. dubna se ve Pangen an der Aare ve Švýcarsku, družebním městem Volyně, konala podnikatelská výstava „GEWA 2000“, na které měla panel i škola. O měsíc později se škola 24.-28. května zúčastnila v Praze souboru veletrhů a kontraktačních výstav For Habitat 2000, Glas&Keramics, Zlatý kříž, Renovace a rekonstrukce. Expozice školy byla ve stánku vyrobeném ve školních dílnách s podlahou z OSB desek darovaných firmou CONTIPAN s.r.o. Ve stánku byly práce studentů dřevozpracujících oborů SPŠ a VOŠ, a to jak výrobky, tak práce grafické a modelářské. „Největší úspěch u odborné i laické veřejnosti zaznamenaly vystavené prototypy stolů studentů oboru nábytkářství Jana Bomby a Tomáše Nováka, které se zúčastnily letošního ročníku soutěže o Cenu juniorů Truhlářských listů,“³⁴⁹ (Bomba byl v soutěži třetí a Novák druhý). Výborné druhé místo získal v celostátní soutěži středních průmyslových škol v projektování v grafickém programu SPIRIT Stanislav Miller.³⁵⁰ Proběhla tradiční školní soutěž „Studentská židle“ a různé školní výstavy, zejména v knihovně. Aktivní byla hudební skupina Kompot, která měla několik veřejných vystoupení.

K významnému jednání došlo ve Volyni počátkem ledna 2000. Kronika o tom píše: „12.1. večer proběhlo setkání za účasti pana Bechyněho, viceprezidenta Hospodářské komory

³⁴⁸ Školní kronika 1996-.

³⁴⁹ Školní kronika 1996-.

³⁵⁰ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1999/2000, s. 15.

ČR, Ing. Prokopové z Brna, která stojí v čele Cechu čalouníků ČR, podnikatele Bláhy z Tábora a zástupců školy (RNDr. Homolka, Ing. Červený, Mgr. Kopka). Jednalo se o založení cechu truhlářů. Škola je od 4.5.1999 členem Cechu čalouníků ČR.³⁵¹ Cech čalouníků a dekoratérů ČR pak společně s Brněnskými veletrhy a výstavami a.s., firmou Sofconsult Praha a školou pořádal ve škole ve dnech 10.-13. července letní školení čalouníků, dekoratérů a ostatních nábytkářů a prodejců, kterého se zúčastnili i zájemci ze Slovenska. Hlavní podíl na uskutečnění školení, které bylo doprovodným programem brněnských veletrhů MOBIL a TEXPO, měla Ing. Helena Prokopová, která externě vyučuje na VOŠ.

Ve školním roce 2000-01 měla škola na začátku školního roku 513 žáků ve 21 třídách, na konci školního roku jich bylo 503. Studentů VOŠ bylo na začátku školního roku 109, na konci 84.³⁵² Naposledy zde byla nástavbová třída oboru nábytkářství. Na pavilonu byly kmenové třídy druhých ročníků (mimo obor dřevařství). Osm učeben (1. patro a suterén) bylo vybaveno novými lavicemi a židlemi. Okna ve třídách dostala nové žaluzie. Ve škole v této době pracovaly tyto předmětové komise: společenské vědy (vedoucí Mgr. Dagmar Špeciánová) – subkomise pro německý jazyk (Mgr. Radka Vaněčková) a subkomise pro anglický jazyk (Ing. Alena Havelková), přírodní vědy (Mgr. Marie Sellnerová), tělesná výchova (Mgr. Václav Klimeš), výpočetní technika a elektrotechnika (Ing. Martin Smola), dřevařství (Ing. František Volmut), nábytkářství (Ing. Ivan Kočí), pozemní stavitelství (Ing. Jiří Neumitka), technická zařízení budov (Ing. Zdeněk Pilík), praxe (Miroslav Jeřábek). Dne 24. září bylo slavnostně otevřeno sportovní hřiště u domova mládeže. Koncem září se pak učitelé dozvěděli, že škola nedostala mzdové prostředky na 1. ročníky a chybí tak cca 800.000,-Kč. Počátkem října proběhl adaptační kurz prvních ročníků ve volyňské škole v přírodě a v prosinci pak aktivita prvních ročníků s názvem „Vánoce“ v rámci protidrogové prevence a aktivita třetích ročníků „Už jsme dospělí...“ také v rámci protidrogové prevence – druhou pod názvem „Opět za školou“ měli 23. května. Pro druhé ročníky se konala aktivita pod názvem „Zkouška na prázdniny“ dne 21. května.³⁵³

Dne 3. listopadu měl premiéru film o škole, který natočil učitel Ing. Zdeněk Junek. Jednalo se o propagační film, jehož úkolem bylo představit školu žákům končícím základní školu. Film byl také hned rozeslán na základní školy v regionu. Zároveň se objížděly třídní

³⁵¹ Školní kronika 1996-.

³⁵² Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2000/01, s. 3.

³⁵³ Školní kronika 1996-.

schůzky na základních školách a prováděl se nábor na školu. Také proběhly dny otevřených dveří pro zájemce o studium na škole.³⁵⁴

Koncem roku byla do školních dílen zakoupena nová protahovačka firmy STETON a pásová bruska.³⁵⁵ Ve spolupráci s firmou ROJEK a.s. byla do školních dílen bezplatně zapůjčena formátovací pila.³⁵⁶

V lednu odjeli studenti třetího ročníku VOŠ, specializace nábytek, na týdenní výuku do laboratoří TU Zvolen a studenti specializace dřevostavby na exkurzi do Švýcarska.

I tento školní rok proběhlo mnoho soutěží a sportovních utkání. Například 8. listopadu porazili žáci třídy D3. tým učitelů ve florbalu 4:3. O týden později 16. listopadu vyhrálo družstvo chlapců okresní kolo ve volejbalu. V rámci kraje pak v Třeboni skončilo na 5.-6. místě. Úspěšně si vedlo družstvo chlapců v basketbale, které vyhrálo v lednu regionální kolo v Jindřichově Hradci. V celostátním kole, konaném ve dnech 16.-18.2.2001 v Karlových Varech, skončilo družstvo školy na pátém místě. V tomto školním roce vznikla v rámci projektu ČMFS, MŠMT, agentury STES a Rabbit sportu Středoškolská futsalová liga pod heslem „Fotbal ANO, drogy NE“. V turnaji, hraném vyřazovacím systémem, porazilo školní družstvo SOŠ Strakonice 5:2, OA Klatovy 5:0 a OA Prachatice 13:2. Následně vyhráli ve Velešíně nad ISS Velešín 6:5. Ve finále kraje pak futsalisté podleli družstvu ISS Hluboká 9:5. Okresní kolo ve florbalu vyhrála v únoru naše škola. Družstvo školy též pod vedením vychovatele Radka Čejky hrálo 4. ligu mužů. V základní části družstvo skončilo na 9. místě a nedostalo se tak mezi osmičku hrající play off o postup. Proběhly též soutěže v matematice, českém jazyce aj. Ve dnech 9.-11. dubna proběhlo na škole celostátní finále Ceny juniorů 2000-2001, celostátní odborné soutěže žáků a škol v oborech zpracování dřeva v ČR. Tuto soutěž pořádal časopis Truhlářské listy. Do školy přijeli nejlepší žáci z regionálních kol. Soutěžilo se ve třech kategoriích: řemeslná-výroba nábytku, řemeslná-stavebně truhlářská a maturitní. Soutěž se skládala z teoretické a praktické části. Pro účastníky byl připraven bohatý program – prezentace firem, výstava řezeb sochaře Jana Novotného z Písku, společenské večery, sportovní utkání, přednáška o Šumavě a zájezd na poutní místo Lomec u Chelčic a hrad ve Strakonících. Ze žáků školy získal v maturitní kategorii první místo žák Jan Bomba ze třídy N4. a třetí místo Tomáš Novák ze třídy NN3. Žáci školy se zúčastnili 48. ročníku výtvarné a literární soutěže „Evropa ve škole“. Ve školní kronice se o tom píše: *„Koordinační centrum soutěže je v Bonnu (SRN). Regionální část výtvarné soutěže vyhrál náš*

³⁵⁴ Školní kronika 1996-.

³⁵⁵ Školní kronika 1996-.

³⁵⁶ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2000/01*, s. 4.

žák Bomba Jan (N4.), který postoupil s prací "Život stromu" do celostátního kola, ve kterém byl oceněn Národním komitétem a odbornou porotou letním pobytem do Altenmarktu v Rakousku (11.-17.8.2001). v regionální části literární obsadili druhé místo žáci Michal Aleš a Josef Král z PS4. za práci "Kapka za kapkou"³⁵⁷. Tři žáci se též zúčastnili 7. ročníku literární soutěže organizované VOŠ a Gymnáziem Josefa Škvoreckého a 4. ročníku festivalu studentské tvořivosti Náchodská prima sezona, kde se v kategorii prózy umístili žáci Josef Král a Michal Aleš z PS4. na druhém místě. Čtyři žáci se zúčastnili 7. ročníku básnické soutěže Ortenova Kutná Hora. Dne 3. října obdržel žák František Skala (PS4.) čestné uznání v kategorii studentská práce na pražské výstavě FOR ARCH 2000 za práci Rekonstrukce venkovní dlažby.³⁵⁷

Škola se také prezentovala na 8. veletrhu bydlení, nábytku a moderního životního stylu HABITAT v Praze-Letňanech, kde měla ve dnech 24.-27. května stánek.

Počátkem školního roku 2001-02 měla střední průmyslová škola 511 žáků ve 21 třídách. Od 1. října přešla škola pod správu Jihočeského kraje - Školský úřad České Budějovice. V tomto školním roce již nebyl otevřen obor dřevařství, ale došlo k otevření nového oboru s názvem nábytkářská a dřevařská výroba. Probíhaly také dny otevřených dveří a na jaře se škola zúčastnila výstavy bydlení FOR HABITAT v Praze. Nejúspěšnější absolventi oboru nábytkářství Jan Bomba a Tomáš Novák převzali dne 10. října v sídle Hospodářské komory ČR v Kaiserštejnském paláci v Praze Osvědčení HK. V říjnu také probíhala oprava místnosti u knihovny, sloužící jako sklad knih. V listopadu proběhla výměna kotle ve školní kotelně. Koncem listopadu byly na silnici před školou (od hlavního vchodu do města) instalovány tři kovové zpomalovací pásy, „protože si někteří žáci, kteří dojíždějí do školy automobily, pletli tuto cestu se závodní dráhou.“³⁵⁸ Školu navštívila 29. listopadu televize Prima, která natáčela ve školních dílnách práce žáků - stolky.

V roce 2001 činily příjmy školy 31.339.480,-Kč, z toho dotace byla 26.748.710,-Kč. Investiční výdaje byly 877.000,-Kč a neinvestiční 31.303.960,-Kč, z toho 15.008.890,-Kč činily náklady na platy pracovníků školy a 5.538.920,-Kč zákonné odvody zdravotního a sociálního pojištění.³⁵⁹ Na akreditované akce dalšího vzdělávání pedagogů byla vynaložena částka 23.360,-Kč.³⁶⁰

³⁵⁷ Školní kronika 1996-.

³⁵⁸ Školní kronika 1996-.

³⁵⁹ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2001/02 a Výroční zpráva o hospodaření školy za hospodářský rok 2001, s. 17.

³⁶⁰ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2001/02 a Výroční zpráva o hospodaření školy za hospodářský rok 2001, s. 19.

Rok 2002 začal ředitelským volnem 3. a 4. ledna. V pátek 11. ledna proběhly netradiční třídní schůzky. Žáci dostali do studijních průkazů známky a do školy přijeli pouze rodiče, kteří o to měli zájem. Kantoři a vychovatelé pak byli připraveni u telefonů a odpovídali na dotazy rodičů. V lednu byli studenti VOŠ 3 oboru dřevostavby na exkurzi ve Švýcarsku a studenti VOŠ 3 oboru nábytkářství na stáži v TU Zvolen. Dne 30. ledna se konala pololetní porada, na které bylo řečeno: „*Peníze na provoz klesly z cca 3.800.000,-Kč vloni na 2.800.000,-Kč letos, přičemž každý měsíc dostáváme 1/12 částky, ale do března jen zlomek z této 1/12. Nejsou tak peníze ani na topení, elektřinu a vodu. Je také méně peněz na mzdy a od 1.2. jsou nižší osobní příplatky.*“³⁶¹ Dne 17. dubna se na pedagogické poradě jednalo o změně omlouvání absence, protože lékaři odmítali psát žákům omluvenky. Bylo rozhodnuto, že absenci do tří dnů i více budou omlouvat rodiče a zletilí žáci si omluvenky mohou psát sami. Na střední školu se tehdy přihlásilo 255 žáků a přijato bylo 137 žáků, z toho 23 dívek. Škola byla členem Asociace vyšších odborných škol a ředitel školy byl členem jejího koordinačního výboru.³⁶²

Vstupní kurz pro žáky prvních ročníků se konal ve dnech 17.-20. září 2001 v areálu Školy v přírodě Volyně. Aktivita třetích ročníků proběhla 11. prosince a v jejím rámci vystoupilo v tělocvičně sdružení Faber s didaktickodivadelním pořadem o historii práva, soudnictví, tortury, zločinu a trestu. O týden později byla aktivita prvních ročníků. Druhé ročníky měly protidrogovou aktivitu ve dnech 7.-9. května v Nezamyslicích u Sušice. Ve školní knihovně po celý školní rok probíhaly výstavy prací žáků. Také ve škole pracovalo 6 kroužků.³⁶³ Konaly se také odborné přednášky firem (BLUM, HASIT, JUB, Fermacell, Bramac, Velux, Isover, Bosch).³⁶⁴

I v tomto školním roce proběhlo mnoho sportovních aktivit. Na 40 žáků se zúčastnilo 19. září Běhu Terryho Foxe ve Strakonících, 20. září se umístilo družstvo chlapců na druhém místě v atletice, 3. listopadu se umístili chlapci ve volejbalu na místě prvním a dívky na šestém a 6. prosince vyhráli chlapci okresní kolo v košíkové a dívky byly šesté. Škola hrála krajskou ligu ve florbalu. O to větší bylo zklamání, když v okresním kole středoškolských her skončila škola až pátá. V únoru proběhl okresní turnaj v hokeji, kde se školní družstvo umístilo na druhém místě. V krajské soutěži ve snowboardu skončil 7. března Václav Beran z TZB2. na třetím místě. V halové kopané získal tým školy 23. dubna první místo a v kopané 14. května

³⁶¹ Školní kronika 1996-.

³⁶² Školní kronika 1996-.

³⁶³ Školní kronika 1996-.

³⁶⁴ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2001/02 a Výroční zpráva o hospodaření školy za hospodářský rok 2001*, s. 9.

třetí místo. Cyklokurz pro první ročníky proběhl 27. května až 7. června v Rakovicích u Čimelic.³⁶⁵

Školnímu roku 2002-03 předcházely srpnové povodně, které se nevyhnuly ani škole, kde byly vyplaveny dvě třídy pod sborovnou a musely se v nich udělat nové podlahy. O prázdninách opravila firma Salvete Strakonice chodník a schody od parkoviště k hlavního vchodu školy. V pololetí měla průmyslová škola ve 20 třídách 500 žáků. V září škola obdržela „Jubilejní medailu Technickej univerzity vo Zvolene“ za přínos k rozvoji Dřevořádkové fakulty TU Zvolen, v říjnu Čestné uznání za vysokou úroveň praktické přípravy studentů oborů PS, TZB, N a D ve školním roce 2001/2002 od Hospodářské komory ČR. Počátkem prosince se jednalo ohledně pokračování studia absolventů VOŠ na TU Zvolen s následným získáním bakalářského titulu. V lednu byli studenti VOŠ 14 dní v laboratořích TU Zvolen.³⁶⁶

V roce 2002 činily příjmy školy 31.618.160,-Kč a výdaje investiční 663.930,-Kč a neinvestiční 31.478.360,-Kč.³⁶⁷ Na další vzdělávání pedagogů vynaložila škola z vlastních prostředků 44.932,-Kč (mimo částku 26.734,-Kč na akce akreditované MŠMT), protože akce pořádané především technickými vysokými školami pro učitele odborných předmětů nesplňují podmínky akreditace MŠMT.³⁶⁸

Dne 27. února 2003 ráno bylo zjištěno, že se přes noc v laboratoři pod tělocvičnou porouchala vysoušecí pícka na dřevěné vzorky a došlo v ní k hoření. Kouř zamořil celý suterén pod tělocvičnou, některé vyučovací hodiny odpadly a laboratoř se musela vymalovat.³⁶⁹

Na pedagogické poradě 9. dubna bylo konstatováno, že škola dostala na mzdy o jeden milión korun méně, než měla dostat.³⁷⁰

Adaptační kurz pro první ročníky proběhl 2. září ve Strakonících a na přelomu října a listopadu pak tzv. „Čtyřladvacítka“ na Kubově Huti. Dne 19. prosince proběhla akce „Vánoce“ pro žáky prvních ročníků, kdy odpoledne byl sport a večer v sále Na Nové diskotéka a vystoupení školní kapely. Školní kapela Multistyl, tvořená převážně studenty VOŠ, se zúčastnila nesoutěžní přehlídky hudebních skupin v rámci IV. ročníku Náchodské prima sezony (ve dnech 20.4.-7.5.). Do této soutěže bylo ze školy zasláno také 8 básní, 1 próza,

³⁶⁵ Školní kronika 1996-.

³⁶⁶ Školní kronika 1996-.

³⁶⁷ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2002/03 a Výroční zpráva o hospodaření školy za hospodářský rok 2002*, s. 18.

³⁶⁸ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2002/03 a Výroční zpráva o hospodaření školy za hospodářský rok 2002*, s. 20.

³⁶⁹ Školní kronika 1996-.

³⁷⁰ Školní kronika 1996-.

2 výtvarné práce, 9 objektů ze dřeva a 2 soubory fotografií.³⁷¹ Žáci se zapojili i do dalších literárních soutěží.

Tento školní rok již škola nehrála okresní soutěž ve volejbalu ani regionální ligu florbalu. V září vyhráli chlapci okresní kolo v atletice (v říjnu byli v krajském kole druhí) a přes 40 žáků se zúčastnilo Běhu Terryho Foxe ve Strakonících. V listopadu byli chlapci v okresním kole basketbalu první (v krajském kole byli čtvrtí) a dívky se dělily o 5.-7. místo. V listopadu vyhrálo družstvo školy oblastní kolo ve futsalu, probojovalo se až do krajského finále, které vyhrálo a ve finále východní konference bylo čtvrté. Ve dnech 15.-19. prosince se na Zadově vystřídali žáci druhých a čtvrtých ročníků na snowboardu. V té době skončila škola ve stolním tenise druhá. Okresní turnaj v sálové kopané však skončil 16. dubna fiaskem - čtyři prohry. Lepší to nebylo ani na fotbalovém turnaji ve Strakonících 4.-6. června, kde se tým školy dělil o 5.-7. místo.³⁷²

Zajímavá je statistika výchovných opatření za tento školní rok, kdy bylo uděleno 11 druhých a 8 třetích stupňů z chování, 9 pochval ředitele, 10 pochval třídního učitele, 69 důtek ředitele školy, 42 důtek třídního učitele a 4 podmíněná vyloučení ze studia.³⁷³

Během školního roku probíhaly přednášky zástupců firem (Bramac, Velux, Isover, Bosch, Fermacell, H+L, HASIT, BLUM), exkurze do podniků, návštěvy výstav, veletrhů, divadelních představení a tradičně soutěž „Studentská židle“. Ve škole pracovalo 7 kroužků, z toho 4 byly sportovní. Probíhala nepovinná výuka druhého cizího jazyka, volitelné předměty matematika a fyzika pro žáky čtvrtých ročníků a tradiční letitý předmět řízení motorových vozidel.³⁷⁴ Škola se prezentovala na výstavě FOR HABITAT v Praze a burz škol v okresních městech.

Během prázdnin 2003 budovala firma Salvete Strakonice nové parkoviště před školou za 982.670,-Kč.³⁷⁵

Školní rok 2003-04 začal 1. září. V pololetí studovalo ve škole v 19 třídách 497 žáků, z toho 82 dívek. Naposledy maturovala třída oboru dřevařství, čímž tento obor skončil. Již 9. září začala výměna oken školní tělocvičny a laboratoří pod ní. Dřevěná okna nahradila plastová

³⁷¹ Školní kronika 1996-.

³⁷² Školní kronika 1996-.

³⁷³ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2002/03 a Výroční zpráva o hospodaření školy za hospodářský rok 2002*, s. 8.

³⁷⁴ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2002/03 a Výroční zpráva o hospodaření školy za hospodářský rok 2002*, s. 9-10.

³⁷⁵ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2003/04 a Výroční zpráva o hospodaření školy za hospodářský rok 2003*, s. 18.

a následovalo zateplení tělocvičny, které skončilo v říjnu. To vše stálo 1.761.640,-Kč.³⁷⁶ V rámci protidrogové prevence se v září konalo ve Strakonících a Sušici soustředění žáků 2. a 3. ročníků. V listopadu měli soustředění žáci prvních ročníků na Hájné Hoře u Vimperka. Ve dnech 27.-28.11. se ve škole uskutečnilo setkání ředitelů vyšších odborných škol a v lednu navštívili školu děkan Lesnické fakulty ČZU Praha prof. Ing. Vilém Podrázský, CSc. a prof. Ing. Josef Gross, CSc. Studenti VOŠ 3 byli, jako každoročně, čtrnáct dní v TU Zvolen. Ve dnech 14.-19. března se na Kubově Huti konal snowboardový kurz pro zájemce z 2. a 3. ročníků SPŠ. V březnu se učitelé dozvěděli, že rozpočet mezd na rok 2004 byl zkrácen o 100.000,-Kč. Během ústních maturit opět probíhala praxe 2. a 3. ročníků a cyklokurz prvních ročníků v Rakovicích. V této době také opravovala firma Aldast Strakonice dlažbu v chodbě u dílen.³⁷⁷

I tento školní rok se v září zúčastnili někteří žáci Běhu Terryho Foxe, atletických závodů, které chlapci v Blatné vyhráli (v krajském kole byli třetí) a chlapecké nohejbalové družstvo bylo na turnaji v Českých Budějovicích druhé. Úspěšní byli žáci ve futsalu, kdy se postupně dostali do třetího kola, v prosinci byli hoši v košíkové třetí a v krajském kole byli ve volejbalu sedmí. Lednový turnaj ve florbalu přinesl chlapcům druhé místo. Družstvo školy vyhrálo začátkem března hokejový turnaj ve Strakonících. V halové kopané byli chlapci čtvrtí a v květnu na fotbalovém turnaji druzí. Zajímavého úspěchu dosáhl Pavel Bláha z TZB4., který v soutěži pořádané DDM Strakonice, skončil v pěvecké soutěži na prvním místě.³⁷⁸

Opět se zástupci školy zúčastnili burz škol a výstavy „Vzdělání a řemesla“ v Českých Budějovicích, jezdili na rodičovská sdružení a všichni se podíleli na dnech otevřených dveří. Ve školní knihovně probíhaly výstavy žáků, konala se soutěž „Studentská židle“ a další soutěže, žáci navštěvovali kulturní akce, jezdili na exkurze či divadlo do Prahy.³⁷⁹ Škola se též zúčastnila výstavy FOR HABITAT a uskutečnily se přednášky různých firem. Spolupracovalo se též s NÚOV Praha na přípravě učebních dokumentů pro dřevozpracující obory a obor technická zařízení budov.³⁸⁰ Na akreditované akce vzdělávání pedagogů bylo vynaloženo 35.414,-Kč a na neakreditované 33.890,-Kč. Celkové příjmy školy činily 33.644.870,-Kč a výdaje 33.509.070,-Kč.³⁸¹

³⁷⁶ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2003/04 a Výroční zpráva o hospodaření školy za hospodářský rok 2003, s. 18.

³⁷⁷ Školní kronika 1996-.

³⁷⁸ Školní kronika 1996-.

³⁷⁹ Školní kronika 1996-.

³⁸⁰ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2003/04 a Výroční zpráva o hospodaření školy za hospodářský rok 2003, s. 11.

³⁸¹ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2003/04 a Výroční zpráva o hospodaření školy za hospodářský rok 2003, s. 18.

Dne 3. července se konala oslava 140. výročí založení školy. Oslavy zahájily projevy v tělocvičně školy a přípitek na školním hřišti. Ve škole byla uspořádána výstava řezb sochaře Jana Novotného, obrazů Ing. arch. Jana Hlavína, prací žáků, starých pomůcek, tabel aj. Odpoledne hrál Pražský pouťový orchestr a večer se v sále Na Nové konal ples, na kterém hrála kapela Good Company a v místní sokolovně byla taneční zábava, na které hrála skupina Mramor. Ve škole se konaly výstavy firem a pro čestné hosty byl připraven výlet na Lomec u Chelčic či na Javorník. Účastníci si také mohli zakoupit nový almanach a trička se znakem SPŠ.³⁸²

Výuka ve školním roce 2004-05 začala 1. září v 19 třídách SPŠ (507 žáků, z toho 89 dívek) a třech ročnících VOŠ. Nebyl již otevřen první ročník oboru truhlářství, který, tak jako před časem obor dřevařství, nahradil obor nábytkářská a dřevařská výroba. Tento obor má společné dva roky a od třetího ročníku se dělí na dřevařskou výrobu a nábytkářství. I VOŠ má společný první ročník a poté se dělí na dřevěné konstrukce a nábytek. V tomto školním roce začala na škole výuka dálkového studia VOŠ, a to obou specializací. Dálkové studium je čtyřleté. V lednu byli studenti VOŠ opět ve Zvolenu. Poprvé je v dokumentech školy zmiňována školní rada, která byla složena ze zástupců učitelů a rodičů žáků.³⁸³ Dne 1. října zakoupila škola novou dodávku Renault Trafic a 22. října byla v malé tělocvičně dokončena instalace lezecké stěny. Před koncem roku byly do tříd v přízemí školy zakoupeny nové židle a stoly a v dubnu se vybavila nábytkem a 17 počítači učebna L2 pod tělocvičnou.³⁸⁴

Ve dnech 7. a 8. září jednali zástupci republikových školských odborů ve škole o novém školském zákoně. Je s podivem, že si vybrali školu, kde nejsou odbory. Byl zde i šéf těchto odborů pan Mgr. František Dobšík. Ve školní kronice je toto jednání okomentováno slovy: „*„Chudé“ odbory dostaly slevu na ubytování. Přijeli však jejich zástupci v luxusním autobusu a na jídle také nešetřili.*“³⁸⁵ Dne 3. května se ve škole konalo kooperační setkání českých a rakouských firem ve stavebnictví. Pořádaly ho společně Jihočeská hospodářská komora a Hospodářská komora Horní Rakousy a zúčastnili se zástupci asi 60 firem.³⁸⁶

Ve dnech 27.-29. září proběhlo školení učitelů stavebních a dřevozpracujících oborů na počítačový program AUTOCAD. Ve školní knihovně byla zavedena evidence přes čárové kódy. Ty dostala nejen každá kniha, ale také každý žák má svůj kód ve školním průkazu. Půjčování knih tak jde zcela přes počítač. V lednu byli studenti VOŠ opět ve Zvolenu. Během

³⁸² Školní kronika 1996-.

³⁸³ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2004/05*, s. 3.

³⁸⁴ Školní kronika 1996-.

³⁸⁵ Školní kronika 1996-.

³⁸⁶ Školní kronika 1996-.

maturit probíhaly praxe a první ročníky byly na týdenním cyklokurzu v Rakovicích.³⁸⁷ Na vzdělávací akce pedagogů akreditované MŠMT bylo vynaloženo 35.414,-Kč a na neakreditované 33.890,-Kč.³⁸⁸ Celkové příjmy školy byly 34.204.5570,-Kč a výdaje činily investiční 1.020.120,-Kč a neinvestiční 34.161.880,-Kč.³⁸⁹ Také došlo k tomu, že byl Mgr. Dušan Pilík pověřen environmentálním vzděláváním.³⁹⁰

Školní drogová preventistka Mgr. Marcela Klimešová uspořádala ve spolupráci s dalšími organizacemi nejen tzv. "Čtyřladvacítku" pro nastupující žáky, ale i protidrogový program pro žáky prvních ročníků na Hájně Hoře u Vimperka v termínu 13.-22. října, kdy zde každá třída strávila den a noc. Dne 15. prosince pak byla v sále Na Nové pro první ročníky další aktivita - přednášky, sport a diskotéka.³⁹¹ „V závěru roku 2004 byla dokončena realizace minimálního preventivního programu protidrogové prevence "Stále jinak", na který škola obdržela finanční prostředky ve výši 15.000,-Kč. V rámci projektu bylo uskutečněno deset akcí, kterých se zúčastnilo celkem 612 žáků všech ročníků a 41 výchovných pracovníků. Témata jednotlivých akcí: "Poznáváme snowboarding", "Inspirace prázdninami", "Immrama", "Zkouška na prázdniny", "Za školou", "Vánoce"³⁹².

Sportovní činnost byla tradičně bohatá. Chlapci postoupili do třetího kola futsalové ligy. V okresním turnaji ve stolním tenise, který se konal ve škole, byli chlapci druzí a děvčata čtvrtá. Ve florbalu byli chlapci druzí a dívky třetí, v basketbalu chlapci druzí a dívky čtvrté, v halové kopané chlapci třetí a v atletice chlapci druzí. V nohejbalu byli chlapci v Českých Budějovicích první. Velkého úspěchu dosáhl žák Jaroslav Devera ze třídy TZB4., který se koncem září zúčastnil amatérského mistrovství světa v kickboxu ve švýcarské Basileji, kde vybojoval bronzovou medaili. Pokračoval též projekt Film a škola, kdy žáci každého ročníku navštívili v rámci výuky každé pololetí ve Volyni jedno filmové představení. To vybírali učitelé společenskovedních předmětů. Později došlo k dohodě s místní SOŠ Volyně o spolupráci, kdy každá škola vybírala představení na jedno pololetí. Konala se tradiční soutěž matematice, Studentská židle atd. Již tradiční byla účast zástupců školy na třídních schůzkách na základních školách, na burzách škol a všech pedagogů na dnech otevřených dveří.

Od 1. září 2005 začala na škole výuka ve školním roce 2005-06 a nově také výuka dálkového studia VOŠ, a to obou specializací. Dálková forma VOŠ byla zařazena do sítě škol s kapacitou 120 studentů. V pololetí bylo na průmyslové škole ve 20 třídách SPŠ 521 žáků. Na

³⁸⁷ Školní kronika 1996-.

³⁸⁸ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2004/05, s. 8.

³⁸⁹ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2004/05, s. 12-3.

³⁹⁰ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2004/05, s. 11.

³⁹¹ Školní kronika 1996-.

³⁹² Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2004/05, s. 11.

úvod chyběli mnozí žáci tříd PS3. a PS4., kteří se v počtu 41 zúčastnili poznávacího zájezdu do Itálie. Ubytování bylo v Paestu a na programu byly architektonické památky Paesta, Pompejí, Neapole, Florencie, Říma a Benátek. Studenti VOŠ oboru dřevostavby byli ve dnech 12.-15. února na exkurzi ve Švýcarsku. Dne 20. dubna byla ve škole vedle kotelny instalována čistička pitné vody. Od této chvíle měla škola vlastní zdroj nezávadné pitné vody ze studny za školou. Z tohoto zdroje bere škola vodu od své výstavby, ale před časem se ukázala voda pro pití závadná a pitná voda byla přivedena z městského vodovodu do umyvadla u dílen. Také se opravovaly svody vody ze střechy a do školního bufetu byl instalován nový nábytek vyrobený v dílnách.

Během školního roku bylo vydáno dosti peněz na vzdělávání pedagogů. Za akce akreditované MŠMT bylo vydáno 12.655,-Kč, z prostředků MŠMT na vzdělávání učitelů odborných předmětů na počítačích bylo použito 56.616,-Kč a z vlastních prostředků bylo vydáno na neakreditované akce 29.833,-Kč.³⁹³ Probíhaly přednášky firem (Bramac, Velux, Isover, Hasit, Fermacell, Bosch H+L), výstavky prací žáků v knihovně, 45 žáků studujících němčinu se podívalo do Vídně, proběhla soutěž Studentská židle, matematická soutěž „Matematický klokan“ (71 žáků), dva žáci postoupili do krajského kola fyzikální olympiády, uskutečnilo se vánoční vystoupení některých žáků ve škole, pokračoval projekt Film a škola, pracovalo sedm kroužků atd.³⁹⁴

Celkové příjmy školy činily 36.463.650,-Kč, výdaje investiční 1.077.420,-Kč a neinvestiční 336.397.810,-Kč. Mezi investiční výdaje patřilo zakoupení digitálního kopírovacího stroje do knihovny, ozvučení posluchárny, zakoupení bezpečnostního lešení pro výuku stavebních oborů a také se zateplil podhled a bylo modernizováno osvětlení v tělocvičně školy.³⁹⁵

Dne 6. září 2006 bylo na škole slavnostně otevřeno detašované pracoviště Technické univerzity Zvolen. Pracoviště otevřel rektor TU Zvolen prof. Ing. Ján Tuček, CSc. za přítomnosti děkana Dřevařské fakulty TU Zvolen prof. Ing. Igora Čunderlíka, CSc., starosty Volyně Jana Prunera, zástupce OŠMT KÚ České Budějovice PaedDr. Jiřího Moravce, zástupců tisku a kabelové televize. Na škole nad vchodem byla odhalena deska „Detašované pracoviště TU Zvolen.“³⁹⁶ Ve škole od té doby probíhá formou týdenních soustředění externí studium oboru Konstrukce dřevěných staveb a nábytku. Studium je čtyřleté a absolventi získávají titul bakalář. Toto studium je určeno pro studenty VOŠ (mimo obor Nízkoenergetické a pasivní

³⁹³ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2005/06, s. 8-9.

³⁹⁴ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2005/06 s. 10-3.

³⁹⁵ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2005/06, s. 14-5.

³⁹⁶ Školní kronika 1996-.

domy), a to jak denní, tak dálkové formy studia. Začala tak výuka bakalářů a v lednu proběhlo ve Volyni první týdenní soustředění, na které přijeli vyučující ze Zvolena.

Před koncem školního roku škola obdržela od: „*České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě vyjádření, že naši absolventi splňují požadavky vzdělání, které je nutné pro získání autorizace autorizovaný technik. Uznání se týká absolventů VOŠ dřevěné konstrukce. Všichni absolventi tohoto oboru dostávají Europas, kde mají napsané všechny předměty a zkoušky v češtině, němčině a angličtině.*“³⁹⁷

Od 1. ledna 2006 se podle nového zákona nesmí v žádném školském zařízení kouřit. Z tohoto důvodu proto byla zrušena kuřárna učitelů v suterénu za knihovnou a kuřárna žáků v dřevěném altánu určená do té doby pro zletilé žáky.

Z dalších aktivit to byl již 8. září branně sportovní den pro druhé ročníky ve Strakonících. Tamtéž se zúčastnilo 41 žáků Běhu Terryho Foxe, běhu proti rakovině. V okresním kole atletiky byli chlapci druzí. Dne 26. září proběhl zážitkový program pro třetí ročníky a 20. prosince pro první ročníky. V turnaji stolního tenisu byly dívky druhé a chlapci třetí. Ve volejbalu byly dívky třetí a hoši pátí. Ve futsalu byli chlapci třetí a ve florbalu druzí, v basketbalu obsadili chlapci druhé místo a dívky čtvrté. Krajského přeboru ve snowboardu 15. února v rakouském Hochfichtu se zúčastnila tři dvoučlenná družstva (4. 2 a 8 místo), v jednotlivcích byl nejlepší ze školy jedenáctý. Ve dnech 1.-17. března se vystřídali zájemci z druhých, třetích a čtvrtých ročníků postupně vždy na jeden den na snowboardovém kurzu na Kubově Huti. V okresním kole kopané skončilo družstvo chlapců druhé.³⁹⁸

Ve školním roce 2006-07 se dosavadní obor nazvaný Nábytkářská a dřevařská výroba pro žáky nastupující do prvního ročníku změnil na obor s názvem Interiérová tvorba, navrhování nábytku a dřevěné konstrukce (NDK). Žáci tohoto oboru po dvouletém společném základu studují v dalších dvou ročnících zaměřeni na nábytek nebo dřevěné konstrukce. V pololetí školního roku studovalo na škole 515 žáků ve 20 třídách. Koncem září se opravovaly střechy stavebních skladů, v lednu začala výměna světel ve třídách a o březnových jarních prázdninách se dělaly nové rozvody vody a odpady v kabinetech nad sborovnou, ve sborovně, kanceláři a třídách v suterénu pod sborovnou. Díky úbytku žáků došlo od 1. května ke snížení osobních ohodnocení. Hlavním stavebním úkolem však bylo provést přestavbu kotelny a v souvislosti s tím i zateplení školních budov. Z tohoto důvodu byla podána žádost o grant. O státních maturitách opět probíhaly praxe, první ročníky měly cyklokurz v Rakovicích.³⁹⁹

³⁹⁷ Školní kronika 1996-.

³⁹⁸ Školní kronika 1996-.

³⁹⁹ Školní kronika 1996-.

Na školení učitelů bylo použito na akce akreditované MŠMT 22.410,-Kč, z vlastních zdrojů na neakreditované akce bylo použito 15.149,-Kč a účelově vázaných 65.500,-Kč bylo vynaloženo na vzdělávání učitelů odborných předmětů na školení počítačových programů.⁴⁰⁰ Celkové příjmy školy činily 38.513.250,-Kč, investiční výdaje 487.320,-Kč a neinvestiční výdaje 38.439.250,-Kč.⁴⁰¹

Sportovní aktivity žáků začaly v září okresním kolem v atletice, kde se umístili chlapci na třetím a tentokrát byl postaven i dívčí tým, který skončil druhý. Běhu Terryho Foxe se zúčastnilo 20 žáků. V kopané skončili chlapci třetí. Basketbal pak přinesl chlapcům druhé a dívkám čtvrté místo, ve florbalu byli chlapci třetí a dívky čtvrté a ve stolním tenise chlapci i dívky třetí. Také se družstvo školy zúčastnilo 15. listopadu plaveckých závodů ve Strakonících, kde skončilo na čtvrtém místě. Lyžařských závodů v obřím slalomu na Hochfichtu se zúčastnili čtyři chlapci a dvě dívky, nikdo nebyl v první desítce. V krajském kole házené byli chlapci druzí.

Aktivity žáků začaly v září jednodenní akcí druhých ročníků ve Strakonících v kempu na Podskalí (ukázky z práce policie, hasičů, záchranářů a vojáků). Následující měsíc měly na Hájné Hoře tzv. "Čtyřadvacítka" první ročníky. Speciální aktivitu s vychovatelkou Jaroslavou Štěpánkovou měla třída PS4.B ve dnech 23.-25. října na Železné Rudě.

I nadále učitelé školy navštěvovali v rámci náboru žáků základní školy, burzy škol, dny otevřených dveří, konala se filmová představení, exkurze (němčináři byli v Salcburku), výstavy ve školní knihovně, přednášky firem, soutěž „Studentská židle“ atd. Po dlouhé době byli dva zástupci v okresním kole olympiády z českého jazyka. Učitel Mgr. Ivo Kopka se zúčastnil televizní soutěže „O korunu krále Karla,“ kterou vyhrál.

O prázdninách byl položen umělý povrch na dráhu skoku dalekého na školním hřišti (doskočiště bylo opraveno již o praxích) za 61.880,-Kč. Ve školních dílnách bylo vyrobeno zařízení pro budovu centra dřevařství na Šumavě v obci Modrava. Zástupci školy se zúčastnili jeho slavnostního otevření 30. srpna 2007.⁴⁰²

Tento rok byl také za kupní cenu ve výši 457.886,- Kč zakoupen pozemek pro výstavbu haly s CNC technologií. Projektová dokumentace haly (nedokončená investice) si vyžádala vynaložení částky ve výši 628.804,-Kč.⁴⁰³

Od 1. září školního roku 2007-08 měla škola výchovného poradce Mgr. Dušana Pilíka a současně bylo ve škole vytvořeno studijní oddělení. Také má od tohoto data každý žák

⁴⁰⁰ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2006/07, s. 8.

⁴⁰¹ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2006/07, s. 12.

⁴⁰² Školní kronika 1996-.

⁴⁰³ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2007/08, s. 12.

(i rodič) přístup ke svým datům, docházce a prospěchu. V pololetí na SPŠ v 19 třídách studovalo 464 žáků. Z důvodu nedostatku uchazečů o studium nebyla otevřena třída prvního ročníku TZB. Tento školní rok nejezdili zástupci školy na třídní schůzky, ale výchovný poradce Mgr. Dušan Pilík s Ing. Františkem Němcem objížděli základní školy s prezentací o škole určenou žákům devátých tříd. V říjnu byly v některých třídách na pavilonu položeny nové podlahy a třídy vybaveny novým nábytkem. Ve škole byla konce listopadu instalována nová telefonní ústředna, která umožnila volat zvenčí přímo do jednotlivých kabinetů. V únoru začala ve druhém patře fungovat nová učebna výpočetní techniky. Zaměstnanci (již nějaký čas a i v následujících letech) mají volbu v tom, že z fondu FKSP mohou čerpat příspěvek ve výši 100,-Kč měsíčně na důchodové pojištění nebo dostávat jednou za půl roku poukázku ve výši 600,-Kč na vitamínové preparáty v lékárně. Písemná maturitní práce z českého jazyka a literatury se psala 9. dubna. Přijímací zkoušky, první kolo, proběhly 21. dubna. Všichni s průměrem do 1,85, pokud neměli na vysvědčení v pololetí žádnou čtyřku, byli přijati bez přijímacích zkoušek, ostatní dělali přijímací zkoušky z matematiky. Druhé kolo přijímacích zkoušek bylo 12. května. Ve dnech 14.-16. května proběhla obhajoba maturitních prací oboru NDV. Tentokrát to bylo tak, že žáci museli vyrobit nějaký výrobek, udělat prezentaci jeho výroby a toto obhájit a tak je to dodnes. Již 19. května navštívila školu televize Nova, která natáčela praktickou maturitní práci žáka Jiřího Jaroše, a to dřevěný trezor. Ve dnech 26.5.-5.6. se konaly ústní maturitní zkoušky. Absolutoria VOŠ proběhla v termínu 6.-9. června.

Školu navštívil 30. dubna senátor Ing. Josef Kalbáč z KDU-ČSL.

Probíhala také jednání ohledně rekonstrukce kotelny, topení ve škole, zateplení školy a domova mládeže. Bylo třeba mnoho vyjádření a různých povolení. Dokonce někdo, snad z toho důvodu, aby k zateplení nedošlo, podal na ministerstvo kultury návrh, aby škola byla prohlášena za kulturní památku. Naštěstí toto nebylo schváleno (proti bylo město, kraj i památkáři). Kraj schválil 27. května financování zateplení, výměny oken, topení školy, domova mládeže a přestavbu kotelny za cca 130 miliónů korun. Následně bylo vypsáno výběrové řízení na zhotovitele.⁴⁰⁴

Na vzdělávání pedagogů bylo vynaloženo 14.579,-Kč na akce akreditované ministerstvem školství a 34.092,-Kč na akce neakreditované.⁴⁰⁵ Škola také spolupracovala s NÚOV a MŠMT na realizaci vzorového školního vzdělávacího programu pro dřevozpracující obory v rámci projektu PILOT S za finanční podpory Evropských sociálních fondů a státního

⁴⁰⁴ Školní kronika 1996-.

⁴⁰⁵ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2007/08*, s. 8.

rozpočtu.⁴⁰⁶ Celkové příjmy školy činily 40.313.960,-Kč, investiční výdaje 1.851.550,-Kč a neinvestiční výdaje 40.221.170,-Kč.⁴⁰⁷

I tento školní rok bylo mnoho sportovních a dalších akcí. V září jeli zájemci z řad žáků 3. a 4. ročníků oboru pozemní stavitelství na poznávací zájezd do Itálie. Po návratu jeli do Prahy na výstavu FOR ARCH. Zástupci školy také byli na burzách škol (Písek, Strakonice, Prachatice, Tábor, Jindřichův Hradec, Klatovy) a výstavě v Českých Budějovicích. V atletice skončili chlapci pátí, ve stolním tenisu čtvrtí. Ve volejbalu byli chlapci čtvrtí a dívky třetí, ve florbalu byli chlapci pátí a dívky třetí. Únorový pohár ve snowboardingu na Zadově dopadl pro dva závodníky školy špatně (jeden se zranil, druhý skončil čtyřadvacátý). Obří slalom na Hochfichtu skončil pro osm chlapců a dvě děvčata lépe (Jan Mikšátko byl druhý a Adéla Doležalová byla dvanáctá). Chlapci vyhráli okresní kolo v košíkové (v krajském kole byli 22. dubna v Táboře čtvrtí), dívky byly páté. Dne 28. května obdržela žákyně Eva Hadová ze třídy NDV3.B čestné uznání za literární práci v krajské soutěži „Boj se šikanou“. Opět probíhaly přednášky firem, výstavy žáků ve školní knihovně, exkurze atd.⁴⁰⁸ V soutěži „Matematický klokan“ byly dvě kategorie a zúčastnilo se 41 žáků. V kategorii „Student“ se stala nejlepší řešitelkou v okrese Strakonice Dora Skalová z PS4.B.⁴⁰⁹

Že všichni žáci nejsou vždy svatí ukázal případ žáků Jana Vanického NDK2.A, Michala Kováře NDK2.A a Adama Šejdy PS2.A, kteří se svým kamarádem z Písku padělali na počítači a tiskárně bankovky v hodnotě 1.000,-Kč a snažili se je udat ve Strakonících. Případ skončil u policie. Všichni byli 29. dubna podmíněčně vyloučeni ze studia.⁴¹⁰

Ve školním roce 2008-2009 nebyl již druhý rok otevřen první ročník oboru TZB, přičemž tento rok naposledy maturoval obor NDV. V pololetí školního roku studovalo ve škole v 18 třídách 442 žáků, z toho 93 dívek. Maturitní zkoušky probíhaly od 25.5.-3.6. a absolutoria VOŠ ve dnech 15.-19.6. Během maturit probíhaly praxe a týdenní cyklokurz. Ve dnech 3.-5. června skládalo poprvé 28 studentů bakalářské zkoušky TU Zvolen, které se konaly ve škole. O tom, jaké obory se na škole vyučovaly hovoří Příloha XII.

Dne 7. října schválila 110. schůze Rady Jihočeského kraje akci „Snížení energetické náročnosti škol a školských zařízení Jihočeského kraje ve Volyni,“ kdy vítězem výběrového řízení na zateplení školy, domova mládeže a přestavbu kotelny se stala firma Metrostav a.s. Zároveň byl MŠMT schválen nový obor 82-41-M/11 design interiéru, ale současně byla

⁴⁰⁶ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2007/08, s. 10.

⁴⁰⁷ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2007/08, s. 12.

⁴⁰⁸ Školní kronika 1996-.

⁴⁰⁹ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2007/08, s. 10.

⁴¹⁰ Školní kronika 1996-.

ministerstvem snížena kapacita pro obor nábytkářská a dřevařská výroba. Dne 3. prosince obdržela škola akreditaci VOŠ pro dálkovou formu studia. V lednu škola získala grant „Den s obnovitelnými zdroji“, který byl určen pro výuku žáků ZŠ 7.-9. tříd jihočeského kraje.⁴¹¹

Těsně před Vánocemi 22. prosince byla slavnostně zahájena přestavba školy, DM a kotelny (výměna oken školy a domova mládeže, zateplení budov, výstavba nových topných kanálů na DM a vybudování topného kanálu z kotelny DM do školy, kde byla zrušena kotelna), výměna radiátorů ve škole i na DM, přestavba kotelny (kombinace plynu, štěpků a tepelného čerpadla). Oficiální slavnostní zahájení stavby za účasti zástupců kraje proběhlo 22. ledna. Na přestavbě se také projektově podílela firma AIP Plzeň spol. s r.o. Celé jaro a léto se pilně pracovalo na přestavbě kotelny a úpravách školy, která by po rekonstrukci měla vypadat jako v roce 1933.⁴¹² Proto také škola dostala nová kovová okna (nikoliv plastová) v původní modré barvě jako v roce 1933, kdy byla budova školy dostavěna. Celkové předpokládané náklady na realizaci projektu byly 115.156.896,-Kč, celkově schválené uznatelné náklady byly 103.913.908,-Kč, dotace z EU (85% z uznatelných nákladů) činila 88.326.821,-Kč a dotace SFŽP ČR (5% z uznatelných nákladů) byla 5.195.695,-Kč.⁴¹³

Na školení učitelů bylo použito na akce akreditované MŠMT 9.076,-Kč, na neakreditované akce bylo použito 55.983,-Kč⁴¹⁴ Celkové příjmy byly 40.601.08,-Kč, investiční výdaje činily 3.156.310,-Kč a neinvestiční výdaje 40.458.490,-Kč.⁴¹⁵

Již 4. září proběhl ve Strakonících zážitkový program pro druhé ročníky. První ročníky měly aktivitu 1. října a třetí v červnu. V září proběhlo také v Blatné okresní kolo v atletice (chlapci druzí a dívky čtvrté). Další sporty probíhaly v dalších měsících. Ve fotbalu byli chlapci pátí, ve stolním tenisu byli chlapci třetí a dívky druhé, v košíkové chlapci vyhráli (v krajském škole byli třetí) a dívky byly třetí, ve florbalu byli chlapci šestí a dívky druhé, v ledním hokeji byli chlapci druzí. Březnový snowboardový kurz byl počátkem března určen pro zájemce z druhých a třetích ročníků. V dubnu jeli žáci studující předmět němčina do Drážďan a žáci stavebních tříd na veletrh do Brna. Dne 13. května navštívili žáci prvních ročníků horu Říp a Terezín. Ve školní knihovně se konaly výstavy žáků a také ve škole proběhla soutěž Studentská židle a přednášky firem.⁴¹⁶

⁴¹¹ Školní kronika 1996-.

⁴¹² Školní kronika 1996-.

⁴¹³ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2009/10*, s. 15.

⁴¹⁴ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2008/09*, s. 9.

⁴¹⁵ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2008/09*, s. 13.

⁴¹⁶ Školní kronika 1996-.

Nový školní rok 2009-10 začal s problémy, neboť stavební práce na škole se zpožďovaly a nebylo jasné, zda výuka začne bez problémů. Samotný školní rok začal 1. září a mimo provoz zatím byla malá tělocvična a dílny. Rekonstrukce školy nebyla ukončena ani do konce října a její termín byl prodloužen o měsíc. Stavba byla předána ve dnech 24.-26. listopadu a 27. listopadu byla stavba slavnostně ukončena. Tento rok již nebyla žádná třída oboru nábytkářská a dřevařská výroba a poprvé byl otevřen nový obor design interiéru. Také se učil poslední čtvrtý ročník oboru technická zařízení budov (pak dva roky nebyl obor otevřen). Od září byl otevřen tento obor v inovované podobě pod názvem vnitřní prostředí budov. Začátkem září proběhl zápis studentů do dálkového studia VOŠ, opravné maturity a absolutorium. V pololetí bylo v 19 třídách 420 žáků, z toho 113 dívek. Početně slabé třídy VPB1. (13 žáků) a NDK1.A (10 žáků) byly na všeobecné předměty spojené. Ve dnech 18-28. září jeli zájemci ze 3. a 4. ročníků (zejména stavaři) na poznávací zájezd do Itálie za architekturou. Dne 12. listopadu byl Evropskou komisí v Bruselu škole udělen Extended Erasmus University Charter, který tak škole až do roku 2013 umožnil vysílat na pracovní stáže, studijní a pracovní pobyty studenty školy i pedagogické pracovníky s významnou podporou EU. Počátkem ledna se konaly talentové zkoušky na obor design interiéru. Od 1. února měla škola nového zástupce ředitele pro rozvrh a ekonomiku Ing. Hanu Klímovou. Zároveň se stal vedoucí dílen uč. Miroslav Jeřábek navíc správcem budov. Ústní maturitní zkoušky probíhaly od 24.5. do 3.6. V této době měly druhé a třetí ročníky praxi a první cyklokurz. Absolutoria VOŠ proběhla v termínu 14.-18. června.⁴¹⁷

V tomto školním roce bylo uděleno 46 pochval ředitele a 39 důtek ředitele, druhý stupeň z chování mělo 16 a třetí jeden žák. Jeden žák byl podmíněně vyloučen ze studia.⁴¹⁸

Dne 4. listopadu proběhly oslavy 145. výročí založení školy. Po prezentaci účastníků následovala prohlídka školy, slavnostní shromáždění, oběd, vystoupení Prácheňského souboru písní a tanců v tělocvičně školy a večer se v sále Na Nové konal „Třetí reprezentační ples VOŠ a SPŠ Volyně.“

Od září probíhalo školení topičů a údržbářů na obsluhu kotelny a nakladače Bobkat 175 (ten stál 541.450,-Kč), který byl zakoupen a měly by se jím hrnout štěpky do zásobníku u kotle.⁴¹⁹ Nová kotelna na biomasu (štěpky) byla vybavena také tepelným čerpadlem (to nahřávalo teplou vodu od jara do podzimu) a plynovým kotlem (spíše jako rezerva). Kotelna vytápí od této chvíle nejen areál domova mládeže a přilehlých subjektů (dětský

⁴¹⁷ Školní kronika 1996-.

⁴¹⁸ *Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2009/10*, s. 8.

⁴¹⁹ Školní kronika 1996-.

domov, základní škola, školní jídelna, ubytovací pavilon B druhé volyňské střední školy), jako tomu bylo doposud, ale nově také celý areál školy. Na kotelně již nejsou přes zimu sezónní zaměstnanci, jako tomu bylo, když se topilo uhlím, ale celý proces je řízen v podstatě na dálku přes počítač.⁴²⁰

Na vzdělávání pedagogů bylo na akce akreditované MŠMT vydáno 8.076,-Kč a na ostatní z vlastních zdrojů 55.983,-Kč.⁴²¹ Celkové příjmy školy činily 40.601.080,-Kč, investiční výdaje byly 3.156.310,-Kč a neinvestiční 40.458.490,-Kč.⁴²²

V září proběhl v Dolu u Sedlice zážitkový program pro druhé ročníky a adaptační kurz pro první ročníky. Pro podmínky obou částí školy (VOŠ i SPŠ) byl zpracován s účinností od 1. září „Program proti šikanování,“ který se stal neoddelitelnou součástí „Minimálního preventivního programu.“⁴²³ Sport začal tradičně v září atletikou v Blatné, kde družstva chlapců i dívek skončila shodně čtvrtá. Také se 30. září konal přátelský fotbalový zápas s místní školou SOU Volyně, která byla poražena 6:1 a další zápas, jehož výtěžek byl věnován na děti v Indii a Africe, vyhrálo 9. dubna družstvo SOU Volyně 1:0. V okresním kole stolního tenisu byli chlapci šestí a dívky třetí. V plavání bylo školní družstvo třetí, ve volejbalu skončila družstva chlapců i dívek shodně na druhém místě, ve florbalu byli chlapci sedmí a dívky třetí, v košíkové byli chlapci druzí a dívky třetí. Dokonce se konala i krajská soutěž v piškvorkách, kde družstvo školy skončilo deváté. Ve dnech 7.-8. března se na Kubově Huti konal krátký snowboardový kurz pro zájemce z 2. a 3. ročníků (zúčastnilo se 20 žáků).⁴²⁴ Probíhaly také soutěže v matematice, „Logické olympiádě“ (dva žáci se dostali do krajského kola), školní soutěž Studentská židle, konaly se exkurze (pro zájemce byla exkurze do Osvětimi), přednášky firem, proběhly dny otevřených dveří, jezdilo se na burzy škol. Pro žáky čtvrtých ročníků byly volitelné předměty matematika a fyzika a kroužek designu pro výtvarně nadané žáky (mj. bylo 7 dalších kroužků, z nich 5 sportovních), konaly se výstavy žáků ve školní knihovně atd.⁴²⁵

Ve školním roce 2010-11 studovalo v 19 třídách (některé byly spojeny na všeobecně vzdělávací předměty) 417 žáků, z toho 131 dívek. V tomto školním roce proběhla generální zkouška na státní maturitu, která počínaje tímto školním roce nahradila dosavadní systém maturitních zkoušek. V lednu se konaly talentové zkoušky na obor design interiéru, opravné maturity, studenti VS3 byli na výuce ve Zvolenu a proběhlo týdenní soustředění bakalářského studia. Také bylo tento měsíc likvidováno zařízení školní kotelny. Školní inspekce navštívila

⁴²⁰ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2009/10, s. 17.

⁴²¹ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2009/10, s. 9.

⁴²² Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2009/10, s. 13.

⁴²³ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2009/10, s. 8.

⁴²⁴ Školní kronika 1996-.

⁴²⁵ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2009/10, s. 9-11.

školu 1. února a opět ve dnech 11.-15. dubna. V dubnu se také řešil problém dílen, neboť zateplení a výměna oken vedla ke zvýšení výskytu radonu, který 2x překročil normu. Také se koupilo nové školní auto Škoda Octavia.

Maturitní zkoušky, jak jsem již shora zmínil, probíhaly v tomto roce jinak než dříve. Školní část se konala již od 9. května a posunuty byly i praxe (9.-20. května), cyklokurz prvních ročníků v Šimanově a Střelských Hořticích. Státní část maturitní zkoušky se konala 30. května - 1. června. Didaktické testy se opravovaly centrálně, písemné práce ve škole. Výsledky státní maturity škola obdržela 6. června. Neuspěli 4 žáci, tj. 4,6% a to byl výborný výsledek. Absolutoria VOŠ proběhla 13.-7. června.

Na další vzdělání pedagogů bylo vynaloženo na akce akreditované MŠMT 13.144,-Kč a na akce neakreditované z vlastních zdrojů 25.564,-Kč.⁴²⁶ Celkový příjem školy byl 40.673.420,-Kč. Investiční výdaje činily 378.270,-Kč a neinvestiční 40.439.020,-Kč. Byl pořízen multifunkční kopírovací stroj zapojený do intranetové sítě s obsluhou prostřednictvím dobíjecích magnetických karet za 359.860,-Kč.⁴²⁷

V čase od 13. do 24. září probíhala tzv. „Šedesátka“, poznávací akce pro první ročníky. Uskutečnil se zážitkový program pro druhé ročníky. Ohledně sportu byla družstva chlapců i dívek v atletice druhá, v basketbalu byli chlapci první (v krajském kole šestí) a dívky čtvrté. Chlapci vyhráli okresní kolo ve fotbale (v krajském byli šestí), ve florbalu byli šestí, v plavání třetí, ve volejbalu byly dívky čtvrté, ve stolním tenise byli chlapci sedmí a dívky třetí. V krajském kole v šachu bylo chlapecké družstvo šesté a v celostátním turnaji stavebních škol bylo čtvrté. Pokračovaly návštěvy filmových a kulturních představení, včetně divadel v Praze. Po dlouhé době se opět uskutečnil lyžařský výcvik, kterého se na Kramolíně u Lipna zúčastnilo 19 žáků druhých ročníků a 6 žáků ze třídy PS3.B. Byl i snowboardový kurz na Kubově Huti pro 19 žáků. Probíhaly návštěvy kulturních zařízení, výstavy ve školní knihovně, exkurze, přednášky firem (Bramac, Heluz, Kronospan, Hettich, Velux, Isover, Ciur, Bosch, Fermacell, H+L, Hasit, BLUM, Dekoakryl).⁴²⁸ Žáci (spíše žákyně) oboru design interiéru se zúčastnili mnoha soutěží, zejména výtvarných (Návrh dekoru lyží, Svatá Anežka Česká, její doba a odkaz, Teendesign).⁴²⁹ Konaly se tradiční dny otevřených dveří a učitelé školy objížděli v rámci náboru základní školy a burzy škol. Od 7. června do 31. srpna probíhala v městské tržnici ve Volyni výstava o škole.

⁴²⁶ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2010/11, s. 9.

⁴²⁷ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2010/11, s. 14.

⁴²⁸ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2010/11, s. 9.

⁴²⁹ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2010/11, s. 12.

Ve školním roce 2011-12 nastoupili žáci do 20 tříd a v pololetí jich bylo 430, z toho 143 dívek. V polovině měsíce září se ve škole konaly opravné maturitní zkoušky - státní část pro žáky ze škol ve Volyni a Vimperku. Ve dnech 16.-25. září se konala exkurze pro zájemce ze 3. a 4. ročníků do Itálie za architektonickými památkami. V září a říjnu se pracovalo na odradonování dílen, kdy byly provedeny vodorovné vrty pod podlahou dílen. Byla též provedena rekuperace vzduchu (s ohledem na přítomnost CO₂) v učebnách výpočetní techniky v suterénu školy. V lednu proběhlo tradiční soustředění VOŠ 3 ve Zvolenu a bakalářů ve Volyni. Ve dnech 23.-26. února měla škola svůj stánek na 7. mezinárodním veletrhu dřevěných staveb, konstrukcí, materiálů a úspor energií, který se konal na výstavišti v Praze v Holešovicích.

Velké pozdvižení v řadách učitelů přineslo rozhodnutí ministra školství Mgr. Josefa Dobeše, když od ledna 2012 došlo ke sjednocení platových tabulek výchovných pracovníků. Školní kronika to komentuje slovy: *„Do jedné řady se tak dostali pedagogové, vychovatelé, družinářky aj. od mateřské školy po střední školy bez ohledu na kvalifikaci. Znamená to, že učit kvalifikovaně na střední škole je za stejné peníze, jako být nekvalifikovaným kantorem či družinářkou na základní škole. Pan ministr přitom slíbil, že učitelům přidá v průměru kol. 1500,-Kč, v praxi přidal vychovatelům 6000,-Kč a učitelům 200,-Kč. Zrušil také tabulky podle věku, takže kvalifikovaný učitel po třiceti letech praxe je na tom stejně jako nekvalifikovaný začátečník.“*⁴³⁰

Na vzdělávání pedagogů bylo na akce akreditované MŠMT vydáno 1.188,-Kč a na další vzdělávací akce pak škola vydala 5.017,-Kč.⁴³¹ Celkové příjmy školy byly 47.379.090,-Kč. Investiční výdaje činily 5.151.830,-Kč a neinvestiční 47.124.360,-Kč.⁴³²

Maturita probíhala opět trochu jinak než loni. Státní část maturitní zkoušky byla tentokrát již začátkem května a školní část byla až po ní, a to 28.5.-8.6. a v té době byly již tradičně praxe a cyklokurz prvních ročníků ve Vrbně u Blatné. Po maturitách byly 11.-12. června bakalářské zkoušky (diplomy se předávají počátkem července ve Zvolenu) a 11.-25. června absolutorium (závěrečné zkoušky) VOŠ. Koncem měsíce proběhly přijímací zkoušky VOŠ.⁴³³

Září opět začalo soustředěním prvních ročníků tzv. „Šedesátkou“, tentokrát ve Střelských Hošticích. V únoru na to navázal motivační blok. V květnu se konal zážitkový program pro druhé ročníky. Ve sportu byli v okresních kolech v atletice chlapci třetí a dívky

⁴³⁰ Školní kronika 1996-.

⁴³¹ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2011/12, s. 9.

⁴³² Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2011/12, s. 14.

⁴³³ Školní kronika 1996-.

druhé, dále chlapci v basketbalu druzí, ve fotbalu druzí, florbalu pátí, stolním tenisu druzí a plavání třetí. Dívky byly ve stolním tenisu třetí a ve volejbalu čtvrté. V krajském kole šachu byli chlapci pátí. V lednu se na Kramolíně u Lipna konal lyžařský kurz pro druhé ročníky (27 žáků). V únoru také proběhl krátký snowboardový kurz pro zájemce ze třetích ročníků na Kubově Huti (19 žáků). Velkého úspěchu dosáhla žákyně Kamila Pipková z DI2., kdy v soutěži firmy MAYER CZ o nejlepší grafický návrh designu potahové látky byl její návrh oceněn jako nejlepší (ze 139). Žáci se zúčastňovali dalších výtvarných, odborných i vědomostních soutěží. Exkurze směřovaly do podniků i na výstavy (Designblok 2011) či byly navštíveny designové dílny automobilky Volkswagen, němčináři navštívili Drážďany.⁴³⁴ Ve školní knihovně probíhaly výstavy žáků a nechyběly ani návštěvy kina a divadel.

Byly vydány dvě nové učebnice pro střední průmyslové školy stavební, a to učebnice Dřevěné a kovové konstrukce od bývalého učitele školy Ing. Lubomíra Jelínka a učebnice Stavební mechanika od tria autorů Ing. Lubomír Jelínka, Ing. Petr Červeného a Ing. Ladislava Doula.⁴³⁵ V srpnu darovala škole za účelem vybavení dílen firma Maffel ruční elektrické nářadí v hodnotě cca 200.000,-Kč.

Školní rok 2012-13 byl zahájen společně s opravnými maturitami, přičemž společná státní část se konala na Gymnáziu Strakonice. Dva studenti VOŠ odjeli v rámci programu Erasmus na Slovensko a dva do Velké Británie viz Příloha XIII. Ve škole studovalo v pololetí ve 20 třídách 429 žáků. Nebyla otevřena třída prvního ročníku oboru vnitřní prostředí budov. Dne 7. září proběhl zápis dálkového studia VOŠ a bakalářského studia Zvolen. Připravoval se také nový obor VOŠ - Nízkoenergetické pasivní objekty. Škola také vstoupila do Asociace českých nábytkářů. Velkým úspěchem bylo, že konečně uspěl projekt „Vzdělávací středisko pro zpracovatelský průmysl“ v rámci Regionálního operačního programu NUTS Jihozápad. V říjnu a listopadu byly do tří učeben, knihovny, kanceláře (tam i nábytek) a kabinetů instalovány nové počítače. Před koncem roku byly zlikvidovány staré šatny na chodbách školy, které zde fungovaly od jejího postavení v roce 1933. Ty byly pak nahrazeny skříňkami. V únoru Česká studentská unie udělila škole titul „Střední škola roku 2012/2013 v Jihočeském kraji“ (druhé místo). Tento titul se uděluje na základě internetového hlasování žáků středních škol. Dne 27. března obdržel ředitel školy RNDr. Jiří Homolka medaili ministra školství. Vzhledem k tomu, že se právě konal seminář Dřevostavby, převzala v Praze medaili jeho žena Mgr. Marie Homolková. Ve dnech 2.-7. května probíhala společná státní část maturit, školní část byla 20.-31. května, kdy se v rámci praxí opravovala podlaha a obložení tělocvičny. Na

⁴³⁴ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2011/12, s. 9-12.

⁴³⁵ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2011/12, s. 11.

maturity se přijela dne 23. května podívat regionální televize České Budějovice, která natáčela maturitní zkoušku třídy DI4., zejména maturitní práce - stolky. Absolutoria VOŠ proběhla 10.-14. června, bakalářské zkoušky 20.-21. června. Během jara došlo k zatravnění volejbalového hřiště u školy. Na závěrečné poradě bylo konstatováno, že do prvních ročníků nastoupí v novém školním roce pouze 77 žáků, což je výrazný pokles. Z toho důvodu došlo ke snížení stavu zaměstnanců školy. Při přijímacích zkouškách VOŠ koncem června se poprvé dělaly pohovory na nový obor - nízkoenergetické a pasivní objekty.⁴³⁶

V září proběhl tradiční adaptační kurz „Šedesátka“ pro první ročníky ve Střelských Hořticích. Aktivita druhých ročníků byla ve Strakonících na Podskalí 20. června. Ve sportu se zářijového běhu Terryho Foxe ve Strakonících zúčastnily třídy DI2. a DI3. Lyžařský kurz pro zájemce z druhých ročníků (29 žáků) se uskutečnil 13.-18. ledna v Kramolíně. Snowboardový kurz pro zájemce ze třetích ročníků (17) se konal 23.-25. ledna na Kubově Huti.

Třída DI1. si založila vlastní webové stránky, kde prezentovala mj. své práce a aktivity. Velkým úspěchem se stala výstava papírových svítidel 1.-7. října 2011 v Toskánském paláci na Hradčanském náměstí v Praze v rámci akce Designblok Prague Design and Fashion Week News 12. Dne 11. října byla vyhodnocena soutěž společnosti Wienerberger o nejlepší projekt, které se zúčastnilo 121 projektů. Do celostátního kola jich postoupilo 64 ve dvou kategoriích. V kategorii občanská stavba se na třetím místě umístil Mirek Dragoun ze třídy PS4.A (maturoval v červnu). Velká byla výstava „Studenti na hradě“, která probíhala v Maltézském sále hradu Strakonice od 10. ledna do 3. února. K vidění zde byly kresby, počítačové realizace a výrobky žáků oborů design interiéru a navrhování nábytku a dřevěné konstrukce. Vernisáž obstarali sami žáci vlastním kulturním programem. Dalším úspěchem byla účast na 3. ročníku specializované výstavy svítidel ve Veletržním paláci v Praze 4.-7. dubna, kde vystavovali své práce žáci třídy DI2. Probíhaly výstavy, přednášky, exkurze (třídy DI1. a DI2. byly 29. listopadu v galerii Albertinum a zámku Belvedere ve Vídni, studenti VS3 byli 25.2.-1.3. na exkurzi v Rakousku), třída DI3., doplněná NDK3., byla začátkem června na tradiční exkurzi po památkách v Itálii.“⁴³⁷

Na další vzdělávání pedagogů bylo na akce akreditované MŠMT vydáno 12.686,-Kč a na neakreditované 77.100,-Kč (zejména školení učitelů odborných předmětů v grafických

⁴³⁶ Školní kronika 1996-.

⁴³⁷ Školní kronika 1996-.

programech).⁴³⁸ Celkové příjmy školy činily 48.110.900,-Kč. Investiční výdaje činily 2.677.080,-Kč a neinvestiční 47.971.040,-Kč.⁴³⁹

O prázdninách bylo vypsáno výběrové řízení na výstavbu nové haly za školou a dodávku technologie do této haly.

Od školního roku 2013-14 má VOŠ již tři obory - dřevěné konstrukce a dřevostavby, tvorba nábytku a navrhování interiérů a nízkoenergetické a pasivní objekty. Zatímco první dva obory mají návaznost na bakalářské studium TU Zvolen, nový obor tuto návaznost nemá. Studenti tohoto oboru tudíž nemohou souběžně studovat v bakalářském programu. V rámci programu Erasmus odjeli dva studenti VOŠ do Velké Británie a jeden na Slovensko. V rámci tohoto programu byli také 4 studenti na dvoutýdenní škole v Mariboru ve Slovinsku. Škola má od začátku tohoto školního roku nové logo a internetové stránky. Učilo se v 18 třídách, kdy některé byly spojovány na všeobecné předměty, a v pololetí v nich bylo 376 žáků, z toho 127 dívek (oproti předchozímu roku to byl úbytek 53 žáků). V rámci III. ročníku ankety „Vynikající pedagog Jihočeského kraje 2013“ bylo předáno 1. října ocenění PhDr. Miloslavě Beranové (převzal její syn). Začátkem října se také škola zúčastnila veletrhu Forinterior 2013, kde byly vystaveny práce žáků oboru design interiéru. Dne 17. října Jihočeská hospodářská komora Oblast Strakonice udělila řediteli školy RNDr. Jiřímu Homolkovi titul „Významná osobnost roku.“ Dne 8. listopadu bylo z krajského úřadu škole sděleno, že od 1. ledna převezme školní jídelnu. V lednu byli učitelé seznámeni s nabídkou Česko-ruské hospodářské komory na spolupráci, kdy by skupiny studentů z oblasti Permu v Rusku měly ve Volyni měsíc praktickou výuku a akce na víkendy. Tento návrh se s ohledem na konflikt na východě Ukrajiny nerealizoval. Také se v rámci přeshraniční spolupráce Česko-Bavorsko stále jednalo o projektu posluchárny v bývalé kotelně školy. S ohledem na snížení počtu žáků došlo také ke snížení prostředků na mzdy o 2,3 miliónů korun, což v praxi pro všechny zaměstnance školy znamenalo snížení osobního ohodnocení. Ve dnech 22.-23. dubna se konaly přijímací zkoušky na SPŠ - dle nařízení kraje povinné pro všechny školy (vyjma soukromých). Přijímací zkoušky se dělaly z matematiky (talentové zkoušky na obor design interiéru proběhly již v lednu) a školu to dosti poškodilo, protože leží na hranici s Plzeňským krajem, kde se zkoušky nekonaly. Mnoho dětí z Klatovska proto šlo raději studovat na jiné školy bez rizika zkoušek. Maturity - státní část - začaly již 2. května. Školní část se konala od 19. do 30. května. V tu

⁴³⁸ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2012/13, s. 7.

⁴³⁹ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2012/13, s. 10.

dobu tradičně probíhaly praxe a cyklokurz prvních ročníků ve Vrbně u Blatné. Absolutoria VOŠ se konala 9.-13. června, bakalářské zkoušky TU Zvolen 6.-18. června.⁴⁴⁰

Významným dnem se stal 1. listopad 2014. V sousedství školy byla zahájena výstavba haly pro vzdělávací středisko. „*V hale bude umístěna CNC linka na obrábění dřeva. Projekt je financován z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad, konkrétně oblasti podpory 2.4 Rozvoj infrastruktury základního, středního a vyššího odborného školství. Realizátorem projektu je Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola, Volyně, Resslerova 440. Cílem projektu je napravit současný stav absence výuky zpracování dřeva za pomoci moderních CNC výrobních linek. Základním výstupem projektu bude vzdělávací centrum dřevařského průmyslu se zaměřením na strojní automatizované zpracování dřeva.*“⁴⁴¹ Termín dokončení byl stanoven na 30. červen 2014. Projektantem haly byl bývalý absolvent a bývalý externí učitel Ing. arch. Zbyněk Skala ze Strakonice. Stavbu prováděla firma PRIMA a.s. Strakonice, jejímž majitelem je také absolvent školy Ing. Stanislav Bočánek. Dne 23.6.2014 proběhlo výběrové řízení na zařízení haly (řídící software, odsávání, dopravníky, zvedací plošiny). Technologie haly byla převzata 24.-25. července 2014 a o tři dny později začala její montáž.⁴⁴²

Na další vzdělávání pracovníků bylo na akreditované akce MŠMT vydáno 2.700,-Kč a na neakreditované 8.250,-Kč.⁴⁴³ Celkové příjmy školy činily 47.553.030,-Kč, investiční výdaje byly 1.920.300,-Kč a neinvestiční 47.328.620,-Kč., pořízení pozemků u školní kotelny stálo 266.740,-Kč.⁴⁴⁴

V září tradičně proběhl adaptační kurz první ročníků ve Střelských Hořticích. Zážitkový program druhých ročníků byl ve Strakonících na Podskalí 11. června. Sport byl zahájen středoškolským kolem atletiky v Blatné, kde chlapci vyhráli (v kraji byli čtvrtí), ve fotbale byli třetí, ve volejbalu třetí, ve florbalu vypadli v prvním kole, v basketbalu byli šestí, ve stolním tenisu byli chlapci druzí a dívky třetí. Ve dnech 13.-15. ledna proběhl na Kubově Huti výběrový snowboardový kurz pro třetí ročníky (20 žáků). Výběrový lyžařský kurz pro druhé ročníky proběhl 16.-21. února na Kramolíně za účasti 17 žáků.

Žáci vyšších ročníků, mimo designéry, se zúčastnili ve dnech 13.-22. září zájezdu do Itálie za architektonickými památkami. Žáci se zúčastňovali i mnohých exkurzí (Alšova jihočeská galerie v Hluboké, Jiřský klášter na Hradě, Designblok v Praze, Národní galerie ve

⁴⁴⁰ Školní kronika 1996-.

⁴⁴¹ Školní kronika 1996-.

⁴⁴² Školní kronika 1996-.

⁴⁴³ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2013/14, s. 9.

⁴⁴⁴ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2013/14, s. 15.

Veletržním paláci, dřevařské výrobní závody na Moravě, stavební závody). Studenti 2. a 3. ročníku VOŠ byli 20.-24. ledna v rámci programu Cesty na zkušenou Centra pasivního domu v Brně na exkurzi v Rakousku, Žilině a ve Zvolenu. Další exkurze do Rakouska za pasivními stavbami se uskutečnila 24.-28. února. Do třetice zamířili do Rakouska, tentokrát žáci 3. a 4. ročníku oboru VPB, jejichž cílem bylo seznámení s úsporami energií a obnovitelnými zdroji. Dne 7. dubna pořádalo Centrum pasivního domu ve škole workshop pro studenty VOŠ na téma „Úvod navrhování nulových a pasivních domů.“ První ročníky tentokrát místo do Terezína zamířily 5. května do Muzea demarkační linie v Rokycanech.⁴⁴⁵

Ve dnech 5.-20. října se uskutečnila v galérii Sladovna v Písku interaktivní výstava prací studentů školy s názvem „Nejsme z Písku...ale ze dřeva.“ Byly zde vystaveny hlavně výrobky ze dřeva zejména žáků oboru design (stolky, němí sluhové, kresby, svítidla) i práce stavařů. Vernisáž byla opět, tak jako ve Strakoncích, v režii žáků školy. Další výstava prací žáků školy, zejména oboru design, se konala ve dnech 29.1.-31.3.2014 v Informačním centru dřevařství Dřevák na Modravě. Dne 21. června byla ve vestibulu školy předána řediteli Městského kulturního střediska Volyně Jiřímu Houzímovi dřevěná plastika, kterou zhotovila žákyně Monika Klecanová DI4.⁴⁴⁶

Velkého úspěchu dosáhla děvčata oboru design interiéru. Magdaléna Fousová DI4. se stala se svým stolkem RUBI laureátkou soutěže Studentský design 2013 (přehlídka prací žáků a studentů středních a vyšších odborných uměleckých škol). Byla nominována na Národní cenu za studentský design 2013. Iveta Tesařová DI4. byla se svým stolkem SPIKY nominována na Národní cenu za studentský design 2012 (to byla ve třetím ročníku). Byla též nominována na Národní cenu za studentský design 2013 s knihovnou MA.PO. Aneta Zeiserová DI4. získala Cenu veřejnosti v soutěži Národní cena za studentský design 2013 za stůl VITALITY. Ve dnech 10.-30. dubna byly v Praze představeny práce žáků školy oboru design interiéru v rámci projektu „Era svět designu.“ Era svět ve spolupráci s Design Cabinetem CZ představil tyto 4 práce za rok 2013: společenský stůl Ježek v kleci (Lucie Farkašová), konferenční stůl Brusel (Pavla Sedláčková), knihovna MA.PO (Iveta Tesařová) a společenský stůl Vortex (Jan Kulháněk). Knihovna MA.PO Ivety Tesařové získala 2. místo v soutěži Studentský design 2014 a Lucie Farkašová získala se svým stolkem Ježek v kleci 2. místo v soutěži mladých designérek Holky, pozor!, kterou vyhlašuje ČVUT (květen 2014).⁴⁴⁷ V soutěži YTONG, pořádané firmou Xella CZ, s.r.o., získal první místo Daniel Koryčan PS4.A. V soutěži Život

⁴⁴⁵ Školní kronika 1996-.

⁴⁴⁶ Školní kronika 1996-.

⁴⁴⁷ Školní kronika 1996-.

pod střechou pořádané firmou VELUX, získal zvláštní ocenění poroty žák Pavel Janeček PS3.B.⁴⁴⁸ Dne 26.11.2014 proběhla na hradě Špilberk vernisáž s vyhodnocením vítězných prací „Ceny prof. Jindřicha Halabaly,“ kde ocenění v kategorii Design nábytku a interiéru (střední školy) získala Iveta Tesařová za návrh „Knihovna MA.PO“ a zároveň získala speciální ocenění firmy ATAK design.⁴⁴⁹

Od 1. července přešla pod školu Školní jídelna Volyně, což přineslo nejen více starostí a 18 nových zaměstnanců, ale také skutečnost, že se škola stala plátcem DPH.

Začátkem nového školního roku 2014-15 si učitelé a zaměstnanci školy prohlédli novou halu školícího střediska, která je vybavena počítačem řízeným strojem Hundegger, který je schopen vyrábět krovy, pergoly, dřevostavby i nábytek. Od září byl zahájen zkušební provoz, na kterém se podíleli tři studenti VOŠ

Ředitel školy RNDr. Jiří Homolka obdržel v říjnu od děkana Lesnické a dřevařské fakulty Mendelovy univerzity v Brně „Pamětní medaili G.J.Mendela“ za rozvoj fakulty a domácí spolupráci.

Začátkem školního roku už bylo rozhodnuto o výstavbě přednáškového sálu v suterénu školy a 26. září si stavební firmy prohlédli prostory bývalé kotelny. V listopadu začala firma Salvete, spol. s r.o., Strakonice, která vyhrála konkurz, s budováním přednáškového sálu v prostorách bývalé kotelny školy. Vše by mělo být hotovo do 31. března 2015.

Velká sláva se odehrála 8. listopadu. Přesně na tento den připadlo 150. výročí založení školy ve Volyni. K tomuto výročí byl vydán almanach. Oslavy začaly prezentací účastníků a prohlídkou školy, následovalo slavnostní shromáždění v tělocvičně školy s projevy čestných hostů a slavnostní otevření vzdělávacího střediska s CNC linkou s ukázkami práce na tomto novém zařízení. Večer se v sále Na Nové konal „Čtvrtý reprezentační ples VOŠ a SPŠ Volyně.“ Oslav se zúčastnilo mnoho ředitelů škol vysokých i středních, ředitelů firem, absolventů i občané Volyně. Na slavnostní otevření nové haly přijel i ministr školství PhDr. Marcel Chládek, MBA, který slavnostně přestříhl pásku s Ing. Eduardem Muřickým, náměstkem ministra průmyslu a obchodu, poslankyní Mgr. Vlastou Bohdalovou, starostou Volyně Ing. Václavem Valhodou a ředitelem školy RNDr. Jiřím Homolkou.⁴⁵⁰

⁴⁴⁸ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2013/14, s. 13.

⁴⁴⁹ <http://mendelu.cz/225998n-cena-prof.-jindricha-halabaly-2014>.

⁴⁵⁰ Školní kronika 1996-.

3.9. Semináře

3.9.1. Seminář Dřevostavby

Dne 4. listopadu 1996 proběhlo ve škole jednání s bývalým studentem Dipl. Ing. Gottfriedem Zelenkou, žijícím ve Švýcarsku. Pan Zelenka seznámil vedení školy a některé vyučující s činností vyšších škol v Německu a přislíbil možnost spolupráce či informací od švýcarských firem. Tak se začal rodit mezinárodní seminář „Dřevostavby“.⁴⁵¹

Významným dnem se stal 10. duben 1997. Tento den se konal první odborný seminář, který uspořádala VOŠ Volyně a Stavoprojekta Brno ve spolupráci se švýcarskou firmou SWEB Gossau. Seminář měl název: Dřevostavby v západní Evropě. Přednášeli odborníci ze Švýcarska a Čech. Semináře se zúčastnili zástupci 50 firem a škol z České republiky, 1 ze Slovenska a 1 ze Švýcarska a studenti VOŠ Volyně. Seminář byl účastníky hodnocen kladně a nikdo tehdy netušil, že se zakládá nová tradice.⁴⁵² Druhý ročník byl již dvoudenní. Třetí ročník se pro narůstající zájem přesunul do prostor Školy v přírodě Volyně (bylo 146 účastníků), kde se konal i následující seminář, na kterém spolupracovala Česká dřevařská společnost.⁴⁵³ V pořadí 6. ročník semináře navštívila 27. března 2002 velvyslankyně Kanady Mrs. Margaret Huber.⁴⁵⁴

Vzhledem ke změně vlastníka Školy v přírodě došlo také ke změně místa konání semináře. Již 7. ročník se ve dnech 26.-27. března 2003 uskutečnil poprvé ve školní tělocvičně, která byla přeměněna na přednáškový sál. Účastníci byli ubytováni na domově mládeže a stravovali se ve školní jídelně, kde probíhal i společenský večer. Od tohoto okamžiku dodnes se semináře konají vždy ve středu a čtvrtek před velikonočními svátky a žáci mají ředitelské volno. Studenti VOŠ oboru dřevostavby se seminářů zúčastňují nejen jako posluchači, ale pomáhají také při jeho organizaci a ve stáncích firem při jejich prezentaci ve školních dílnách. Semináře mají také již každý rok určité tématické zaměření.⁴⁵⁵

Na těchto seminářích spolupracovalo také velvyslanectví Kanady (zajišťovalo některé přednášející ze své země) a pravidelně se ho zúčastňovali jeho velvyslanci - Bruce Jutzi, Michal Calcott či Valerie Raymond. Nad 13. ročníkem převzalo záštitu Ministerstvo životního prostředí ČR. Vystřídalo ze zde také mnoho zástupců ministerstev, představitelů kraje i města Volyně. Také rostl počet účastníků, který postupně dosáhl čísla 700.

⁴⁵¹ Školní kronika 1996-.

⁴⁵² Školní kronika 1996-.

⁴⁵³ Školní kronika 1996-.

⁴⁵⁴ Školní kronika 1996-.

⁴⁵⁵ Školní kronika 1996-.

Dne 24. dubna 2008 převzal v Teplicích ředitel školy RNDr. Jiří Homolka diplom, ve kterém stojí: „*Česká manažerská asociace uděluje diplom za úspěšný manažerský počin roku 2008 RNDr. Jiřímu Homolkovi.*“⁴⁵⁶ Tento diplom mu byl udělen za seminář Dřevostavby.

Během trvání semináře se zde vystřídali přednášející nejen z České republiky, ale také ze Švýcarska, Slovenska, Kanady, Německa, Norska, Finska, Rakouska, Litvy, Francie, Austrálie, Itálie, Lucemburska, Švédska, Velké Británie, Polska, Ruska, Chorvatska, Estonska a Belgie.⁴⁵⁷

3.9.2. Seminář Interiéry

V roce 2012 se začalo intenzivně jednat o uspořádání nového semináře, který by pokryl další část zpracování dřeva - nábytek. Již na jaře bylo vybráno logo semináře z návrhů žáků, především oboru design.

První ročník semináře se uskutečnil 25. října 2012 ve školní tělocvičně (i dva následující), která se změnila na přednáškový sál. V hojně míře se semináře zúčastnili i žáci a studenti školy, zejména oboru design a zájemci o nábytek z oboru NDK a z řad VOŠ. Seminář byl jednodenní a byl zakončen společenským večerem ve školní jídelně.

Za krátkou dobu trvání semináře se zde vystřídali přednášející nejen z České republiky, ale také ze Slovenska, Itálie, Španělska, Velké Británie, Rakouska a Kostariky.

3.10. Ubytování žáků – domov mládeže

Od vzniku školy, kdy se do školy začali hlásit žáci z větších vzdáleností, řešilo se jejich ubytování. Nebyl to problém školy, ale samotných žáků, kteří si hledali ubytování v soukromí. Dá se říci, že ubytování žáků v soukromí bylo pro místní obyvatele i určitým druhem přivýdělnku a toto hojné soukromé ubytování žáků trvalo až do 70. let 20. století, tj. do vybudování nového domova mládeže. I tak bydlí někteří žáci „na privatě“ dodnes.

Psát souhrnně o ubytování je těžké, neboť chybí souvislejší materiály. Je to z toho důvodu, že ubytování spadalo dlouho pod školu v omezené míře (jen několik pokojů ve školní budově), kdy dozor vykonávali vyučující školy. Spolek pro podporování chudých žáků, který při škole fungoval od dvacátých do padesátých let 20. století, zasahoval významně do ubytování a stravování, ale záznamy o jeho činnosti jsou velice sporadické. Značná absence materiálů z padesátých až sedmdesátých let také nepomáhá lepšímu zmapování fungování

⁴⁵⁶ Školní kronika 1996-.

⁴⁵⁷ Školní kronika 1996-.

ubytování žáků. Lépe lze již sledovat činnost domova mládeže od roku 1997, kdy přešel pod správu školy.

Ubytování žáků škol se řešilo již na přelomu 19. a 20. století. Ministerstvo vyučování nařídilo výnosem ze dne 17. prosince 1897, č. 26715, nejprve pro školy střední a ze dne 10. května 1899 č. 2159 pro školy průmyslové a obchodní, aby veškerá ředitelstva vydala „instrukce pro stravovatele žáků“ a to z důvodu, by předešlo se mnohým nepřístojnostem. I volyňská škola vydala 3. července 1900 návod týkající se ubytování žáků v rodinách a disciplinární řád školy se vztahoval i na chování žáka mimo školu a v ubytování. Tento návod měl celkem 14 bodů a řešil, jak má ubytování vypadat, denní režim žáka a jeho chování.⁴⁵⁸

Jako noclehárna žáků sloužila v polovině 20. let původně místnost v obecné škole chlapecké.⁴⁵⁹ V roce 1925 vznikl Spolek pro podporování chudých žáků zemské průmyslové školy ve Volyni, který obstarával zejména stravování žáků a i ubytování. Také se podílel na poskytování pomůcek chudým žákům a přispíval na exkurze.⁴⁶⁰ V roce 1927 Spolek pro podporování chudých žáků zemské průmyslové školy ve Volyni: „...podporuje žáky nejen peněžitými částkami, nýbrž vydrží také dvě noclehárny pro celkem 16 žáků, v nichž mají nejchudší a prospěchem vynikající žáci byt, osvětlení a otop zdarma, přispívá na lékařské výlohy atd.“⁴⁶¹

V prosinci 1932 konstatoval ředitel školy Ing. Jan Jilý, že je třeba řešit poplatky za ubytování v nové školní budově protože: „... nelze od žáků odborné školy truhlářské pro jich naprostou nemajetnost požadovati poplatků udržovacích. Až dosud vydržoval Spolek pro podporování chudých žáků 3 noclehárny, kde tito byli zdarma ubytováni a byl jim otop zdarma opatřen. Bylo usneseno žádati zemský úřad v Praze, aby i v nové budově bylo žákům poskytnuto zdarma ubytování, což by přispělo k větší návštěvě odborné školy truhlářské a tím také ku zvelebení této živnosti.“⁴⁶²

Zemský úřad v Praze zaslal na školu dopis ze dne 12. ledna 1933, v němž se uvádí: „Ježto v nové budově Vaší školy je zřízen internát pro nemajetné žáky ze vzdálených obcí (noclehárny i místnosti pro denní pobyt), je třeba, aby byl z členů učitelského sboru jmenován správce tohoto internátu, který by byl řediteli odpověden za pořádek a kázeň v něm a aby byl stanoven řád pro používání internátu. Předložte sem návrhy v obou těchto směrech co nejdříve. Jako pomůcku pro sdělení návrhu uvedeného řádu připojuji opis internátního řádu Kubrovy

⁴⁵⁸ Průmyslová škola ve Volyni, 1974, s. 34-5.

⁴⁵⁹ KOPKA, I. Sto let historie vzdělávání ve Volyni 1912-2012, s. 22-23.

⁴⁶⁰ Jubilejní výroční zpráva 1864-1933/4, s. 11.

⁴⁶¹ Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927, s. 21.

⁴⁶² SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Protokol klasifikační porady učitelského sboru odborné školy truhlářské při zemské průmyslové školy ve Volyni ze dne 19. prosince 1932. Volně ložený strojopis.

*odborné hospodářské školy v Středoklukách, jehož je ovšem možno se přidržeti toliko, pokud zvláštní poměry místní a povaha internátu to připouštějí.*⁴⁶³ Z uvedeného vyplývá, že se v nové budově školy, slavnostně otevřené v roce 1933, hned od počátku počítalo i s ubytováním nemajetných žáků. V nové budově byly určeny 2-3 prostory pro ubytování, byla zde kuchyně, jídelna, studovna a odpočívárna pro dojíždějící žáky. I nadále však žáci bydleli v místnostech ve staré škole. V zimním období bylo v tomto školním roce ubytováno 25 a v letním 19 žáků. Měsíční poplatek za ubytování činil 10,-Kč.⁴⁶⁴ V následujícím školním roce bylo na internátě ubytováno v zimním období 32 žáků a v letním 28. Za nocležné bylo vydáno 2.812,60 Kč, praní ložního prádla 594,-Kč a světlo, teplo a úklid ve III. noclehárně 278,80 Kč. Z toho vyplývá, že zde byly tři noclehárny (ta třetí asi mimo budovu školy).⁴⁶⁵

V roce 1934 byl vypracován domácí řád, viz příloha XIV. Zemský úřad v Praze v dopise ze dne 12. března 1934 mj. píše, aby bylo sděleno, kolik žáků platí za ubytování režijní příspěvek a v jaké výši, jaké jsou náklady a zda by nepřispěl Spolek pro podporování chudých žáků zemské průmyslové školy ve Volyni. Také byl připojen „Domácí řád pro společné ubytování a stravování nemajetných žáků zemské průmyslové školy ve Volyni ve školní budově“. Domácí řád se skládal ze dvou částí, a to řádu ubytovacího, který měl 7 článků a řádu jídelního, který měl 6 článků. Ubytovací řád se od dnešního ani příliš nelišil až na to, že se internát uzavíral ve 21.00 hodin a přes zimu od 16. října do 15. dubna ve 20.00 hodin a od 21.00 hodin museli být žáci na lůžku a mít zhasnuto. Zároveň byl vypracován jídelní řád.

Ve školním roce 1935-36 bylo v internátu ubytováno v zimním období 33 a v letním 30 žáků. Měsíční poplatek byl stále 10,-Kč. Spolek pro podporu chudých žáků vynaložil na internát 2.251,-Kč.⁴⁶⁶ Výnos internátu činil 922,60 Kč. Kolik žáků na internátě bydlelo se uvádí ve zprávě: „*V zimním období bydlelo v internátu až 35 žáků, v letním 26. K dosavadním 2 noclehárnám pro 26 žáků zařídil spolek v nové budově další noclehárnu pro 7, takže jich umístí 33. V bývalé škole má ještě noclehárnu pro 5-7 žáků. Měsíční poplatek za ubytování 15 Kč (10 Kč byt, 5 Kč na ložní prádlo a příslušenství). V budově je ústřední topení, elektrické světlo a koupelny.*“⁴⁶⁷ Z uvedeného vyplývá, že se ubytování zdražilo o 5,-Kč za měsíc.

⁴⁶³ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Zemský úřad v Praze dne 2. ledna 1933*. Volně ložený strojopis.

⁴⁶⁴ *Jubilejní výroční zpráva 1864-1933/4*, s. 11-12.

⁴⁶⁵ *Zpráva o školním roce 1934-35*, s. 11.

⁴⁶⁶ *Zpráva o školním roce 1935-36*, s. 12.

⁴⁶⁷ *Zpráva o školním roce 1936-37*, s. 12-13.

Ve školním roce 1937-38 je poprvé uvedena celková částka, kterou ubytovaný žák platil za ubytování a stravu. Měsíčně to bylo 190,-Kč. Jedenáct žáků dostalo slevu a platili za měsíc v rozmezí 20-120,-Kč.⁴⁶⁸

Ve školním roce 1941-42 se internát skládal ze tří ložnic, kuchyně, jídelny a umývárny. Ubytováno bylo 22-39 žáků a stravování bylo zajištěno pro 22-50 nemajetných žáků. Poplatek za ubytování se stravou tehdy činil 295,-K, přičemž velká část žáků měla slevu. Vedle toho byla pro žáky živnostenské školy zřízena noclehárna s 10 lůžky, kterou mohli využít žáci v případě špatného počasí, které jim nedovolovalo dostat se domů. Péčí okresní péče o mládež byla zřízena stravovací stanice, která poskytovala 10 žákům zdarma obědy a 60-130 žákům denně polévku.⁴⁶⁹ Režim byl přísný, o čemž svědčí zápis z porady 19. dubna 1943: „*Návštěva divadel a bia bude povolována jen těm žákům, kteří budou řádně prospívati a se chovati a to pouze na odpolední představení. Pouze vyjimečně na večerní představení. Zavírací hodina jest stanovena prozatím na 20. hod. Přesný dozor nutno věnovati šetření elektrickým světlem.*“⁴⁷⁰ Spát se chodilo brzy a jen výjimečně bylo povoleno z důvodu studia svítit do 22.00 hod.

Ihned po skončení války byla snaha řešit ubytování a již v roce 1945 byl místními orgány učiněn pokus o stavbu internátu pro žáky na tržišti nad bývalým panským pivovarem, kde již bylo přikročeno k výkopu základů, ale pak se stavba nerealizovala.⁴⁷¹

První poválečný školní rok 1945-46 přinesl pokračování v podpoře chudých žáků, kdy bylo v internátu ubytováno až 38 žáků a tzv. nouzová stravovací akce znamenala stravování ve školní kuchyni až pro 69 žáků. Následující školní rok bylo ubytováno 45, přes zimu až 57 žáků a přes zimu bylo podporováno stravování až 147 žáků.⁴⁷²

V letáku k zápisu pro školní rok 1947-48 se píše, že je ve školní budově internát, který je vybaven umývárnami, sprchami a studovnou.⁴⁷³

V této době se již na kompetentních místech rozhodovalo o postavení Domova mladých nákladem 3 milionů Kčs, který by obsahoval mj. jídelnu, sprchy, čítárnu a studovnu. Měl by kapacitu 80 lůžek, v jedné ložnici by pak byla 4 lůžka. Byl by ale určen především pro učňovský dorost základní odborné školy ve Volyni, přičemž by zde bylo ubytováno určité

⁴⁶⁸ Zpráva o školním roce 1937-38, s. 12-13.

⁴⁶⁹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Jahresbericht für das Schuljahr 1941-42*. Volně ložený strojopis.

⁴⁷⁰ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Pedagogická porada ze dne 19. dubna 1943*. Volně ložený strojopis.

⁴⁷¹ *Střední průmyslová škola ve Volyni, 1984*, s. 92.

⁴⁷² SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Výroční zpráva za školní rok 1945/46*. Volně ložený strojopis.

⁴⁷³ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Zemská průmyslová škola ve Volyni. Zápis pro školní rok 1947-48*. Volně ložený strojopis.

množství žáků z průmyslové školy. Z dalšího textu se dovídáme, že: „*Velká část žáků se totiž rekrutuje z dalekého okolí resp. z celých Čech i z Moravy, ba i ze Slovenska. Při omezených možnostech ubytování v soukromí školní internát nemůže zvládnout ubytování potřebných (cca 100 žáků), neboť školní 3 ložnice, z nichž 1 je nouzová, pojmu pouze max. 50 žáků. Bude proto nutno v budoucnu pomýšlet na podstatné rozšíření školního internátu event. přístavbou.*“⁴⁷⁴ Ohledně stravování a ubytování se vyskytovaly různé problémy. Ve zprávě z listopadu 1947 píše správce Jaroslav Pačes o tom, že za jediný den bylo v malé jídelně chyceno 7 myši, myši jsou i v noclehárně. Velká jídelna, večer sloužící jako studovna, je nedostatečně osvětlena. Dále uvádí, že je třeba: „*Jedenkrát týdně nebo alespoň jednou za 14 dní v sobotu odpoledne vyhrát vodu na sprchy a vany, aby žáci v internátě bydlicí se mohli řádně umýt a tím dodržovati řádnou čistotu. Dále jsem nařídil přísné vzájemné střežení pořádku a čistoty zvláště na záchodech a dopadený nepořádník má za trest čištění záchodů ve výměře od 3 do 14 dnů.*“⁴⁷⁵

V městské kronice se v roce 1950 uvádí: „*Škola získala, respektive n. p. Delta soudní budovu jako Domov studující mládeže, kde je t.č. ubytováno 50 žáků. Do budoucna se počítá s postavením nové budovy pro ubytování žáků všech škol.*“⁴⁷⁶ Dochoval se rozpočet internátu na školní rok 1949-50, ze kterého vyplývá, že náklady na provoz internátu (uhlí, dříví a elektřina) představovaly 21.750,-Kč, na platy zaměstnanců internátu bylo vydáno 93.980,-Kč, na potraviny 630.870,-Kč, na inventář 7.000,-Kč, režie 1.000,-Kč a další náklady 2.000,-Kč. Za poplatky ubytovaných a externistů bylo vybráno 670.000,-Kč a další 15.000,-Kč. Schodek byl tedy 71.600,-Kč. Měsíční poplatek za ubytování a stravování činil 590,-Kč. Obědy pro neubytované stály měsíčně 510,-Kč.⁴⁷⁷ Almanach školy uvádí: „*Internát byl dán do provozu 1. září 1950. V suterénu této budovy byla též zřízena školní kuchyně a jídelna.*“⁴⁷⁸

Dne 1. března 1951 se konala porada o reorganizaci školy. Na této poradě zástupců podniků a ministerstev padla také zmínka o ubytování. Zápis o tom hovoří takto: „*S. ředitel Hořejší upozorňuje, že kapacita volyňského školství /průmyslová škola, ZOŠ a škola rolnická/ je sice značná, avšak úzký profil tvoří možnosti internátního ubytování. Přitom je třeba uvážiti, že oproti původnímu proponování, podle nichž měl bývalý domov mládeže ve Volyni sloužiti průmyslové škole, je tento nyní určen na jesle. Jeví se tudíž ubytovací možnosti průmyslové*

⁴⁷⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Podporování žactva*. Volně ložený strojopis.

⁴⁷⁵ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Přehledná zpráva o internátu za měsíc listopad 1947*. Volně ložený strojopis.

⁴⁷⁶ SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945, s. 461.

⁴⁷⁷ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 14. *Rozpočet řádného internátního provozu na rok 1949/50*. Volně ložený strojopis.

⁴⁷⁸ *Střední průmyslová škola ve Volyni, 1984*, s. 92.

školy ve Volyni nyní takto: 1. Průmyslová škola 30 žáků, 2. DM-DELTA /býv. soud/ 60 žáků, 3. DM-DELTA /býv. občanská záložna/ 30 žáků. Celkem 120 žák.“. Bylo konstatováno, že 10 tříd, které mají být od nového školního roku, představuje nárok na ubytování pro 350 žáků, takže bude chybět ubytování pro 230 žáků. Dále se píše. „Bude tudíž nezbytně nutno, aby n.p. Delta zde postavil alespoň 1 barák pro oněch 47 učňů výcvikového střediska, jež sem proponuje, a rovněž ČSSZ aby zde postavily rovněž svůj internát. S. ředitel Hořejší upozorňuje na ev. možnost nástavby nad školními dílnami pro internátní účely vzhledem k brzké nutné renovaci vodorovných střech.“⁴⁷⁹ V zápisu z porady 23. června 1952 stojí, že: „Při škole jsou 2 internáty: internát školy a Domov studující mládeže n.p. Delta ve Volyni...Doporučuje se zorganizovati internát pro zdejší školu ve šk. budově, v bývalé ZOŠ, v býv. Domově Jitony v parku, v býv. Občanské záložně a soudu ve Volyni, na jednotném podkladě a řádnými placenými silami hospodářskými, pedagogickými i administrativními, aby jejich chod mohl být spolehlivě a řádně zabezpečen.“ Pozornost je věnována i Domovu studující mládeže, n.p. Delta ve Volyni (DSM), kdy se píše: „Jeho správu vede n.p. Delta, Praha placenými silami a to 1 vedoucí domova, 1 kancelářská síla a 4 kuchařky v závodní kuchyni.“⁴⁸⁰ Nutno poznamenat, že v roce 1950 rozhodlo MNV Volyně o zrušení domova mládeže v Bezručových sadech čp. 470 (domov n.p. Jitona). Tam ale byli ubytováni žáci ZOŠ Volyně.

Na začátku školního roku 1953-54 bylo rozhodnuto umístit dívky (jedenáct) po přechodnou dobu v obytné části v přízemí a chlapci bydleli v suterénu školy. V suterénu asi též byly obě jídelny a zřejmě i kuchyně. 55 žáků z dřevozpracujících závodů bylo ubytováno v internátě „Delta“, spravovaným Jihočeskými dřevozpracujícími závody České Budějovice a 28 žáků bylo přechodně ubytováno v tělocvičně (než se dívky přesunou ze suterénu do bytu v přízemí).⁴⁸¹

V červnu 1954 se hovoří o adaptaci bývalého soudu a věznice na internát školy s tím, že by se v rámci praxe provedly vnitřní úpravy, rozvod vody a centrální vytápění.

Dne 1. ledna 1955 byl žákovský domov, který dosud spravovaly Jihočeské dřevařské závody České Budějovice, převzat do správy KNV Č. Budějovice. Do té doby zde vykonával funkci vychovatele i správce pouze jeden zaměstnanec bez odborného nebo vyššího vzdělání. Byl přijat ještě druhý vychovatel a jeden výpomocný vychovatel. Správou tohoto domova, který byl zařazen do II. skupiny podle vybavení, byl pověřen Antonín Němeček. V bývalé

⁴⁷⁹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Protokol č. 19 o reorganizaci školy, konaný 1.III.1951. Volně ložený strojopis.

⁴⁸⁰ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 4. Protokol č. 35 o závěrečné poradě klasifikační všech celoročních oddělení školy, která se konala 23.6.1952. Volně ložený strojopis.

⁴⁸¹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. Zahajovací zpráva 30. září 1953. Volně ložený strojopis.

soudní budově bydlelo v této době 72 žáků a ve školní budově 27 žáků a 13 žákyň. Plánoval se také přesun ubytovaných ze školy na SŽD (státní žakovský domov), ale zatím k tomu nedošlo z důvodu problémů s vodovodem, elektřinou a záchody. Žáci byli totiž ubytováni ve shromažďovacím sále školy a ta ho potřebovala uvolnit. Také se zatím do domova nepřesunula ze školy ani kuchyně s jídelnou. Žakovský domov měl, jak se píše v zápisu z jedné z porad, dvě jídelny, kde se stravovalo celkem 260 žáků, z toho 150 externistů.⁴⁸²

Na konci školního roku 1955-56 bylo konstatováno, že žakovský domov je spravován ředitelstvem školy, hospodářské vedení má na starosti administrativní pracovnice E. Poustková, výchovu zajišťují vychovatelé Z. Fál a Z. Roučka a dílenský učitel M. Hornych, pro kterého nebyla ve škole práce. V té době probíhala adaptace budovy bývalé věznice na žakovský domov pro dívky, které jsou zatím přechodně ubytovány ve školní budově. Velkým problémem bylo to, že budova domova neměla umývárny, a tak žáci chodili po skupinách do umývárny školní.⁴⁸³

Ve zprávě ze zasedání rady MNV Volyně ze dne 22. srpna 1956, která se věnuje novému školnímu roku 1956-57, se také hovoří o ubytování žáků školy. Konstatuje se, že je dobře vybavena kuchyně žakovského domova, že ložnice jsou vybaveny novým nábytkem a lůžkovinami. Konstatuje se také, že je ubytovací kapacita nedostačující a je nutné ponechat ubytování i ve školní budově. Doslova se zde říká: „*Ubytovací prostory nepostačují, uvažuje se do budoucna o provedení a plánování event. nástavby patra nad celou budovou žakovského domova (bývalého soudu). Obě budovy – soudní i vězeňská byly již předány do správy školského odboru rady KNV v Č.Budějovicích, v současné době se provádějí nákladem 80.000,-Kč adaptační práce v budově vězeňské, kde bude získán především jeden byt a ubytovací prostory pro cca 30 žáků.*“⁴⁸⁴ Dále se konstatuje, že chybí umývárny, shromažďovací prostor a studovny a také je třeba uvažovat o centrálním vytápění – návrh na něj by měli během školního roku vypracovat žáci maturitní třídy instalačního oboru. Ubytováno bude asi 130 žáků a i nadále nebudou ubytováni žáci vyšších ročníků, kteří hledají ubytování ve městě v soukromí.

Škola vybuodovala v roce 1965 ve školní zahradě pod školou, vedle příjezdové cesty, nový internát, určený zhruba pro 100 děvčat,⁴⁸⁵ někde se uvádělo 80 děvčat. Tím bylo vyřešeno

⁴⁸² SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Zpráva o ukončení školního roku 1954/55 podle hodnocení na závěrečné poradě ze dne 15. června 1955.* Volně ložený strojopis.

⁴⁸³ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Zpráva o školním roku 1955/56.* Volně ložený strojopis.

⁴⁸⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Zpráva k zasedání rady MNV konanému dne 22.VIII.t.r. o vykonaných přípravách k zahájení šk. roku 1956/57.* Volně ložený strojopis.

⁴⁸⁵ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 121.

bydlení dívek, protože jejich počty ve škole narůstaly a jejich ubytování bylo problémem. Praktický výcvik žáků školy směřoval na stavbu nového ubytovacího pavilonu pod školou, kde probíhal souvislý výcvik žáků i o hlavních prázdninách. Pavilon byl zařazen mezi akce Z a do provozu uveden v září 1965. V pavilonu byla ubytována děvčata, která dále používala i suterénních prostor (bývalé noclehárny) v budově školy,⁴⁸⁶ které pak zase začaly být využívány pro ubytování chlapců. Od této chvíle měl domov mládeže ubytované žáky ve čtyřech budovách, přičemž hlavní objekt bývalého soudu byl stále méně vyhovující, kdy už znalecký posudek z roku 1939 říkal, že tento objekt není vhodný pro bytové účely.⁴⁸⁷

Škola i výbor SRPŠ tlačily na to, aby se vystavěl nový domov mládeže. Dosavadní, bývalá věznice, kde byli ubytováni chlapci a pavilon se suterénem školy, kde byly ubytovány dívky, byl nedostačující. Dne 23. září 1966 proběhlo jednání za účasti zástupců Jč KNV, odboru výstavby ONV, MěNV i KIÚ ohledně výběru staveniště a programu výstavby nového domova mládeže pro ubytování žáků školy. Došlo se k závěru, že je možné použít pozemku školy směrem k řece. Dále byly přezkoušeny zdroje pitné vody a byly uznány za použitelné. Výstavba domova byla školskými úřady dána do plánu na rok 1969.⁴⁸⁸ První investiční záměr byl vypracován v roce 1968 a byl schválen Jč KNV v Českých Budějovicích. Dne 20. listopadu 1969 byla uzavřena předběžná dohoda o výstavbě domova mládeže s JIPO České Budějovice s tím, že se na stavbě bude škola brigádnicky podílet. Dne 3. února 1970 však bylo škole sděleno, že projektování domova mládeže se zastavuje, neboť tato stavba byla v důsledku omezování rozestavěnosti a obtíží v investiční výstavbě vyškrtána z plánu na pětiletku.⁴⁸⁹

Ve školním roce 1968-69 bylo ubytováno 183 žáků, z toho 72 dívek. Dívky byly i nadále v budově školy a v pavilonu pod školou. V hlavní budově byla také knihovna. Také se v ložnicích měnila podlahová krytina, rekonstruovaly rozvody vody a opravovala elektroinstalace, vše za 70.000,-Kč.⁴⁹⁰

K 1. září 1971 se domov mládeže osamostatnil a od této chvíle byl řízen přímo KNV v Českých Budějovicích. Prvním ředitelem byl jmenován Jan Hodina, který řídil 5 vychovatelek, 7 provozních zaměstnanců a 9 kuchařek (jídlna byla v suterénu hlavní budovy domova mládeže). Ubytováno bylo v té době 167 žáků a vařilo se 365 obědů.⁴⁹¹

V roce 1973 byl SPŠ předložen návrh provádět výstavbu domova mládeže po etapách jako školní stavbu, na které by se podíleli žáci i zaměstnanci školy. Konečným impulsem

⁴⁸⁶ Školní kronika 1964-84.

⁴⁸⁷ *Střední průmyslová škola ve Volyni, 1984*, s. 93.

⁴⁸⁸ Školní kronika 1964-84.

⁴⁸⁹ *Střední průmyslová škola ve Volyni, 1984*, s. 94.

⁴⁹⁰ Školní kronika 1964-84.

⁴⁹¹ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 193.

k výstavbě byla účast předsedy Jč KNV Františka Samce 26. března 1974 na slavnostní pedagogické poradě školy u příležitosti Dne učitelů. Zástupci MěNV i školy ukázali na svízelnou situaci ohledně ubytování žáků a s. Samec vyslovil možnost realizování stavby domova mládeže jedině svépomocí – v akci „Z“. Následně byl MěNV objednán projekt u n.p. Stavoprojekt v Českých Budějovicích. Ten byl vypracován v roce 1975.

Ve školním roce 1973-74 bylo započato s výstavbou ústředního topení v hlavní a vedlejší budově domova mládeže.⁴⁹²

Ve školním roce 1974-75 bylo ubytováno 185 žáků, kteří bydleli v hlavní budově (bývalý soud), vedlejší budově (bývalá věznice), pavilonu pod školou (dívky) a několik pokojů bylo stále přímo v suterénu školy. Byla také dokončena instalace ústředního topení (zprovozněno v únoru 1975). V roce 1974 byla projektově připravena stavba nového domova mládeže pro 120 žáků a samostatnou vstupní budovu.⁴⁹³ V květnu 1975 se začalo s výstavbou nového domova mládeže, která byla prováděna MěNV Volyně v akci „Z“. Brigádníky zajišťovaly školy. Jako první byla postavena nová trafostanice na Děkansském vrchu, jejíž výstavba souvisela s novým domovem mládeže.⁴⁹⁴ V září začaly zemní práce.

Ve středu 26. listopadu 1975 se uskutečnil slavnostní poklep na základní kámen domova mládeže.⁴⁹⁵ V této době se počítalo s tím, že v novém domově mládeže budou ubytováni nejen žáci průmyslovky, ale i učňovské školy. Celou stavbu financoval městský národní výbor. Vlastní montáž prováděly Pozemní stavby České Budějovice (ta začala 16. července 1976),⁴⁹⁶ které předaly smontovanou hrubou stavbu 17. prosince 1976.⁴⁹⁷ V prosinci téhož roku se podařilo zajistit výstavbu druhého lůžkového pavilonu.⁴⁹⁸ Dne 3. listopadu 1977 se konalo slavnostní otevření lůžkového pavilonu pro 120 žáků (dnes pavilon A) a vstupní budovy, obojí postavené v akci Z.⁴⁹⁹ Celková hodnota nového zařízení činila 8,5 milionů korun. Počet ubytovaných žáků se tímto zvýšil na 250 a počet zaměstnanců na 36.⁵⁰⁰

Ve školním roce 1977-78 již nebyl k dispozici pavilon pod školou, který sloužil k ubytování dívek. V tomto pavilonu byla prováděna rekonstrukce, jejímž výsledkem byly tři učebny – laboratoře.⁵⁰¹

⁴⁹² SOKA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 215.

⁴⁹³ SOKA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 240.

⁴⁹⁴ SOKA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 265.

⁴⁹⁵ SOKA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 265.

⁴⁹⁶ Školní kronika 1964-84.

⁴⁹⁷ *Střední průmyslová škola ve Volyni, 1984*, s. 96.

⁴⁹⁸ SOKA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 289.

⁴⁹⁹ *Střední průmyslová škola ve Volyni, 1984*, s. 97.

⁵⁰⁰ SOKA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 20.

⁵⁰¹ Školní kronika 1964-84.

V roce 1978 měl domov mládeže 36 zaměstnanců, z toho 10 vychovatelů. Ubytováno bylo 220 žáků SPŠ a 60 učnic z místní učňovské školy. V průběhu roku požádal ředitel DM o výstavbu stravovacího zařízení, jako investici Jč KNV a o výstavbu třetího lůžkového pavilonu pro 120 žáků v akci „Z“.⁵⁰²

V říjnu 1979 byl dokončen druhý lůžkový pavilon (pavilon B) a 25. října slavnostně předán do užívání opět za účasti zástupců různých úřadů. Skutečné náklady činily 4.221.000,- Kčs. Kapacita domova mládeže se tak zvýšila na 350 lůžek (v almanachu školy se uvádí 410-420 lůžek), z nichž 240 bylo v novém domově mládeže.⁵⁰³

I ve školním roce 1979-80 směřovaly brigády žáků na dostavbu domova mládeže a též sem směřovala praxe oboru pozemní stavitelství. V tomto školním roce bylo ubytováno 409 žáků, z toho 295 jich bylo ze SPŠ a 114 z učňovské školy. Byla také zahájena výstavba třetího ubytovacího pavilonu. Došlo též ke změně na postu ředitele, kdy Jan Hodina odešel k 31.12.1979 do důchodu a na jeho místo nastoupil Antonín Němeček.⁵⁰⁴

V roce 1981 byla zahájena výstavba třetího ubytovacího pavilonu za 4.377.000,-Kčs. V roce 1982 byla zahájena výstavba inženýrských sítí za 546.000,-Kčs.⁵⁰⁵ V této době bylo v domově mládeže ubytováno zhruba 435 žáků, z toho 320 jich bylo ze SPŠ. Počátkem roku došlo k převzetí objektu školní jídelny ZDŠ pod správu DM. Počet stálých pracovníků vzrostl na 50, z toho bylo 14 pracovníků výchovných. Byly též zahájeny zemní práce pro výstavbu centrální kotelny.⁵⁰⁶

Následující rok 1983 už měl domov mládeže 52 pracovníků, z toho 15 pedagogických. Ubytováno bylo 419 žáků, z toho 300 ze SPŠ. Byla ukončena výstavba třetího ubytovacího pavilonu (pavilon C) a pokračovala také výstavba centrální kotelny.⁵⁰⁷ Na každém pavilonu bylo 24 buněk, kdy se každá skládala ze dvou samostatných pokojů s balkónem, dvou předsíněk, umývárny, sprchy a WC. Kromě toho byla na každém patře vychovatelna, sušárna, kuchyňka a studovna (všechny s balkónem). V suterénu pavilonu A byla tzv. izolační místnost, dílny a kotelna, dnes místo kotelny sklady a tři garáže a klubovna. V suterénu pavilonu B pak byli lékaři a byt a byt byl i v suterénu pavilonu C, kde byla pak hudební místnost, knihovna (pak posilovna, dnes sklad), kulečnick a stolní tenis. Dne 17. února 1984 byl slavnostně otevřen třetí ubytovací pavilon domova mládeže.⁵⁰⁸ Byl opuštěn starý domov mládeže v bývalé

⁵⁰² SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 49.

⁵⁰³ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 78.

⁵⁰⁴ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 108.

⁵⁰⁵ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 173.

⁵⁰⁶ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 181-2.

⁵⁰⁷ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 219-20.

⁵⁰⁸ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 267.

soudní budově a tato byla předána ONV Strakonice (v srpnu 1985 se sem přestěhoval ze zámku Střela dětský domov, který je zde dodnes).

Domov mládeže, který byl spravován školským odborem Jč KNV v Českých Budějovicích, poskytl ve školním roce 1984-85 ubytování 440 žákům SPŠ a SOU Volyně. O provoz se staralo 15 pedagogických a 37 provozních zaměstnanců. I když zde během několika let vyrostly tři nové pavilony, stále nebyly pokryty všechny požadavky na ubytování. Proto byla instalována etážová lůžka a také byly některé provozní místnosti (sušárny prádla) přeměněny na ložnice.

Ve školním roce 1985-86 se stále pracovalo na stavbě kotelny. Ubytováno bylo 430 žáků, z toho 300 ze SPŠ, 115 ze SOU a 15 ze SPŠ Strakonice, kteří byli rozděleni do 14 výchovných skupin. Provoz zajišťovalo 17 pedagogických a 35 provozních zaměstnanců. V čele domova mládeže vystřídal Antonína Němečka Bořivoj Korejs.

Dne 19. července 1988 byla zkolaudována a dána do provozu nová centrální kotelna a tím bylo vyřešeno vytápění a dodávky teplé vody.⁵⁰⁹ Stará kotelna, která byla v suterénu pavilonu A, byla zrušena. Nová kotelna, též jako stará na uhlí, začala postupně vytápět nejen domov mládeže, ale také budovu mateřské školy, základní školy, dětského domova a školní jídelny.

Dne 1. září 1996 odtrhla Integrovaná střední škola podnikání a služeb Volyně pavilon B domova mládeže a zbylé dvě budovy včetně vstupní dostala k 1.9.1997 Vyšší odborná škola Střední průmyslová škola Volyně. Domov mládeže se tak opět vrátil do správy školy.⁵¹⁰ Již 18. srpna začala inventura na domově mládeže v souvislosti s jeho přechodem pod školu. Školní kronika o tom říká: „1.9. začal nový školní rok. Od tohoto data patří škole také domov mládeže, jehož vedoucím se stal Mgr. Ivo Kopka. Pod školu patří také kotelna, která vytápí domov mládeže školy, domov mládeže integrované školy, školní jídelnu, základní školu, zvláštní školu (dětský domov) a školku. Pod školu tak přešlo 9 vychovatelů, domovnice, 4 uklízečky, 2 údržbáři, 2 vrátné, 3 topiči a skladnice.“⁵¹¹ Předávací protokol byl podepsán 29. září. Bývalý ředitel Bořivoj Korejs se stal vychovatelem a do funkce vedoucího domova mládeže nastoupil Mgr. Ivo Kopka.

Ke dni 1. ledna 1998 došlo ke zvýšení měsíčního poplatku za ubytování z 300,-Kč na 500,-Kč (poplatek za ubytování se začal vybírat ve škole - ve školní knihovně).

⁵⁰⁹ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 443.

⁵¹⁰ Školní kronika 1984-96.

⁵¹¹ Školní kronika 1996-.

Dne 14. března 2000 proběhlo jednání ředitele školy RNDr. Jiřího Homolky a starosty města J. Prunera, jehož výsledkem byla dohoda o společném vybudování hřiště s umělým povrchem na pozemku domova mládeže nad pavilonem A. Hřiště by mělo být ve všední dny vyhrazeno do 15.00 hod. pro základní školu a odpoledne zejména pro ubytované žáky. O víkendech volyňské veřejnosti. Jednalo se o tom, že by hřiště mohlo sloužit všem školským zařízením ve Volyni.⁵¹² Na výstavbě tohoto hřiště s umělým povrchem o rozměrech 36 x 18m se podílelo město Volyně částkou 700.000,-Kč a škola částkou 500.000,-Kč. Škola měla také na starost zpracování potřebné dokumentace a zajištění inženýrské činnosti. Základ stavby a oplocení provedla stavební firma Salvete ze Strakonice. Hřiště dne 24. září 2000 slavnostně otevřeli volyňský starosta pan Jan Pruner a ředitel školy RNDr. Jiří Homolka, za účasti starostky z Pangen an der Aare (Švýcarsko) a starosty z Markt Aidenbach (SRN) z družebních města Volyně.⁵¹³

O letních prázdninách v roce 2001 měli vychovatelé poprvé, tak jako učitelé, 8 týdnů dovolené, což přineslo problém s chodem domova mládeže o prázdninách, neboť každé prázdniny slouží domov mládeže pro rekreační účely.⁵¹⁴

Dne 10. září 2001 začala firma Garance Plzeň s.r.o. opravovat střechu pavilonu C. Opravená střecha byla převzata dne 2. října. Krátce poté 26. října začala firma Salvete Strakonice opravovat schody u hlavního vchodu. Kamenné schody i opěrná zeď se rozebraly, opěrná zeď se postavila nová, schody se usadily zpět, daly se nové rohožky a dlažba nad schody před vstupem. Vše bylo hotovo 30. října. V lednu 2002 byly koupeny nové židle na studovny. Během praxí v době maturit byla opravena venkovní omítka a sloupy spojovací chodby.⁵¹⁵

V září 2002 nastoupilo na domov mládeže více ubytovaných, než byla jeho kapacita. Proto byla značná část studentů VOŠ ubytována na 2. a 3. patře pavilonu H ve Škole v přírodě Volyně. Ta však brzy změnila majitele a protože nedošlo k dohodě s novým vlastníkem, bylo v únoru 2003 ukončeno ubytování studentů VS1. Část přešla na domov mládeže, část si našla ubytování v soukromí.

Počátkem října 2002 opravila firma Garance Plzeň s.r.o. střechy pavilonu A, spojovacích chodeb a vstupní budovy. Koncem listopadu byla za vstupní budovou udělána drenáž na odvodnění tohoto prostoru.⁵¹⁶

⁵¹² Školní kronika 1996-.

⁵¹³ Školní kronika 1996-.

⁵¹⁴ Školní kronika 1996-.

⁵¹⁵ Školní kronika 1996-.

⁵¹⁶ Školní kronika 1996-.

Dne 8. ledna 2009 přišli internátu s iniciativou tzv. „adopce na dálku,“ tj. platit školu některému dítěti z Afriky. Z finančních důvodů rozhodnuto o adopci jednoho dítěte přes katolickou charitu. A tak se žáci domova mládeže: „...od roku 2009 starají o adoptivního chlapce Jamilu Mulindwu z Ugandy. Na jeho výuku zasílají přes Českou katolickou charitu 7.000,-Kč za rok, Žáci peníze vybírají mezi sebou a příspěvky jsou dobrovolné.“⁵¹⁷

Před Vánoce byla 22. prosince 2008 slavnostně započata přestavba školy, DM a kotelny. Na obou pavilonech domova mládeže tak došlo k celkové rekonstrukci pokojů, zrušení balkonů, výměně oken, opravě střech a zateplení budov. Práce na rekonstrukci měly být ukončeny v květnu 2009, ale nakonec došlo k jejich ukončení v měsíci září 2009.⁵¹⁸ Škola platila pořízení nových koberců na oba pavilony domova mládeže za 806.051,-Kč a žaluzie stály 653.160,-Kč.⁵¹⁹

Počátkem dubna 2011 bylo 3. a 4. patro pavilonu A vybaveno novým nábytkem (postele, stoly, kontejnery, židle a poličky). Od 1. května se pak zvýšil poplatek za ubytování ze 600 na 650,-Kč a od 1. září na 700,-Kč.

3.11. Školní jídelna

Ohledně stravování žáků bylo již něco málo řečeno v předchozí kapitole. Ani zde toho nebude mnoho. Zprávy z období první republiky a druhé světové války nám v podstatě ani neumožňují přesnou lokalizaci školní jídelny v budově školy. Informace jsou kusé a útržkovité. Lepší to není ani od 50. let 20. stol., kdy jídelna byla v suterénu hlavní internátní budovy (bývalém soudu). Ve chvíli, kdy se školní jídelna osamostatnila, se jí ve školních materiálech už nevěnuje žádná pozornost. Dá se říci, že bez problémů lze mapovat až současné období, kdy školní jídelna přešla pod správu školy.

První obsáhlejší zmínka o stravování žáků je z roku 1934 v souvislosti s vypracováním ubytovacího řádu pro ubytování a jídelního pro stravování. Jídelní řád ale ukazuje, že stravování bylo oproti dnešku dosti odlišné. Hned v článku 1 řádu jídelního se praví: „*Nouzové stravování je poskytováno Spolkem pro podporování chudých žáků zemské průmyslové školy ve Volyni na žádost tomuto Spolku podanou, pokud na to stačí jeho jmění, za režijní poplatek, ve výjimečných případech i zdarma*“. V článku 2 se pak píše: „*Všichni žáci používající společného stravován musí mít vlastní jídelní příbory, které po vyčištění ukládají do skříní k tomu určených*.“ Článek 3 pak stanoví: „*Jidla roznášejí žáci sami a střídají se v této práci*

⁵¹⁷ Školní kronika 1996-.

⁵¹⁸ Školní kronika 1996-.

⁵¹⁹ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2009/10, s. 13.

podle pořadu předem určeného. Veškerou obsluhu a úklid obstarávají též žáci sami střídavě.“⁵²⁰ Z finanční zprávy Spolku pro podporování chudých žáků zemské průmyslové školy ve Volyni se dovídáme, že od 6. června 1934 do 5. června 1935 bylo na kuchyni vydáno 33.032,55 Kč, z toho na stravné 30.083,80 Kč.⁵²¹ V předchozím školním roce představovaly náklady na stravné, zařízení a služné v kuchyni 24.922,95 Kč.⁵²² Spolek pro podporu chudých žáků vydal ve školním roce 1935-36 za kuchyni 34.797,70 Kč. Měsíční poplatek za stravování byl stále 170,-Kč.⁵²³ Ve školní kuchyni se stravovali nejen žáci bydlící na internátě, ale i přespolní. Ve školním roce 1936-37 se stravovalo zdarma 5 žáků a 16 jich mělo slevu. Objevuje se i výkaz za kuchyni, kdy výdaje i příjmy činily 49.325,10 Kč. Z výkazu se dále dozvídáme, že od 1. června 1936 do 31. května 1937 bylo vydáno 7.480 snídaní za 1,-Kč, 8.296 obědů za 3,50 Kč, 7.139 večeří za 1,-Kč, 1.373 polévek za 0,50 Kč. Vedle toho bylo vydáno čaje, mléka apod. za 412,20 Kč.⁵²⁴ V následujícím školním roce 1937-38 se objevuje funkce správce žákovské kuchyně (měl asi na starost i ubytování), kterým byl Ing. arch. Ervín Glückauf. Ten uvádí, že se v žákovské kuchyni stravovalo celkem 24-67 žáků a že příjmy za stravu od žáků v internátu i mimo něj činily 37.294,05 Kč.⁵²⁵ O kuchyni se staral i v následujícím roce, kdy spolek pečoval o stravování 27-69 nemajetných žáků ve školní kuchyni.⁵²⁶

Ve školním roce 1939-40 pečoval Spolek pro podporování chudých žáků ve vlastní režii o stravování 20-49 nemajetných žáků, ve školním roce 1940-41 se ve školní kuchyni stravovalo díky podpoře 19-48 nemajetných žáků a ve školním roce 1941-42 bylo stravování zajištěno pro 22-50 nemajetných žáků. Měsíční poplatek za ubytování se stravou tehdy činil 295,-K, přičemž velká část žáků měla slevu. Péčí okresní péče o mládež byla zřízena stravovací stanice, která poskytovala 10 žákům zdarma obědy a 60-130 žákům denně polévku.⁵²⁷

Dne 1. září 1950 byl dán v budově bývalého soudu do provozu nový internát. V suterénu této budovy byla zřízena školní kuchyně a jídelna.⁵²⁸

Ve školním roce 1956-57 přišel z KNV přípis, který se zabýval stravováním učitelů v žákovském domově. Bylo v něm řečeno, že: „V žákovském domově se mohou stravovati

⁵²⁰ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Domácí řád pro společné ubytování a stravování nemajetných žáků zemské průmyslové školy ve Volyni ve školní budově*. Volně ložený strojopis.

⁵²¹ *Zpráva o školním roce 1934-35*, s. 10.

⁵²² *Jubilejní výroční zpráva 1864-1933/4*, s. 11.

⁵²³ *Zpráva o školním roce 1935-36*, s. 12-13.

⁵²⁴ *Zpráva o školním roce 1936-37*, s. 13.

⁵²⁵ *Zpráva o školním roce 1937-38*, s. 12.

⁵²⁶ *Zpráva o školním roce 1938-39*, s. 11.

⁵²⁷ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2. *Jahresbericht für das Schuljahr 1941-42*. Volně ložený strojopis.

⁵²⁸ *Střední průmyslová škola ve Volyni, 1984*, s. 92.

pouze ti s. vyučující, kteří budou závazně vykonávat pedagogický dozor nejenom při obědech, ale též v době mimovyučovací, náhlými kontrolami žáků, se zaměřením na příslušné učivo, které s. vyučující učí.“ Dále je řečeno, že jídelna žakovského domova není totožná se školní vyvařovnou, a proto musí škola podat žádost na KNV v Českých Budějovicích o povolení se zde stravovat. Nárok nemají vyučující, kteří nebudou pomáhat v domově mládeže. Dále se píše: „*Jako další podmínka povolení stravování musí být uvedeno, zda manželka žadatele jest zaměstnána a nemůže z toho důvodu vařit oběd pro zaměstnance školy. Jinak jest bez povolení finančního odboru rady KNV povoleno stravování přímým zaměstnancům žakovského domova tj. hospodářskému správci, řediteli, kuchařkám, uklízečkám a vychovatelům. Tito žádost o povolení nepodávají.*“⁵²⁹

Ve školním roce 1967-68 se ve školní jídelně stravovalo zhruba 300 žáků, jak uvádí městská kronika. Školní kuchyně s jídelnou byla v suterénu hlavní budovy, kde je dodnes (dnes slouží dětskému domovu). Celodenní stravování bylo poskytováno v hodnotě 10,80 Kč, přičemž žáci hradili 10,30 Kč a 0,50 Kč hradil stát. Celkový měsíční poplatek v domově mládeže byl 325,-Kč.⁵³⁰

Počátkem roku 1982 došlo k převzetí objektu školní jídelny ZDŠ pod správu domova mládeže. Jídelna zajišťovala od této chvíle stravování pro ZDŠ a SPŠ a měla zhruba 1100 strážníků.⁵³¹ V almanachu školy se uvádí, že v roce 1981 došlo ke sloučení jídelen DM a ZŠ a společné stravovací zařízení přešlo pod správu domova mládeže.⁵³²

Ve školním almanachu z roku 1984 je zmínka i o jídelně: „*Neoddělitelnou součástí DM je stravovací zařízení. V bývalé nevyhovující kuchyni a jídelně, kde se stravovalo kolem 400-500 strážníků, bylo k dispozici 80 míst. V dnešní moderní kuchyni s jídelnou, která byla předána našemu DM r. 1981, se stravují i žáci základní školy, počet strážníků se pohybuje mezi 1.000-1.100, jídelna má 180 míst. Stravování zajišťuje celkem 22 zaměstnanců, z toho 1 skladník, 1 účetní, 1 šéfkuchař a 1 vedoucí kuchyně.*“⁵³³

Od září 1994 došlo ke zdražení obědů na 12,10 Kč pro žáky a 14,10 Kč pro vyučující.⁵³⁴

Školní jídelna Volyně vznikla jako samostatná organizace 1.7.1997 poté, co zanikl Domov mládeže Volyně. Jeho ředitelkou se stala Irena Kroupová. V této době se v jídelně

⁵²⁹ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3. *Oběžník pro všechny zaměstnance školy*. Volně ložený strojopis.

⁵³⁰ Školní kronika 1964-84.

⁵³¹ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 181-2.

⁵³² *Střední průmyslová škola ve Volyni, 1989*, s. 16-7.

⁵³³ *Střední průmyslová škola ve Volyni, 1984*, s. 100.

⁵³⁴ Školní kronika 1984-96.

stravovali žáci VOŠ a SPŠ, ZDŠ a také dětského domova. Od 15.10.1997 měla školní jídelna živnostenské oprávnění. Předmětem podnikání byla hostinská živnost, která patří mezi živnosti ohlašovací řemeslné.

Školní jídelna se stala samostatným právním subjektem, který nejdříve spadal pod okres a od vzniku krajů (1. ledna 2000) pak patřila pod Budějovický, od 1.6.2001 Jihočeský kraj.

V roce 1998 byla od 2. března školní jídelna rekonstruována. Stravování pak bylo oddělené – VOŠ a SPŠ Volyně v prvním patře a ZŠ Volyně v přízemí. Po dobu rekonstrukce se žáci stravovali ve školní jídelně ISS Volyně na volyňském náměstí.⁵³⁵

Od 1. ledna 2008 začal platit nový ceník stravování ve školní jídelně. Oběd nově stál 23,-Kč, celodenní strava pro ubytované 63,-Kč.⁵³⁶

V létě 1. srpna 2012 došlo k výměně vedení jídelny. Do důchodu odešla dosavadní ředitelka Irena Kroupová. Na základě konkurzu se novou ředitelkou stala Bc. Božena Ouředníková, dosavadní vedoucí jídelny SŠ a jazykové školy ve Volyni.⁵³⁷

Dne 18. listopadu 2013 bylo sděleno SPŠ z krajského úřadu, že: „*od 1.1.2014 bude pod školu spadat školní jídelna.*“⁵³⁸ Škole se to nelíbilo a bylo jednáno o odkladu převzetí. To nakonec bylo odloženo o půl roku, a tak od 1. července 2014 přešla Školní jídelna Volyně pod správu VOŠ a SPŠ Volyně a stala se tak součástí školy. Dosavadní ředitelka jídelny Bc. Božena Ouředníková zůstala dále ve funkci vedoucí jídelny. Pod školu tak přešlo 18 nových zaměstnanců. I nadále se v jídelně stravují žáci a zaměstnanci Základní školy Volyně.⁵³⁹

⁵³⁵ Školní kronika 1996-.

⁵³⁶ Školní kronika 1996-.

⁵³⁷ Školní kronika 1996-.

⁵³⁸ Školní kronika 1996-.

⁵³⁹ Školní kronika 1996-.

Závěr

Během své práce jsem čerpal zejména z neutříděných materiálů ve strakonickém archivu, školních kronik, městských kronik, materiálů a almanachů průmyslové školy. Pro badatele jsou základním materiálem výroční zprávy. Tyto ovšem od poloviny padesátých let do roku 1994 nejsou k dispozici. V roce 1994 totiž pracovníci okresního archivu, kteří jezdí jednou za několik let přebírat archivní materiály, označili výroční zprávy jako nepotřebné a určené ke skartaci. Ta byla následně provedena, takže škola tak nenávratně přišla o nejcennější zdroj informací o své historii. Chybí ještě výroční zprávy ze školních let 1995-1997 a 1998-99. V roce 1964 byla, zřejmě u příležitosti stého výročí založení školy, založena školní kronika. Školní kroniky jsou tři a jejich stránky nejsou číslovány. První kronika zahrnuje roky 1964-84 a jako kronikáři se vystřídali arch. Jaroslav Vondrášek, Marie Chalupová, Jaroslava Veselá, Miloslava Tomášková, Marcela Klimešová, Dagmar Špeciánová a Ivo Kopka, který vede kroniky od školního roku 1981-82 dodnes (kromě školního roku 1988-89, kdy kroniku psala asi Dana Lipková). Nejméně zpráv je z let 1957-1964, kdy lze vycházet pouze ze sporadických zpráv z městské kroniky. Taktéž málo zpráv je z doby okupace a období 1918-23.

Metodu zpracování jsem použil přímou a komparativní. Práci jsem rozdělil do kapitol, které korespondují se změnou názvu školy. Nejdříve jsem se ve stručnosti zaměřil na historii školství a charakteristiku doby všeobecně. Následuje stručný přehled volyňských škol. Podrobně je pak pojednáno o vývoji průmyslové školy v letech 1914-2014. V práci jsem se zabýval vývojem školy, školní výukou, akcemi školy, péčí o žáky a jsou zde další školní události v souvislosti s danou dobou. Samostatné kapitoly jsou věnovány ubytování a stravování žáků.

Doufám, že tato práce alespoň trochu přispěje ke zmapování středního školství ve městě Volyni a bude k užitku mým následovníkům.

Prameny a literatura

- ČORNEJ, Petr. *Vše podstatné z českých dějin*, Praha, Práh, 1992, ISBN 80-901278-4-3.
- EFMERTOVIÁ, Marcela C. *České země v letech 1848-1918*, Praha, Libri, 1998, ISBN 80-85983-47-8.
- GEBHART, Jan, KUKLÍK, Jan. *Velké dějiny zemí Koruny české, svazek XV.a*, Praha a Litomyšl, 2006, ISBN 80-7185-582-0.
- KÁRNÍK, Zdeněk. *České země v éře První republiky, díl I.*, Praha, Libri, 2000, ISBN 80-7277-027-6.
- KÁRNÍK, Zdeněk. *České země v éře První republiky, díl III.*, Praha, Libri, 2003, ISBN 80-7277-119-1.
- KLIMEK, Antonín. *Velké dějiny zemí Koruny české, svazek XIV., 1929-1938*, Praha a Litomyšl, Paseka, 2002, ISBN 80-7185-425-5.
- KOPKA, Ivo. *Sto let historie vzdělávání ve Volyni 1912-2012*, České Budějovice, 2013. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita České Budějovice, Teologická fakulta, Katedra pedagogiky. Vedoucí práce M.Weis.
- KOVÁŘÍK, Vladimír. *Literární toulky po Čechách*, Praha, Albatros, 1984, 13-739-84, 14/66.
- KREJČÍŘ, Jaroslav, SOJÁK, Stanislav. *Dějiny české*, Dubicko, INFOA, ISBN 80-901005-7-0.
- NOVOTNÁ, Alena a kol., *Československé dějiny v datech*, Praha, Svoboda, 1986, 25-090-86
- NOVOTNÝ, Miroslav a kol., *Dějiny vyššího školství a vzdělanosti na jihu Čech*, České Budějovice, Jihočeská universita, 2006, ISBN 80-7040-883-9.
- POLANSKÝ, Zdeněk. *Modernizace Volyně. Dominantní trendy ve vývoji hospodářství, společnosti a politiky ve Volyni mezi léty 1848 a 1938*. Praha, 2011. Diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Ústav českých dějin.
- TEPLÝ, František. *Dějiny města Volyně*, Praha, nákl. vlastní, 1903.
- VONDRA, Roman. *České země v letech 1792-1848*, Praha, Libri, 2013, ISBN 978-80-7277-503-3.
- SOKA, Strakonice, Kronika školy chlapecké 1875-1925, ZŠ Volyně 1
- SOKA, Strakonice, Kronika školy chlapecké 1923-1959, ZŠ Volyně 4
- SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1, nezpracovaný materiál
- SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 2, nezpracovaný materiál
- SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 3, nezpracovaný materiál
- SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 4, nezpracovaný materiál
- SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 5, nezpracovaný materiál

SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 7, nezpracovaný materiál
SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 10, nezpracovaný materiál
SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 13, nezpracovaný materiál
SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 14, nezpracovaný materiál
SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 15, nezpracovaný materiál
SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 17, nezpracovaný materiál

TEPLÝ, František. *Dějiny města Volyně*, Praha, nákl. vlastní, 1903.

VONDRA, Roman. *České země v letech 1792-1848*, Praha, Libri, 2013, ISBN 978-80-7277-503-3.

Dvacátá pátá výroční zpráva Královské české zemské řemeslnické školy ve Volyni, školní rok 1912-1913, Volyně, Zemská škola řemeslnická, 1913.

XXVI. zpráva o školním roce 1913-1914, Volyně, Královská česká zemská řemeslnická škola, 1914.

XXVII. zpráva o školním roce 1914-1915, Volyně, Královská česká zemská řemeslnická škola, 1915.

XXVIII. zpráva o školním roce 1915-1916, Volyně, Královská česká zemská řemeslnická škola, 1916.

XXIX. zpráva o školním roce 1916-1917, Volyně, Královská česká zemská řemeslnická škola, 1917.

XXX. zpráva o školním roce 1917-1918, Volyně, Královská česká zemská řemeslnická škola, 1918.

Nástin vývoje a činnosti v letech 1923 až 1927, Volyně, Zemská škola průmyslová ve Volyni, 1927.

Zpráva o školním roce 1927-28, Volyně, Zemská škola průmyslová ve Volyni, 1928.

Zpráva o školním roce 1928-29, Volyně, Zemská škola průmyslová ve Volyni, 1929.

Zpráva o školním roce 1929-30, Volyně, Zemská škola průmyslová ve Volyni, 1930.

Zpráva o školním roce 1930-31, Volyně, Zemská škola průmyslová ve Volyni, 1931.

Zpráva o školním roce 1931-32, Volyně, Zemská škola průmyslová ve Volyni, 1932.

Zpráva o školním roce 1932-33, Volyně, Zemská škola průmyslová ve Volyni, 1933.

Jubilejní výroční zpráva 1864-1933/4, Volyně, Zemská průmyslová škola ve Volyni, 1934.

Zpráva o školním roce 1934-35, Volyně, Zemská škola průmyslová ve Volyni, 1935.

Zpráva o školním roce 1935-36, Volyně, Zemská škola průmyslová ve Volyni, 1936.

Zpráva o školním roce 1936-37, Volyně, Zemská škola průmyslová ve Volyni, 1937.

Zpráva o školním roce 1937-38, Volyně, Zemská škola průmyslová ve Volyni, 1938.

Zpráva o školním roce 1938-39, Volyně, Zemská škola průmyslová ve Volyni, 1939.
Průmyslová škola ve Volyni, Volyně, Střední průmyslová škola ve Volyni, 1974
Střední průmyslová škola Volyně 1974-1979, Střední průmyslová škola ve Volyni, 1979
Střední průmyslová škola ve Volyni, Střední průmyslová škola Volyně, 1984
Střední průmyslová škola ve Volyni, Střední průmyslová škola Volyně, 1989
Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola ve Volyni 1864-2009, Volyně, Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola Volyně, 2009, ISBN 978-80-86837-24-6.
Výroční zpráva SPŠ Volyně 1995
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1997/98
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1998/99
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1999/2000
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2000/01
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2001/02 a Výroční zpráva o hospodaření školy za hospodářský rok 2001
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2002/03 a Výroční zpráva o hospodaření školy za hospodářský rok 2002
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2003/04 a Výroční zpráva o hospodaření školy za hospodářský rok 2003
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2004/05
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2005/06
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2006/07
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2007/08
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2008/09
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2009/10
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2010/11
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2011/12
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2011/12
Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2013/14
Školní kronika 1964-1984
Školní kronika 1984-1996
Školní kronika 1996-
<http://www.hasicivolyne.estranky.cz/clanky/historie-sboru/vznik-sboru.html>
http://zameklomnice.cz/pdf/implementace/docs/1_rocnik/SOS/PED/vyvoj.pdf
<http://mendelu.cz/25998n-cana-prof.-jindricha-halabaly-2014>

<http://sps.triodon.com/stredni-skola/>

<http://sps.triodon.com/vyssi-skola/>

<http://sps.triodon.com/tvorba-nabytku-a-drevene-konstrukce-bakalarske-studium/>

http://www.zus.volyne.cz/?page_id=168

www.revuekamen.cz/legie1.htm

www.ahmp.cz/page/docs/soustava_skol.pdf

ŠPRINGL, Jan, *Školství v Protektorátu*, http://skolakemvprotektoratu.pamatnik-terezin.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=85&Itemid=91

SOkA, Strakonice, Pamětní kniha města Volyně, 1861-1945 (1952), DigiArchiv SOA v Třeboni

SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, DigiArchiv SOA v Třeboni

SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, DigiArchiv SOA v Třeboni

SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1989-2000, DigiArchiv SOA v Třeboni

Seznam zkratek

ACHP	- agrochemický podnik
AG	- Aktiengesellschaft (akciová společnost)
aj.	- a jiný
akce Z	- akce zvelebování
apod.	- a podobně
arch.	- architekt
a.s.	- akciová společnost
a spol.	- a společník (společníci)
atd.	- a tak dále
AVOŠ	- Asociace vyšších odborných škol
BMW	- Bayerische Motoren Werke
BSP	- Brigáda socialistické práce
býv.	- bývalý
cca	- přibližně
c.k.	- císařsko-královský
CNC	- Computerised Numerical Control (řízení pomocí počítače)
Corp.	- korporace
CSc.	- kandidát věd
CZ	- Czech Republic (Česká republika)
č.	- číslo
čes.	- českých
ČEZ	- České energetické závody
čís.	- číslo
č.j.	- číslo jednací
Č.j.	- číslo jednací
ČMFS	- Českomoravský fotbalový svaz
CO ₂	- oxid uhličitý
čp.	- číslo popisné
ČR	- Česká republika
ČRS	- Český rybářský svaz
čs.	- československý
ČSD	- Československé státní dráhy

ČSFR	- Česká a Slovenská Federativní Republika
ČSLA	- Československá lidová armáda
ČSM	- Československý svaz mládeže (1949-68)
ČSSZ	- Československé stavební závody
ČSR	- Československá republika
čs.-sovět.	- československo-sovětského
ČSSR	- Československá socialistická republika (1960-90)
ČSSZ	- Československé stavební závody České Budějovice
ČSVTS	- Československá vědeckotechnická společnost
ČT 1	- Česká televize první program
ČVUT	- České vysoké učení technické
ČZM	- České závody motocyklové Strakonice
D	- dřevařství
DDM	- dům dětí a mládeže
dem.	- demokratický
Dipl. Ing.	- diplomovaný inženýr
DiS.	- diplomovaný specialista
DM	- domov mládeže
doc.	- docent
DPH	- daň z přidané hodnoty
Dr.	- doktor
DSM	- domov studující mládeže
DVD	- Digital Video Disc (digitální videodisk)
dvouroč.	- dvouroční
dvoutř.	- dvoutřídní
ev.	- eventuálně
event.	- eventuálně
FKSP	- Fond kulturních a sociálních potřeb
ha	- hektar
HK	- hospodářská komora
HK ČR	- Hospodářská komora České republiky
hod.	- hodin
IČO	- identifikační číslo osoby
IHK	- Industrie und Handelskammer (obchodní a průmyslová komora)

Ing.	- inženýr
ISS	- integrovaná střední škola
JčDZ	- Jihočeské drubežářské závody Vodňany
Jč KNV	- Jihočeský krajský národní výbor
JDZ	- jihočeské dřevařské závody nebo jihlavské dřevařské závody
JIPO	- jihočeské podniky
JIVAK	- jihočeské vodovody a kanalizace
JKV KSČ	- Jihočeský krajský výbor komunistické strany Československa
JmDZ	- jihomoravské dřevařské závody
JUDr.	- doktor práv
JZD	- jednotné zemědělské družstvo
Kč	- koruna československá (1918-39, od 1993)
Kčs	- koruna československá (1945-92)
KDU-ČSL	- Křesťanská a demokratická unie - Československá strana lidová
KIÚ	- Krajský investorský útvar
KN	- kvalifikační studium nábytkářství
KNV	- krajský národní výbor (1949-90)
kol.	- kolem
KSČ	- Komunistická strana Československa
KSČM	- Komunistická strana Čech a Moravy
KV ČSVTS	- krajský výbor Československé vědeckotechnické společnosti
KV KSČ	- Krajský výbor Komunistické strany Československa
lid.	- lidově
LM	- Lidové milice
LSD	- lidové spotřební družstvo
LŠU	- lidová škola umění
MA•PO	- many possibilities (mnoho možností)
MDŽ	- Mezinárodní den žen
Mgr.	- magistr
mj.	- mimo jiné
MěKS	- městské kulturní středisko
MěLK	- městská lidová knihovna
MěNV	- městský národní výbor (1945-90)
MěstNV	- městský národní výbor (1945-90)

MěstV KSC	- městský (místní) výbor Komunistické strany Československa
MKRK	- městská kontrolní a revizní komise
MNV	- místní národní výbor (1945-90)
Mrs.	- paní
MS ČSM	- místní skupina Československého svazu mládeže
M.Š.	- ministerstvo školství
MŠ ČSR	- Ministerstvo školství České republiky
MŠMT ČR	- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky
Mšo	- ministerstvo školství a osvěty
MŠVU	- ministerstvo školství, věd a umění
MUDr.	- doktor medicíny
MV KSC	- místní (městský) výbor Komunistické strany Československa
n.	- národního
N	- nábytkářství
nákl.	- nákladem
např.	- například
nár.	- národní
NDK	- interiérová tvorba, navrhování nábytku a dřevěné konstrukce
NDR	- Německá demokratická republika
NDV	- nábytkářská a dřevařská výroba
NN	- nástavbové studium nábytkářství
n.p.	- národní podnik
NÚOV	- Národní ústav odborného vzdělávání
NUTS	- Nomenclature Unit of Territorial Statistic (Územní statistická jednotka)
odd.	- oddělení
ODS	- Občanská demokratická strana
okr.	- okresní
OSB	- Oriented strand board (orientovaná třísková deska)
OSP	- Okresní stavební podnik Strakonice
OŠMT KÚ	- Odbor školství, mládeže a tělovýchovy Krajského úřadu Jihočeského kraje
OU	- odborné učiliště
OÚ	- okresní úřad
OÚNZ	- okresní ústav národního zdraví
OV ČSM	- Okresní výbor Československého svazu mládeže

OV KSČ	- Okresní výbor Komunistické strany Československa
p.	- pan
PaedDr.	- doktor pedagogiky
Ph.D.	- doktor
PhDr.	- doktor filozofie
pí	- paní
pokrač.	- pokračovací
prof.	- profesor
prům.	- průmyslové
PS	- pozemní stavitelství
PS VB	- pomocná stráž Veřejné bezpečnosti
PVA	- Pražský veletržní areál
q	- metrický cent
RNDr.	- doktor přírodních věd
r.	- rok, roku
roč.	- ročník
ROH	- Revoluční odborové hnutí (1946-90)
RP	- Rudé právo
ř.z.č.	- říšský zákon číslo
s.	- soudruh, soudružka
SČSP	- Svaz československo-sovětského přátelství (1948-90)
SdP	- Sudetendeutsche Partei (Sudetoněmecká strana)
SDZ	- severočeské dřevařské závody
SFŽP ČR	- Státní fond životního prostředí České republiky
SK	- sportovní klub
SNB	- Sbor národní bezpečnosti
socialisti.	- socialistickému
sociál.	- sociální
SOČ	- středoškolská odborná činnost
SOkA	- státní okresní archiv
SOŠ	- střední odborná škola
SOU	- střední odborné učiliště
SPŠ	- střední průmyslová škola
SPŠD	- střední průmyslová škola dřevařská

SPŠS	- střední průmyslová škola stavební
SRN	- Spolková republika Německo
s.r.o.	- společnost s ručením omezeným
SRPŠ	- Sdružení rodičů a přátel školy
SRTŠ	- Střední rybářská technická škola Vodňany
SSM	- Socialistický svaz mládeže (1970-89)
SSSR	- Svaz sovětských socialistických republik
SŠ a JŠ	- střední škola a jazyková škola
St.	- sankt (svatý)
str.	- strana
Stř.DZ	- středočeské dřevařské závody
STTM	- soutěž technické tvořivosti mládeže
SUPŠ	- střední uměleckoprůmyslová škola
sv.	- svatý
Svazarm	- Svaz pro spolupráci s armádou
SŽD	- státní žákovský domov
škol.	- školní
ŠO SSM	- školní organizace Socialistického svazu mládeže
ŠÚ	- školský úřad
t.č.	- toho času
Th.D.	- doktor teologie
ThLic.	- licenciát teologie
TJ	- tělovýchovná jednota
tj.	- to je, to jest
t.m.	- tohoto měsíce
t.r.	- tohoto roku
TU	- technická univerzita
TZB	- technická zařízení budov
tzv.	- takzvaný
t.zv.	- takzvaný
UP závody	- Umělecko-průmyslové dílny (od 918), od 1920 Spojené uměleckoprůmyslové závody v Brně
ÚRO	- Ústřední rada odborů
úřad.	- úřadujícím

USA	- United States of America (Spojené státy americké)
ÚV KSČ	- Ústřední výbor komunistické strany Československa
ÚV SČSP	- Ústřední výbor Svazu československo-sovětského přátelství
VHČ	- vedlejší hospodářská činnost
VHJ	- výrobně hospodářská jednotka
VKS (b)	- Všesvazová komunistická strana (bolševiků) (1925-52)
VOŠ	- vyšší odborná škola
VŘSR	- Velká říjnová socialistická revoluce
VS	- vyšší škola
VŠ	- vysoká škola
VŠD	- vysoká škola dřevařská
VŠZ	- vysoká škola zemědělská
VÚ	- vojenský útvar
VUML	- Večerní univerzita marxismu-leninismu
WC	- toalety
zal.	- založeno, založení
zastupit.	- zastupitelských
ZD	- zemědělské družstvo
ZDP	- Západočeský dřevařský průmysl Mariánské Lázně
ZDŠ	- základní devítiletá škola
ZDZ	- západočeské dřevařské závody
zem.	- zemského
ZNV	- zemský národní výbor (1945-48)
ZNZZ	- zemědělský nákupní a zásobovací závod
ZO	- základní organizace
ZO KSČ	- základní organizace Komunistické strany Československa
ZOO	- zoologická zahrada
ZO ROH	- základní organizace Revolučního odborového hnutí
ZOŠ	- základní odborná škola
ZŠ	- základní škola
zv.	- zvaný
ZV KSČ	- závodní výbor Komunistické strany Československa
ZVVZ	- závody na výrobu vzduchotechnických zařízení
ŽD	- žákovský domov

živn. - živnostenské
5 LP - pětiletý plán

Seznam příloh

- Příloha I. Ředitelé a správci školy
- Příloha II. Vývoj názvu školy
- Příloha III. Správci, ředitelé a vedoucí ubytování
Ředitelé a vedoucí školní jídelny
- Příloha IV. Obory na škole před a po 1.9.1999
- Příloha V. Obory na škole k 1.9.2014
- Příloha VI. Zakládací listina průmyslové školy
- Příloha VII. Reorganizace školy 1923
- Příloha VIII. Výňatek z organizačních stanov zemské mistrovské školy stavební 1926
- Příloha IX. Dopis OV KSČ ze dne 15. října 1952
- Příloha X. Charakteristika oborů na škole ve školním roce 1970-71
- Příloha XI. Zápis v městské kronice o oslavách 115. výročí založení školy
- Příloha XII. Přehled oborů ve školním roce 2008-2009
- Příloha XIII. Program Erasmus
- Příloha XIV. Domácí řád ubytování žáků 1934
- Příloha XV. Fotografie

Přílohy

Příloha I.

ŘEDITELÉ A SPRÁVCI ŠKOLY

P. František Gundermann	ředitel školy	1864 - 1867	Josef Sedláček?
Václav Jarolím	správce školy	1882 - 1889	
Ing. František Novotný	správce školy	1889 - 1894	
Akad. mal. Emil Lhota	správce školy	1894 - 1900	
Akad. mal. Emil Lhota	ředitel školy	1900 - 1902	
Ing. František Haužvic	správce školy	1903 - 1903	
Ing. Karel Zdráhal	ředitel školy	1903 - 1908	
Antonín Lukesle	ředitel školy	1908 - 1920	
Ing. Emanuel Lukeš	ředitel školy	1920 - 1929	
Ing. Jan Kafka	správce školy	1929 - 1930	
Ing. Jan Jilý	ředitel školy	1931 - 1947*	
Ing. Jan Adamec	správce školy	1945	
Ing. František Hořejš	správce školy	1945 - 1948	
Ing. František Hořejš	ředitel školy	1948 - 1953	
Ing. Ota Šlemar	ředitel školy	1953 - 1967	
Ing. Václav Kozák	ředitel školy	1967 - 1989	
Ing. František Volmut	ředitel školy	1989 - 1990	
RNDr. Jiří Homolka	ředitel školy	1990 -	

*Od května 1945 fakticky mimo službu, penzionován však až 1.4.1947.

Příloha II.

VÝVOJ NÁZVU ŠKOLY

1864 - 1867	Jednotřídní průmyslová škola ve Volyni
1882 - 1886	Denní živnostenská škola ve Volyni
1886 - 1888	Denní průmyslová škola ve Volyni
1888 - 1903	Všeobecná škola řemeslnická ve Volyni
1903 – 1918	Královská česká zemská škola řemeslnická ve Volyni
1918 – 1920	Česká zemská řemeslnická škola
1920 – 1923	Zemská škola řemeslnická
1923 - 1948	Zemská škola průmyslová ve Volyni (za války Landesgewerbeschule in Wolin)
1948 - 1951	Průmyslová škola ve Volyni
1951 - 1996	Střední průmyslová škola Volyně
1996 -	Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola Volyně

Příloha III.

SPRÁVCI, ŘEDITELÉ A VEDOUcí UBYTOVÁNÍ

Správci internátu:

Ing. Antonín Mádle	1936 – 1937
Ing. arch. Ervín Glückauf	1937 – 1939 ?
Arch. Jindřich Šácha	1939 - 1945
Jaroslav Pačes	1945 - 1946
Arch. František Průša	1946
Jaroslav Pačes	1946 - 1952
Antonín Němeček	1955 –

Vedoucí vychovatel:

Kalous	1966 – 1970 ?
J. Smolová	1970 – 1971

Ředitelé domova mládeže:

Jan Hodina	1971 - 1979
Antonín Němeček	1980 - 1985
Bořivoj Korejs	1985 - 1997

Vedoucí domova mládeže:

Mgr. Ivo Kopka	1997 -

ŘEDITELÉ A VEDOUcí ŠKOLNÍ JÍDELNY

Ředitelé

Irena Kroupová	1997 – 2012
Bc. Božena Ouředníková	2012 – 2014

Vedoucí

Bc. Božena Ouředníková	2014 –

Příloha IV.

Obory na škole před 1.9.1999

33 - 30 - 7	tvorba nábytku a dřevěné konstrukce	čj. 21 644/96-23
33 - 31 - 6	dřevařství	čj. 13 709/94-23
33 - 32 - 6	nábytkářství	čj. 13 710/94-23
36 - 32 - 6	pozemní stavitelství	čj. 19 802/94-23
36 - 52 - 6	technická zařízení budov	čj. 19 803/94-23
33 - 44 - 6	nábytkářská a dřevařská výroba	čj. 34 191/97-23 ⁵⁴⁰

Obory na škole od 1.9.1999

33 - 31 - N/001	Tvorba nábytku a dřevěné konstrukce	čj. 21 644/96-23
33 - 41 - M/001	Dřevařství	čj. 13 709/94-23
33 - 42 - M/001	Nábytkářství	čj. 13 710/94-23
33 - 42 - L/501	Nábytkářství – nástavbové studium	čj. 13 710/94-23
33 - 41 - M/001	Pozemní stavitelství	čj. 19 802/94-23
36 - 45 - M/002	Technická zařízení budov	čj. 19 803/94-23
33 - 42 - M/003	Nábytkářská a dřevařská výroba*	čj. 34 191/97-23 ⁵⁴¹

* Ve školním roce 1998-99 a 1999-2000 nebyl tento obor otevřen z důvodu nedořešené optimalizace škol zabývajících se zpracováním dřeva.

⁵⁴⁰ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1998/99, s. 5

⁵⁴¹ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1999/2000, s. 5

Příloha V.

Obory na škole k 1.9.2014 - Střední průmyslová škola

Umělecký obor - školní vzdělávací program

82 - 41 - M/11 Design interiéru

Technické obory - školní vzdělávací programy

33 - 41 - M/01 Interiérová tvorba, navrhování nábytku a dřevěné konstrukce

36 - 47 - M/01 Stavebnictví

36 - 45 - M/01 Vnitřní prostředí budov

Obory na škole k 1.9.2014 - Vyšší odborná škola

Obory:

Tříletá denní forma vyššího odborného vzdělání v oboru

33 - 31 - N/01 Tvorba nábytku a dřevěné konstrukce

36 - 41 - N/07 Nízkoenergetické a pasivní objekty

Čtyřletá dálková forma vyššího odborného vzdělání v oboru

33 - 31 - N/01 Tvorba nábytku a dřevěné konstrukce

Obory na detašovaném pracovišti ve škole k 1.9.2014 - TU Zvolen

Studijní program bakalářského studia:

Konstrukce dřevěných staveb a nábytku.⁵⁴²

⁵⁴² Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 20013/2014, s. 7

Příloha VI.

ZAKLÁDACÍ LISTINA

PRŮMYSLOVÉ ŠKOLY VE VOLYNI

Ve jménu Božím

„Léta Páně tisícího osmistého šedesátého čtvrtého za panování krále Františka Josefa a vladařství náměstka jeho v království Českém Richarda hraběte Belcrediho, když obec Volyňskou spravovali purkmistr Jan Hödl a radové Jáchym Minibergr, František Harmach a Dr. Václav Niklas a když nad touto správou bděli výborové: Vojtěch Majer, Kajetán Kafka, Hynek Votava, Jan Alter, Jan Lom, Jindřich Fiala, Josef Prokop, Antonín Prokop, Tomáš Mařík, Filip Vanžura, Josef Prušák, Josef Lom, Felix Uhlík a František Boháč, když o duchovní správu péči měl děkan P. František Gundermann bylo ustavičně u veřejném mínění nářky na kleslost zanedbaného řemeslnictva Českého slyšeti a obcím kladeno na srdce, aby školy proň zakládaly. Tedy obec Volyňská byla první v Čechách, která nahlížíc potřebu školy průmyslové na návrh Vojtěcha Majera v zasedání zastupitelstva městského dne 3. září 1864 o zřízení takové školy jednohlasně se usnesla.

Dr. Majer, ředitel pražské průmyslové školy byl o radu požádán, s kterou ochotně radě městské přispěl. v sezení zastupitelstva dne 15. září předložil osobně plán průmyslové školy, který jednohlasně schválen byv později tiskem vyšel. plán ten zní:

*Návrh ku zřízení
jednotřídní denní
průmyslové školy*

sestavený od Dr. Antonína Majera pro město Volyni na šk. rok 1865.

Účel takové školy jest, přiměřeně zaměstnávat i na živnosti připravovat mládež, která po zákonu rokem dvacátým ve venkovských městech našich národní škole odrůstá. Zasedání v nejvyšší třídě městské školy po dvě-tři i více let nevidí se býti dosti prospěšným; na druhé straně ukazuje zkušenost, že není radno před rokem čtrnáctým děti k řemeslům určovat, jednak proto, že dříve učeníků k řemeslu vlastně ani se užití nedá a že se jich pak právě za tou příčinou užívá k věcem, které řemeslu neprospívají ba ani s ním nesouvisí, ano které zcela opačný výsledek mívají, poněvadž ducha, v tomto věku zvláště čilého, otupují a ku průmyslnému vedení živnosti pak docela nezpůsobilého činí.

Kde méně prostředků jest, zařídí se škola taková jen o jedné třídě. Poněvadž ročníkem jedním potřebný materiál ani povrchně se nevyčerpá a velká část žactva na doplnění věku od 12-14 roků návštěvu školy opakovati bude, může se učební látka poněkud - ovšem ale jen tak střídati, aby to žákům novým vstup nijak neobmezovalo. Ač škola jednotřídní jest, stane se pak předce jaksi dvoutrídní, poněvadž všechny předměty - ne-li po celý rok - předce větší část roku skrze dvě leta látku zcela jinou pojednávati mohou a budou. Opatření takové vidí se býti i za tou příčinou prospěšné, aby mohli i ti, kteří po roce prvním z této školy k řemeslu přistoupí aneb i jiní synkové řemeslem již zaměstnaní navštěvovati ještě jednotlivé předměty takové, jakým se neučili, nebo které živností jejich zvláště přiměřené a potřebné jsou. Radno vidí se býti učiniti v menších městech opatření takové i za tou příčinou, aby se třída přiměřeným počtem žáků naplnila.

Školní rok začíná 1. zářím a končí 30. červnem; může se ovšem, kde starého, nechvalného zvyku držeti se chtí, i se školou národní začínati i končiti. Jestli' pro vyučování měsíc září vůbec velmi přiměřený, kdežto červenec znám jest co měsíc velmi nepřiměřený, zvláště tam, kde národní škole odrostlá mládež i v poli pomáhati musí.

Dozorství nad školou vede obec sama svým odborem školním, jehož členové se v dohlídce střídají.

Navrženy jsou 4 hodiny vyučování denně, tedy 24 hodin týdně. Počet těchto hodin může se ovšem zvětšiti dle potřeb místních anebo sil učitelských. Při jednom jen učiteli nutně jest ale takového rozvržení se držeti, aby každým dnem ráno i odpoledne dvě hodiny se učilo.

Při zápisu platí se přijímací taxa, která se na prostředky vyučovací obrací. Školné se platí od synků domácích i přespolních ovšem že v jiné míře.

Knih právě pro takovou školu sepsaných není; možno ale použití spisů sepsaných pro reálky nižší a pro praktiky vůbec, vynechá-li se, co věku a místní potřebě méně přiměřeno jest. Vyučování se zápisky diktovanými musí se naprosto zavrhnouti; jestli' především potřebí, dáti žákům alespoň návod, jakby spisů praktických v životě užívati mohli a měli; přiměřeněji proto jest užívati spisů, kde více látky obsaženo jest, než co škola nutně si vymáhá, než takových, kde se jí nedostává - i pohnůtku k další práci mimo školu máť kniha poskytovat.

Rozvrh hodin: týdně náboženství 1 hodina, jazyk český 2 hodiny, jazyk německý 3 hodiny, zeměpis 2 hodiny, počtářství 4 hodiny, přírodnictví 4 hodiny, kreslení 6 hodin a živnostnictví 2 hodiny.

Plán tento byl od náměstnictví u vědomost vzat, o čemž přípis zastupitelstvu v zasedání dne 13. října předložen byl, načež se konkurs na obsazení místa učitelského se služným 500 zl vypsán byl. V sezení výboru dne 20. října byl ze 3 kompetentů Josef Sedláček, učitel na staroměstské reálce v Praze za učitele jednohlasně zvolen, důst. děkan p. František Gundermann za řiditele a kaplan p. Jan Mašek s odměnou 20 zl ročně za katechetu zvolen.

Bylo to 8. listopadu, když po slavném Veni sancte, jež děkan p. František Gundermann a spolu řiditel školy zpíval, purkmistr u přítomnosti c.k. okresního Matěje Sekouška, sboru učitelského a většího počtu měšťanů průmyslovou školu otevřel a srdečně o její důležitosti promluvil. Při zápisu toho dne v místnosti školy - v domě Krofově č. 108, odpoledne obývaném přihlásilo se 7 žáků, jichž počet v několika dnech na 12 vzrostl. Mimo to navštěvovalo 7 mimořádných posluchačů, tovaryšů a učedníků přednášky o některých předmětech. Výsledek byl jak při obmezené přípravě žáků z 3. třídy farní školy jen býti mohl.⁵⁴³

Tolik říká "PAMĚTNÍ KNIHA městké průmyslové školy ve Volyni" z r. 1864 o začátcích školy, která je dnes nejstarší mimopražskou průmyslovou školou v Čechách.

⁵⁴³ Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola ve Volyni 1864-2009, s. 8.

Příloha VII.

Výňatek z organizačních stanov zemské mistrovské školy stavební:

„Reorganizace školy počátkem školního roku 1924-25 bude formálně úplně dokončena, jelikož od počátku letošního školního roku vešla v činnost mistrovská škola stavební schválená výnosem ministerstva školství a nár. osvěty č. 61870 – III ai 1923 intim. výnosem zemského správního výboru ze dne 23. srpna 1923 č. 81991/10 v níž změněny dosavadní stavební zimní kursy a od počátku školního roku 1924-25 zahájí se vyučování na odborné škole pro truhláře a soustružníky. Dosavadní oddělení pro žáky školou povinné /škola řemeslnická/ bude koncem letošního školního roku zrušena, jelikož i do postupné II hé třídy přihlásil se tak malý počet žáků, že nebylo by ani možno vyučování v něm zahájit. Mimo to bude v příštím školním roce organicky ke škole připojena „Odborná škola pokračovací pro učně stavební, kovo a dřevoobráběče a uměl. průmyslové“ odloučená od dosavadní samostatné „Živnostenské školy pokračovací pro učně ve Volyni.“ Reorganizací touto škola vyhoví úplně potřebám kraje a dostane-li se jí přízní zemského správního výboru a ostatních přispívajících činitelů nové budovy, jelikož dosavadní školní budova bude s velkou námahou sotva jen ještě po dvě školní léta postačitelná a bude-li jí ponechána i dosavadní dílna kovoobráběcí jako vedlejší součást školy, uplatní škola činnost v budoucnu jistě i pořádáním různých kurzů z oboru stavebního, truhlářského a kovoobráběcího a hojnou činností živnostensko-podpůrnou.“⁵⁴⁴

⁵⁴⁴ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 7. Výroční zpráva za školní rok 1923-24. Volně ložený strojopis.

Příloha VIII.

Výnosem ministerstva školství a osvěty ze dne 24. dubna 1926 čís. 42.911/26-III. byly schváleny organizační stanovy zemské mistrovské školy stavební, kde se uvádí: „Škola poskytuje zednickým a tesařským pomocníkům takových vědomostí a zručností, které jim zajišťují zvýšenou pracovní a výdělečnou schopnost a připravují je ke zkouškám na mistra zednického nebo tesařského. Škola má dva ročníky, každý o dvou pětiměsíčních běžích. Počátek a konec školního roku a prázdniny řídí se předpisy ministerstva školství a národní osvěty. Školní poplatky jsou tytéž jako na státních školách mistrovských. Všechny normativní výnosy ministerstva školství a národní osvěty, týkající se státních mistrovských škol stavebních, platí též pro zemskou mistrovskou školu stavební ve Volyni. Pro přijímání žáků platí předpisy, obsažené ve vynesení min. školství a nár. osvěty, ze dne 7. května 1923, čís. 46571/III. Zápis do I. ročníku děje se buď písemnou přihláškou neb osobně před prázdninami a výjimečně – je-li místo – do 10. července. Do druhého ročníku je zápis osobní na počátku školního roku. Přijato může být do jednoho ročníku nejvýše 40 žáků. Při témže školním vzdělání náleží přednost žadatelům, kteří mají delší praxi, mezi nimi žadatelům starším, a mezi staršími těm, jejichž rodiče provozují samostatně některou živnost stavební nebo jsou v oboru tom zaměstnáni. Cizozemce lze přijímati jen tenkrát, zbývá-li volné místo po přijetí všech domácích uchazečů, kteří vyhovují přijímacím podmínkám.“⁵⁴⁵

⁵⁴⁵ SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. Organizační stanovy zemské mistrovské školy stavební ve Volyni. Volně ložený strojopis.

Příloha IX.

O politizaci školy také svědčí dopis z OV KSC ze dne 15. října 1952, ve kterém se píše: „Vážení soudruzi, předsednictvo OV KSC zkoumalo na svém zasedání dne 6.X.1952 odběr stranického tisku, při čemž zjistilo závažné nedostatky, které se projevují zejména v tom, že naše stranické organizace nevěnují dostatečnou pozornost stranickému tisku, zejména Rudému právu, Jihočeské pravdě a Funkcionáři...Jak na př. propaguje odběr stranického tisku ZO Otavan Volyně, kam jsou doručována pouze 2 Rudá práva, zatím co ostatní stranický tisk zůstává bez povšimnutí. Podobná situace je i na ostatních úsecích, na př. na ONV dochází pouze 24 výtisky RP, do Kovohutí 16 výtisků, do ČZ pouze 360 výtisků, do Jednoty pouze 6. Poměrně dobře si vedou soudruzi v ZO ve volyňském pivovaru, kam dochází 25 výtisků RP, nedostatek je zde v odběru Funkcionáře a Jihočeské pravdy. Z těchto několika případů je patrné, že naše stranické organizace zapomínají, že ÚV KSC pomocí tisku denně a každou hodinu hovoří k nám o nejdůležitějších problémech výstavby socialismu. Proto každý komunista, je-li mu strana a dělnická třída blízká, využije této nejostřejší zbraně a stane se předním bojovníkem za uskutečňování směšých cílů.“⁵⁴⁶

⁵⁴⁶ SOKA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 13. Komunistická strana Československa sekretariát okresního výboru Strakonice dne 15. října 1952. Volně ložený strojopis.

Příloha X.

Škola měla ve školním roce 1970-71 čtyři obory, které byly charakterizovány takto: „V oboru pozemní stavby se žáci seznamují s vedením řízení a kontrolou všech prací spojených se stavbou obytných, občanských, průmyslových a zemědělských staveb. Odbornou teoretickou přípravu získávají žáci v těchto předmětech. Technické kreslení, odborné kreslení, mechanika, strojnictví a stroje, organizace, ekonomika, geodesie a technologie. Specifické předměty tohoto oboru jsou architektura, stavební konstrukce, pozemní stavby, přehledně se seznámí s inženýrskými stavbami. Obor technické zařízení budov obsahuje technické vedení prací pro vytápění, větrání, zdravotní techniku. Odbornými předměty tohoto oboru jsou: technické kreslení, mechanika, elektrotechnika, strojní součásti a stroje, geodesie a stavitelství, technologie vytápění, vzduchotechnika zařízení, zásobování vodou, kanalizace, zásobování plynem, organizace a ekonomika. Obor truhlářství obsahuje: nauku o dřevě, pomocné materiály, konstrukce. Znalosti ze strojního zařízení podniku a organizace výroby. Předměty tohoto oboru jsou: technické kreslení, odborné kreslení, materiál, konstrukce částí strojů, elektrotechnika, strojnictví, mechanika a technologie, měření a regulace, ekonomika řízení. Obor dřevařství obsahuje nauku o dřevě, uskladňování, manipulace, zpracování a racionální využití odpadu, dále výrobu vláken a plastických hmot, jejichž základní surovinou je dřevo. Impregnace a zušlechťování dřeva, organizace provozů, využití nejmodernějších strojů a zařízení při výrobě dřevařského materiálu. Předměty jsou: technické kreslení, materiál, konstrukce, součásti strojů a zařízení, elektrotechnika a zařízení, technologie měření, regulace a ekonomika řízení.“⁵⁴⁷

⁵⁴⁷ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1953-1976, s. 192.

Příloha XI.

Zápis v městské kronice o oslavách 115. výročí založení školy říká toto: „Pořadatelem oslav bylo ředitelství SPŠ Volyně spolu se ZO KSČ, MV ROH, SRPŠ a ŠO SSM. Záštitu nad oslavami převzala rada MěNV Volyně. Oslavy probíhaly od 2.3. do 30.6.1979. Byly zahájeny maturitním plesem žáků školy, předsedou MěNV s. F.Jedličkou a ředitelem školy s. ing. Kozákem. V rámci oslav proběhly dvě výstavky prací žáků s propagační výstavkou v přízemí školy. Dále byla otevřena výstava vývoje školy a prací žáků na staré radnici. Oslavy vyvrcholily 30.6.1979 setkáním absolventů školy s rodáky a přáteli města Volyně. Zúčastnilo se jich mnoho významných činitelů. Oficiální část s kulturním programem se konala před hlavním vchodem školy na upraveném prostranství. Byla zahájena studentskou hymnou. Poté následovalo přivítání přítomných a zahájení ředitelem školy. Uznání za práci školy projevil s. Polák, ministr stavebnictví ČSR, JUDr. Turek, zástupce MŠ ČSR a s. Jedlička, předseda MěNV ve Volyni. Vystoupil též ředitel patronátní školy z Erfurtu s. dipl. Ing. Stamms, který předal řediteli školy s. ing. Kozákovi a předsedovi ZO KSČ SPŠ s. Němečkovi čestné uznání za rozvoj internacionální spolupráce mezi oběma školami. Účastníci oslav si prohlédli školu, výstavu prací žáků, objekty nového domova mládeže a proběhl kulturní program, po něm fotbalové utkání. Den byl uzavřen společenským večerem a tancem.“⁵⁴⁸

⁵⁴⁸ SOkA, Strakonice, Kronika města Volyně, 1977-1988, s. 77-8.

Příloha XII.

V tomto školním roce probíhala ve škole výuka těchto oborů: „*Přehled učebních plánů pro aktivní obory v příslušném školním roce zařazené v rejstříku škol a školských zařízení rozhodnutím MŠMT č.j. 26 752/2007-21 ze dne 19. prosince 2007 včetně schvalovacích doložek MŠMT*

33 - 42 - M / 01 *Nábytkářská a dřevařská výroba* č.j. 12 698/2007-23

Školní vzdělávací program: Interiérová tvorba, navrhování nábytku a dřevěné konstrukce

Zaměření: Interiérová tvorba a navrhování nábytku

Zaměření: Dřevěné konstrukce

36 - 47 - M / 01 *Stavebnictví* č.j. 12 698/2007-23

Zaměření: Pozemní stavitelství

Zaměření: Pozemní stavitelství a architektura

36 - 45 - M / 01 *Technická zařízení budov* č.j. 6 907/2008-23

Školní vzdělávací program: Vnitřní prostředí budov

82 - 41 - M / 11 *Design interiéru* č.j. 12 698/2007-23

Školní vzdělávací program: Design interiéru

36 - 41 - M / 001 *Pozemní stavitelství* č.j. 30 209/97-71

36 - 45 - M / 002 *Technická zařízení budov* č.j. 19 803/94-23⁵⁴⁹

Z výše uvedeného vyplývá, že se přetransformovaly i obory stavební, kdy pozemní stavitelství dostalo dvojí zaměření jako obory zpracování dřeva. Pozměnil se i obsah oboru technická zařízení budov.

⁵⁴⁹ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2009/10, s. 3-4.

Příloha XIII.

Co je program Erasmus říká výroční zpráva školy: „Škola byla zapojena do mezinárodního projektu Erasmus pod hlavičkou NAEP (Národní agentura pro evropské vzdělávací programy). Projekt schválený v rámci Programu celoživotního učení. Program Erasmus je v rámci programu celoživotního učení zaměřen na **vysokoškolské vzdělávání** a na **odborné vzdělávání na vysokoškolské úrovni**. Program je určen především pro studenty, pedagogy a zaměstnance vysokoškolských institucí, ale i pro školitele z podniků a dalších subjektů. Studenti, kteří chtějí využít program Erasmus, se musí informovat na škole, kde studují. Kordinátorem programu Erasmus na VOŠ Volyně je Mgr. Vlastislav Činovský. Do programu se mohou zapojit vysokoškolské instituce (vybrané vyšší odborné školy) zprostředkovatelské organizace mohou pouze zajišťovat pracovní stáže studentů. Základní podmínkou pro zapojení vysokoškolské instituce do programu Erasmus je přidělení **Erasmus University Charter (EUC)** od Evropské komise. Chce-li vysokoškolská instituce realizovat také pracovní stáže studentů, musí mít přidělený **Extended Erasmus University Charter** (rozšířený Erasmus University Charter).“⁵⁵⁰ V tomto školním roce získala škola od Národní agentury v Praze prostředky ve výši 7.908 eur. Pracovní tříměsíční odborné stáže absolvovali dva studenti na Slovensku a dva ve Velké Británii. „Podmínkou stáže je smlouva uzavřená mezi vysílající školou, studentem a přijímající firmou, na jejímž základě student obdrží stipendium. Další podmínkou je pracovní plán stáže sepsaný ještě před výjezdem do zahraničí.“⁵⁵¹

⁵⁵⁰ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2012/13, VOŠ, s. 11.

⁵⁵¹ Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2012/13, VOŠ, s. 11.

Příloha XIV.

Domácí řád byl vypracován, protože Zemský úřad v Praze v dopise ze dne 12. března 1934 uvádí: „*Pro internát v tamní škole zavádí se domácí řád, jehož 15 výtisků se připojuje. Po 1 výtisku budiž vyvěšeno v jednotlivých místnostech, 1 budiž ponechán při spise a po 1 dáno správci internátu, jeho zástupci (jméno tohoto zástupce budiž sem oznámeno) a dozorcům. Žákům budiž uloženo, aby si řád přečetli a jím se řídili. Zástupce správcův jest povinen a oprávněn vykonávati dozor a všechna práva z něho vyplývající jen, není-li správce v ten den ve škole přítomen. Svá opatření a závady, které shledá, zapisuje správce nebo jeho zástupce do knihy o vedení správy internátu; v té budiž uveden též počet a jména žáků, v jednotlivých ložnicích ubytovaných. Správce internátu nebo jeho zástupce nechť vykonává dozor denně, a to, pokud jde o ložnice, za přítomnosti dozorců a o poznatcích při dozoru učiněných nechť podává zprávy řediteli a v učitelských poradách. Připojený domácí řád zavádí se zatím na rok na zkoušku; v březnu 1935 budiž podána zpráva, jak se osvědčil.*“⁵⁵²

⁵⁵² SOkA, Strakonice, Průmyslová škola Volyně, karton 1. *Zemský úřad v Praze dne 12. března 1934*. Volně ložený strojopis.

Příloha XV.

Dům v čp. 108 v Palackého ulici, kde byla škola při svém založení v roce 1864.

Dům čp. 32 ve Vimperské ulici, kde sídlila škola v roce 1866-67.

Dům čp. 231 v Nádražní ulici, kde škola sídlila v letech 1882-88.

Dům čp. 119 v Lidické ulici, kde sídlila škola v letech 1888-92.

Budova čp. 135 v Lidické ulici, kde sídlila škola v letech 1892-1933.

Areál čp. 440 v Resslově ulici, kde škola sídlí od roku 1933.

Vzdělávací centrum s CNC centrem slavnostně otevřené 8.11.2014.

Areál domova mládeže.

Školní jídelna.

Abstrakt

Kopka, I. *Sto let historie vzdělávání v průmyslové škole ve Volyni v letech 1914-2014*, České Budějovice 2015, Diplomová práce, Jihočeská universita v Českých Budějovicích, Teologická fakulta, Katedra pedagogiky, vedoucí práce prof. PaedDr. ThLic. Martin Weis, Th.D.

Klíčová slova: střední škola, průmyslová škola, vyšší odborná škola, domov mládeže, seminář, charakteristika doby, činnost žáků, obory, vzdělávání, kurzy, výstavba a rekonstrukce, výročí, podpora žáků, prezentace žáků, aktivity, sport, exkurze, brigády.

Tato diplomová práce pojednává o vývoji volyňské průmyslové školy za posledních sto let (v letech 1914-2014). Vzhledem k dlouhé a bohaté historii této druhé nejstarší fungující průmyslové školy, bylo zmapováno posledních sto let. Dělení kapitol je podle změn názvu školy, kdy tato změna odráží i určitou společenskou situaci. V práci je popsán vývoj školy, její kapacitní problémy, které se dlouho řešily hledáním vhodného místa pro výstavbu a následnou stavbou školního areálu, problémy s ubytováním a stravováním žáků. Jsou zachyceny změny související se změnami politické situace, změny délky studia, vyučovaných oborů, aktivit žáků atd. Určitý prostor je věnován prezentaci školy na veřejnosti (soutěže, výstavy, semináře). V práci se objevují i některé zajímavosti, které dokreslují danou dobu. Práce čerpá zejména z archivních materiálů Státního okresního archivu Strakonice, almanachů a výročních zpráv školy a školních kronik. Tato práce by měla přispět ke zmapování dějin školství ve Volyni.

Abstract

Kopka, I. One hundred years of history of education at secondary industrial school in Volyně in period 1914-2014, České Budějovice 2015, Diploma thesis, University of South Bohemia in České Budějovice, Theological faculty, Faculty of education, supervisor prof. PaedDr. ThLic. Martin Weis, Th.D.

Key words: secondary school, industrial school, higher professional school, youth hostel, seminar, characteristic of time period, activities of students, fields of study, education, courses, construction and reconstruction, anniversary, support of students, presentation of students, activities, sport, excursions, part-time jobs.

This diploma thesis deals with development of industrial school in Volyně in the last one hundred years (1914-2014). Due to such long and rich history of this industrial school, being the second oldest functioning school of this kind, we covered the last one hundred years. Division into chapters follows the changes of school name where such change reflects certain social situation. In this work you can find development of school, its capacity problems which could be solved by looking for and subsequent finding a suitable place for construction and following building of school grounds, problems with accommodation and boarding of students. We keep track of changes related to changes of political situation, changes of study length, fields of study, students' activities etc. Certain space is related to presentation of school to public (competitions, exhibitions, seminars). In this work you can also find some interesting facts which characterize given period. Sources for this thesis were taken from the archive materials of State district archive in Strakonice, annuals and annual reports of school and school chronicles. This work should contribute to covering history of education system in Volyně.